L. A 5. ~~178.~~

heb. 189

2 R

Bibl. Glott. univ.
L. II. Cp. II. Sect. I,
Ling. Ebr. Samar.
Pg. 540.

Wilhelm Friedrich Hezel's,
Fürstl. Hessischen Geheimen R. Raths und Professors
zu Gießen ꝛc.

Allgemeine Nominal-Formenlehre der Hebräischen Sprache;

zur

Sicherung und Erleichterung dieses Sprachstudiums.

Verkaufpreis 1 Rthlr.

HALLE,
bey Johann Jacob Gebauer,
1793.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Ist tiefer, Freund! und sicherer Dein Blick;
Bleibt mein Versuch weit hinter Deinem noch zurück:
So gieb ihn Lehrbegierigen! so gieb ihn mir!
Es danken — ich! und jene alle Dir dafür!

Hezel.

An die Leser.

Ohne mein Erinnern wird jeder sachkundige Leser leicht sehen, daß ich in diesem Buche meinen Zeitgenossen habe geben wollen, was weiland Simonis in seinem bekanten Arcanum den seinigen gab. Ich leugne es nicht, daß mir der Dank meiner Zeitgenossen nicht gleichgültiger sey, als einst diesem Simonis, der seinen Fleiß dadurch so sehr belohnt sah. Natürlicher Weise kommt es darauf an, ob ich in diesem meinem Büchlein für mein Zeitalter geleistet habe, was Simonis in seinem bekanten ungleich stärkern Buche für das seinige geleistet hat. — Daß sich dies mein kleines Buch von Simonis Arcanum sehr unterscheide, und daß ich hier fast nichts,

als die hebräischen Wörter, meist auch deren latei-nische Bedeutungen und derselben Ordnung *) mit ihm gemein habe, wird jeder finden, der mit zwey Augen sehen kann und will. — Ich bin auch sehr über-zeugt, daß das Meiste dieser Theorie der hebräischen Nominalformen für richtig werde erkannt werden; aber — ich bin auch überzeugt, daß man mir in dem einen und andern widersprechen werde. Es kommen nemlich Fälle vor, wo es der Möglichkeiten verschie-dene giebt, und wo ich dann, nach meiner indivi-duellen Empfindung, nach den meisten Gründen der Wahrscheinlichkeit entschied. Ein anderer empfindet bey dergleichen Fällen der Ungewißheit anders, weil seine Grundsätze der Sprache, von welchen Er aus-gehet, von den meinigen verschieden sind; weil er vielleicht nicht so viele — vielleicht mehrere — Jahre, als ich, aufs Studium der Formenlehre hebräischer Nennwörter verwandt hat; oder gar — falls ers gut finden sollte, nur auf Tadelgründe Jagd zu ma-chen — aus buchrichterlicher Impertinenz. Ein Kunst-richter, der mir eine ansehnliche Liste von Puncten, in welchen er mir seinen Beyfall verweigert, näch-stens

*) Fragt man etwa: Warum aber das? so ist die Antwort, weil ich mir die Berichtigung der Bedeutungen hebräischer Wörter für mein kritisches Wörterbuch vorbehalten und — mit Bedacht — hier nicht anticipiren wollte, wo ich doch keine Beweise anführen konnte! —

stens vorlegen sollte, darf nicht hoffen, mich dadurch zu überraschen; vielmehr versichere ich Ihn nicht nur, daß ich das Unsichere in diesem District des Reichs der Möglichkeiten nur allzugut kenne, sondern auch, daß ich selbst stark genug empfinde, wie weit mein Versuch (denn nur dafür soll dies Büchlein gelten!) noch vom Ziele der Vollkommenheit entfernt sey, welchem es diejenigen, deren Kraft der meinigen überlegen ist, nun näher zu bringen belieben werden, wenn sie anders so sehr, wie ich, von der Wichtigkeit einer richtigen und genauen Formenlehre überzeugt sind.

Anfänglich war ich Willens, das Simonische Arcanum blos umzuarbeiten: aber nicht zu gedenken, daß dadurch auf alle Fälle ein weit dickeres und folglich theureres Buch entstanden seyn würde: so fand ich bald, daß ich selbst Simonis Plan ganz verlassen müsse, da sich unsere Grundsätze allzusehr unterschieden. Ich behielt also von Simonis blos bey, was ich vorhin bemerkt habe, und auch dies würde, bis auf die hebräischen Wörter selbst, anders geworden seyn, wenn mein kritisches Wörterbuch der hebräischen Sprache, an welchem ich gegenwärtig arbeite, und dessen erster Theil nun wol bald erscheinen könnte, vorher hätte in den Händen meiner Leser seyn können. „Also — warum nicht

„diese Formenlehre lieber noch zurückbehalten? und „das kritische Wörterbuch zuerst herausgegeben??„ „„Weil dieses erst auf gegenwärtige Formenlehre ge„„bauet ist!„„„ ist meine Antwort! und wer mich hier eines Widerspruchs sollte bezüchtigen wollen, den bitt' ich, den verschiedenen Respectus nicht zu vergessen, durch welchen so viel tausend Widersprüche legitimirt werden, und in dem Reiche der Wahrheit ein ehrenvolles Bürgerrecht erlangen.

Die Leser erlauben mir doch, mich über Einiges, weswegen man ohne Ursache mit mir rechten könnte, näher zu erklären:

Daß ich von denjenigen Temporibus und Modis der sogenannten Conjugationen der Hebräer, von welchen Nennwörter abstammen, so vielerley Formen angenommen habe, mehr, als alle hebräische Grammatiken kennen, auch die meinige nicht ausgenommen! — dadurch — glaub' ich eben nicht gesündiget zu haben. Ich fürchte nichts weniger, als einen Vorwurf deswegen, er müßte denn von einem solchen kommen, der die Sprache zwar gelernt, aber nicht studiert — hat. Am allerwenigsten erwart' ich aber den Einwurf: „daß doch alle diese Formen, z. B. „als Infinitive, oder als Participe — ꝛc. nicht „vorkämen!„ — (NB. in dem kleinen Ueberbleibsel

der

der hebräischen Sprache, in welcher der große Theil der heiligen Bücher A. B. geschrieben ist!) —

Das Fachwerk, das ich mit Simonis für den größten Theil der Nennwörter angenommen, und die ich unter die sieben Fächer: 1) Handlung, oder Leiden, Qualität, Zustand, Amt ꝛc. 2) Subject; 3) Object; 4) Effect; 5) Instrument, oder Mittel; 6) Zeit und 7) Ort — gestellt habe, könnte auch verschiedene Urtheile veranlassen: dem einen könnten der Fächer zu viel, dem andern zu wenig scheinen, und ein dritter könnte gar diese Procedur leistenmäßig nennen u. s. w. — Alle diese dürften aber nur auch einen Versuch machen, wie ich ihn gemacht habe, um mich eben nicht auf dem Irrwege anzutreffen. Das — bekenn' ich, daß man auch noch ein Fach, mit der Ueberschrift: Stoff, oder Materie woraus: annehmen könnte, wenn gleich in dies Fach nur gar wenig kommen würde.

Die Nennwörter als ursprüngliche Infinitive ꝛc. mit subjectiv- oder objectiv-concreter Bedeutung, behalten in Ansehung dieser ihrer Bedeutung immer einige Ungewißheit, in so fern es ungewiß ist, ob sie aus einer transitiven, oder intransitiven Bedeutung des Stammworts gebildet sind. Ein Nennwort ist z. B. auf den Fall mit objectiver Formal-

Bedeutung zu denken, wenn die Idee des Stammworts transitiv ist; hingegen dasselbe Wort, mit subjectiver Bedeutung, wenn die Idee des Zeitworts intransitiv ist. Beyspiele wird man auf jedem Blatte finden. — Eben so verlegen sieht man sich oft in Ansehung derjenigen Nennwörter, deren Formalbedeutung eben so gut effectiv, als objectiv seyn, auch wol gar die Handlung selbst ausdrücken kann. Z. B. סֹךְ tugurium; von סָכַךְ texit, obtexit. Bezeichnet nun סֹךְ das Object des Bedeckens? oder den Effect? — So auch יְלָל clamor, die Handlung selbst? oder der Effect? So auch z. B. מָזוֹן, מִסְפּוֹא Subject? oder Object? oder Instrument? oder Mittel? קָצֶה Object? oder Effect? oder gar Ort? (*ubi* praecidítur res). —

Eben die Ungewißheit tritt bey denjenigen Nennwörtern mit subjectiv-concreter Formalbedeutung ein, deren Form sie eben so gut zu ursprünglichen Participen, als zu ursprünglichen Infinitiven subjectiv-concreter Bedeutung qualificiret. (Denn daß viele Participe, der Form nach, mit Infinitiven derselben Conjugation völlig übereinkommen, dürfte nunmehr wol nicht zu leugnen seyn!) Z. B. אָרֵךְ (diese mit קָבֵל parallele Form!) heißt: longus. Die Form kann eben so gut Infinitiv (nur mit subjectiv-concreter Bedeutung) als — Particip seyn, nur daß

dies

dieſes jene Bedeutung gleich unmittelbar, — als urſprünglicher Infinitiv aber nur mittelbar haben kann. Eben ſo z. B. יֹרֶק viror, viride u. ſ. w. — So auch בַּף (aus כִּפָּף) könnte jene kürzere Form des Infinitivs, aber eben ſowol auch die parallele Form des Particips ſeyn, und beidemale könnte es vola manus heißen; nur dort mittelbarer, hier unmittelbarer! In ſolchen und ähnlichen Fällen muß der Empfindung und Analogie (welche letztere aber doch etwas unſicher iſt) die Entſcheidung und der Ausſchlag überlaſſen werden. Wer da ſagen wollte, ich hätte wol zuweilen zu ſehr ſubtiliſirt — oder zu wenig beſtimmt, indem ich öfters, in unwillkührlicher Ungewißheit, ſchwankend, ein und daſſelbe Wort zweymal, — unter verſchiedene Fächer (Infinitiv und Particip u. ſ. w.) geſetzt habe, dem kann ich kein ſichereres Präſervativ gegen voreiligen und unbilligen Tadel empfehlen, als — daß Er die Güte habe, ſich einmal ſelbſt in dieſe Arbeit einzulaſſen!! — Aus Gefälligkeit für die Leſer hab ich, um Ihrem Urtheil nicht vorzugreifen, dergleichen Wörter ungewiſſer Abkunft entweder wirklich zweymal unter zwey verſchiedene Fächer (z. B. 1) des Infinitivs, 2) des Particips)

gestellt, oder in dem einen Fache aufs andere verwiesen.

So könnten auch viele Nennwörter mit Instrumentalbedeutung und — solchen Formen, die das Particip (Ben.) eben sowol, als der Infinitiv der ersten Conjugation hat, ursprüngliche Participe seyn, da die Instrumentalbedeutung dem Particip so sehr angemessen und wol gar — eigen ist; alle Participe aller Conjugationen (außer Kal und Niphal) gewöhnlich durchs Vorsetzen des instrumentalen מ gebildet werden und — in manchen dergleichen Wörtern instrumentaler Bedeutung das Particip, als wahre Mutter, so leicht zu erkennen ist. Z. B. מַחְתֶּה der Siegelring; gleichsam: das Instrument des Siegelns (das Siegelding!) — Ich habe sie indessen größtentheils, weil meine Empfindung, für mich, — dafür entschied, für ursprüngliche Infinitive, mit instrumentaler Formalbedeutung, erklärt.

In Ansehung vieler Nennwörter ists, weil ihre Etymologie unbekant, oder doch ungewiß ist, theils schwer, theils ganz unmöglich, sie ins Fach einer bestimm-

stimmten Formalbedeutung zu setzen, z. B. viele Namen der Thiere, Bäume ꝛc., sonderlich der Form קִבֹּל. Hier gilt bloße Vermuthung, nach Analogie.

Die Participe mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben und die ihnen ähnlichen Instrumental-Nennwörter hab' ich aus dem Futuro, und nicht aus dem Infinitiv, hergeleitet, weil ich überzeugt bin, daß zwar das Futurum unmittelbar aus dem Infinitiv entstehe, die Participe aber nur mittelbar; unmittelbar nemlich aus dem Futuro, mit Auslassung des מָה oder מִי, wie ich in der vorläufigen Einleitung zu zeigen gesucht habe.

Wenn der eine mir vorwerfen sollte, zu viel subtilisirt und insbesondere zu sehr etymologisirt zu haben: so könnte wieder ein anderer das Gegentheil behaupten, und mir vorwerfen, ich hätte zuweilen zu wenig subtilisirt, z. B. כֶּפֶן der Hunger — ist ja doch wol der Effect des Hungrigseyns, und doch hab' ichs gleich ins erste Fach (Handlung, oder Leiden selbst) gesetzt! — Ich habs gethan, weil — Hungrigseyn und Hunger doch gewöhnlich als einerley gedacht wird. — Das Etymologisiren aber betref-

treffend: so seh ich nicht ein, wie die Formenlehre ohne beständiges Etymologisiren bestehen könne. Einiges Etymologische dürfte aber mein kritisches Wörterbuch der hebräischen Sprache ändern! —

Daß es mit den formis inversis des Infinitivs ꝛc. der Conjug. I. seine Richtigkeit habe, getrau' ich mir zu behaupten, wenn sie gleich, als später von mir entdeckt, noch nicht in meiner hebräischen Sprachlehre stehen. Der Infinitiv קְטֹל wird, umgekehrt, zu קִטְל; gerade wie die kürzere Form קְטֹל auch zu קִטֵּל (statt קִטְּל) wird. Ohne dies zu wissen, sind wir nicht im Stande, uns gewisse grammatische Phänomene zu erklären, oder — wir müssen zu seltsamen Anomalien unsre Zuflucht nehmen. Z. B. wenn die Lexica und Grammatiken uns belehren, קֹדֶשׁ mache im Plural קְדָשִׁים; im Singular aber, mit einem Suffix, z. B. קָדְשִׁי: so finden wir hier Abweichung von der Regel, nach welcher wir entweder קָדְשִׁי, und dann auch im Plural קָדְשִׁים, oder — קָדְשִׁי und dann — im Plural קְדָשִׁים sagen sollten. Warum nun aber nicht so? warum so ungleichförmig, da doch die Ursache der

Punct-

Punctveränderung in קְדֹשִׁי und קְדֹשִׁים der Sache nach ganz dieselbe ist: das Wachsen des Worts um eine Tonsylbe!? — Wenn wir uns nun z. B. in ähnliche Fälle (z. B. שׁוֹר, welches mit dem Suffix שׁוֹרוֹ, mit der Pluralendigung aber שְׁוָרִים macht) finden *): so muß es uns, so bald wir, außer der Form קֹדֶשׁ (aus קֹדְשׁ), auch die Form קֹדֶשׁ (aus קָדְשׁ) als Form eines (ursprünglichen) Infinitivs der Conj. I. kennen, leicht werden, uns auch hier zu finden. Die Lexica sollten uns also die Sache eigentlich so lehren: „קֹדֶשׁ (für קֹדְשׁ) ist blos umgekehrte Form — und kommt gern im Singular, „auch wenn ein Suffix angehängt wird, vor. — „(קָדְשׁוֹ u. s. w.) Es war aber auch die längere „Form קָדְשׁ (umgekehrt — aus dem Infinitiv der formae absolutae קָדֹשׁ!) gewöhnlich; gewöhnlicher aber „der Plural קְדֹשִׁים.„ Also — neben קֹדֶשׁ muß קָדְשׁ stehen! mit der Bemerkung, daß dieses der ursprüngliche Infinitiv Conj. I. in der längern Form (stat. absol.) und jenes — der kürzern (stat. constructi), jenes im Singular, dieses im Plural am gewöhnlichsten geworden sey u. s. w.

Alle

*) S. meine hebr. Sprachlehre, §. 131. Hauptanmerkung VII.

Alle hebräische Nennwörter hab' ich nicht angeführt, weil ich mich bey manchen nicht in die Gefahr begeben wollte, in der Bestimmung ihrer angestammten und — Formal = Bedeutung zu irren. Ich sehe aber, daß ich noch gar manches der mitangeführten und in ein bestimmtes Fach gesetzten Wörter, als ungewiß, — lieber hätte ganz weglassen, als — mich in Gefahr setzen sollen, jetzt, oder dereinst, wenn dieser Sprache noch helleres Licht aufgehen sollte, des Irrthums überwiesen zu werden. Mein guter Wille hat mir schon so oft Schaden gebracht: bringt er mir ihn auch diesmal, so wird er mich wenigstens nicht befremden.

Die in jedes Fach gestellten Wörter wollt' ich, der Regel nach, in alphabetischer Ordnung liefern — und zwar, wie mein Vorgänger Simonis, erst die von den transitiven, und dann von den intransitiven regelmäßigen Zeitwörtern; hierauf eben so die von den anomalischen, nach ihren verschiedenen Classen — wieder so! Größtentheils bin ich auch meiner Regel treu geblieben; wo es aber nicht geschehen ist — da habe man die Güte, mich zu entschuldigen: meine Handschrift war, an vielen Orten, durch Nachträge,

träge, die ich von Zeit zu Zeit gemacht habe, schon so bunten Ansehens geworden, daß ich diese Aenderung, ohne sie dem Setzer völlig unleserlich zu machen, entweder nicht wagen durfte, oder — meine Handschrift abschreiben lassen mußte. (Sie selbst abzuschreiben — muthet mir wol kein billiger Mensch zu!) Aber dies Abschreiben meiner Handschriften, von einer andern Hand, ist mir, meiner sorgfältigsten Revision ohngeachtet, durch einige von schändlichen Druckfehlern entstellte Schriften, z. B. mein Handbuch zur Bildung des Geschmacks für Werke der Poesie; meine practische Anleitung zur cursorischen Lectüre der Bibel (Evangel. Johannes) ꝛc. so fürchterlich geworden, daß ich diese für die Ehre des redlichen Schriftstellers gefährliche Klippe zu meiden mir vorgenommen habe. Und — vollends ein Buch, das so viele hebräische Wörter enthält!! — Doch, der Worte von einem so kleinen Gegenstand (der alphabetischen oder nichtalphabetischen Ordnung der hebräischen Vocabeln in diesem Büchlein!) wahrhaftig schon zu viel! —

„Die Bedeutungen der Wörter hab' ich bald „deutsch, bald lateinisch angegeben!„ Dies könnte wol

wol auch Scandal für irgend einen kleinen Geist seyn! Ich hoffe, es werde jeder meiner deutschen Mitbrüder, für welche dies Buch bestimmt ist, lateinisch und deutsch verstehen, also — mich verstehen, und dann ist ja, gegen das Vehikel der Sprache, nichts einzuwenden!

Daß übrigens dieser Versuch doch Etwas, zur Sicherung sowol, als zur Erleichterung des hebräischen Sprachstudiums, beytragen möge, ist der Wunsch

Gießen,
den 8ten März
1793.

des Verfassers
W. F. Hezel.

Allge-

Allgemeine Formenlehre,
oder
Formalmechanik
der
Hebräischen Sprache,
zur
Erleichterung dieses Sprachstudiums.

Einleitung.

Es ist, schon für den bloßen Grammatiker, der nicht jeden Augenblick zu Ausnahmen und Anomalien seine Zuflucht nehmen soll, überaus wichtig, zu wissen, daß die frühern und spätern Bildner der hebräischen Sprache zur Bestimmung der Form nicht nur jeder sogenannten Conjugation, sondern auch jedes Temporis derselben, sich immer mehr, als eines leistens, vielmehr oft sehr vieler — bedient haben, wovon nun mehrere, zum Theil sehr viele Formen der Conjugationen und deren Temporum, natürliche Folge seyn mußten. Der — Grammatiker, der nur weiß, daß z. B. der Infinitiv

der ersten Conjugation die Formen קָטֹל, קְטֹל und — קְטָל habe, muß sich verlegen sehen, wenn er nun Infinitive anderer Formen, z. B. auch קָטֵל und קְטֵל, קָטוֹל und קְטוֹל u. d. gl. m. antrifft, und — die sogenannten *Verba imperfecta* doppelt imperfect und seltsam finden, wenn er, anstatt der drey ihm bekanten Formen des Infinitivs der ersten Conjug. in den Verbis perfectis, nun z. B. die Formen שָׁבֹת (von יָשַׁב), דַּעַת (von יָדַע), oder תֵּת (von נָתַן), טַעַת (von נָטַע), oder קוּם (von קוּם), שִׁית (von שִׁית) u. s. w. findet. Weiß er aber, daß es überhaupt auch Infinitive der Formen קְטֹלֶת (oder, wegen eines Gutturals, קְטָלַת), קָטוֹל קָטֵיל u. s. w. gebe, nur daß sie der Hebräer, in seinen Verbis perfectis, selten brauchte: so findet er sich viel leichter, hat in die Verba imperfecta einen sicherern Blick, und kommt nicht leicht in Versuchung, Ausnahmen und Anomalien zu häufen. Er sieht ein, daß jede Sprache Willkührlichkeiten habe, und die Regel später gekommen sey, als die Sprache; und — daß von der hebräischen Sprache, einer der ältesten der Welt, und ausgestorben, ehe ihre Nation den höchsten Grad der Bildung erlangen, und diesen auf sie übertragen konnte, — mehr, als von einer andern Sprache eines mehr und länger gebildeten Volks, Unstetigkeit zu erwarten sey.

Noch weit wichtiger aber, alle und jede — auch die seltensten — Formen aller sogenannten Conjugationen und aller ihrer Temporum zu kennen, — ist es fürs hebräische Lexicon, und überhaupt für den philosophischen Sprachforscher, der darauf ausgeht, sich Regeln zur Bestimmung der Bedeutungen aller von Zeitwörtern abstammenden Wörter, mit Zuverlässigkeit, abzuziehen, und die ganze Mechanik der hebräischen Sprachbildung, in Ansehung der formellen Bedeutung der Wörter, zu erforschen. Seine Bemühung wird, ohne das genaue-

sie

ste Studium aller, auch der seltensten, Formen, um die Hälfte verlohren seyn. Simonis, von dessen seltnem Fleiße und eben so großer Belesenheit und Gelehrsamkeit mehrere seiner noch immer nützlichen philologischen Schriften zeugen, übernahm diese Bemühung. Er — wollte das Geheimniß, wie sich jedes Nennwort von seinem verbalen Stammwort gebildet, und nun seine bestimmte Bedeutung erhalten habe, entdecken [a]); und man kann ihm die Ehre, für sein Zeitalter sehr viel geleistet zu haben, ohne Unbilligkeit nicht streitig machen. Aber noch — war man zu sehr in der Grammatik zurück; noch würdigte man sie eines wahren philosophischen Blickes nicht, (wenn man ihr gleich, in ihrer höchsten Unvollkommenheit, zuweilen einen philosophischen Mantel umwarf! [b])) noch hatte man auf die Mannigfaltigkeit der Formen aller Conjugationen, (und alle diese kannte man noch nicht einmal!) und ihrer Temporum, weder geachtet, noch sie gesammlet; folglich konnte man auch von ihnen zur Entdeckung der Mechanik der hebräischen Nominalbildung noch keinen Gebrauch machen. Dankbar und gütig hat das Publicum meine hebräische Sprachlehre aufgenommen, in welcher ich, so viel ich weiß, zuerst auf die Nothwendigkeit, alle mögliche Formen der Conjugationen und ihrer Temporum kennen zu lernen, zu sammlen und in der Grammatik aufzuzählen, aufmerksam machte [c]), und zugleich so vollkommen, als mir es damals möglich war, aufzählte [d]). Ich will mich wenigstens bemühen, auch hier den Dank der Freunde des hebräischen Sprachstudiums zu verdienen,

a) Arcanum formarum nominum hebraeae linguae. Halae 1735. 4.

b) wie z. B. Koch (zuletzt Superintendent zu Ohrdruf) in seiner hebräischen Grammatik, und a. m.

c) S. meine ausführl. hebr. Sprachlehre (Halle, bey J. J. Gebauer, 1777. gr. 8.) §. 71. Seite 193.

d) S. eben daselbst, von §. 72. bis §. 111. S. 195:425.

nen, da ich, zur vollkommenern Bestimmung der Bedeutung der von hebräischen Zeitwörtern abstammenden übrigen Wörter, von dem sorgfältigern Studium jener Formen Gebrauch mache.

Schon in meiner ausführlichen hebräischen Sprachlehre [e]) hab' ich der Theorie der hebräischen Nominalformen ein ganzes Capitel gewidmet; allein dort war noch Simonis zu sehr mein Führer. Hier gedenk' ich, ohne Führer, einen bequemern und sicherern Weg einzuschlagen. Vorher aber nur — einige wenige Bemerkungen:

I. „Die Zeitwörter (Verba) der Hebräer sind die „Stamm- oder Grundwörter ihrer Sprache: „von ihnen stammen alle Nenn- und übrige „Wörter ab *). „

*) Wenigstens zunächst. Denn es giebt zwar Zeitwörter, welche wol, der Bedeutung nach, von Nennwörtern erst abgeleitet sind (Verba denominativa), z. B. לָבַן Ziegeln oder Backsteine machen (von לְבֵנָה die Ziegel, oder der Backstein), שֹׁרֶשׁ Wurzel schlagen, und שָׁרַשׁ entwurzeln ꝛc.; allein solche Verba denominativa sind doch nur, in Ansehung einer bestimmten Bedeutung, von einem Nennworte erst abgeleitet; und in Ansehung der Grundbedeutung, wie in Ansehung der Form, sind auch diese Zeitwörter immer die Mütter dieser Nennwörter [f]).

II. „Die sämmtlichen von Zeitwörtern abstammenden Nomina und übrigen Wörter der hebr. „Sprache haben ihre Bildung und Bedeutung „1) aus

e) Abschnitt VI. §. 113:129. Seite 426:455.
f) S. m. ausführl. hebr. Sprachlehre, §. 68. S. 189.

„1) aus irgend einer der vielen (sogenannten)
„hebräischen Conjugationen, und zwar 2) ent-
„weder aus ihrem Infinitiv, oder aus ihrem
„Participp, oder aus ihrem Futurum. —

III. „Da aber jede Conjugation und jedes Tem-
„pus derselben mehrere, oft sehr viele Formen
„hat, wenigstens ehedem hatte, als die Spra-
„che in ihrem ganzen Umfang noch übrig war:
„so hat man diese Formen sorgfältig auszuspä-
„hen; bisweilen findet man eine und die andere
„seltne Form blos in einem oder dem andern
„Verbo imperfecto *), bisweilen gar nur noch
„in einem andern Dialect **).

*) Z. B. die Form des Infinitivs קְטֹלֶת finden wir, als Infinitiv, in dem kleinen Rest hebräischer Schriften, die wir unter dem Namen der hebräischen Bibel begreifen, in keinem Verbo perfecto; wol aber in den Verbis פ"ו und פ"י. Ehemals muß sie aber auch in andern Zeitwörtern vorgekommen seyn; denn — wir finden Nennwörter, welche offenbar ursprüngliche Infinitive dieser Form sind. Z. B. עֲצֶלֶת (daher עֲצַלְתַּיִם pigritia) — אֱמֶת (für אֱמֹנֶת) u. s. w. So finden wir auch keine Form des Infinitivs der ersten Conjugation מִקְבַּל, מַקְבֵּל u. s. w. als Infinitiv. Gleichwol kennen wir eine Menge Nennwörter dieser Form, welche, nach Analogie, ursprüngliche Infinitive seyn müssen. Wir vermuthen also fürerst, mit einem hohen Grad von Wahrscheinlichkeit, daß die Nennwörter der Form מִקְבַּל, מַקְבֵּל u. s. w. ebenfalls ursprüngliche Infinitive, und — daß diese Formen ehedem auch als wahre Infinitive gebraucht worden seyn müssen. Nun finden wir im Chaldäischen und Syrischen Dialect die

Form מִקְבֵּל sogar als die gewöhnliche des Infinitivs der ersten Conjugation. Und nun erhebt sich die Wahrscheinlichkeit zur Gewißheit, daß die hebräischen Nennwörter der Form מִקְבֵּל (überhaupt mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, die eine Handlung, oder Leiden, Beschaffenheit u. s. w. anzeigen —) ursprüngliche Infinitive sind.

**) Z. B. die Form des Infinitivs der ersten Conjugation, mit ם vor dem ersten Stammbuchstaben, finden wir, als eigentlichen Infinitiv, zwar in der hebräischen Bibel nicht, (wenn gleich desto mehr Nennwörter, die ursprünglich Infinitive dieser Form sind); aber im Aramäischen (Syrischen und Chaldäischen) ist dies sogar die ordentliche Form des Infinitivs der ersten Conjugation.

IV. „Vom Infinitiv stammen die meisten Nenn-
„wörter der Hebräer ab, und bezeichnen dann
„entweder

1) die Handlung, oder das Leiden, oder die Beschaffenheit, den Zustand und das Amt ꝛc., so in dem Zeitwort und dessen bestimmter (aus der Form erkennbarer) Conjugation lieget, selbst *). Oder
2) das Subject der Handlung, oder des Leidens ꝛc. **). Oder
3) das Object derselben ***). Oder
4) den Effect derselben ****). Oder
5) das Instrument, oder Mittel derselben †). Oder
6) eine Zeit ††), oder } sonderlich in einigen gewis-
7) einen Ort †††). } sen Formen der Infinitive.

*) Wie fast in allen Sprachen. Selbst im Deutschen. Z. B. lesen, hoffen ꝛc. (Infinitiv.)

Mit

Mit dem Artikel: das Lesen — das Hoffen ꝛc. ist ein Nomen subst.

**) Z. B. אָב (apocopirt, wegen zurückgezogenen Tons, von אָבָה, aus dem Infinitiv, der Form קָטֹל — אָבֹה oder אָבֶה (§. 11.) oder der Form קָטָל — אָבָה (§. 10. Nr. 2.) mit dem weiblichen ה) „wohlwollen„, dann als Nomen subst. „das Wohlwollen„, und dann „das Subject des Wohlwollens, d. i. der Wohlwollende, Gütige„ — und dies ward nun Name des Vaters. Da das Wort ein aus dem Infinitiv gebildetes Abstractum, mit ursprünglich weiblicher Endung, ist: so sehen wir auch, wie es, ohngeachtet es, als gebrauchtes Concretum, eine männliche Bedeutung hat, im Plural die weibliche Endung haben könne. (אָבוֹת) — So ist auch אֱנוֹשׁ ein ursprünglicher Infinitiv der Conj. 1. von אָנַשׁ *familiaris fuit*. Davon nun der Infinitiv אֱנוֹשׁ 1) *familiarem esse*, 2) τὸ *familiare esse*, *Familiaritas*, und 3) *Subjectum familiaritatis*: Familiaris — der Name des Menschen. — In wie fern ein ursprünglicher Infinitiv auch das Subject der Handlung, der Qualität u. s. w. bezeichnen könne, sehen wir aus dem auch in andern Sprachen gewöhnlichen Gebrauch des Abstracti pro Concreto. Z. B. „Gott ist die Liebe„ d. i. im hohen Grade liebend. „Dieser Mensch ist die Güte selbst„ d. i. höchst gütig. Eben so haben wir uns den Gebrauch ursprünglicher Infinitive und daraus gewordener Abstracte, zu Bezeichnung concreter Subjecte — zu denken; d. i. wir sehen so wenigstens die Möglichkeit ein, wie ein ursprünglicher Infinitiv

finitiv auch sein Subject bezeichnen könne — und es scheint, daß ein solches, aus dem Infinitiv abstammendes Nennwort, in so fern es ein Subject bezeichnet, verstärkte Bedeutung habe, wie im Deutschen, wo z. B. „dieser Mensch ist die Güte selbst„ weit mehr sagt, als: „dieser Mensch ist gut.„ — Vielleicht sind diese Nomina Infinitive mit Auslassung des *Verbi finiti*. Z. B. מַהֵר eilend; für אֲשֶׁר מַהֵר יְמַהֵר.

***) Z. B. יְרֻשָּׁה (aus dem Infinitiv der Form קִבֵּל mit dem weiblichen ה) 1) *Possidere.* 2) *Possessio.* 3) *Objectum possessionis:* Res possessa. — Diese objective Bedeutung der aus dem Infinitiv gemachten Nennwörter erklärt sich ebenfalls aus dem bey den Hebräern so sehr gewöhnlichen Gebrauch eines Abstracti pro concreto, z. B. wenn es 1 Mos. 12, 2. heißt: וְהְיֵה בְּרָכָה esto benedictio, i. e. eris *benedictus*. Mehrere Beyspiele kann man bey **Glassius** (Phil. Sacr. lib. 3. Tract. 1. Canon. VII.) finden.

****) Z. B. דָּבֵר (Infinitiv der Form קִבֵּל, wovon die kürzere Form קֶבֶל so oft als Infinitiv vorkommt.) 1) reden. 2) das Reden. 3) der Effect des Redens: das Wort ꝛc.

†) Instrument, oder Mittel. Z. B. חָגַר 1) gürten, 2) das Instrument, oder Mittel des Gürtens: ein Gürtel. שָׁרוֹךְ 1) knüpfen, zusammenknüpfen; 2) das (Instrument, oder) Mittel —: der Riemen. Fast wie im Deutschen: hacken — die Hacke; feilen — die Feile; sägen — die Säge. —

††) eine

††) eine Zeit. Z. B. קָצִיר (Infinitiv der — in den Verbis quiescc. ע״י sogar ordentlichen Form קָבִיל) 1) abschneiden, 2) die Zeit des Abschneidens (des Getreides); die Aerndte. Fast wie im Deutschen, wenigstens in einigen Gegenden: das Schneiden (messis), d. i. wann man schneidet.

†††) einen Ort. Z. B. כּוּר 1) heiß, hitzig seyn, (vergl. das Syrische!) 2) die Hitze, 3) der Ort der Hitze: Ofen, Backofen. Also —: „wo es (sehr) heiß ist; wo große Hitze ist.„ — (בּוֹ) כּוּר (אֲשֶׁר). —

V. Aus den Futuris stammen ab

1) ursprünglich schon alle Nennwörter, die, mit dem instrumentalen *) מ vor dem ersten Stammbuchstaben, ein Instrument bezeichnen, und dann eine eigne Gattung von Participien sind, daher ich sie nur mittelbar, oder ursprünglich aus den Futuris ableite, unmittelbar aber unter die Participien (Nr. VI.) setze.

*) מ, vor dem ersten Stammbuchstaben der Futurorum, (anstatt ihrer präformativen Buchstaben,) hat die Bedeutung des Instruments, oder Werkzeugs; daher durch Vorsetzung desselben die Participien aller Conjugationen (bis auf zwey) gebildet werden. Z. B. מְקַטֵּל „Werkzeug des Tödtens„ d. i. tödtend, einer, der da tödtet. — Es scheint, dies instrumentale מ hat seinen Ursprung von dem Fürwort מִי oder מָה, in so fern es auch relativ (d. i. für אֲשֶׁר oder מִי אֲשֶׁר oder מָה אֲשֶׁר) gebraucht werden konnte. Man scheint also ursprünglich מִי יְקַטֵּל oder מָה יְקַטֵּל qui, quae, quod occidit — (d. i.

das Werkzeug des Tödtens ꝛc. —) gesagt zu haben, woraus sich dann leicht die Form מִקְטֹל eines besondern Participiums bildete. Anders wenigstens wüßte ich mir die außer allen Zweifel gesetzte Instrumentalbedeutung des מ nicht zu erklären. — Nun könnte man zwar sagen, die Wörter mit dem instrumentalen מ wären leichter und natürlicher aus dem Infinitiv abzuleiten, (weil ja doch das Futurum erst aus dem Infinitiv entstehe); allein theils ist Analogie für die Ableitung aus dem Futuro, (z. B. יִצְחָק der Spötter, (Isaak) — ist doch gewiß, wie jede ähnliche, das Futurum, nur mit Auslassung eines Relativs: מִי oder אֲשֶׁר, und daher zunächst so viel, als *is*, *qui* ridet, i. e. irrisor); theils ist diese Ableitung sprechender, und, der Bedeutung nach, bestimmter, (vorausgesetzt, daß das Futurum, als Aoristus, auch fürs Präsens gebraucht werde; also: qui ridet, — ridens —); nicht zu gedenken, daß der Hebräer so wenig, als wir Deutsche, oder der Lateiner, vor den Infinitiv ein Relativ setzen kann. Der Hebräer kann so wenig sagen מִי קָטֹל oder אֲשֶׁר קָטֹל (zum Ausdruck der Idee: welcher tödtet), als der Lateiner: qui occidere, für qui occidit. Demnach scheint es klar zu seyn, daß, wenn das instrumentale מ aus מִי oder מָה (als Relativen) entstanden ist, daß die dadurch gebildeten Participien und Nennwörter, die ein Instrument bezeichnen, sich nicht unmittelbar aus dem Infinitiv, sondern aus dem Futurum gebildet haben. Diese (letztern) machen also eine eigne Gattung von Participien aus, und sollen daher auch von mir unter den ursprüng-

sprünglichen Participien (s. Nr. VI.) aufgeführt werden, wenn sie gleich — aus den Futuris erst gebildet sind.

Aus den Futuris stammen auch ab:

2) alle Nennwörter, die, mit dem örtlichen מ *) vor dem ersten Stammbuchstaben, einen Ort bezeichnen, die aber, ohne offenbaren Fehler, nicht, wie die vorigen, für eine Gattung von Participien erklärt werden können **).

*) Das örtliche מ ist ohne Zweifel ebenfalls durch eine Abkürzung aus מִי oder מָה, in so fern diese Fürwörter auch relativ gebraucht werden konnten, entstanden. Ursprünglich scheint man z. B. gesagt zu haben מִי יִשְׁכַּב (עַל) oder מָה יִשְׁכַּב (עַל) „worauf man liegt„ — das Lager, Bette; und daraus wurde nun, durch schnelle Aussprache und die bequeme Gewohnheit der Hebräer, das, was sie nicht lesen, auch nicht zu schreiben: מִשְׁכָּב. —

**) Ursprüngliche Participien können diese, durchs örtliche מ gebildeten, örtlichen Nennwörter deswegen nicht genannt werden, weil sie durch das, wenn gleich auch ursprünglich aus מִי oder מָה entstandene, מ eine ganz andere Bedeutung erhalten, die gar nicht in die Classe der Participien gehört. Der Grund ist, weil, zur ursprünglichen Bildung der instrumentalen Nennwörter, das bloße מִ' oder מָה (in der Bedeutung: „der (d. i. welcher)„ oder „welcher„ etwas thut, oder leidet) vorgesetzt wurde; hingegen zur Bildung der örtlichen Nennwörter, das מִ', oder מָה, in elliptischem

schem Sinne, für עַל מִי [g]) (מָקוֹם), oder עַל־מָה [h]) vorgesetzt wurde, in der Bedeutung: „das, worin, worauf, wohin ꝛc. — „etwas ist, kommt ꝛc. —

Aus den Futuris stammen ferner ab:

3) einige Wörter von einer Zeitbedeutung [i]), mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben; wenns anders nicht ursprüngliche Infinitive sind, mit dem ihnen angehängten Nebenbegriff der Zeit *)!

*) Das auch Zeitbedeutende Nennwörter bildende ב ist wenigstens einer Zeitbedeutung fähig, wenn wir es uns des Ursprungs denken, wie das örtliche ב. Denn z. B. בְּמִי יְשֻׁחַר (עַל) „wobey, oder wo es schwarz, oder dunkel „zu seyn pflegt„ konnte ursprünglich sehr natürlich die Zeit, da es noch dunkel, oder dämmernd ist, d. i. die Dämmerung umschreiben, und durch Zusammenziehung entstand nun ein Wort, durch ב zu Anfange, gebildet, mit Zeitbedeutung.

Aus den Futuris stammen auch ab:

4) Alle Nennwörter mit (ˀ) vor dem ersten Stammbuchstaben, welche meist participialer Bedeutung sind, oder das Subject der Handlung, oder des Leidens, Zustandes ꝛc. bezeichnen. Sie sind nemlich ursprünglich die dritte männliche Person des Singulars im Futuro, und erhalten, als Nennwörter, ihre Erklärung und Bedeutung, wenn

g) oder אֵל־מִי. h) oder אֵל־מָה.
i) z. B. מְשָׁחָר, מוּעֵד.

wenn man vor ihnen, als ursprünglichen Futuris, (dritter männlicher Person des Singulars!) das beziehende Fürwort אֲשֶׁר supplirt.

Es ist nemlich offenbar, daß man das Participip ursprünglich auch durchs Verbum finitum (die dritte Person des Futuri, als Präsentis) mit dem beziehenden Fürworte אֲשֶׁר, umschrieb. Z. B. אֲשֶׁר יָרִיב „welcher (gern) streitet„ אֲשֶׁר יָקוּשׁ „welcher nachstellt„ [f]). Nun läßt der Hebräer so oft das beziehende Fürwort אֲשֶׁר weg, und so konnte nun יָרִיב oder יָרֵב, יָקוּשׁ oder יָקֹשׁ zum besondern (participialen) Nennwort werden: *litigiosus.* — *auceps.* —

Aus den Futuris stammen endlich auch ab:

5) Alle Nennwörter mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben, welche gemeiniglich (wie die ursprünglichen Infinitive) eine Handlung, oder ein Leiden, einen Zustand, bisweilen auch das Subject, Object, Instrument, oder Mittel bezeichnen. Sie sind nemlich immer die dritte weibliche Person des Futuri, mit vorgesetztem אֲשֶׁר. Durchs weibliche Geschlecht drückt der Hebräer bekantlich das Neutrum aus.

Wie der Hebräer, mit אֲשֶׁר und der dritten männlichen Person, ein Nomen participialer Bedeutung umschrieb, oder das Subject der Handlung ꝛc. dadurch ausdrückte, (und daraus die ein Subject bezeichnenden Nennwörter entstanden sind), eben so drückte er die Handlung, oder das Leiden ꝛc. selbst, durch die dritte weibliche Person des Futuri, mit Vorsetzung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר aus. Dies letztere ließ er dann, wie auch sonst so häufig, weg,

f) von קוּשׁ (sonst יָקֹשׁ oder יָקֵשׁ).

weg, und die dritte weibl. Person des Futuri war nun zum Rang eines besondern Nennworts erhoben, welchem man dann öfters auch noch die weibliche Endigung ה֫ oder ת֫ anhing. Z. B. תּוֹדָה (das Lob) bildete man sich zuerst so: אֲשֶׁר תּוֹדָה „was — lobet, oder „löblich ist„ — dann תּוֹדָה, mit Auslassung des אֲשֶׁר gebraucht, in der Bedeutung: das Lob, der Preis, und — ihm, als nunmehrigem Nennworte, noch das weibliche und noch mehr das Abstracte der Bedeutung bezeichnende, weibliche ה angehängt: so entstand תּוֹדָה (für תּוֹדָהה). — Eben so תַּפּוּחַ (für תַּנְפּוּחַ, aus der Form יִקְבּוֹל des Futuri) vom Stammworte נָפַח (hauchen, athmen, duften). Erst: אֲשֶׁר תַּפּוּחַ „was (welches) duftet, Duft verbreitet. — Nun ward תַּפּוּחַ mit Auslassung des אֲשֶׁר als Nennwort gebraucht, und konnte nun heißen 1) das Duften, der Duft, Wohlgeruch; (wie denn die meisten Nennwörter dieses Ursprungs und dieser Form, die Handlung, Qualität, oder das Leiden ꝛc. selbst — bezeichnen, wenn man gleich, ihrem Ursprung nach, erwarten sollte, daß sie gewöhnlicher das Subject, oder Object der Handlung ꝛc. bezeichneten). 2) Etwas duftendes; und dies Prädicat ward, schicklich genug, der Name des Apfels.

Simonis leitet, mit dem größern Haufen der übrigen Grammatiker, diese Nennwörter, mit נ vor dem ersten Stammbuchstaben, aus der Conjugation Hithpahhel, oder vielmehr aus all' denen durch die Sylbe הִתְ gebildeten ursprünglich passiven und dann auch reciproken Conjugationen, her. In Ansehung der Form,

an

an und für sich, geb' ich wol die Möglichkeit zu, indem das ה vor dem ת in diesen Conjugationen blos prosthetisch, — und das ת eigentlich nur ihr Character ist, wie schon aus der fünften Conjugation der Araber erhellet; allein die Bedeutung dieser Nennwörter widerspricht. Z. B. תּוֹדָה hat weder eine passive, noch reciproke Bedeutung; es wär' also nicht zu begreifen, warum dies Nomen aus einer passiven oder reciproken Conjugation hergeleitet seyn, oder einen passiven Character der Form haben sollte. Eben dies gilt von den meisten übrigen Wörtern dieser Form, und man fühlet, bey der Ableitung ihrer Bedeutung, aus einer passiven Conjugation, starken Zwang. — Ich war also, da ich stark genug empfand, daß an eine passive Conjugation nicht gedacht werden dürfe, eine Zeitlang der Meynung, diese Nennwörter, mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben, stammten aus derjenigen Conjugation ab, welche ein ת vor dem ersten Stammbuchstaben zum Character hat, welche, nach meiner Zählung, die achtzehnte ist [l]), und, der Bedeutung nach, mit Hiphil übereinkommt [m]). Weil nun so viele Nennwörter, mit ה vor dem ersten Stammbuchstaben, der Bedeutung nach, mit der Conjugation Hiphil übereinkommen, und die achtzehnte Conjugation, der Bedeutung nach, mit Hiphil übereinkommt: so schien mir es, daß man alle Nennwörter, die, vermöge der Bedeutung, aus Hiphil hätten abgeleitet werden sollen, aus der gleichgeltenden achtzehnten Conjugation ab-

l) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 89.

m) Wie auch im Chaldäischen, z. B. תַּרְגֵּם exposuit, transtulit. Daher תַּרְגּוּם.

abgeleitet habe, um, wenn man sie aus Hiphil selbst abgeleitet, ihnen also auch den Character dieser Conjugation, ein ה vor dem ersten Stammbuchstaben, gegeben hätte, nicht Zweydeutigkeit zu veranlassen, indem so viele andere Nennwörter, mit dem Artikel ה oder mit dem fragenden הֲ vor dem ersten Stammbuchstaben, vorkommen. — Ohngeachtet aber bey diesem Vorschlag weit weniger Schwierigkeiten sind, als bey dem Simonis'schen, oder gewöhnlichen: so geb' ich ihn doch hier auf, seitdem ich überzeugend habe einsehen lernen, daß alle Wörter mit ת, vor dem ersten Stammbuchstaben, aus dem Futurum abstammen, und zwar ursprünglich dessen dritte weibliche Person, mit Auslassung des relativen Zeitworts אֲשֶׁר, sind. Denn 1) es ist an sich möglich; 2) es erlaubts die Bedeutung dieser Wörter, und 3) wenn die Wörter mit (י), vor dem ersten Stammbuchstaben, ursprünglich die dritte männliche Person des Futuri, mit Auslassung des Relativs אֲשֶׁר, sind, und ein Subject der Handlung, Qualität, oder des Leidens ausdrücken: so sind die Wörter mit ת, vor dem ersten Stammbuchstaben, gewiß nichts anders, als die dritte weibliche Person des Futuri, mit Auslassung des relativen אֲשֶׁר, und — diesem ihrem Ursprung nach, wird uns auch ihre Bedeutung begreiflich.

Diese ursprünglichen Futura und, auf die angezeigte Art, gewordenen Nennwörter erhalten nun noch zuweilen am Ende ein weibliches ה, oder ת, um das Neutrale und Abstracte derselben desto deutlicher auszudrücken n).

VI.

n) Z. B. תְּבוּסָה das Zertreten, *Conculcario.* Aus תָּבוּס.

VI. Aus den Participien stammen ab:

1) Diejenigen Nennwörter, welche die Form und — ursprünglich auch die Bedeutung der Participien haben o).

Hingegen aus dem Futuro abgeleitete und erst gewordene Participien sind

2) Diejenigen Nennwörter, welche, mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben, ein Instrument bezeichnen. S. oben Nr. V. 1.

Anmerkung. Es könnte seltsam scheinen, daß dem nach aus dem Präterito, das doch, wie das Futurum, ein Aoristus ist, und mit welchem daher eben die Umschreibungen wie mit dem Futuro (und dem אֲשֶׁר) gemacht werden könnten, gar keine Nennwörter abstammten. Ich leugne es nicht, daß nicht einige Gattungen von Nennwörtern ursprüngliche Präterita (und zwar die dritte männliche Person des Singulars, mit Auslassung des אֲשֶׁר) seyn könnten, und die dann, der Bedeutung nach, mit denen aus der dritten männlichen Person des Sing. im Futurum parallel seyn würden p), und ich kann es gerade keinen Irrthum nennen, wenn

o) Z. B. אוֹיֵב, אָשֵׁם, חָכָם (der Participialform קָטָל). Daher auch קָם (von קוּם) in den Verbis quiescc. ע. (aus קָוָם).

p) Z. B. חָכָם Sapiens könnte die 3 m. Sing. Praet. seyn, ursprünglich für: חָכַם אֲשֶׁר. Eben so z. B. עִוֵּר, אִלֵּם u. s. w. für אֲשֶׁר עִוֵּר, אֲשֶׁר אִלֵּם „der da blind, der da stumm — ist. — Das (ָ) in חָכָם (unterm mittelsten Stammbuchstaben) giebt so wenig einen Einwurf gegen diese Ableitung, als das (ָ) in יִצְחָק gegen seine Ableitung aus dem Futuro, welches sonst freylich, zur Bezeichnung des Vocaltons a, (ַ) hat. —

wenn man dieſe Ableitung belieben wollte; indeſſen können auch dieſe Formen theils aus dem Particip, theils aus dem Infinitiv abgeleitet werden, — nicht nur ihren Formen, ſondern auch ihren Bedeutungen nach. Denn — z. B. die Form חָכָם iſt auch als Form des Particips der erſten Conjugation erweislich, — indem ſie in den Verbis quieſcc. y ſogar die ordentliche iſt q). Die Form עִוֵּר kommt aber auch erweislich als Infinitiv in Piel vor r). Wenn wir nun neben עִוֵּר z. B. מַהֵר (geſchwind, eilend) finden, und ſehen, daß dieſes der Infinitiv iſt, und, als ſolcher, gleichwol das Subject der Handlung, des Leidens, oder der Qualität ausdrücken könne: ſo ſehen wir uns beſtimmt, auch die Form עִוֵּר für den Infinitiv (mit der Bedeutung ſeines Subjects) zu halten.

q) קָם (aus קָוַם nach den Regeln der Theorie der hebräiſchen Vocalbuchſtaben.)

r) z. B. נִיא 2 Sam. 12, 14. חִלֵּץ 3 Moſ. 14, 43.

Erster Abschnitt.

Nennwörter aus der ersten Conjugation.

(K a l.)

Das erste Capitel.

Ursprüngliche Infinitive der ersten Conjugation.

Die sämmtlichen Formen des Infinitivs der ersten Conjugation, mit Einbegriff der allerseltensten und zum Theil nur noch in einigen Nennwörtern übrigen [a], sind:

1) קָבֹל (§. 1.) und, mit versetzten Vocalen, קִבֹּל (§. 2.)
2) קְבֹל (§. 3.) und, mit zurückgezogenem Vocal, und verstohlnem (ְ) — קִבֹּל (§. 4.)
3) קָבָל (§. 5.) und, kürzerer Form, — קְבָל (§. 6.) und קָבֶל (§. 7.)
4) קִבַל (§. 8.) und dafür mit doppeltem Pathach, oder Segol [b]) — קֶבֶל, קֶבַל, oder, wenn der mittelste Buchstab (ּ) ist, mit Pathach und dem verstohlnen Chirek, בַּיִת [c]) (§. 9.)
5) קְבָלָה (weiblich, aus קָבָל, קְבָל und קִבַל) §. 10.

6) קֶבֶל

a) Einige habe ich selbst in meiner ausführl. hebr. Sprachlehre §. 72. noch nicht angeführt, weil ich sie damals noch nicht alle erkannt hatte.
b) wo das letzte ein verstohlner Vocal ist. c) aus בַּיְת.

6) קָבֵל (§. 11.) und, mit versetzten Vocalen, — קִבָּל (§. 12.)
7) קְבֵל (§. 13.) und, mit zurückgezognem Vocal und angenommenem verstohlnen Segol — קֶבֶל (§. 14.)
8) קָבוּל (§. 15.) und, mit versetzten Vocalen, — קוּבָל (§. 16.)
9) קְבוּל — kürzerer Form;
10) קָבִיל und, kürzerer Form, קְבִיל (§. 17.)
11) mit weiblicher Endigung [b]), תְ֫, תַ֫, תָ֫, imgleichen תַ, תָ, וֹת, וּת, aus irgend einer der obigen Formen, gebildet. (§. 18. bis §. 26.)

Anmerk. Dies (Nr. 11.) sind eben so gewiß Formen des Infinitivs der Conj. 1., als z. B. תֶּכֶת (aus נְתֶכֶת), נֶגֶשׁת (aus נְגֶשֶׁת), יְבֹשֶׁת, גְּלוֹת u. s. w. wahre Infinitive sind. Und in Ansehung der Formen, die auf וּת ꝛc. ausgehen, darf man sich nur an den bey den Syrern so gewöhnlichen Infinitiv aller Conjugationen (außer der ersten) auf וּת, vor den Suffixen, — erinnern, um nicht mehr zu zweifeln, daß auch dieses — Formen des Infinitivs gewesen.

12) mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, wie im Chaldäischen und Syrischen gewöhnlich; und in Ansehung der Vocale der ersten und zweyten Sylbe eben so mannigfaltig, wie im Futuro: מִקְבֹּל, מְקֻבָּל oder מְקֻבָּל, מְקֻבֵּל u. s. w. (§. 27. bis §. 30.)
13) mit א vor dem ersten Stammbuchstaben, nach den, in Ansehung der Vocale, verschiedenen Punctationen des Futuri, z. B. אֶקְבֹּל, אָקְבַּל, אֲקֻבַּל u. s. w. (§. 31.)
14) mit den paragogischen Sylben נָ, ין, וּן, oder ין, welches also paragogische Formen des Infinitivs seyn würden. (§. 32.)

§. 1.

b) Die mit הָ s. jedesmal unter ihrer characteristischen männlichen Form, z. B. קִבְלָה unter קִבֵּל ꝛc.

§. 1.

Form קָבֹל.

Die Nennwörter der Form des Infinitivs קָבֹל bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.
כָּבוֹד Gravitas. Honor. Divitiae &c. So auch
דּוֹד Dilectio, amor. (דוד)
צוֹק Pressura, angustia. (צוק)
לוֹט Absconsio. (לוט)
בּוֹא introitus &c.
Doch könnten diese eben so gut aus der Form קָבֹל abgeleitet werden.

2) Das Subject (der Handlung, des Leidens,) der Beschaffenheit ꝛc., in so fern nemlich das *Verbum finitum*, nebst dem relativen אֲשֶׁר, ausgelassen ist. Z. B. גָּדוֹל magnus, — für einen ursprünglichen Infinitiv gehalten, würde, zur Erklärung seiner subjectiv-concreten Bedeutung, ursprünglich so concipirt werden müssen: אֲשֶׁר גָּדוֹל יִגְדַּל. Und dahin könnten nun sehr viele Beyspiele gerechnet werden. Allein da es, wie ich zu beweisen gedenke, auch eine Form des Participii der Conj. I., קָבוֹל, giebt, und — aus dem Particip die subjectiv-concrete Bedeutung der Nennwörter dieser Form abgeleitet werden kann: so bin ich geneigter, sie, als ursprüngliche Participe, unter die Form קָבוֹל des Particips der Conjug. I. zu setzen.

3) Das Object der Handlung, des Leidens, der Beschaffenheit, des Zustandes ꝛc. Z. B.
אָיוֹם terribilis, horribilis, qui timetur. R. אים.
בָּרוֹר sparsus, consperſus. R. ברר.
זָמוֹר Palmes, Surculus. R. זמר amputavit.

מָשׁוּחַ illitus, pictus. R. Illevit, unxit.
עָגוֹל rotundus, *quasi* volutus s. volubilis. R. Volvit.
עָקוֹד varius, maculosus.
תָּקוּעַ Classicum. Sonus tubae infixus. (Effectus clangoris tubae.) Nr. 4.
אָמוֹן alumnus, qui nutritur. R. אמן.
(בָּרוֹם Pl. בְּרוֹמִים Ezech. 27, 24.)
חָגוֹר cinctus, accinctus. R. Cinxit.
נָקוֹד punctatus, punctis signatus. R. נָקַד.
עָכוֹר conturbatus. R. עכר Turbidus, conturbatus fuit.
צָפוֹן absconditus. 2) Aquilo. R. Absscondidit.
רוֹד dilectus. R. רוד diligere.
מוֹץ Gluma. R. *Arab.* Confricuit.

Anmerk. Jedoch, wenn man den Stammwörtern dieser Nennwörter, neben ihrer transitiven Bedeutung, auch eine intransitive und passive geben wollte: dann könnte man sagen, es wären auch ursprüngliche Participia Benoni der Form קָבוֹל, und — gehörten dann nicht hieher, sondern unten unter die Participe.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

תָּקוּעַ Classicum. R. תקע clanxit.
(הוֹן et אוֹן Opes. (Lucri effectus.) R. הון (Chald. et Syr. הנא lucratus est. — S. auch die Form קֹבֶל.
אוֹר lumen, lux. R. אור lucere. (Effect des leuchtens.)
דוֹר aetas, generatio (Menschenalter). R. דור circuire. — (Dessen Effect gleichsam!)

5) Das Instrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

זוֹן, זוּבָה Alimentum, cibus. R. זון (Chald.) Alere.
שׁוֹט flagellum. R. caedere.
מוֹט vectis, jugum. R. מוט movere, propellere.

6) eine

6) eine Zeit. (Aus dieser Form keine!)

7) einen Ort. Z. B.

חוֹף Ora, littus. R. חוּף Syr. lavare. (Was immer bespült wird.) Vielleicht aber besser von חָפַף.

נוֹף Tractus, regio. R. נוּף *Arab.* Eminere. Davon نوف Gibbus cameli.

§. 2.

Form קוֹבָל.

Die Form קוֹבָל ist mit der Form קָבוֹל ursprünglich einerley (so wie קָבֵל und קִבֵּל ursprünglich einerley Form ist), und durch Gewohnheit, mittelst Versetzung der Vocale, entstanden. Sie kommt, mit folgenden Bedeutungen, vor:

1) Die Handlung, (das Leiden, die Beschaffenheit, der Zustand ꝛc.) selbst.

שׁוֹלָל Spoliatio. R. שׁלל. Arab. سَلَّ exuit, spoliavit.

(כוּשָׁר) כוֹשָׁרָה Pl. ות Abundantia, felicitas. R. כשׁר كَثُرَ *Syr.* ܟܫܪ

2) Das Subject der Handlung ꝛc.

גּוֹרָל 1) lapilli, (sortibus jaciendis adhiberi soliti.) 2) *Fig.* Sors. R. גָּרַל جَرُلَ lapidosus fuit.

רוֹבָב Cera. —

אוֹפָן Rota, (continuo vertens se). R. אָפַן (mit der Bedeutung von פָּנָה Vertit, vertit se.)

(כּוֹכָב Stella. R. Micuit, fulsit; (als Quadrilit. كَوْكَبٌ.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אוֹצָר thesaurus. R. Collegit.

עוֹלָם Seculum &c. Vorzeit, Zukunft ꝛc. R. עלם abscondidit, occultavit.

גוֹזָל pullus (avium), gleichsam: rapi solitum. R. rapuit. *Arab.* جوزل pullus columbae. —

4) Den Effect ꝛc. (Keins!)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

חוֹתָם und חוֹתֶמֶת Sigillum, annulus obsignatorius. R. חָתַם Obsignavit.

(כּוֹתָר et) כּוֹתֶרֶת pl. כּוֹתָרוֹת Coronamentum. R. כתר cinxit.

שׁוֹפָר Tuba. —

כּוֹבַע s. כּוֹבָע (auch mit ק) (Milra. Plur. כּוֹבָעִים) Galea. R. קָבַע *Arab.* Abscondidit, texit (caput). Milhel aber (wie 1 Sam. 17, 5. 38. Jes. 59, 17.) ists die Form קֶדֶשׁ, und gehört nicht hieher.

6) eine Zeit. (Keine!)

7) einen Ort. Z. B.

אוֹהֶל Tentorium (quas. Consuetudinis s. familiaritatis locus). R. אָהַל Consuevit, familiaris fuit. Arab. أهل.

אוֹצָר (in der Bedeutung:) Repositorium (Collectionis locus). R. אָצַר Collegit.

§. 3.

Form קִבֹּל.

קִבֹּל ist nur die kürzere Form (forma status constructi) von קָבֹל (§. 1.), und in den ursprünglichen Infiniti-

finitiven der Verbor. quiesc. ע und gemin. ע ist es ungewiß, ob sie die Form קִבֵּל (§. 1.) oder die kürzere קִבֵּל haben, indem z. B. aus קָוֹם (kawom) eben so gut קוֹם (kom) wird, als — aus קְוֹם (kwom); und aus סָבֵב eben so gut סֹב, als aus סִבֵּב. Daher die oben unter der Form קִבֵּל (§. 1.) mit angeführten Nennwörter aus diesen Verbis — auch hieher gesetzt, und, umgekehrt, die hier anzuführenden oben unter קִבֵּל (§. 1.) geschrieben werden könnten.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive der Form קְבֵּל, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

בְּשׂוֹרָה annunciatio laeta. R. laeta annunciavit.
(הֲלוֹם contusio. R. הלם contudit.)
סְפוֹרָה numeratio, recensio. R. numeravit, recensuit.
עֲרוּךְ aestimatio. R. עָרַךְ aestimavit.
צְפוֹן sonst צָפוֹן s. §. 1. Nr. 3.
חֲלוֹם Somniatio. Somnium. R. Somniavit.
יְקוֹד ardor. R. arsit.
סְחוֹרָה negotiatio. R. negotiari.
שְׁכוֹל orbatio. R. orbari.
בְּאֹשׁ foetor. R. putere, foedere.
גְּבוֹהַּ altitudo. R. altus fuit.
דְּרוֹר libertas.
מְלֹא plenitudo. R. מָלֵא plenus fuit.
נְכוֹחָה rectitudo.
עֲבוֹת Densitas. R. implexus, densus — fuit.
שְׁחוֹר nigredo. R. niger f.
מְרוֹחַ Contritio, contusio. R. מרח contrivit, contudit.
(מְשׁוֹל Comparatio. Parabola. R. משל.)
עֲבוֹדָה Cultura. Opus. Servitium. R. עבר.
צְחוֹק und שְׂחוֹק Risus, irrisio.

שִׁפּוּט judicium. R. judicavit.
חֲלוֹף Tranſitus, interitus. R. Tranſiit, interiit.
מְלוֹא und מְלוֹ impletio. R. מָלָא implevit.
שְׁחוֹחַ incurvatio. R. incurvatus eſt.
בְּכוֹר und בְּכוֹרָה Primogenitura. R. Arab. praeceſſit, prior fuit.
גְּדוֹל magnitudo. R. magnus fuit.
טְהוֹר puritas. R. purus fuit.
נְגוֹהָה Splendor. R. נָגַהּ.
סְבוֹךְ Perplexitas.
קְרוֹשׁ Sanctitas (et Sanctum). R. Sanctus fuit.

* * *

בֹּר (für בְּרוֹר) 1) puritas, 2) innocentia. R. purus fuit.
חֹק, חֻקָּה Delineatio, conſtitutio, praeſcriptio. R. חָקַק.
(רָעַע) רָעָה fractio. R. רעע fregit.
תֹּךְ oppreſſio. R. Chald. *laeſit*, damno affecit.
(זָלַל) זְלָלָה Vilitas. R. זָלַל.
עֹז robur, vehementia. R. עוז.
קֹר frigus. R. קָרַר.
רֹךְ mollities. R. רָכַךְ.
תֹּם, תֹם integritas, ſinceritas, perfectio. R. תָּמַם.
הוֹד dilectio, amor. §. 1. Nr. 1.
צוֹק Preſſura. §. 1. Nr. 1.
הוֹד honor, praeſtantia. R. הוד oder — אָהַד *Arab.* eminuit, praeſtans fuit.
טוֹב, טוֹבָה bonitas. R. טוב.
מוֹן pl. מוֹנִים vices. R. Arab. מון.
צֹאָה Stercus, Sordes. R. צוא.
קוֹמָה altitudo, ſtatura. R. קום.
רַע malitia. R. רוּעַ.
(חוּף) חֲפָה obtectio, protectio. R. חָפַף Texit.
כֹּל univerſitas, complexus. R. כלל conſummatus eſt.

שֹׁד vaſtatio, ruina. R. שָׁדַד.
(דֹּם) דְּמָה exciſio. R. רמם Succiſus, everſus fuit.
חֹם aeſtus, calor. R. חמם.
קַל levitas. R. קלל levis fuit.
רֹב multitudo, magnitudo. R. רבב.
רֹן cantio. R. רָנַן.
מֹרָה, מָרָה amaritudo. R. מרר.
עַם, עַמָּה communitas, paritas. R. עמם.
לוּט abſconſio. R. לוּט. §. 1. Nr. 1.
אוֹן moeror, luctus. R. און.
זוֹב fluxus. R. זוּב fluere.
חוֹב Debitum. R. חוּב debuit.
כוֹחַ robur, praevalentia.
סוֹף finis. R. סוּף.
צוֹם jejunium. R. צוּם.
רוֹם altitudo, elatio. R. רוּם.
שׁוֹעַ Clamor. R. שׁוּע.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֱנוֹשׁ nux. R. אנז.
זְרוֹעַ brachium. R. זרע.
כֹּאַר (aus בְּאֹר) uter. (gleichſam: der Naſſende, oder: Waſſergeber.) R. בָּאַר. Ar. نَأَرَ aquam de ſe emiſit.
אֵזוֹב (für אָזוֹב) hyſſopus. (*quaſ.* hirſutus.) R. אָזַב.
דְּיוֹ Atramentum. R. דיה.
כֹּפֶר pruina. (*quaſ.* tegens terram.) R. כפר.
מֹרָה fel. Pl. ים f. ות Amara. R. מרר.
עֲבוֹת (in der Bedeutung) funis (denſus et implexus). R. עבת.
רֹאשׁ Caput. R. רָאַשׁ.
שֹׁהַם amethyſtus. R. שׁהה.
גּוֹל Orbis. גֻּלָּה lecythus. (*quaſ.* rotundus.) it. Scaturigo. Gleichſam: der Wälzer (des Waſſers). R. גלל.

שֵׂךְ Sepes. R. שָׂכַךְ texit.
אֹם gens, natio, familia. R. אמם. *Arab.* propinquus fuit.
בֹּץ coenum. R. בָּצַץ.
דַּק pannus (tenuis), aulaeum tenue. R. דָּקַק tenuis, attenuatus fuit.
לֹג Sextarius. R. לגג. *Arab.* profundus fuit.
מוֹר, מֹר Myrrha. R. מרר.
אֲגוֹרָה numulus. (merces.) R. אגר.
סְגוֹר clauſura (cordis). Praecordia.
שְׂאֹר fermentum. (*quaſ.* ferveſcens.) R. שׂאר.
(בְּהֹן) בְּהוֹנָה Pollex. R. בהן.
בְּרוֹשׁ Cupreſſus. R. ברשׁ.
לְבוֹנָה thus. R. לבן.
סְבַךְ, שְׂבַךְ Perplexum. R. perplexus fuit.
קָבוֹל anteriùs, adverſum, obvium. *Adv.* coram. Ex adverſo. R. קבל.
רוֹשׁ (nach anderer Orthographie auch רֹאשׁ) Venenum. Cicuta. R. רושׁ.
חֹב Sinus. R. חבב.
חֹל Commune. R. חלל.
אֹחַ *quaſ.* gemens et ululans animal. (אֲחַ ah! dicens.)
אֹר rivus, fluvius. (*quaſ.* ſtrepens.) R. ארר *Arab.* reſonuit.
(דֹּם) דְּמָה excidſum, everſum. R. דמם excidſus, everſus fuit.
(זֹל) זְלָה vile, vilis res. R. זָלַל.
חוֹר, חֹר nobilis, liber. R. חרר Arab.
מֹחַ medulla. R. מחח.
עֹב trabs. R. עבב.
שֹׁר umbilicus. R. שָׂרַר.
חוֹמָה Murus, moenia. R. Circuivit, circumdedit.
מוֹל 1) adverſum, 2) ex adverſo, e regione. R. מול.
שׂוֹךְ, שׂוֹכָה ramus. (*quaſ.* tegens.) R. שָׂכַךְ texit. Oder: implexus fuit. —

חוֹחַ Spina, hamus. R. חוח.
טוֹב bonus. R. טוּב bonus fuit.
נוֹצָה pluma. R. נוּץ ſ. נִיץ germinare, efflore-
ſcere. (nitere.)
צוֹר id. q. צור.
שׁוֹר taurus. R. שׁוּר.
תּוֹר circulus, torques. R. תּוּר.
דְּרוֹר (hirundo) *Arab.* Daruri (ein Strichvogel).
R. דרר.
צֹאן (ſúr צֵאן) oves et caprae. (*quaſ.* foecundae.)
R. צאן. *Arab.* צנא.
תְּאוֹ, תּוֹא (bubalus.) Oryx.
תֹּם integer, ſimplex. R. תמם.
לוֹט ladanum.
קוֹץ ſpina. R. קוּץ oder קָצַץ *Arab.* Perforavit
(margaritam). gleichſam: der Stecher, oder
Bohrer.
אוֹב uter. R. אוּב.
אוֹדָה pl. אוֹרוֹת res, negotium. R. אוּר.
חוֹר, חוֹרִי panes ſimilaginei. (R. חור.—) it. (חַרִי
byſſus, ab albedine. —)
פּוֹל faba. R. פּוּל. —
צוֹא foedus, ſordidus. R. צוּא.
שׁוֹעַ in der Bedeutung: munificus.
דְּבוֹרָה apis. R. דבר.
חֲמוֹר aſinus. (*quaſ.* rubens.) R. חמר.
צָבוֹעַ (Serpens varius, verſicolor) hyaena. R. צָבַע.
דֹּב urſus. R. דָּבַב *Arab.* piloſus, hirſutus fuit.

3) Das Object der Handlung u. ſ. w. Z. B.

אֱלוֹהַּ numen (colendum). R. אָלַהּ.
(בְּשׂוֹרָה nuncium laetum. R. בשׂר.)
מְרוֹחַ contuſus. R. מרח attrivit, contudit.
עֲבוֹט pignus. Pro pignore datum. R. עבט.
פֹּארָה ſúr פְּאוֹרָה ramus.
צְרוֹר faſciculus, crumena. R. צָרַר Conſtrinxit.

קְטוֹרָה

קְטֹרָה Suffimentum, quod adoletur. R. קטר.
חֲלוֹם (in der Bedeutung) Somnium. (Somniationis objectum ſ. effectus.) R. חלם.
סֹכָה, סֻכָּה latibulum, tugurium. (*quaſ.* tectum quid.) R. סָכַךְ texit.
רְעָה fractum. R. רעע fregit.
רֹק Sputum. R. exſpuit.
שֹׁד (in der Bedeutung) vaſtatum.
דּוֹד dilectus, amicus. R. דוד.
בְּאֵר für בֹּאר puteus (Ciſterne). fovea, tartarus. R. בָּאַר *Arab.* fodit.
כְּפוֹר (in der Bedeutung) Crater. R. כפר obtexit. —
סְגוֹר aurum. (*quaſ.* claudi ſolitum.) R. סגר.
פְּתוֹת fruſtum. R. פתת fregit.
צְחוֹק und שְׂחוֹק (in der Bedeutung) riſus objectum.
קוֹבָה (für נְקוֹבָה) vulva, muliebria. R. נָקַב.
קָרוֹם ſcabellum. R. הרם *Arab.* diruit, evertit.
בְּכוֹר primogenitus. R. בכר.
חוּפָּה, חֻפָּה thalamus. R. חפף texit.
חֹק, חֻקָּה Statutum, praeſcriptum. R. חקק.
עֲגָבָה Placenta. R. Coxit &c.
קֻבָּה fornix. Thalamus, cubiculum. (قُبَّة Al-kofen.) R. (*Arab.*) fornice texit.
תֹּף tympanum. R. תָּפַף pulſavit.
מוֹץ gluma. (*quaſ.* confractum.) R. מוץ (*Arab.*) Confricuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

בְּשׂוֹרָה (in der Bedeutung) boni nuncii praemium. 2 Sam. 4, 10. R. בשר.
חֲמוֹר acervus. R. חמר Collegit.
טְחוֹרִים *pl* mariſcae, tumores ani. R. טחר.
מָשׁוֹל Parabola, (comparationis effectus.) R. משל.
הָלוֹם 1) Strepitus ex contuſione. 2) *Adv.* hic, huc. *quaſ.* locus, pedibus contundendo notatus. R. הלם.

יְסוֹד fundamentum. R. fundavit.
סוֹד (für יְסוֹד) 1) Congreſſus ſecretus. 2) Conſilium, arcanum. R. יָסַד *Arab.* وسّد.
אוֹר lumen, lux. R. אוּר lucere.
אוֹן und הוֹן Opes. R. הון (Syr.) (הכה) הנא lucrari.
דוֹר 1) aetas, periodus. 2) Generatio hominum. Menſchenalter.
הוֹר ordo, ſeries. R. הוּר *Arab.* circuivit, in gyrum actus fuit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

אֵזוֹר cingulum. R. אזר.
גְּלוֹם pallium. R. גָּלַם convolvit, involvit.
חֲגוֹר, חֲגוֹרָה cingulum. R. חָגַר Cinxit.
כּוֹר ſmegma (gewöhnlicher בְּרִית). R. בָּרַר purus fuit.

(שׁוּךְ) שְׁבָה pl. וֹת miſſile. R. שָׁבַךְ *Arab.* شبّك transfixit.
לוּעַ faux. R. לוּעַ deglutire.
שׁוֹט flagellum, ſcutica. R. שׁוּט caedere &c.
חוֹל arena. (gleichſam: der Schmerzer, Brenner.) R. חוּל dolere.
אֵפוֹד amiculum ſacerdotale. R. אפד accinxit, amicivit.
חֲבוֹלָה, חֶבֶל Pignus. R. חבל ligavit, obſtrinxit.
טְחוֹן mola. R. טחן moluit.
עוֹל, עֹל jugum. R. עלל operatus eſt.
שְׁרוֹךְ Corrigia. R. שָׁרַךְ implicuit. —
זוֹנָה alimentum, cibus. R. זוּן alere, cibare.
כּוֹר menſurae nomen. R. כור Arab. Collegit in unum.
מוֹט vectis, jugum; temo. R. מוּט movere, propellere, movere ſe, vacillare. —
שׁוֹק crus. R. שׁוּק ire, currere.

6) eine

6) eine Zeit. (Kein Beyspiel!)

7) einen Ort. Z. B. in folgenden Wörtern:

שְׁאוֹל infernus, locus mortuorum s. manium. R. שָׁאַל.

נוֹת tractus, regio. R. נוּת.

רְחוֹב forum. R. רָחַב latus, spatiosus fuit.

חוֹף ripa. R. חוּף.

כּוֹר (für יְסוֹר) Divan, Soffa. Lectus. Ort geheimer Berathschlagung. R. יָסַר.

§. 4.

Form קוֹבֶל.

Die Form קֹבֶל, oder קוֹבֶל, ist mit der vorigen (קְבֹל) in der Sache völlig einerley, und ist blos durch Zurückziehung des Vocals entstanden, wo dann, nach Regel e), der nächste leere Buchstab, um deutlicherer Aussprache willen, einen verstohlnen Vocal, gewöhnlich (ֶ), wegen eines Gutturals aber, (sonderlich wegen ה, ח, ע) ein (ַ) furtivum annimmt.

Die Nennwörter dieser aus קְבֹל entstandenen Form (קוֹבֶל, קֹבַל), als ursprüngliche Infinitive, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, oder die Qualität selbst. Z. B.

אֹהַב Amor, dilectio. R. אָהַב.

אֹסֶף 1) Collectio (frugum), 2) Consumtio, ablatio. R. אָסַף.

בֹּעַל fastidium. R. fastidivit.

מָשְׁחָה unctio. R. unxit.

מֹשֶׁל assimilatio.

נֹקֶף decussio. R. decussit.

עֹצֶר cohibitio, occlusio. R. cohibuit.

קֹטֶב excidium, exitium.

תֹּאַר

e) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

תֹּאַר formatio (et forma, *effectus*. ſ. Nr. 4.)
אֹכֶל, אָכְלָה comeſtio, eſus. R. אָכַל.
בֹּחַן exploratio. R. בָּחַן.
גֹּאַל pollutio. R. polluit.
חָזֹה f) viſio. (2 Kön. 17, 13. Jeſ. 28, 15.) R. vidit.
כֹּעַר 1) concuſſio, excuſſio. 2) pueritia.
עֹשֶׁק, עָשְׁקָה oppreſſio.
פֹּעַל operatio.
רֹכֶס perverſio, perverſitas. Oppreſſio. R. Arab.
(תֹּכֶךְ fraus malitioſa, oppreſſio. R. laeſit.) תָּךְ.
אוֹרֶב inſidiae.
אֹרֶךְ longitudo.
בֹּאַשׁ foetor.
גֹּדֶל magnitudo.
הֹפֶךְ perverſitas, ſtultitia. R. perverſus, inverſus fuit.
חֹזֶק firmitas, robur.
חֹמֶצָה fermentatio. R. acuit, fermentatus eſt.
חֹסֶר defectus, penuria.
חֹרֶב, חָרְבָּה ſiccitas, deſolatio.
טֹהַר, טָהֳרָה mundities, nitor. it. Purificatio.
יֹשֶׁר rectitudo.
כֹּבֶד gravitas. Copia, multitudo.
כֹּגַה ſplendor.
כֹּעַם amoenitas.
עֹמֶק profunditas.
עֹצֶב dolor.
עָקְבָה inſidiae.
עֹשֶׁר divitias.
צֹרֶךְ neceſſitas, indigentia. R. *Arab.* et *Syr.* indiguit, neceſſe habuit.
קֹצֶר brevitas, abbreviatio.

קֹשֶׁט

f) mit fortgerücktem Ton, da denn, zufällig, das verſtohlne (ֻ) zum wahren Vocal wurde. S. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

קְשֹׁט und קֹשְׁט veritas.
שְׂבַע und שָׂבְעָה ſatietas, ſaturatio.
שְׁכְרָה inebriatio.
תֹּקֶף robur, confirmatio.
אֹמֶץ robur. R. robuſtus fuit.
אֹרַח, אֹרְחָה profectio, iter. R. profectus eſt.
אֹשֶׁר felicitas.
גֹּבַהּ altitudo.
דֹּאַג quies. R. *Arab.* quievit.
זֹהַר ſplendor.
זֹקֶן ſenectus.
חָכְמָה ſapientia.
חֹנֶף (hypocriſis) impietas.
חֹזֶן robur.
חֹפֶשׁ, חָפְשָׁה libertas.
חֹשֶׁךְ tenebrae.
טֹמְאָה, טָמְאָה impuritas, immundities.
טֹרַח defatigatio, labor.
יֹתֶר excellentia.
מֹתֶק dulcedo.
נֹחַם poenitentia.
סֹבֶךְ, שְׂבָךְ perplexitas.
עֹנֶג voluptas, laſcivia.
עֹצֶם, עָצְמָה robur, multitudo.
עֹרֶם aſtutia, calliditas.
עָרְמָה id.
קֹדֶשׁ ſanctitas.
קָרְחָה decalvatio (et effectus: Calvitium).
רֹגֶז commotio, tremor, ira.
רֹהַב elatio.
רֹחַב latitudo.
תֹּהוּ vaſtitas.
בֹּהוּ inanitas. } g).

2) Das

g) für תֹּהֶו, בֹּהֶו. Um des dritten Stammbuchſtaben ו willen, von welchem das (ֻ) furt. zu heterogen iſt, wird das homogene Schurek furt. angenommen.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, oder Qualität. Z. B.

בֹּשֶׂם aroma.
יֶתֶר reſiduum. (*Adv.* magis).
חֹרֶשׁ ſilva. (R. *Chald.* implicatus, intricatus, condenſatus fuit).

Und ſo könnte man noch ein ganzes Heer von Wörtern dieſer Form aus dem Infinitiv ableiten; da ſie aber meiſt geradezu ſubjectiv-concrete Bedeutungen haben [h]), und, der Form und Bedeutung nach, nicht nur eben ſo gut, ſondern auch noch leichter und natürlicher, urſprüngliche Participe der Conjug. 1. ſeyn können: ſo ſetz' ich ſie unten unter die Participe dieſer Form. (קֹבֵל, aus קֹבֶל).

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אֹכֶל cibus. R. edit.
גֹּמֶד ſpithama. R. *Arab.* et *Æthiop.* amputavit.
אֹמֶר verbum. R. dixit.
מֹשֶׁל (in der Bedeutung:) aſſimilatum.
סֹבֶא vinum, merum. R. potavit.
עֹמֶר manipulus. R. ع ر ض arctius colligavit.
שֹׁמַע fama. R. audivit.
קֹדֶשׁ (in der Bedeutung:) res ſancta.
סֹלֶת ſimila (das vorn weggenommene, feinſte Mehl.) R. סלת *Arab.* abſterſit. —
פֹּעַל opus (quod agitur).
סֹבֶךְ, שֹׁבֶךְ perplexum.
שֹׁבֶל coma, caeſaries. R. *Arab.* VII. effuſus, protenſus fuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

(מֹשֶׁל dominium. R. dominatus eſt.) ſ. Nr. 3.
עֹשֶׁק (in der Bedeutung) oppreſſione ablatum.
שֹׁחַד munus. R. muneratus eſt.

h) Z. B. חֹמֶץ acetum. (Eigentlich: ſcharf; der Scharfe).

תֹּאַר forma. R. formavit, delineavit.
קָרֵחָה (in der Bed.) calvitium. R. decalvatus eſt.
עֹנֶשׁ multa. R. multavit.
פֹּעַל merces. R. operatus eſt, paravit.
(קֹרַח gelu).
תֹּכֶן ſumma, menſura. R. ponderavit, examinavit.
(חֹרֶף in der Bed. felicitas. Hiob 29, 4. R. *Arab.*)

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

אֹזֶן auris. (R. hören?) i).
כֹּפֶר (in der Bed.) lytrum, redemtionis pretium. (*quaſ.* inſtrumentum ſ. medium obtegendi culpam). R. כפר obtexit, obduxit.
לֶקַח condimentum.
חֹצֶן ſinus. R. *Arab.* حضن fovit.
כּוֹבַע und קֹבַע (NB. Milhel, wie 1 Sam. 17, 5. Jeſ. 59, 17.) Galea. R. *Arab.* قبع texit (caput).
כֹּתֶל paries. R. cohibuit, prohibuit. Doch ſ. auch die Note i).

6) eine Zeit. Z. B.

חֹרֶף hiems.
חֹדֶשׁ novilunium.
כֹּקֶר diluculum, mane.

7) einen Ort. Z. B.

כֹּפֶר (in der Bed.) vicus. 1 Sam. 6, 18. Sonſt כְּפִיר und כְּפָר.
חֹרֵב, חָרְבָּה (in der Bed.) deſolatum, locus deſolatus.

i) Könnte aber auch fürs Particip der Form קֹבֵל gehalten werden. Dann wärs eigentlich nicht das Inſtrument des Hörens, ſondern — der Hörer; freylich am Ende in demſelben Sinne.

עֹפֶל collis. R. tumuit, extulit ſe.
אֹרַח via. R. אָרַח iter fecit, profectus eſt.
גֹּרֶן area. R. *Arab.* laevigatus fuit.
סֹהַר turris, carcer. R. *Arab.* vigilavit.

§. 5.

Form קָבֶל.

Wenn gleich, in dem kleinen Reſt hebräiſcher Schriften, קָבֶל nicht als Infinitiv gebraucht vorkommt: ſo war es doch ehedem unleugbar eine Form des Infinitivs. Denn 1) die Form קִבֵּל, die ſo oft vorkommt, iſt offenbar erſt aus der urſprünglichen längern Form קָבֶל gemacht, oder abgekürzt, und 2) die Bedeutung der Nennwörter dieſer Form leitet auch auf ihren Urſprung aus dem Infinitiv.

Urſprüngliche Infinitive der Form קָבֶל bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität ꝛc. ſelbſt. Z. B.

דָּרֶד ſolitudo.
גָּרֶב ſcabies.
חָגָא commotio, tremor. R. *Syr.* חגא in gyrum actus fuit, titubavit.
יָרֶק viror.
בָּכֶה, בָּבָא fletus.
הָדָר honor.
חָלָל confoſſio, perforatio.
חָסָר inopia, penuria. R. defecit.
כָּפָן fames.
נָקָם vindicta.
עָצָב dolor.
רָעָב fames.
רָקָב putredo.
שָׁבָץ vertigo, ſ. torpor, languor.
שָׁמָה deſolatio.

חָג (für חָגַג) gyratio, ſaltatio.
עָקָה preſſura, anguſtia. R. עוּק.
צָפָה fluxus, inundatio. R. צוּף.
שָׂרָה murus.
מָשָׁל comparatio.
עָמָל labor, aerumna, moleſtia.
עָתָר abundantia.
צָמָא ſitis.
שָׂבָע ſatietas, ſaturatio. —
שָׁרָב exſiccatio, ſitis, aeſtus.
חָס (für חָסָה) ſilentium.
כָּלָה conſummatio.
עָרָה *pl.* וֹת denudatio.
רָז (für רָזָה) emaciatio. —

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, oder der Qualität. Z. B.

אָדָם homo. (*quaſ.* rubens, ſ. pulcher? R. *Hebr.* ſ. *Æthiop.* pulcher fuit.) ſ. Terrenus? γηγενης;
אָמָן firmus. *Inde* 1) fidelis; 2) artifex.

Anmerk. Hieher könnte nun wieder eine große Menge Nennwörter dieſer Form, von concreter und zwar ſubjectiver Bedeutung, geſetzt werden; allein da es auch eine Participialform קָבָל giebt, und die formale Bedeutung dieſer Nennwörter weit leichter und natürlicher aus dem Particip hergeleitet wird: ſo ſetz' ich ſie unten unter die urſprünglichen Participe der Form קָבָל.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

(דָּבָר verbum. R. locutus eſt.)
חָלָל confoſſus.
חָרָא ſtercus, excrementum. (Cacatum.) R. *Arab.* حرى et حرأ cacavit.
כָּזָב mendacium. (Gleichſam: das Erlogene.)

קָרָן

קֶרֶן cornu. (*quaſ.* exſertum, emiſſum). R. emiſit, exſeruit.
שָׁלָל praeda. (*quaſ.* ſpoliatum).
בָּתָה deſolatum.
צָו (צָוָה) praeceptum.
(שָׁתָה fundamentum.)
זָמָם ſcelus, (animo excogitatum). R. זמם excogitavit.
חָקָק *pl. conſtr.* חִקְקֵי ſtatutum, praeſcriptum.
טָרָף dilaniatum.
יָגֵע labore partum.
נָטַע planta.
שָׁגָר foetus (partu editus). R. *Chald.* emiſit, edidit.
שָׁרֵב (in der Bed.) exſiccatum, combuſtum. R. *Chald.*
כָּלָה (in der Bed.) conſummatum.
מָס (מָסַס) liquefactus, diſſolutus.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.

אָשָׁם culpa, reatus. R. deliquit.
בָּכָא lacrimae. R. בכה, בכא flevit.
בָּרָד grando.
בָּרָק fulgur.
דָּבָר verbum. R. locutus eſt.
זָרָא faſtidium. R. זָרָה et זָרָא averſatus eſt, faſtidivit.
מָטָר pluvia. R. pluit.
מָשָׁל parabola.
עָמָל (in der Bed.) labore partum. R. operatus eſt, laboravit.
בָּדָל pars, particula. (Separationis effectus.) R. בָּדַל ſeparavit.
גָּלָל acervus. R. convolvit.
(זָקָן barba. R. ſeneſcere.)
חָטָא, חֲטָאָה culpa, peccatum.
חָמָס injuria. R. inique egit, vim intulit.
נָטָף 1) ſtilla; 2) ſtacte. R. ſtillavit, deſtillavit.

עָשָׁן fumus. R. fumavit.
פָּרָק fruſtum. R. fregit, rupit.
קָהָל coetus. R. congregavit.
צַר anguſtia. R. arctavit, preſſit.
צָבָא exercitus, turma conveniens. R. turmatim convenit, militavit.
אָלָה juramentum. R. אָלָה execratus eſt.
קָשׁ (für קָוָשׁ) faſtidium. R. קוּשׁ.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

(בָּשָׂר caro. R. בשׂר aluit, nutrivit, cibavit. Etwa wie das Arab. لحم, vergl. mit dem hebr. לֶחֶם ? ?)

חָרָךְ *pl.* חֲרַכִּים cancelli, clathri. (*concluſionis med.*) R. concluſit.

שָׁלָב limbus. (*quaſ.* conjunctionis medium.) R. *Chald.*

דָּרָךְ via (*qua itur, greſſus medium*). R. ivit, inceſſit.

חָדָר cubiculum, conclave. R. habitavit.

יָבָל aquae ductus (*fluxus medium*) ſ. fluxus, profluxus. R. fluxit, profluxit.

כָּרַע *Dual.* כְּרָעַיִם crura. R. demiſit ſe. —

(קָו (für קָוָה) filum longius extenſum. Amuſſis. R. קָוָה ligavit, (contorſit). Vielleicht aber aus קָוַה ſ. Abſchn. 2.

6) eine Zeit.
7) einen Ort. } Kein Beyſpiel!

(Doch — אָח focus. R. אָחַח excanduit, exarſit? und רָמָה ſuggeſtum. R. רוּם.)

§. 6.

Form קִבֶּל.

Die Form קִבֶּל iſt nur Abkürzung der Form קִבָּל, und gleichſam das Mittel zwiſchen קִבָּל und קִבֵּל. Zuweilen

weilen scheint indessen das (ּ) des zweyten Stammbuchstabens unrein, und ein aus (ו) entstandenes א implicite darinnen zu ruhen. Die Nennwörter aus dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität ꝛc. selbst. Z. B.

אֵיל robur, (virtus).

יְקָר pretiositas, pretium, dignitas, honor.

קְפָד und *parag.* קְפֹדָה desolatio, excidium. R. scindere, exscindere.

שְׁאָט, שְׁאָט contemtus, insultatio. R. *Syr.* שׁוּט contemnere.

סְבָךְ, שְׁבָךְ perplexitas.

יְעָף deliquium. R. יעף und עוף.

קְרָב 1) appropinquatio; 2) congressus hostilis. Praelium, conflictus.

שְׁרָד textura. R. *Arab.* contexuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität ꝛc. selbst. (Kein Beyspiel!)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

סְבָךְ, שְׁבָךְ 1) perplexum; 2) reticulum, reticulatum; 3) clathrum.

(שְׁרָד in der Bed. textum.)

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

שְׁאָר (für שְׁאֹאר) reliquum, reliquiae. R. reliquus fuit.

סְפָר summa, (computus, numerando elicitus). R. numeravit, recensuit.

כְּתָב scriptum, (für כְּתָאב *Arab.* كِتَابٌ).

עֲבָר opus, (agendo productum). R. egit, operatus est.

5) Das Instrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

אֱסָר vinculum. *Metaph.* Votum. R. אסר ligavit.

6) eine Zeit. Z. B.
(אֲדָר Adar (menſis).)
זְמַן tempus ſtatatum. R. definivit.
7) einen Ort. (Keines!)

§. 7.

Form קְבֹל.

Die Form des Infinitivs קְבֹל (mit Kamez unterm erſten, und verſtohlnem Segol unterm zweyten Stammbuchſtaben) iſt, durch Zurückziehung des Vocals (ֹ), aus der (reinen) Form קְבֹל (§. 6.) entſtanden. Sie kommt aber nur in einigen (5) Wörtern vor, deren mittelſter Stammbuchſtab (ו) iſt, und bezeichnen:

1) (Die Handlung), das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ſelbſt. Z. B.
אָוֶן 1) vanitas; 2) dolor, moeror.
שָׁוְא (für שָׁוֹא) falſitas, vanitas. Malitia.
עָוֶל iniquitas.
מָוֶת to mori. Mors.
2) Das Subject. Z. B.
אָוֶן (in der Bed.) vanum, falſum.
שָׁוְא (in der Bed.) *falſum*.
3) 4) 5) 6) (Keines!)
7) einen Ort. Z. B.
תָּוֶךְ centrum §) rei. Medium, internum (*ſenſ. lat.*)
R. תוך *Syr.* manſit, quievit.

§. 8.

Form קְבַל (ſeltner קְבָל).

Die Form קְבַל, die als Infinitiv ſo oft vorkommt, und bloße Abkürzung der Formen קְבָל (§. 5.) oder קְבֹל (§. 11.)

§) Quaſi: ubi manetur ſ. quieſcitur.

(§. 11.) ist, finden wir in Nennwörtern, als ursprünglichen Infinitiven, verhältnißmäßig viel seltner, (desto häufiger im Chaldäischen, weil hier — diese Form als Infinitiv gerade nicht gewöhnlich ist. Denn die gewöhnlichsten Formen der Infinitive finden wir, aus leicht einzusehendem Grunde, gerade nicht als die gewöhnlichsten oder häufigsten Formen der aus Infinitiven gemachten Nennwörter). Z. B. אֲגַם stagnum. דְּבַשׁ mel. הֲדַס myrthus. לְשַׁד humor. שִׁקְמִם sycomorus u. s. w.

Die Nennwörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand und die Qualität selbst. Z. B.

דְּוַי languor, corruptio. R. דָּוַי oder דָּוָה.

מְעַט paucitas. (*Adv.* parum.)

חַי (aus חְיַי) *pl.* חַיִּים vita. R. חָיָה vixit.

חֲתַת terror.

סְחַר negotiatio, mercatura.

2) Das Subject der Handlung, des Zustandes, der Qualität. Z. B.

גְּבַר vir. R. robustus fuit.

מַי (aus מְהַי) aqua. R. מָהַי oder מָהָה.

חַי (aus חְיַי) vivus. R. חיי *Arab.* حَيَّ vixit.

סְנֶה [1]) rubus. R. *Chald.* סנא odio habuit, aversatus est.

3) Das Object (der Handlung) des Zustandes ꝛc. Z. B.

(סְבַךְ 1 Mos. 22, 13. nach andern Handschriften und Ausgaben aber סָבָךְ (§. 6.) perplexum).

4) Den Effect. (Keins!)

5) Das

1) Wenn man es nicht lieber zur Form קִבֵּל rechnen will.

5) Das Instrument, oder Mittel. Z. B.

שֶׂכֶם humerus. R. *Æthiop.* bajulavit, portavit.

6) eine Zeit; 7) einen Ort. Kein Beyspiel.

Anmerk. 1. Die Form קִטֶל (z. B. שִׂכֶם, סִנֶה) gehört zu dieser Form קִטַל: 1) weil a und e bey den Orientalern, in Ansehung des Tons, sehr an einander grenzende Vocaltöne sind; 2) weil die Form קִבֶל (§. 9.) erweislich aus קִבֵל entstanden, und die Form קִבֵל gleichsam die Grenzlinie zwischen der Grundform קִבֵל und der abgeleiteten קִבֶל ist. Doch könnte man קִבֶל auch zur Form קִבַל rechnen. Ich werde also die paar Beyspiele auch noch einmal unter קִבֶל (§. 13.) stellen.

Anmerk. 2. Zur Form קִבַל (wo nicht zu der von ihr abgeleiteten קִבֶל §. 9.) scheinen auch die apocopirten, einsylbigten Nennwörter aus den Verbis ל"ה zu gehören, vielleicht, nachdem sie zuerst mit der ihr gleichen Form קִבֵל (§. 9.) verwechselt worden ist. Z. B.

בַּר (aus בִּרֵה) filius. R. ברה.

מַר (aus מִרֵה) gutta pluvialis. R. מָרָה *Arab.* مرى.

עַר (aus עֵרֵה) praeda. R. ערה, ערא *Syr.* und *Arab.*

עַד (aus עֲדַה) sempiternitas. R. ערה processit.

עַל (aus עֲלַה) elatio. (super.) R. עָלָה.

שַׂר (aus שְׂרַה princeps. R. שָׂרָה.

Hieher gehören aber nicht (sondern vielmehr zu den apocopirten Infinitiven aus Pihhel, Abschn. 2.) צַו (aus צַוֵּה) praeceptum. קַו oder (mit Compensation) קָו amussis, filum &c.

An-

Anmerk. 3. Zur Form קִבֵּל gehören auch alle Wörter aus den Verbis geminantibus ע, deren erster Stammbuchstab (_) hat und deren mittelster weggeworfen ist; imgleichen deren mittelster Stammbuchstab Nun war. — Z. B. רַץ fragmentum (aus רִצַּץ). בַּת aus פִּתַּת. אַף aus אִבַּף. Daß alle diese Wörter zu der Form קִבֵּל gehören, leidet keinen Zweifel; ob sie aber unmittelbar, oder — erst mittelbar, d. i. erst aus der abgeleiteten Form קִבֵּל geflossen? — dieses scheint noch nicht ausgemacht. Wenn wir indessen finden, daß ein Theil dieser Wörter, bey einem Zuwachs am Ende, ihr (_) behalten, andere aber Chirek dafür annehmen, und zwar nicht nach Willkühr, sondern nach stetem Gesetze: so kommen wir leicht auf die Spur. Wir finden dann, daß diejenigen dieser Wörter, welche ihr (_) bey einem Endzuwachs behalten, unmittelbar aus der Form קִבֵּל; hingegen diejenigen, welche beym Endzuwachs Chirek annehmen, nur mittelbar aus der Form קִבֵּל, unmittelbar aber aus der Form קִבֵּל abstammen. Z. B. רַץ macht im *pl. constr.* רַצֵּי (behält also sein (_),) folglich ist רַץ unmittelbar aus רִצַּץ entstanden. Eben so אַף, macht z. B. אַפּוֹ, folglich ist die unmittelbare Grundform אִבַּף. Hingegen בַּת macht z. B. פִּתִּי, folglich ists (nicht unmittelbar aus פִּתַּת, sondern) aus פִּתַּת abgekürzt. Da mir es indessen doch zu subtil und ohne sonderlichen Nutzen scheint, zwo besondere Classen dieser Wörter abzusondern, die eine (die, bey einem Zuwachs am Ende, das (_) durchaus behält,) hier, und die andere (die Chirek annimmt) im folgenden §. 9. anzuführen: so übergeh ich sie hier ganz, und führe sie im folgenden §. 9. zusammen an.

An-

Anmerk. 4. Eigentlich gehöret auch ein Theil der aus den Verbis quiescentibus ע abstammenden Nennwörter, die die Form קָם (mit (ָ)) haben, hieher. Z. B. רָם (davon רָמָה celsitudo, locus elatior. Suggestum) und ähnliche Nennwörter dieser Verborum können eben so wohl aus der Form קָבַל, als — aus der Form קָבָל (§. 5.) abgeleitet werden. Denn z.B. aus רָוָם (rawâm) entstehet erst רוֹם (râum), dann רָאם, und endlich רָם. Eben so aus רָוַם. Hieraus wird erst רוֹם (râum); dann רָאם; ferner m) רָאם, und endlich רָם. Also völlig, wie aus רָוָם. Da es nun aber demnach unmöglich zu sagen ist, welche dieser Wörter ursprünglich aus קָבָל, und welche aus קָבַל entstanden sind: so ist — jede weitere Subtilität und jeder auch noch so glückliche Scharfsinn hier — unnütz — und man stellt alle Wörter der Form רָם, deren Bedeutung auf einen ursprünglichen Infinitiv leiten könnte, unter die Form קָבָל.

§. 9.

Form קִבֶּל (מִלֵּא, בִּעֵל und בִּית).

Aus der Form קִבַּל (§. 8.) entsteht unmittelbar die Form קִבֶּל, durch Zurückziehung des Vocals vom zweyten Stammbuchstaben zum ersten. Und so würde erst קִבֶּל entstehen. Die Verwandtschaft der Vocaltöne a und e bey den Orientalern aber; und der Wohllaut, den die Form durch Vertauschung des (ַ) mit (ֶ) gab, schufen die Form קִבֶּל, worauf nun, nach den Gesetzen der verstohlnen Vocale n), der erste von den beiden leeren Buchstaben ein verstohlnes (ֽ) erhalten mußte. Und so

m) s. m. Grammatik, §. 44. Nr. 4.
n) s. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

so entstand die Form קֶבֶל, — (wiewol auch) aus der Form קֶבֶל (§. 13.), in so fern sie zu קֶבֶל abgekürzt werden kann, (z. B. שֶׁכֶם), die Form קֶבֶל entstehen konnte.)

In denjenigen Wörtern aber, deren dritter Stammbuchstab ein Guttural, sonderlich ה, ח oder ע ist, wird, statt des verstohlnen (ֶ), ein diesen Gutturalen angemessneres (verstohlnes) (ַ) angenommen, (z. B. בֶּטַח für בֶּטְח, סֶלַע für סֶלְע) und

In denjenigen Wörtern, deren zweyter Stammbuchstab ein Guttural, sonderlich ה, ח oder ע ist, folglich ein Buchstab, mit dessen Laut der Vocal a sehr hoogen ist, wird das vom zweyten Stammbuchstaben zum ersten zurückgezogene (_) beybehalten, (weil nemlich die Ursache wegfällt, warum es in den übrigen Wörtern mit (ֶ) vertauscht zu werden pflegt), und nun dem leeren Guttural selbst (anstatt daß es ganz leer, oder ganz ohne Vocal, auszusprechen wäre) ein verstohlnes (_) gegeben. Und so entsteht also z. B. aus der Grundform בְּעַל, (בִּעְל und dann) בַּעַל; anstatt daß aus מְלַךְ (erst מַלְךְ, dann מָלְךְ, und endlich) מֶלֶךְ entstand.

Noch etwas Eignes haben diejenigen Wörter dieser Form (קִבֵּל), deren mittelster Buchstab ein lautbares Jod ist. Sie nehmen nemlich, nachdem das (_) ebenfalls zum ersten Stammbuchstaben zurückgezogen worden, (weder ein verstohlnes (ֶ), noch verstohlnes (_), sondern) ein verstohlnes Chirek an, weil sich dieses allein mit dem Jod verträgt. Z. B. צִיְר. Daraus wird: צַיְר, und endlich צַיִר (anstatt צִיֶר).

In den aus den Verbis geminantibus ע und ע״י °) abgeleiteten Nennwörtern, als ursprünglichen Infinitiven der Form קֶבֶל, fällt nicht nur der mittelste Stammbuchstab mit seinem verstohlnen Vocal weg, wofür aber der

°) Z. B. אָנַף, daher אַף nasus.

der dritte durch Dages verdoppelt wird, sondern es wird auch unter dem ersten Stammbuchstaben gewöhnlich Chirek angenommen. Z. B. aus פָּתַת entstehet demnach zunächst פָּתְ, und aus אָמַם wird אָמְ. So lang' aber der dritte Stammbuchstab am Ende ohne Vocal (leer) steht, muß das Dages herausfallen. Ein aus einem leeren Endbuchstaben herausgeworfenes Dages wird bald durch Verlängerung des vorhergehenden Vocals ersetzt, bald nicht ersetzt. Wird es nun ersetzt: so geht das Chirek, als kurzer Vocal, in den verwandten langen (ֵ) über, und so wird also aus אָמְ, אָם. — Wird das herausgefallene Dages aber nicht ersetzt: so sollte nun das Chirek stehen bleiben. Weil aber der Hebräer in einer zusammengesetzten Endsylbe (außer dem stat. constr.) kein kurzes Chirek duldet: so nimmt er dafür, so lange der dritte Stammbuchstab am Ende leer steht, d. i. keinen Vocal hat, gewöhnlich ein (ַ) an, (seltner (ֶ) [p]). Und so entstehet also z. B. aus פָּתְ, פַּת. Wie aber ein solches Wort am Ende wächst: so kommt das Dages, und daher auch der kurze Vocal, das Chirek, wieder; nicht blos in den Wörtern der Form אָם, (z. B. אָמִי, אִמּוֹ u. s. w.), sondern auch in den Wörtern der Form פַּת. Z. B. פִּתִּי, פִּתּוֹ u. s. w. —

Nun giebt es aber Wörter der Form פַּת (aus פתת), welche ihr Pathach durchaus behalten, auch wenn sie einen Zuwachs am Ende bekommen (und der dritte Stammbuchstab voll wird). Z. B. כַּף, כַּפַּיִם, R. כפף. דַּק, דַּקָּה, R. דקק u. s. w. Hier könnte man nun sagen: entweder — es würde das für Chirek (aus dem angezeigten Grunde) angenommene (ַ) durchaus beybehalten, weil man es einmal an dem Worte gewohnt worden; oder — es sey in diesen Wörtern das (ֶ) nicht erst in Chirek, sondern gleich in (ַ) verwandelt worden, so daß also nie ein Chirek dagewesen wäre; und zu diesem letztern Fall bekannte ich mich bisher. Allein dann wäre

p) s. m. hebr. Sprachlehre, §. 60. Anm. 1.

wäre hier keine feste Regel. Wenn demnach ein anderer Grund denkbar und zugleich wahrscheinlich wäre, aus welchem sich das unveränderliche (_) in diesen Formen erklären ließe: so hätten wir uns dann an diesem zu halten. Da nun die Form קֶבֶל die Mutterform von קֶבֶל ist, und in den Verbis geminantibus ע in der ersten Conjugation der mittelste Stammbuchstab durchaus wegfällt: so erklären wir uns hieraus nicht nur z. B. die Form בַּף aus כַּפַּף, sondern wir sehen nun auch ein, wie in den aus den Verbis gem. ע abgeleiteten Nennwörtern dieser Form das (_), auch bey einem Zuwachs am Ende, unverändert bleiben könne.

Diejenigen aus diesen Verbis abgeleiteten ursprünglichen Infinitive also, welche entweder (_) haben, oder (_), und dasselbe bey einem Endzuwachs in Chirek verwandeln, sind unmittelbar aus der Form קֶבֶל entstanden; diejenigen mit (_) aber, welche ihr Pathach durchaus, — auch bey einem Zuwachs am Ende, behalten, sind unmittelbar aus der Mutterform קֶבֶל (§. 8. Anmerk. 3.) z. B. טַל (טַלְלְ) ist aus טַלַל (nicht aus טָלַל!) — Ich nehme indessen beide Classen hier mit auf, bemerke aber jedesmal, aus der Qualität des Vocals des ersten Stammbuchstaben, bey einem Zuwachs am Ende, welche Wörter aus der Form מֶלֶךְ, und welche aus der Form מַלַךְ entstanden.

Resultat: Es gehören also zur Form קֶבֶל dieses §. die Wörter der Formen מֶלֶךְ, מֶלַח, בַּעַל, בַּיִת, und unter den aus den Verbis gemin. ע abstammenden alle Wörter der Form אֵם und פַּת, die, bey einem Zuwachs am Ende, statt ihres Vocals ein Chirek annehmen. Und — um der Aehnlichkeit und Verwandtschaft willen, gesellen wir den letztern auch diejenigen mit (_) zu, die ihr (_) auch bey einem Endzuwachs behalten.

Die Wörter, als urſprüngliche Infinitive der Form קָטֹל, nach allen ihren formellen Modificationen, bezeichnen

1) Die Handlung, das Leiden, die Beſchaffenheit, den Zuſtand ꝛc. ſelbſt. Z. B.

(אָהַב oder אֵהֵב) אַהֲבָה amor, dilectio. R. amavit.
בָּלַע deglutitio. R. deglutivit.
גָּרֹשׁ extruſio. R. propulit.
אָשֹׁר effuſio, effluxus. R. effudit.
בָּתֹר ſectio. R. diſſecuit.
הֶגֶה meditatio, eloquium.
הָרֹג occiſio, caedes. R. occidit.
זָבַח mactatio. R. mactavit.
(זָמַר) זְמָרָה cantio. R. II. cecinit.
זָרַע ſatio (ſementis). R. ſeminavit.
חָרֵב exſiccatio, ſiccitas. — Deſolatio.
חָרֹשׁ machinatio. R. fabricatus, machinatus eſt.
טָבַח, טִבְחָה mactatio. R. mactavit.
טֶפַח (extenſio digitorum) ſpithama. R. extendit, expandit.
יֶלֶד progenies, generatio. (ſ. Nr. 2.) R. genuit.
יֶשַׁע ſalus.
כֶּשֶׁף praeſtigiae. R. texit, operuit (*Arab.*) — II. praeſtigiatus eſt.
לֶכֶד captura. R. cepit, occupavit.
לֶקֶט collectio. R. collegit.
(מָנַח) מִנְחָה oblatio (donum). R. *Arab.* donavit.
(מָשַׁר) מִשְׁרָה ſolutio, maceratio. R. *Arab.* maceravit, ſolvit.
נֶגַף plaga, offenſio. R. laeſit, percuſſit.
(נָקַף) נְקֻפָּה diſciſſio, deſtrictio. R. excîdit, excuſſit.
סֶתֶר diſpoſitio, ordo. (ſ. Nr. 4.) R. *Chald.* diſpoſuit, ordinavit.
עֶגֶב *pl.* עֲגָבִים amor. R. amavit.

פַּחַד f. פַּחְדָּה metus, pavor. R. pavuit, timuit.
(פָּרַע) פְּרָעָה *pl.* פְּרָעוֹת ultio. R. *Chald.* ultus eſt.
פֶּרֶק fractio, dilaceratio. R. avulſit, ſeparavit.
קֶטֶל occiſio. R. occîdit.
קֶסֶם divinatio. *Metaph.* merces divinationis. R. divinavit.
רַחַץ, רְחָצָה lotio. R. lavit, lavit ſe.
(רָקַם) רִקְמָה acupictio; (acu pictum Nr. 4.) R. acu pinxit, variegavit.
(שָׁחַט) שְׁחָטָה mactatio. R. mactavit.
שֶׁטֶף inundatio. R. inundavit.
שֶׁפֶךְ effuſio. R. effudit.
שֶׁקֶץ abominatio. (Abominandum. Nr. 3.) R. Abominatus eſt.
תֶּכֶךְ *pl.* תְּכָכִים fraus, oppreſſio. R. *Chald.* laeſit, damno affecit.
חֶרֶס deſtructio. R. deſtruxit.
זֵכֶר recordatio. R. recordatus eſt.
זֶרֶם inundatio. R. inundavit.
חֶמֶר deſiderium. R. deſideravit.
חֵרֶם devotio. (ſ. Nr. 3.) R. IV. devovit.
(חָשַׁר) חֲשָׂרָה collectio. R. *Arab.* collegit, congregavit.
טַעַם guſtus, ſapor. *Metaph.* ratio, conſilium. R. guſtavit, ſapuit. *Met.* cognovit, intellexit.
יַחַשׂ recenſio familiae. Genealogia. R. recenſuit familiam.
(יָרֵא) יִרְאָה timor. R. timuit.
כֶּפֶל duplicatio. R. duplicavit.
לַחַץ oppreſſio. R. oppreſſit.
לַעַג ſubſannatio. R. לָעַג ſubſannavit.
מֶכֶר venditio. (ſ. Nr. 3.) R. vendidit.
(מָשַׁח) מְשִׁחָה unctio. R. unxit.
מֶשֶׁךְ extractio; ſelectio. R. extraxit.
נֶגַע laeſio, plaga. R. Syr. laeſit.

בַּחַשׁ augurium, divinatio. R. auguratus eſt, divinavit.

נֶפֶץ diſperſio. R. diſperſit. Diſperſus eſt.

נֶתֶק porrigo, evulſio capillorum. R. evulſit.

(סָחַב) סְחָבָה diſtractio, ſciſſio. R. traxit, diſtraxit.

עֶרֶךְ aeſtimatio, diſpoſitio. (Struës, res diſpoſita. ſ. Nr. 4.)

פַּעַם ictus, agitatio, percuſſio; 2) vice; 3) pes. ſ. Nr. 5. R. פעם agitavit, pulſavit.

פֶּרֶץ ruptura, (ruptum. Nr. 3.) R. rupit, fregit.

צֶמֶד copulatio. (Par copulatum. Nr. 3. 4.) R. copulavit.

קֶלֶס illuſio. R. illuſit, irriſit.

קֶצֶב praeciſio, exciſio. (Forma. Nr. 4.) R. קָצַב praecîdit.

רֶצַח caedes. R. occidit.

שֶׁבֶר fractio, fractura &c. R. fregit.

שֶׂבֶר exſpectatio. R. ſpectavit, exſpectavit, ſperavit.

שַׁחַת corruptio. R. corrupit.

(שָׂנֵא) שִׂנְאָה odium. R. odit.

שֶׁפֶק percuſſio, ictus. R. percuſſit.

שֶׂרֶט inciſura, inciſio. R. incîdit.

(תָּאַב) תַּאֲבָה deſiderium ardens. R. ardenter deſideravit.

* * *

אֶדֶר magnificentia, amplitudo. R. excelluit, magnificus fuit.

אָזֶל abitus, diſceſſus. R. ivit, abiit.

אֹרֶב inſidiae. R. inſidiatus eſt.

אֹשֶׁר felicitas. (*pl. c.* אַשְׁרֵי).

בֶּגֶד perfidia, praevaricatio. R. perfide egit.

בֶּכֶה fletus. R. flevit.

דֶּבֶק junctura. R. adhaeſit.

הֶבֶל vanitas.

זַעַף indignatio. R. indignatus eſt.
(זָקַן) זִקְנָה ſenium, ſenectus. R. ſenex fuit, ſ. factus eſt.
חֶסֶד pietas, benignitaš. R. pius, benignus fuit.
יַחַד conjunctio, unitio. *Adv.* conjunctim, ſimul. R. adunatus, conjunctus fuit.
(יָשַׁר) יְשָׁרָה rectitudo. R. rectus fuit.
כַּעַס und כַּעַשׂ indignatio, moeror. R. indignatus eſt, aegre tulit.
מֶגֶר pretioſitas, praeſtantia. R. *Arab.* excelluit.
מֶרֶד rebellio. R. rebellavit.
נַהַם, נְהָמָה fremitus.
נֶכֶל inſidiae, machinatio callida. R. callide egit, machinatus eſt.
נֵצַח perennitas; duratio. Veritas.
סַחַר negotiatio, mercatura. R. circuivit mercandi ergo; mercatus eſt.
סֶפֶק ſufficientia, abundantia. R. שָׁפַק ſuffecit.
סֵתֶר abſconſio. R. abſcondidit.
עֶצֶב dolor.
עֶצֶל, עַצְלָה ignavia. R. ignavus, piger fuit.
פַּחַז levitas, ſuperbia. R. *Chald.* ſubſiliit. *Arab.* ſuperbuit, extulit ſe. —
פֶּשַׁע praevaricatio. R. praevaricatus eſt.
צֶלַע claudicatio. R. claudicavit.
קֶרֶב appropinquatio. R. propinquus fuit, appropinquavit.
קֶשֶׁר conjuratio. R. colligavit, (ſe) conjuravit.
רֶוַח reſpiratio; 2) ſpatium. R. amplus, ſpatioſus fuit.
רֶטֶט tremor. R. tremuit.
רַעַל tremor, horror. R. tremuit, horruit.
רִשְׁעָה, רֶשַׁע improbitas. R. improbus fuit.
שְׂבְעָה ſatietas. R. ſatur fuit, ſaturatus eſt.
שֶׁוַע clamor. R. שׁוּע clamavit,

אֹרֶךְ longitudo. (longus. Nr. 2.) R. longus fuit ſ. factus eſt.

בֶּטַח fiducia, ſecuritas. R. confiſus eſt, ſecurus fuit.

גֶּרֶם durities, robur. (Os. Nr. 2.) R. *Chald.* durus, robuſtus fuit.

דֶּלֶף ſtillatio. R. ſtillavit.

זַעַם indignatio. R. indignatus eſt.

זַעַק clamor. (Nr. 4.) R. clamavit.

זֶרַח ortus. R. ortus eſt.

חֶבֶר conſociatio. Incantatio. R. conſociavit.

חֶסֶר inopia, defectus. R. defecit.

(יִפְעַת) יְפִעָה ſplendor. R. ſplenduit.

כֶּלַח ſenectus. R. *Arab.* tetrico et corrugato vultu fuit.

לַהַג ſtudium intentum. R. avidus, valde intentus fuit.

לַחַשׁ muſſitatio. R. muſſitavit.

מַעַל praevaricatio. R. praevaricatus eſt.

מֶתֶק dulcedo. R. dulcis fuit.

נַחַר, נְחָרָה rhonchus. R. rhonchiſſavit.

נֶפֶשׁ reſpiratio, halitus. Vita. R. reſpiravit, vivus fuit.

סַהַר rotunditas. R. rotundus fuit.

סֶלֶף perverſitas. R. perverſus fuit.

סַעַר ſ. שַׂעַר.

סֶרַח redundantia.

עָוֶל, עַוְלָה iniquitas. R. עול (*Arab.*) inclinavit in alteram partem (lanx &c.)

פֶּגַע occurſus. R. occurrit.

פֶּסַח tranſitus. R. tranſiit.

פֶּרֶךְ ferocia, durities, crudelitas. R. ferox *etc.* fuit.

צֶדֶק, צְדָקָה juſtitia, virtus. R. juſtus, pius fuit.

(קְצָף ſpuma. R. קָצַף ſpumavit prae ira.) ſ. Nr. 4.

קֶשֶׁב

קֶשֶׁב attentio. R. attentus fuit.
רֶבַע cubatus. R. cubuit.
רֶהַב elatio. (Elatus. Nr. 3.) R. extulit ſe.
רֶחַב latitudo. R. amplus fuit.
רֶעַר tremor. R. tremuit.
רַעַשׁ commotio, concuſſio. R. commotus, concuſſus eſt.
רֶתַח fervefactio, ebullitio. R. ferbuit, efferbuit.
שֶׁבֶת ceſſatio, finis. R. ceſſavit.
שֶׁחַץ elatio, proceritas. R. *Arab.* elatus, procerus fuit.
שַׁחַר nigredo, obſcuritas; 2) crepuſculum. R. niger fuit. ſ. Nr. 6.
שֶׂכֶל intellectus, prudentia. R. intellexit, prudenter egit.
שַׁעַר, סַעַר horror. it. procella. R. horruit.
שֶׁפֶר pulcritudo. R. pulcher fuit.
שֶׁצֶף vehementia, gravitas. R. *Arab.* شظف durus, vehemens fuit.
שֶׁקֶף proſpectus. R. IV. proſpexit.
(שֶׂטֶן) שִׂטְנָה adverſatio, inimicitia. R. adverſatus eſt.
שֶׁכֶן habitatio. R. habitavit.
שֶׁמֶן pinguedo, oleum. R. pinguis fuit.
שֶׂבַע, שִׂפְעָה abundantia, copia, multitudo. R. abundavit, exuberavit. (Chald. et Syr.)
שֶׁקֶט quies. R. quievit.
שֶׁקֶר falſitas, fallacia. (Mendacium. Nr. 4.) R. fallax fuit, mentitus eſt.
(תֶּפֶל) תִּפְלָה inſulſitas. Inſulſum, ineptum. (Nr. 2.) R. inſulſus fuit.

* * *

בַּז, בִּזָּה direptio, ſpoliatio. R. בָּזַז ſpoliavit, diripuit. (קָבַל)
(דַּךְ) דַּכָּה attritio, contritio. R. (*Arab.*) contrivit. (קָבַל)

(צַר) צָרָה angustia. R. pressit, coarctavit. (קְבַל)
רַב, רַבָּה multitudo. (Multus, magnus. Nr. 2.)
R. multus, magnus fuit. (קְבַל)
רַע malitia. (Malus. Nr. 2.) R. malus fuit. (קְבַל)
בַּר solitudo. (לְבַד solus.) R. solitarius fuit. (קְבַל)
גַּב eminentia s. umbo clypei *etc.* R. *Sam.* eminuit. (קְבַל)
(חַם) חֲמָה calor. (Sol. Nr. 5.) R. caluit. (קְבַל)
חַת, חִתָּה terror. R. territus, consternatus est. (קְבַל)
מַר, מְרָרָה amaritudo, acerbitas. (Amarus Nr. 2.)
R. amarus fuit. (קְבַל)
(שַׁם) שַׁמָּה desolatio. Stupor. Desolatus est, stupuit.

* * *

גֵּז (s. גֶּזֶז) tonsura; foenisectio. R. גָּזַז detondit, avulsit.
כֵּן statio, constitutio (in officio). R. כָּנַן firmiter constituit; stabilivit.
(צִנָּה) צִנָּה assservatio. (Clypeus. Nr. 5.) R. custodivit, asservavit.
חֵן gratia. R. gratiosus fuit.
(סָבַב) סִבָּה caussa, occasio. R. circuivit, vertit se.
(זָמַם) זִמָּה cogitatio, excogitatio. R. cogitavit, excogitavit.
מֵץ pressio. R. מָצַץ pressit.
(כֵּר) נִדָּה foeditas. (Res foeda. Nr. 2.) R. נָדַד *Syr.* nauseavit, abominatus est.
אֵב viror. (flos. Nr. 2.) — R. viruit.
לֵחַ humor, viror. R. humidus fuit.
(רֵן) רִנָּה clamor, cantus, jubilum. R. clamavit, cecinit.

* * *

דַּיִשׁ trituratio. R. דּוּשׁ s. דִּישׁ triturare.
צַיִד venatio. R. צִיד venari.
חַיִל fortitudo, robur. R. *Arab. Æthiop.* valere, praevalere.

2) Das

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität ꝛc. Hier tritt aber einige Ungewißheit ein. Denn da aus den Participialformen קָבֵל und קֶבֶל (von welchen unten an ihrem Orte gehandelt werden soll) auch die kürzere Form קֶבַל, und folglich auch קֶבֶל entstehen kann, wie denn z. B. עֶרֶל (עֵרַל) und עָרֵל (praeputiatus), גֶּדֶר (גִּדַּר) und גָּדֵר (septum), וֶלֶד und יָלֵד u. s. w., (so bald man diese Formen als Participialformen kennt) der Form und Bedeutung nach wenigstens eben so gut ursprüngliche Participe seyn können, und — der Bedeutung nach, noch natürlicher: so bleibt es wol dem eignen Gefühl des Philologen überlassen, ob er diese Wörter (der Form קֶבֶל mit concreter und zwar subjectiver Bedeutung, z. B. אֶרֶךְ longus, מֶלֶךְ rex u. s. w.) für ursprüngliche Infinitive dieser Bedeutung, oder — für ursprüngliche Participe halten will. Ich — bin fürs letzte, weil wenigstens ein Grund mehr dafür ist, als fürs erste: das Natürlichere und dem Particip angemessenere der Bedeutung! Man suche also die Wörter, die man hier erwarten könnte, unten unter den Participien der Form קָבֵל.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

(אָהַב) אַהֲבָה objectum amoris. R. amavit.

גֵּיא (für גָּיְא) vallis. R. *Arab.* جوي texit, operuit.

גָּרֶשׁ extrusum, productum. R. propulit, extrusit.

חֲשַׁשׁ stipula, festuca. R. חשׁם oder חסם (*Arab.*) حشم fregit. حشيم res arida, stipula, festuca.

זֵכֶר id, quod memoratur. R. recordatus est. (s. Nr. 1.)

זֶרַע semen. (Nr. 1.) R. feminavit.

חֵרֶם devotum, anathema. (ſ. Nr. 1.)
טֶבַח, טִבְחָה pecus, quod mactatur, ſ. Nr. 1.
יֵזַע ſudor. (*quaſ.* excretum.) R. *Arab.* excrevit.
כֶּבֶשׁ ſcabellum. R. ſubjecit. (*quaſ.* ſubjici pedibus ſolitum).
כֶּסֶף argentum. R. expetivit. (?)
כֶּתֶם aurum. R. *Arab.* abſcondidit, recondidit.
לַעַג objectum irriſionis. ſ. Nr. 1.
לֶקַח doctrina. R. accepit, percepit, edoctus eſt.
מֶסֶךְ potus mixtus. R. miſcuit.
נֶדֶר (votum. Nr. 1.) Res, quae vovetur. R. vovit.
נֶסֶךְ libamen, (quod effunditur); 2) fuſile, ſimulacrum fuſum. R. fudit, effudit.
סֵתֶר abſconditum. (Nr. 1.)
פַּחַד objectum timoris. (Nr. 1.)
פֶּרֶץ ruptum. (Nr. 1.)
פֶּרֶשׁ ſtercus, fimus. R. ſeparavit.
קֶמַח farina. R. moluit. *Arab.* concîdit. *Æeth.* edit.
שֶׁמַע rumor, fama. R. audivit.
רַחַם, רֶחֶם (in der Bed.) amicus dilectus. R. רחם II. *Syr.* amavit.
בָּצָל cepa. R. *Arab.* decorticavit.
גֶּלֶל ſtercus. R. גָּלַל volvit, convolvit. —
גֶּרֶשׁ contuſum, comminutum. R. גָּרַשׁ und גָּרַס جرش fregit, comminuit.
זֶבֶד donum. R. donavit.
זֶבַח ſacrificium (mactari ſolitum &c.) R. mactavit, ſacrificavit.
(זֶמֶר) זְמֹרָה fructus. R. praecîdit, amputavit. ?
חֶרֶב (in der Bed.) deſolatum. ſ. Nr. 1.
חֶטֶף praeda, rapina. R. rapuit.
טֶרֶף cibus, eſca. —
יֶלֶד natus, puer. R. ילד genuit, peperit.

(כֶּבֶשׁ)

(כָּנַע) כְּנָעָה res pretiosa et exoptata. R. *Arab.* concupivit, exoptavit.

כֶּפֶל duplicatum. s. Nr. 1.

לֶחֶם omne, quod edi solet. Panis. R. comedit, consumsit.

מֶזֶג potus mixtus. R. *Chald.* miscuit. coll. Hebr. מסך.

מֶכֶר res, quae venditur; 2) pretium, quo venditur et emitur. s. Nr. 1.

נֶטַע planta. R. plantavit.

נֶשֶׁךְ usura, foenus. R. foeneravit, in usuram dedit.

(סָחַב) סְחֻבָה scissum. (Nr. 1.)

(פָּרַס) פַּרְסָה ungula (divisa f.) fissa. R. פָּרַס et פָּרַשׁ divisit.

צֶבַע (in der Bed.) pictum, coloratum. R. tinxit, pinxit, coloravit.

שֶׁלַח missile, telum. (Propago.) R. misit, emisit.

שֶׁקֶל siclus. (Nr. 5.) R. ponderavit.

שֶׁקֶץ res abominanda. (Nr. 1.)

גַּד (pl. גְּדוֹת) coriandrum. R. excîdit, incîdit. (קֶבֶל)

גַּן f. גִּנָּה und גִּנָּה (also aus גֶּנֶן und גִּנַּן). R. texit.

חַף tectus, tutus, liber, immunis. R. texit.

(צַם) צַמָּה (coma constricta) cirrus. R. *Chald.* compressit.

גַּל (pl. גַּלִּים) 1) cumulus, acervus; 2) unda, fluctus. R. volvit, convolvit. Collegit. (קֶבֶל)

דַּךְ attritus, afflictus. R. *Arab.* contrivit, attrivit. (קֶבֶל)

פַּח (פַּחִים) laqueus. Lamina. R. expandit, diduxit.

צַר *fem.* צָרָה arctus, angustus. R. pressit, arctavit.

גֵּז pratum detonsum. Vellus (quod tonderi soleat). R. גָּזַז detondit, avulsit. (s. Nr. 1.)

נֵס vexillum. R. ſuſtulit, extulit.
(גָּר) גֵּרָה 1) Rumen. Cibus, qui ruminatur. — 2) Moneta (quaedam) minor. R. גָּרַר ſecuit, concîdit.
תֵּל tumulus, agger. R. aggeſſit.

4) Den Effect der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֵמֶר f. אִמְרָה (dictio), ſermo, verbum. R. dixit.
בֶּדֶק rima, fiſſura. R. fidit, diſſecuit. 2) *Metaph.* inquiſivit.
גֵּזֶר ſegmentum, pars. R. ſecuit, abſcîdit, excîdit.
מַחַץ vulnus, plaga. R. percuſſit, vulneravit.
(נָקַר) נְקָרָה fiſſura. R. fodit, perfodit.
סֶרֶן aſſer, tabula. R. נסר (für סרן) *Chald.* ſecuit, diſſecuit.
פַּחַת foramen, fovea. R. *Arab.* incîdit. *Syr.* fodit, effodit.
פֶּסֶל ſculptile.
צֶבַע pictura, tinctura. (ſ. Nr. 3.) R. pinxit, tinxit, coloravit.
צֶמֶד (Nr. 1.) par copulatum. R. copulavit, conjunxit.
קֶצֶב (Nr. 1.) forma. — Finis. R. praecîdit.
(שָׁבַב) שְׁבָבִים fragmenta. R. *Chald.* fregit.
שֶׁמֶץ particula minuta. R. (minuit, imminuit).
שֶׁסַע fiſſura. R. fidit.
(אָשַׁם) אַשְׁמָה delictum, culpa. R. deliquit.
דֶּמַע lacrymae. (Humor.) R. humuit, lacrymatus eſt.
לַהַט flamma. R. arſit, flagravit.
נֶפֶל caſus, ruina. R. (emarcuit,) cecidit.
עָשָׁן fumus. R. fumavit.
פֶּשַׁע paſſus. R. greſſus eſt, inceſſit.
(צָמָא) צְמָאָה ſitis. R. ſitivit.

קֶצֶף ſpuma. R. ſpumavit, prae ira.
רַעַם tonitru. R. tonuit, fremuit.
שֶׁקֶר mendacium. R. fallax fuit, mentitus eſt.
אֶרֶג textura, textum. R. texuit.
בֶּתֶר pars. R. diſſecuit.
גֶּזַע truncus, ſtirps ſucciſa. R. *Arab.* ſecuit, ſuccidit.
גֶּנֶז theſaurus. R. collegit, repoſuit.
נֶדֶר votum. R. vovit.
בֶּתַח fruſtum, pars. R. diviſit.
סֶתֶר ordo. (Nr. 1.) R. diſpoſuit.
עֶרֶךְ ſtrues. Res diſpoſita. (Nr. 1.) R. ſtruxit, diſpoſuit.
פֶּלַח fruſtum, fragmentum. (Nr. 1.) R. diſſecuit, fidit.
פֶּצַע vulnus. R. vulneravit.
צֶבֶת faſciculus, manipulus. R. *Chald.* ligavit, copulavit.
קֶמֶץ acervus, manipulus. R. collegit.
(קֶרַע) קֶרַע fruſta, fragmenta. R. rupit, laceravit.
רִקְמָה, רֶקֶם (Nr. 1.) acupictum. R. acupinxit, variegavit.
שֶׁחַק pulvis. R. attenuavit.
שֶׁמֶר faex. R. ſervavit, aſſervavit. (?)
שֶׁפֶק ictus. (Nr. 1.)
שֶׁרֶט (Nr. 1.) inciſura. R. incidit.
גֶּשֶׁם pluvia. R. pluit.
כַּחַשׁ mendacium. R. mentitus eſt.
לַהַב flamma. R. *Arab.* arſit.
נֶדֶה (כֶּדֶה) donum (meretricium). R. (*Arab.*) liberalis fuit.
עֶצֶר imperium. (Nr. 1.) R. valuit, praevaluit.
עֶשֶׁת nitor. R. nituit, ſplenduit.
צֶלֶם imago. (Umbra). R. *Æthiop.* tenebroſus fuit.

צַעַד greſſus. R. inceſſit.
רֶגֶשׁ turba, coetus conveniens. R. concurrit.
שֶׁבֶת (Nr. 1.) finis. R. ceſſavit.

* * *

גַּת torcular. R. *Arab.* ſecuit, eruit e terra. (קָבַל)
רַץ fragmentum. R. contudit, confregit. (קִבַּל)
אַף (für אֲנַף) ira. ſ. Nr. 5.
(זֵם) זְמָה (ן. Nr. 1.) ſcelus excogitatum. R. excogitavit.
קֵץ finis. R. abſcidit.
פַּת fruſtum, portio. R. fregit. (קָבַל)
אַט praeſtigiae &c. R. *Arab.* levem ſonum edidit, murmuravit. (קִבַּל)
(דַּב) דְּבָה ſermo ſubmiſſus. Calumnia, diffamatio. R. ſparſit famam, diffamavit.
צֵל umbra.
(רֵן) רְנָה cantus, jubilum. R. clamavit, cecinit.

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. z. B.

חֶבֶל funis. *Metaph.* portio hereditaria. R. ligavit, colligavit.
חֶרֶב (ſectionis medium ſ. inſtrumentum) culter, gladius &c. R. cecidit, ſecuit.
כֶּבֶל compes. R. *Chald. Syr. Arab.* ligavit.
עֶכֶס compes. R. *Arab.* عكش cinxit.
פַּעַם (Nr. 1.) pes. R. pulſavit, agitavit.
רֶגֶל pes. R. movit, tulit.
רֶקַח condimentum. R. condivit.
(שָׂמַל) שַׂלְמָה, שִׂמְלָה veſtis. — R. *Arab.* شمل cinxit, circumdedit.
סֵתֶר (Nr. 1.) latibulum. R. abſcondidit ſe, latuit.
רַהַט aqualis, (medium curſus aquae). R. רהט cucurrit. (aus רוץ) (?) —
חֵצֶן ſinus, ulna. R. *Arab.* حضن fovit, in ulnas cepit, amplexus eſt.

חֶרֶשׁ

חֶרֶט ſtylus, caelum. R. *Syr.* incîdit.
טְחֲנָה (טַחַן) mola. —
כֶּתֶר corona. R. cinxit.
מֶתֶג frenum. —
נֵבֶל nablium.
פֶּלֶס ſtatera, bilanx. R. trutinavit, libravit.
קֶלַע funda. —
רֶסֶן capiſtrum. R. *Arab.* ligavit *fune*, *capiſtro* &c.
שֶׁקֶל pondus, (ponderationis medium.) R. ponderavit.
שֶׁרֶד filum, funiculus; amuſſis. R. conſuit.
רֶכֶב, רְכָבָה currus. R. veſtus eſt, inſedit.

* * *

מַר f. מְדָה menſura. R. menſuravit, menſus eſt. (מֶדֶר)
אֵת ligo. R. abſtulit, removit (*Æthiop.*) (אֶתֶת, denn der Plural iſt אִתִּים). —
בֵּן baſis, qua ſtabilitur aliquid. R. conſtituit, ſtabilivit. (בֶּכֶן)
שַׁיִת remus. R. שִׁית 1) caedere, ſecare; 2) pertranſire.
בַּת bathus (menſura.) R. *Arab.* ſcidit, ſecuit. (קַבַּל)
אַף (Nr. 5.) naris, naſus. R. אָנַף ſpiravit. (קַבַּל)
זֵק (זִקִּים) catena. R. *Chald.* ligavit, colligavit. (זֶקֶק)
חֵךְ palatum. R. חָנַךְ *Æthiop.* ſapuit, guſtavit. (חֶנֶךְ)
(צֵן) צְנָפָה clypeus. R. צָנַן wie צוּן *Arab. Æthiop.* protexit, cuſtodivit.

6) eine Zeit. Z. B.

רֶגַע momentum (vibramen oculi). R. movit, vibravit. *Arab.* rediit.
עֶרֶב veſper. R. *Arab.* غَرَبَ occidit ſol.

רֶוַח ſpatium. R. reſpiravit.
תַּחַת locus inferior, inferioritas. Infra. Loco.
(סֶלֶל für סֶלֶה) סִלָּא via aggeſta. R. extulit, aggeſſit.
קֵן für קֶנֶן nidus.
(בֵּץ für בֶּצֶץ) בִּצָּה (coenum, uligo. Nr. 2.) Locus coenoſus. Lacuna, palus. R. *Arab.* بُضَّ mollis fuit.
בַּיִת domus, tentorium. R. בוּת, בִּית habitare.

Anmerk. 1. Die aus Verbis gemin. ע abſtammenden Wörter der Form אֵם, die ich als unmittelbar aus אֵמֶם entſtanden angenommen habe, könnte man auch aus der Form קֶבֶל (§. 13.) (ja ſogar aus קֶבֶל §. 11.) herleiten. Denn aus אֵמֶם (und אֶמֶם) wird eben ſo richtig אֵם, als aus אֶמֶם. — Eben ſo verhält ſichs mit den aus Verbis quieſcc. ע abſtammenden Nennwörtern der Form חֵיק oder חֵק; ſie können aus חִיק (vergl. das Arab. حِيك), aber eben ſo gut auch aus der Form קֶבֶל oder קֶבֶל abgeleitet werden. S. §. 13.

Anmerk. 2. Auch die aus Verbis gemin. ע abſtammenden Nennwörter der Form קֵל und die NB. ihr Pathach, auch bey einem Zuwachs am Ende, behalten, folglich nicht unmittelbar aus der Form קֶבֶל, ſondern aus der Form קֶבֶל entſtanden ſind, können, wenn ihre Bedeutung concret oder ſubjectiv iſt, ebenfalls urſprüngliche Participe ſeyn. Denn — wenn die Formen קָבֵל und קָבֶל des Particips (in Kal) erweislich ſind, und die Form קֶבֵל das Mittel zwiſchen קָבֵל und קָבֶל iſt, ſo muß auch ehedem, als die hebräiſche Sprache in ihrem ganzen Umfang noch übrig war, die Form קֶבֵל

als (kürzere) Participialform vorgekommen seyn.

Anmerk. 3. Wenn von einem Nennworte der Form קֶבֶל (מֶלַח, בַּעַל und בַּיִת) ein feminum gemacht werden soll: so wird entweder blos das weibliche ה angehängt, und in Ansehung der Vocalveränderung nach der Regel verfahren; (z. B. אֵמֶר, אִמְרָה. זֵמֶר, זִמְרָה. רֵשַׁע, רִשְׁעָה. סַחַב, סְחָבָה.) oder es wird die Grundform קֶבַל oder deren Grundform קָבַל angenommen, und ihr die weibliche Endigung angehängt. Z. B. צֶדֶק macht צְדָקָה (in gleicher Bedeutung!) נַהַם macht נְהָמָה u. s. w. folglich aus צָדָק oder צֶדַק und aus נָהָם oder נַהַם.

Anmerk. 4. Eben dieses gilt, wenn der Plural von Wörtern dieser Form gebildet werden soll. Z. B. מֶלֶךְ macht gewöhnlich מְלָכִים; בַּעַל, בְּעָלִים; זֶבַח, זְבָחִים; בַּיִת, בָּתִּים; folglich aus der Grundform מֶלַךְ oder מָלָךְ; בָּעַל oder בָּעָל; זָבַח oder זָבָח; בַּיִת oder בָּיָת; woraus die Formen מֶלֶךְ, בַּעַל, זֶבַח, בַּיִת erst entstanden waren. —

§. 10.

Form קְבָלָה.

Die so sehr oft vorkommende Form קְבָלָה ist freylich an sich keine eigne; ich stelle sie aber hier deswegen unter einem besondern §. auf, weil es unmöglich zu sagen ist, ob sie jedesmal aus קָבָל, oder aus קָבָל, oder aus קֶבַל (und קֶבֶל?) entstanden sey. Es ist also jedesmal eine von diesen drey Formen, blos mit Anhängung der weiblichen Endigung (ה). Ich rechne aber nicht hieher die ursprünglichen Participe dieser Formen, und

in

in welchen die Anhängung des ה blos ein weibliches Subject, zum Unterschied von dem männlichen, ausdrückt, z. B. עֲקָרָה sterilis femina, von — עָקָר, — wenn ich gleich ein und das andere Beyspiel, um seiner Bedeutung willen, hier mit aufnehmen werde, welche am Ende nichts anders, als weiblich gebildete Participe sind.

Die Nennwörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

נְבָלָה stultitia. R. stultus fuit.
שְׁבָבָה perplexitas. (Nr. 2.) R. perplexus, intricatus fuit.
עַלְטָה caligo.
צְדָקָה justitia, virtus. R. justus, pius fuit.
(אֲנָחָה gemitus. R. gemuit.)
אֲנָקָה clamor, rhonchus. R. clamavit. } Nr. 4.
דְּאָגָה sollicitudo, anxietas. R. sollicitus fuit.
הֲדָרָה honor, decor. R. honoravit, decoravit.
יְרָקָה *pl.* ות splendor. R. viruit, splenduit.
נַאֲקָה gemitus. R. gemuit.
נַחְמָה fremitus. R. fremuit.
נְקָמָה vindicta. R. ultus est.
צְוָחָה clamor. (Nr. 4.) R. clamavit, vociferatus est.
צְעָקָה clamor. R. clamavit.
רְוָחָה respiratio. R. spiravit, respiravit.
רְנָנָה jubilum, cantus. R. cecinit.
שְׁאָגָה rugitus, ejulatus. R. rugire, ejulare.
שְׁוָעָה (Nr. 4.) clamor. R. clamavit.
שְׁמָמָה desolatio. R. desolatus fuit.
אָלָה exsecratio (f. אָלָהּ). R. exsecratus est, juravit. Doch siehe Anmerk. 3.
צָפָה (f. צְוָפָה) fluxus, inundatio. R. fluxit.
רָמָה (f. רוּמָה) altitudo. R. altus fuit.

נְשָׁמָה (scil. נֶפֶשׁ) ens respirans.
אָבָה (f. אֲבָהָה) [9]) und apocopirt אָב pater. Eigentlich: das Wohlwollen; 2) das Subject: der Wohlwollende. — Daher im Plural אָבוֹת).
קָמָה (f. קוֹמָה) seges. (surgens). R. stetit, surrexit.
אֲמָנָה foedus. (*quasi* firmatum.) R. firmus fuit.
כְּנָוָה societas, collegium judicum. R. *Æthiop.* judicavit.
קְהָלָה (vielleicht für קְהָלָה. Sonst קָהָל) coetus.
עֲנָנָה nubes. (Sonst עָנָן. Gleichsam: tegens.) R. operuit.
בָּבָה (f. בְּוָבָה) pupilla. R. בוּב cavum esse. —

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.
בָּתָה (f. בְּוָתָה) desolatum.
שָׁתָה (f. שְׁוָתָה) fundamentum (aedificio suppositum). R. שִׁית ponere.
כָּלָה (f. כְּלָהָה) Nr. 1. consummatum, absolutum, totum. Doch siehe Anmerk. 3.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.
אֲנָחָה gemitus, suspirium. R. gemuit.
בַּעֲתָה terror, (horror). R. territus fuit.
נְשָׁמָה halitus, flatus. R. spiravit.
אֲנָקָה clamor. R. clamavit.
יְלָלָה ejulatus. R. ejulavit.
נְדָבָה (Nr. 1.) sacrificium spontaneum.
צְוָחָה clamor. R. clamavit. } Nr. 1.
צְעָקָה clamor. R. clamavit. }
קְצָפָה spuma. R. spumavit.
רְנָנָה jubilum, cantus. (Nr. 1.) R. cecinit, sonuit.

q) Könnte aber auch die Form אָבֶה (wie שָׂרֶה) §. 11. seyn, mit dem weiblichen ה. — S. hernach Anmerk. 3. (Ohngefähr wie קָצֶה als Femininum, vom Masculin קָצֶה (finis) vorkomint.)

שִׁעְטָה ſtrepitus. R. *Arab.* سطع für سعط plauſit.
צְעָדָה ſonus, ſ. ſtrepitus, eundo excitatus. R. inceſſit.
רִגְשָׁה (Nr. 1.) ſtrepitus. R. tumultuatus eſt.
שְׁוָעָה clamor. R. שׁוע clamare.
אָלָה (f. אֲלָדָה) juramentum. R. juravit, exſecratus eſt. ſ. Anmerk. 3.

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

כְּבָרָה cribrum.
עֲגָלָה plauſtrum. R. *Arab.* feſtinavit, properavit.
עֲטָרָה corona, cinctura capitis. R. cinxit.
נָפָה (f. נְפָדָה) cribrum, ventilabrum. R. *Arab. Æthiop.* disjecit, diſſipavit. ſ. Anm. 3. Oder für נְרָפָה von נוף IV. agitavit.
עֲבָרָה navis vectoria, *qua flumen trajicitur.* R. tranſiit.
עֲזָרָה clauſura, cinctura, *qua aliquid includitur.* Inde 1) exterius templi atrium; 2) crepido. —

6) eine Zeit. Z. B.

עֲצָרָה feſtum; 2) coetus, concio. R. *Syr.* collegit.

7) einen Ort. Z. B.

עֲרָבָה locus campeſtris. R. amoenus fuit. (?) —
שְׁמָמָה (Nr. 1.) deſolatum.
שָׂפָה (f. שִׂפְדָה) (extremum) labium &c. R. finiri. ſ. Anmerk. 3.
קְעָרָה ſcutella, patina profundior. R. *Arab.* profundus fuit.
רָמָה (f. רְוָמָה) (Nr. 1.) excelſum. Locus excelſus. R. רום excelſus fuit.

Anmerk. 1. Nun ſollte ich die Form des Infinitivs קְבֶלֶת folgen laſſen, welche mit der Form קְבָלָה im Grunde einerley und nur kürzer iſt, daher

daher sie so oft im statu constructu gebraucht wird. Allein da es noch mehrere Gattungen von Formen, die auf ein weibliches ת ausgehen, giebt, die zum Theil mit dieser Form (קִבֶּלֶת) überaus verwandt sind: so übergeh' ich sie hier, und nehme sie unten, wo von den weiblichen Infinitivformen (mit ת am Ende) gehandelt werden soll, gleich mit.

Anmerk. 2. Von den übrigen auf ein weibliches ה_ ausgehenden Formen handle ich nicht besonders, weil es ganz ohne Zweck und Nutzen seyn würde, (wie ich denn auch von der Form קִבְלָה nicht besonders gehandelt haben würde, wenn es nicht unausgemacht bliebe, ob sie zunächst unter קָבַל, oder unter קָבֵל, oder unter קָבַל (oder קָבֵל) gehöre) sondern ich setze sie jedesmal mit unter die Form, aus welcher sie, ihrem characteristischen Vocal nach zu urtheilen, entstanden sind; also wird man z. B.

קִבֹּלָה und קִבּוֹלָה unter קָבַל oder קָבֵל,
קִבֵּלָה und קִבֵּילָה unter קָבֵל oder קָבֵל,
קִבּוֹלָה unter קָבוֹל oder קָבוֹל,
קִבִּילָה unter קָבִיל oder קָבִיל

zu suchen haben. —

Anmerk. 3. Die Wörter der Form mit doppeltem (_), die ein weibliches ה haben und von Verbis ל"ה abstammen, z. B. אִלָּה, בִּלָּה, עִרָּה, שִׁפָּה ꝛc. leitet man aber wol noch richtiger aus der Form קִבֵּל (§. 11.) ab, so daß z. B. aus אִלֵּה mit dem weiblichen ה_ erst אִלֵּהָ (für אִלֵּהָה) entstünde. Siehe auch אֵב (f. אֵבָה) pater. §. 11, Nr. 2.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גֵּזֶל, גְּזֵלָה raptum. R. rapuit.

גְּנֵבָה (Nr. 1.) furto ablatum. R. furatus eſt.

דְּבֵלָה palatha, maſſa ficuum aridarum. R. *Arab.* coegit in unum.

טְרֵפָה (Nr. 1.) diſciſſum, dilaniatum.

יְגֵב ager, arvum. (*quaſ.* ſecari, ſulcari ſolitum.) R. יָגַב wie גּוּב *Arab.* ſecuit, fidit.

יְרֻשָּׁה (Nr. 1.) res poſſeſſa.

מְנָה mina, libra. R. definivit, decîdit.

שְׁאֵלָה petitum. (Nr. 1.)

שְׁרֵקָה quod exſibilatur. (Nr. 1.)

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

עֲרֵמָה acervus. R. acervavit.

חֲמָה (aus יְחֵמָה) ira. (Nr. 1.) R. incaluit.

עֵצָה (f. יְעֵצָה) conſilium. (Nr. 1.) R. יָעַץ conſultavit.

שֵׁנָה ſomnus. (Nr. 1.)

זֵעָה (יְזֵעָה) ſudor. R. *Arab.* وَزَعَ excrevit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel ꝛc. Z. B.

יְתֵד paxillus, clavus. R. *Arab.* יָתַד ſ. وَطَّدَ firmiter adegit impegitque.

6) eine Zeit. (Keine!)

7) einen Ort. Z. B.

אֲשֵׁדָה praecipitium. ſ. Nr. 1.

אֵשֶׁר, אֲשֵׁרָה, אֲשִׁירָה nemus. Lucus. R. *Arab.* valde laetus fuit; exſultavit laetitia.

חָצֵר atrium. Villa. R. (*Arab.* arcte circumdedit. Seu) حَضَرَ incoluit (locum).

נָוֶה f. נָוָה 1) habitaculum; 2) caula. R. נָוָה habitavit, inhabitavit.

קְצֵה

und welche von קְבֶל abstammen, weil diese alle erst קִבֵּל machen, woraus denn קֶבֶל oder (wegen eines Gutturals) קֶבַל (מֶלַח) entsteht.

§. 13.

Form קִבֵּל.

Die Form קִבֵּל ist bloße Abkürzung von קְבֵּל (§. 11.). Die Wörter dieser Form des Infinitivs, (zu welchen ich einige mit dem weiblichen ה, von Verbis quiesc. ע abstammende rechne,) bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

(הֶבֶל vanitas. Eccles. 1, 2. Doch siehe oben §. 11. Nr. 1.)

יְלֵל ejulatio. R. ejulavit.

כְּאֵב dolor. R. doluit.

פְּאֵר ornatus. R. ornavit.

רְתֵת tremor. R. *Chald.* tremere.

אֵיבָה inimicitia, odium. R. odit. (Doch s. oben §. 9. Anm. 1.)

קָא (קִיא) vomitus. R. קוּא vomere.

שְׂחֵח meditatio. R. שִׂיחַ meditari.

אַר, אִיר exitium, calamitas. R. *Arab.* durus fuit.

בֵּן, בֵּין (בֵּין) 1) distinctio, medium; 2) inter. R. *Arab.* distincta fuit res.

רַע (רִיעַ) vociferatio. R. רִיעַ vociferari.

שֵׂיבָה, שִׂיבָה canities. R. canum esse, canescere.

זְעֵיר paucitas; (2) parum, modicum.) R. *Chald.* parum esse, vel fieri.

שְׁלֵו (für שְׁלִו) tranquillitas. R. pacificus, tranquillus fuit.

אֵימָה horror. R. אָיַם. (Doch s. oben §. 9. Anm. 1.)

רֵיחַ odor. R. רוּחַ spiravit. IV. odoratus est.

אֵל (אַיִל) robur, poteſtas. (Nr. 2.) R. *Arab.* praecelluit (robore.) —

זֵד ſuperbia. (Nr. 2.) R. זִיד ſuperbire.

עִיָּה obſcuratio. R. עוּף tegi, obſcurari.

רֵישׁ (und, nach anderer Orthographie, רֵאשׁ) paupertas. R. pauperem eſſe, vel fieri.

2) Das Subject der Handlung, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

שְׁלֵו (f. שְׁלֵוָה) in der Bed. tranquillus. R. שָׁלַו und שָׁלָה tranquillus fuit.

בֵּיץ ovum. R. albuit.

כֵּן rectus, firmus. R. — fuit.

רֵם, רֵאם, רְאֵם bubalus.

שֵׁשׁ marmor. Byſſus.

סְנֶה rubus. R. *Chald.* סנא averſatus eſt, odio habuit. (Doch ſ. §. 8.)

אֵל (Nr. 1.) in der Bed. fortis. Deus. Princeps.

זֵד (Nr. 1.) ſuperbus.

עֵד teſtis. R. עוּד teſtari.

רֵק, רֵיק f. רֵקָה vacuus, inanis, vanus. R. — fuit.

שְׁאֵר 1) caro; 2) conſanguineus. R. reliquus fuit, ſuperfuit.

Anmerk. Die aus den Verbis quieſcentibus ע abſtammenden Wörter dieſer Form, welche ſubjectiv-concreter Bedeutung ſind, (z. B. אֵל, בֵּיץ, זֵד, כֵּן, עֵד, רֵק, oder רֵיק, שֵׁשׁ) werden indeſſen bequemer für urſprüngliche Participe (Conj. I.) der Form קָבֵל gehalten, wie z. B. לֵץ irriſor, שֵׁט und סֵט declinans, עֵר vigil, שֵׂר daemon unleugbar eben ſo gut Participe der Form קָבֵל ſind, als z. B. מֵת moriens, dieſes Particip, von מוּת iſt. Siehe alſo unten die urſprünglichen Participe der Form קָבֵל.

3) Das

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.
אֵימָה (Nr. 1.) horroris *objectum*.
קָא (Nr. 1.) quod evomitur. R. קוא vomere.
4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.
בְּאֵר 1) fovea; 2) puteus. R. *Arab.* fodit.
יְלֵל (Nr. 1.) ululatus. R. ululavit.
אֵיבָה (Nr. 1.) odium.
גֵּב asser, tabula. R. *Arab.* secuit, dissecavit.
קֵין lancea. R. *Arab.* cudit *ferrum*.
רֵיחַ (Nr. 1.) odor.
שֵׁין urina. R. *Æthiop.* minxit.
כְּאֵב dolor. (s. Nr. 1.)
אֵימָה (Nr. 1.) horror, timor.
חִיק, חֵק (حِيْكٌ 1) textum; 2) pallium: *Heick*. 3) sinus. R. חוּק s. חיק *Syr. Arab.* texuit.
Inde חַיָּקָא et חַיָּכָא textor.
(צֵא) צֵאָה stercus. R. צוא.
5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.
שֵׁכֶם (wenn man es für abgekürzt aus שִׁכְמָם annimmt. Doch s. oben §. 8. Anm. 1.) humerus, dorsum. R. *Æth.* bajulavit, portavit.
פְּאֵר (Nr. 1.) ornatus (Putz). R. ornavit.
עֵט stilus. R. עוט *Arab.* fodit, effodit.
(חֵיל, חֵל 1) antemurale; 2) exercitus.)
נֵר (lumen) lucerna. R. lucere, splendere.
6) eine Zeit. (Keins!)
7) einen Ort. Z. B.
פֶּרֶשׁ ventriculus. (rugosior corporis pars?) R. *Ar.* كُرِشٌ contracta et corrugata fuit *pellis*.

Anmerk. 1. Die aus den Verbis gemin. ע abstammenden Nennwörter der Form אֵם s. oben unter der Form קִבֵּל §. 9. — Daß sie auch aus der Form קִבֵּל abgeleitet werden können, ist §. 9. Anmerk. 1. gezeigt.

An-

Anmerk. 2. Die sehr wenigen Wörter der Form קֶבֶל (סֶבֶה (סֶבֶם) könnte man wol auch zu קֶבֶל, als einer daraus abgekürzten Form, rechnen, weswegen ich sie auch wieder mit angeführt habe; allein man kann sie auch zur Form קֶבֶל rechnen, wie §. 8. Anmerk. 1. gezeigt ist.

Anmerk. 3. Die weiblichen Wörter der Form קִבְלָה hat man (bis auf die von Verbis quiesc. abstammenden, z. B. אִיבָה, als welche in diesem §. 13. mit stehen) oben unter der männlichen Form קֶבֶל §. 11. zu suchen.

Anmerk. 4. Die in diesem §. 13. angeführten, aus den Verbis quiescentibus ע abstammenden Nennwörter (z. B. חִיק, זֵד, אֵיבָה u. s. w.) könnten auch wol unmittelbar aus der Form בַּיִת [x]), und eben so richtig aus קֶבֶל (§. 11.) abgeleitet werden.

§. 14.

Form קִבְלָה (f. קִבֶּלֶת, seltner קִבְלָה).

Wie קִבֶּל und קִבַּל (§. 9.) aus קִבַּל (§. 8.) entsteht, so, und noch leichter, entstehet קִבֶּל aus קִבֵּל, (durch) Zurückziehung des Vocals zum ersten Stammbuchstaben, und durch ein unterm zweyten angenommenes verstohlnes Segol [y]). Durch Anhängung der weiblichen Endigung ה entstehet קִבְלָה. Die Wörter dieser Form bezeichnen:

1) Die

x) Denn z. B. חִיק ist das Arabische حِيْكٌ; ganz wie בַּיִת das Arabische بَيْتٌ ist.

y) s. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

(רֵעַ) רֵעַ (Nr. 1.) ſocius, amicus. R. ſocius, amicus fuit.

אֶשֶׁל terebinthus. R. *Arab.* أَثَلٌ radicalis, firmus, conſtans fuit.

(חָמְאָה) חֶמְאָה lac ſpiſſum. R. *Arab.* خما ſpiſſum fuit *lac.*

בֹּרֶךְ nardus, ſpica, indica. R. برث viruit, fronduit.

עֵשֶׂב herba. R. germinavit.

שֶׂה (f. שִׂיָּה, daher z. B. שִׂיוֹ) ovis. R. שיה.

גֵּא (f. גֵּאָה) ſuperbus, elatus. R. eminuit, extulit ſe.

מֵעַ pl. מֵעִים et וֹת viſcera. R. *Arab.* extendit ſe.

עֵץ (f. עֵצָה) f. עֵצָה arbor. R. עצה *Ar.* germinavit, pleno vigore fuit.

Anmerk. Die Wörter dieſer Form, von ſubjectiv-concreter Bedeutung, können aber auch für urſprüngliche Participe dieſer Form (קֹבֵל), die ſo leicht aus קָבֵל entſtand, gehalten werden, und ihre Bedeutung iſt dann noch begreiflicher, als wenn ſie für urſprüngliche Infinitive gehalten werden.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גֵּזֶל (Nr. 1.) raptum; quod rapitur. R. rapuit.

חֵרֶם (Nr. 1.) devotum, anathema.

יֵצֶר (Nr. 1.) res, quae fingitur et formatur. R. finxit, formavit.

סֵבֶל f. סִבְלָה onus. R. portavit.

עֵרֶב trama, ſubtegmen. (*quaſ.* immiſceri ſolitum.) R. miſcuit, — ſe.

חֵפֶץ (Nr. 1.) res optata, deſiderabilis. R. optavit, deſideravit.

חֵשֶׁק (Nr. 1.) res deſiderata. R. appetiit, deſideravit.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

פָּקוּד praefectus. R. praefecit.
חֲמוּד res desiderata et expedita. R. desideravit.
לְחוּם (Nr. 1.) cibus comestus. R. edit, consumsit.)
גְּדוּד (Nr. 1.) sulcus. *Metaph.* turma, agmen. R. incîdit.
טְבוּל (tinctum,) tiara versicolor (?) — R. tinxit, intinxit.

Anmerk. Hieher könnte man noch eine große Zahl Nennwörter dieser Form, mit objectiver Bedeutung, setzen c); allein da es natürlicher ist, sie für ursprüngliche Participe Pahul (von transitiven Zeitwörtern) zu halten: so gehören sie eigentlich nicht hieher, sondern, unten, unter die ursprünglichen Participe Pahul.—

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

יְצוּעַ stratum. R. stravit, substravit.
טְבוּל s. Nr. 3.
נְבוּאָה vaticinium. (Nr. 1.)
שְׁבוּעַ, שְׁבוּעָה juramentum. (Nr. 1.)
שְׁמוּעָה fama. R. audivit.
טוּר ordo. R. partiri, dispertiri.
עוּגָה, עֻגָה placenta (cocta). R. coquere.
צוּר forma. R. formare, fingere.
נוּב proventus. R. provenire.
אֲטוּן (f. אֲטִין) linteum (ex filis contextum.)
יְשׁוּעָה auxilium, salus. (Nr. 1.)
כְּלוּב canistrum. R. *Arab.* consuit, contexuit.
רְכוּשׁ (Nr. 1.) facultates. Opes. R. acquisivit.
שְׁלוּחָה propago (emissa ab arbore?) R. misit, emisit.
חוּג circulus. R. circinare.

c) יָלוּד natus, filius. לָמוּד assuetus, doctus. u. s. w.

סוּחָה purgamentum. Sordes everrendo expurgatae. R. סוּחַ et סָחָה everrere, removere.
בּוּשָׁה (Nr. 1.) pudor. R. pudefieri.

5) Das Inſtrument, oder Mittel ꝛc. Z. B.

(אֲבוּס (f. אֵבוּס) praeſepe. R. ſaginavit.)
אָסוּר (f. אֵסוּר) vinculum. R. ligavit, vincivit.
חֲנוּטִים conditurae. R. condire.
לְבוּשׁ veſtitus. R. veſtivit, induit.
פְּרוּי pretium redemtionis. R. פָּדָה f. פָּדַי redemit.
רְתוּקָה catena. R. ligavit, vinxit.
קוּר tela f. reticulum araneae. R. *Arab.* captavit, circumvenit praedam.
אָטוּן (f. אֵטוּן) Nr. 4. funis, filum.
אֲרוּחָה commeatus, victus. R. ivit, profectus eſt.
(חֲטוּבָה tapetum. R. involvit, implicavit.)
כְּסוּי tegumentum. R. texit.
כְּרוּב et רְכוּב currus — (tonans.) R. vectus eſt.
רְפוּאָה medicamentum, medicina. (Nr. 1.) R. mederi, ſanare.
חוּשׁ filum. R. conſuere.

פּוּר ſors. R. פּוּר et Ar. فُسَّ explorare, indagare.
שׁוּר murus. R. *Æthiop.* texit, protexit.

6) eine Zeit. Z. B.

שְׁמוּרוֹת vigiliae. R. cuſtodivit. *Arab.* vigilavit.
אֱלוּל Nom. menſis Hebrr.

7) einen Ort. Z. B.

נְצוּר ſpelunca (in qua fiunt ſpeculatio et inſidiae). R. obſervavit, cuſtodivit.
זְבוּל (Nr. 1.) habitaculum. R. habitavit.
כּוּר fornax. R. aeſtuare, calere.
דּוּד vas (cui aliquid imponi ſ. injici ſolet.) R. דוּד (יָדַד et ירה) jecit, projecit.
שׁוּק platea. R. ire, ambulare.
צְפוּן latibulum. (Nr. 1.) R. abſcondidit.

קְבוּרָה

gewiß unter bestimmte Classen formaler Bedeutungen zu ordnen. Nach Wahrscheinlichkeit ordne ich sie so: Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, oder den Zustand selbst. Z. B.

מוּעָדָה (מוּעָר) et מוּעֶדֶת vacillatio. R. מער vacillavit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zustandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

(שׁוּלָם daher) שׁוּלַמִּית (Cant. 7, 1.) Gehört aber 1) unter die Conjug. IX. und 2) unter die auf ית ausgehenden Infinitive.

שׁוּעָל (vulpes.) — Thos.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

יוּקָשׁ illaqueatus, irretitus. R. יָקַשׁ insidiari, irretire.

עוּגָב syrinx. R. *Arab.* miratus est; — jucundus fuit. (?)

4) Den Effect. Z. B.

כּוּמָז cingulum bullatum? R. *Arab.* manibus congessit coëgitque rem in rotundiorem formam. (??)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

סוּגַר cavea. (Compes.) R. clausit.

לְלָא f. לְלָאָה *pl.* וֹת lora, laqueoli.

דּוּדָא *pl.* ים, mandragorae. — — R. dilexit, amavit e).

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

אֲרִי f. אֲרָן f. אֲרָיָה f. אֲרָוָה stabulum.

§. 17.

e) Ist wol von יָדַד und die Grundform יְדִיד.

§. 17.

Form קְבִילָה, קִבְיל, קְבִיל. f. *).

Aus der Form des Infinitivs קְבִיל, oder קִבְיל, welche in den Verbis quiescentibus ע"י die ordentliche ist, stammen ebenfalls viele Nennwörter ab. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

(אֲכִיל) אֲכִילָה comestio. R. edit.
בְּרִיאָה (Nr. 3.) creatio. R. creavit.
הֲרִיסָה (Nr. 3.) destructio. R. diruit, destruxit.
יְדִידָה dilectio. R. dilexit.
כְּוִי (f. כְּוִיָּה) f. כְּוִיָּה adustio. R. ussit, adussit.
נְשִׁיקָה osculatio. (Nr. 3.) R. osculatus est.
עֲלִילָה actio, operatio. R. egit, operatus est.
צְדִיָּה studium, industria. (Insidiatio?) R. צָדָה studiose quaesivit, insectatus est.
צְפִירָה cursus, periodus. R. *Arab.* cucurrit.
רְסִיס (Nr. 4.) ruptura; rima. R. *Chald.* confregit. Ruptus est.
שְׁיִא (f. בְּשִׂיא) elatio. R. extulit.
שְׁתִיָּה, שְׁתִי potatio. R. potavit.
הִי (בְּהִי) planctus. R. נהה lamentatus est.
עֲטִישָׁה sternutatio. R. *Arab.* sternutavit.
שְׁאִיָּה vastatio. R. שָׁאָה vastatus est.
שְׁבִיל processus, gressus. R. *Syr.* II. duxit. —
שְׁיִבָה (f. יְשִׁיבָה) sessio, commoratio. R. sedit, commoratus est.
אֲפִיק robur, firmitas. R. fortis, robustus fuit.
כִּיר (f. נְכִיר) calamitas, infortunium. R. *Arab.* durus fuit.

מְרִיר

*) Und — in den von Verbis ל"י oder ל"ה abstammenden weiblichen Nennwörtern pflegt das in Chirek ruhende (י) euphonisch verdoppelt zu seyn, Z. B. גְּוִיָּה.

מְרִיר amaritudo. R. amarus fuit.
סְלִיחָה condonatio. Gratia, venia. R. condonavit.
צְחִיחָה, צְחִיחַ ariditas, ſiccitas.
צִי (f. צִיָּה) f. צִיָּה (Nr. 7.) ſiccitas. R. ſiccus, aridus fuit.
בְּקִיעַ ruptura, fiſſura. R. rupit, fidit.
הֲגִיג meditatio. Gemitus.
זְמִיר, זְמִירָה cantio. (Nr. 6.) R. cecinit.
חֲבִית coctio, frixio. (Nr. 5.) —
חֲנִינָה commiſeratio, gratia. R. miſertus eſt.
נְגִינָה modulatio, pulſatio fidium. (Nr. 5.) R. נָגַן cecinit fidibus.
נְסִיךְ libatio, effuſio libaminis. R. effudit, libavit.
סְבִיב (cinctura) obſeſſio. R. circumdedit.
פְּתִיחָה (Nr. 4.) ſtrictio gladii. R. aperuit. Strinxit *gladium*.
צְלִי toſtio. (Nr. 3.) R. צלל (צָלָה) torruit, aſſavit.
קְרִיאָה proclamatio, praeconium. R. vocavit, clamavit.
שְׁחִיטָה mactatio. R. mactavit.
שְׁחִיף abraſio, dedolatio. R. *Arab.* raſit, abraſit.
שִׁיג (f. בְּשִׁיג) inſectatio. R. בָּשַׁג inſectatus eſt.
חֲלִיפָה (ſucceſſio.) Mutatio. R. ſucceſſit, mutatus eſt.
יְגִיעָה, יְגִיעַ labor; fatigatio. R. laboravit, defatigavit ſe.
סַעַר turba. R. vehementer commovit, abripuit.
עֲלִיָּה (Nr. 7.) adſcenſus. R. adſcendit.
שְׁבִיב (Nr. 4.) incenſio. R. *Arab.* accendit.
שְׁגִיאָה (Nr. 4.) error. R. שָׁגָה erravit.
שְׁחִין inflammatio. (ulcus, Nr. 4.) R. *Syr.* et *Ar.* incaluit, inflammatus eſt.
שַׁעַר turbo. vid. סַעַר.
אֲנִיָּה triſtitia, moeror. R. אנה (אָנַן, אוּן) luxit, moeruit.

גִּישׁ (f. גְּנִישׁ) ſpurcities. Sordes. R. *Ar.* نجس impurus, ſpurcus fuit.

בְּקִיק *pl.* ים vacuitas, cavitas. R. בָּקַק (נקה) vacuus fuit.

פִּימָה (f. פְּאִימָה) adeps, pinguedo. R. *Ar.* فأم adipe impletus fuit.

צְעִירָה parvitas, minoritas. R. parvus fuit.

רֵאשָׁה (f. רְאִישָׁה) initium.

דִּין judicatio. Judicium. (Nr. 4.)

מִיץ preſſura. R. (coll. מָצַץ) preſſit.

קִיא vomitus. R. קוא vomere.

שִׂיחָה, שִׂיחַ meditatio. Elocutio. (Nr. 4.) R. meditari, eloqui.

שִׁירָה, שִׁיר cantio. (Nr. 4.) R. canere.

גִּילָה, גִּיל exſultatio. R. exſultavit.

זִיז ſplendor. Superbia.

חִישׁ feſtinatio. *Adv.* cito. R. feſtinare.

פִּיר exitium, interitus. R. *Arab.* mori, interire.

קִימָה ſurrectio. R. ſurgere, ſtare.

רִיב, רִיבָה contentio, lis. R. rixatus eſt.

חִין gratia. Dignitas. R. חָנַן gratioſus fuit. (f. חֵנִין).

רִיק inanitas. (Nr. 2.)

בְּעִי petitio, deprecatio. R. בָּעָה petivit, rogavit,

רְעִי paſtio. (Nr. 7.) R. paſci.

בְּכִי fletus. R. בכה flevit.

בְּלִי abolitio, defectus. *Adv.* non. R. defecit, abolitus eſt.

יְפִי, יֹפִי pulchritudo. R. pulcher fuit.

מְרִי contumacia, rebellio. R. contumax fuit, rebellavit.

עֲבִי denſitas. R. denſus fuit.

עֲרִיָּה nuditas. R. nudus fuit.

צְבִי decus. Complacentia, beneplacitum. R. *Chald.* placuit, jucundus fuit.

שִׁלְוִי ſecuritas, tranquillitas. R. שלה tranquillus, ſecurus fuit.
עֻנִּי affliction. R. II. affixit.
רְאִי viſio, adſpectus. R. vidit, ſpectavit.
חֳלִי aegritudo, morbus. R. aegrotavit.
רְפִי vid. רְפִי.
שְׂכִיָּה imago, ſimilitudo. —
סְיוֹחַ obductio, incruſtatio. (Nr. 4.) R. obduxit, oblevit.
צִיר dolor. (Nr. 4.)
שְׁיִבָה captivatio. (Nr. 3.) R. שוב (coll. שָׁבָה) captivum duxit.
בְּוִיאָה (f. בִּיאָה) ingreſſus, introitus. R. בוא venire.
חִיל dolor. R. doluit.
נִיד, נִידָה agitatio, commotio. R. agitatus, commotus eſt.
פִּיק vacillatio. R. vacillare.
קִין, קִינָה lamentatio. R. lamentari.
בִּינָה intelligentia, prudentia. R. prudens, intelligens fuit.
מִין ſimilitudo, convenientia. Species. R. *Ar.* منى convenit. *Hebr.* מון, מין.
רִישׁ (f. רְוִישׁ) paupertas. R. pauper fuit.
מְחִי percuſſio. R. percuſſit.
שִׁבִי, שִׁבְיָה captivatio. R. שָׁבָה captivum duxit.
דְּחִי impulſio, impulſus. R. impulit.
דְּמִי, דָּמִי ceſſatio, exciſio. R. ſiluit, ceſſavit, exciſus eſt.
לְוָיָה adhaeſio, additio. R. adhaeſit.
נְהִי, נִי f. נְהִיָה lamentatio, planctus. R. lamentatus eſt.
פְּתִי fatuitas. (Seductio ſui.) (Nr. 2.) R. perſuaſus, ſeductus eſt.
קְרִי occurſus. R. קרה occurrit.
קְשִׁי durities. R. קָשָׁה durus fuit.

דְּכִי

דְּכִי illisio, contusio. R. דכה attrivit, contrivit, contudit.

דֻּפִי ignominia, opprobrium. (Offendiculum.) R. *Arab.* trusit, obruit.

דְּמִי vid. דֻּמִי.

חֳרִי aestus. R. arsit, exarsit.

עֲבִי crassities. R. densus, crassus fuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zustandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֲצִיל optimas. Nobilis. R. *Arab.* nobili stirpe oriundus fuit. (s. die Anmerk.)

צְפִירָה diadema. (*quas.* circumdans.) R. *Chald.* circumdedit.

(בְּרִיחַ vectis. R. extensus fuit in rectum. Fugit.)

שְׁעִיר turbo. (סְעָרָה) R. horruit.

גְּבִיר herus, dominus. F. ה domina. R. valens, potens fuit.

בְּלִיל pabulum recens. R. *Arab.* humidus fuit.

גְּוִיָּה corpus. R. *Arab.* جاي operuit, texit; retinuit, continuit.

נְטִישָׁה propago. Ramus. R. diffudit se, extendit.

אֱוִיל stultus, stupidus. R. 1) crassus fuit, incrassuit; 2) stupidus fuit.

חֲסִין robustus. R. robustus, firmus fuit.

מְרִיא pinguis. Pecus pingue. R. *Chald.* II. saginavit.

גִּיר calx. (*quas.* obductor parietis.) R. *Arab.* obduxit, oblevit.

בֵּן filius. R. נוּן augescere, se propagare. (נוּן *Aram.* et *Arab.* piscis.)

צִיץ flos. Pluma. Lamina splendens. R. צוּץ (נצץ) micare, splendere.

מְרִי (Nr. 1.) rebellis. R. rebellis fuit.

פְּלִי mirus. R. mirabilis fuit.

צְרִי opobalsamum. R. *Ar.* ضرس fluxit. (Balsamum sponte fluens.)

Bayerische Staatsbibliothek München

אֲרִי leo.

גְּדִי f. גְּדִיָּה haedus. Capreola. R. גדה (*Ar.* جُدَّ detondit, avulſit.

טְלִי agnus. (טָלֶה)

(לָבִיא, לְבִיאָה leo. Leaena. R. לבא, לבה *Ar.* لَبِئَ multum cibi expetivit.)

(שָׂעִיר hircus. שְׂעִירָה capra. R. piloſus, villoſus fuit.)

כְּסִיל 1) ſtultus, ſtupidus; 2) Orion (ſidus). R. torpuit, iners fuit.

עֲוִיל iniquus, perverſus. (Inclinans in alteram partem.) 2) parvulus, (vacillans in inceſſu.) R. עול *Ar.* inclinavit in alteram partem (*lanx*).

קִים hoſtis. R. ſurgere, inſurgere.

גִּיד nervus. —

רִיק (Nr. 1.) inane. R. vacuus, inanis fuit.

בְּרִי pinguis. (f. בְּרִיָּה)

עֲלִי piſtillum. R. aſcendit.

(רְעִי) רַעְיָה ſocia, amica. R. *Arab.* ſocius, amicus fuit.

(שְׁרִי) שִׁרְיָה lorica. R. ſplenduit.

עֲפִי frons. R. *Syr.* fronduit. IV. crevit. *Arab.* luxuriavit *herba.*

בְּעִיר brutum. R. depavit, conſumſit.

חֲזִיר ſus. R. *Chald.* rediit, volvit ſe. —

חָסִיל (locuſta.) Bruchus. R. abſumſit.

כְּפִיר leo adoleſcens.

צְבִי f. צְבִיָּה capreola. (Gazelle.)

(צָפִיר hircus. R. ſaltavit.)

אִי (אִיִּי) pl. אִיִּים Thoes.

Anmerk. Das Verzeichniß der Wörter der Form קָטִיל, mit concreter und zwar ſubjectiver Bedeutung, würde noch ſehr groß werden, wenn ich auch die urſprünglichen Participe der Form קָטִיל (von Verbis intranſitivis und neu-

neutris f)) hieher ſetzen wollte. Allein dieſe, welche Simonis, ſeiner — Methode nach, unter obige mengt, — gehören unter die Participe der Form קָבִיל. Es verhält ſich damit, wie mit der Form קָבוּל §. 15. Nr. 2. Anmerk.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

(אָסִיר vinctus. R. vinxit. S. hernach die Anmerkung!)

בְּדִיל ſtannum. (*quaſ.* ſeparatum g)). R. ſeparavit.

נְשִׁי debitum. Res mutuo data. R. נָשָׁה tradidit, mutuo dedit.

עֲרִית dirutum. (Nr. 4.) R. abſcidit, deſtruxit.

קְצִיעָה cortex caſiae. R. abraſit, decorticavit.

שְׁתִי ſtamen. R. *Syr.* IV. texuit. *Arab.* IV. ſtaminibus poſitis aptavit telam.

שְׁבָה (Nr. 1.) captivus.

זִ׳ז (Nr. 1.) ſuperbia (agri —) i. e. objectum ſuperbiae. Ferae. *Poet.* „Des Feldes Stolz.„ —

כִּימָה plejades. R. *Arab.* كَامَ II. accumulavit.

אֲכִילָה (Nr. 1.) comeſtum. R. comedit.

יְדִידָה (Nr. 1.) dilectum.

נְצִיב praeſidium (conſtitutum). Statio militum. Praefectus. R. poſuit, ſtatuit.

פִּי (f. פְּאִי) os (oris); 2) pars, portio; 3) angulus (coll. פֵּאָה). R. *Arab.* فَأَّ fidit, diffidit.

שְׁרִיקָה linum (bene pexum f. pecti ſolitum). R. *Syr.* סרק *Arab.* سَرَكَ pexuit.

רִיר ſaliva, mucilago. — Albumen ovi. R. ſalinavit. *Arab.* رَلَكَ ſalinam f. mucilaginem emiſit.

f) Z. B. עָתִיק aetate provectus, אָבִיר fortis, מָהִיר promtus etc.

g) Von der Sprödigkeit des Zinns? —

יְשִׁיל (f. בְּשִׁיל) proles, proſapia, progenies. (Gen. 49, 10. יְשִׁילָה) coll. *Arab.* نَسْلٌ. R. *Arab.* نَسَلَ produxit, genuit (multos foetus.) —

בְּרִיָה (בָּרִי) cibus. R. edit.

שְׁבִי (Nr. 1.) captivus. R. captivum duxit.

תְּלִי pharetra. R. תלה ſuſpendit.

מְעִי relictum, reliquiae, rudera. R. *Arab.* مَغَى reliquias ſupereſſe fecit.

רְאִי (Nr. 1.) res, quae ſpectatur. Spectaculum. R. vidit.

Anmerk. Hieher gehören aber nicht diejenigen Nennwörter der Form קְבִיל, welche von Verbis *tranſitivis* abſtammen und das Object der Handlung bezeichnen h). Wenigſtens iſt es natürlicher, dieſe für urſprüngliche Participe der Form קְבִיל (in paſſiver Bedeutung) zu halten. Ich werde ſie alſo auch, unten, unter dieſe Participe ſetzen. — Es verhält ſich damit, wie mit den von Verbis tranſitivis abſtammenden Nennwörtern der Form קְבוּל (§. 15.) S. oben §. 15. Nr. 3. Anmerk. —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

(יְצִיעַ ſtratum. R. ſtravit, ſubjecit. ſ. unten die Participe.)

(עְסִיס muſtum (calcando expreſſum). R. calcavit, preſſit. ſ. die Participe.)

(זְמִיר cantio, cantus. Nr. 1.)

לְבִיבָה placenta (cocta). R. II. placentas coxit. *Denom.* —

נְשִׁיקָה oſculum. (Nr. 1.) R. oſculatus eſt.

עֲרִיסָה maſſa. R. *Syr.* commiſcuit.

עֲרִיךְ

h) Z. B. אָסִיר vinctus, von אָסַר vincivit. בָּחִיר electus, von בָּחַר elegit. u. ſ. w.

עֲרִיף ruina. R. abſcidit, deſtruxit.
פְּלִילָה diremtio litis, judicium. R. ſecuit; — determinavit; judicavit.
צְרִיחַ turris, arx, aedificium elatum. R. extulit.
רְסִיס gutta. (Nr. 1.)
שְׁחִיף dedolatum. R. (Arab.) raſit, abraſit.
גְּבִינָה caſeus. R. *Syr.* et *Arab.* coagulari.
יְגִיעַ f. יְגִיעָה (Nr. 1.) bona acquiſita, parta labore. R. laboravit, defatigavit ſe.
שְׁגִיאָה (Nr. 1.) erratum. R. erravit.
דִּין (Nr. 1.) judicium. R. judicare.
טִירָה ordo. (vid. טור.) R. partiri, diſpertiri. —
צִיר imago. Idolum. R. formare.
שִׁיר canticum. (Nr. 1.) R. canere, decantare.
חִיל, חִילָה (ſ. Nr. 1.) dolor.
סִיג ſcoria. R. receſſit, averſus eſt.
חֲצִי dimidium. R. diviſit, dimidiavit.
פְּרִי fructus. R. protulit. Fructuoſus fuit.
עֳמִיר manipulus, frumentum colligatum. R. *Ar.* ﻉ compreſſit, arctius colligavit. ſ. die Participe.
בְּקִיעַ fiſſura. (Nr. 1.)
בְּרִיאָה creatura. (Nr. 1.) —
חֲלִיצָה exuviae. R. exuit, eripuit.
כְּצִיב ſtatua. R. poſitus, collocatus eſt.
עִי (f. יְעִי) acervus. R. יעה *Arab.* وعي everrit, collegit.
פְּתִיחָה (Nr. 1.) gladius ſtrictus.
צְלִיל (Nr. 1.) toſtum. Torta.
קְרִיאָה praeconium. (Nr. 1.)
רְפִידָה ſtratum. R. ſtravit, ſubſtravit.
שְׁנִינָה dicterium acutum et ſolers. R. acuit.
זִיקָה ſcintilla, flamma. (f. נְזִיקָה). R. נזק *Arab.* ferbuit, exarſit.

שְׁבִיב (Nr. 1.) flamma. R. *Arab.* accendit.
שְׁחִין ulcus. (Nr. 1.) —
חִידָה aenigma, acute dictum. R. חוּר acute dixit.
פִּיחַ fuligo (ab igne efflata). R. flare, efflare.
שִׂיחַ oratio. (Nr. 1.)
נִיב proventus. R. provenire.
בְּנְיָה aedificium. R. exſtruxit.
סְחִי purgamentum. Abraſum. R. everrit, abraſit.
הֲמְיָה tumultus, ſtrepitus. R. ſtrepuit, tumultuatus eſt.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

צְמִיד armilla. R. alligavit.
צֶנִין aculeus. R. צנן *Arab.* et *Æthiop.* צון protexit, cuſtodivit.
רְבִיד torques, collare. R. *Arab.* ربط ligavit.
(رِبَاط ligaculum, vinculum.)
כִּיס (f. נְכִיס) crumena. R. נָכַס (כנס) collegit.
מְזִיחַ cingulum (Ar. حِزَام). R. מזח *Arab.* حزم colligavit, conſtrinxit.
נְחִיר naris. R. *Arab.* et *Syr.* rhonchiſſavit.
שִׁית (Nr. 1.) ornatus. R. ponere, circumponere. (*anlegen* —)
דְּלִי, דַּלִי ſitula, hauſtrum. R. hauſit, exhauſit.
עֲדִי ornatus. R. ornavit, — ſe.
רְאִי ſpeculum. R. vidit.
חֲזִיז ſagitta. *Metaph.* fulgetrum, fulmen. R. *Ar.* perforavit, — confodit, transfixit.
חֲרִיץ tribula. R. ſecuit, excîdit.
כְּלִיא carcer. R. concluſit.
מְחִיר pretium. —
נְגִינָה inſtrumentum muſicum. Cythara. (Nr. 1.)
צִי (f. נְצִי) navis. R. נָצָה volavit, celeriter ivit.

נִיר lucerna. Novale, arvum virens. R. ſplenduit, luxit. *Arab.* floruit (planta).

חֲלִי f. חֲלִיָה ornatus. R. *Arab.* חלי (חלה) ornavit (monilibus).

6) eine Zeit. Z. B.

אָסִיף tempus collectionis frugum. R. collegit.

זָמִיר ver. Tempus cantillationis. R. cecinit. (?)

קָצִיר meſſis. R. abſcidit, meſſuit.

זִו (זִיו f. זִהִיו) menſis Ijar. (Aprilis, certe ex parte.) R. זהה *Arab.* زهى ſplenduit. زهو flos, plantae. (*Chald.* זִיו ſplendor.) Menſis florum? —

בָּצִיר vindemia. Tempus abſciſſionis uvarum. R. abſcidit (uvas), vindemiavit.

חָרִישׁ tempus arationis. R. aravit.

רָכִיל (negotiationis tempus.) Nundinae. (אַנְשֵׁי רָכִיל circumforanei, nundinatores. Ezech. 22, 9.) R. negotiatus eſt. —

7) einen Ort. Z. B.

גְּלִילָה, גָּלִיל (circulus. Annulus.) Tractus terrae limitibus in circuitum circumſcriptus. R. volvit, convolvit.

קֶדֶם plaga mundi *anterior*, i. e. Oriens. R. prior ſ. anterior fuit.

גְּלִילִים cardines. (*quaſ.* ubi volvitur janua.) R. volvit.

חֵרִישׁ loculus, marſupium. (Collectionis locus.) R. *Arab.* V. collegit.

אִי (f. אִיָּה) manſionis locus. Habitaculum. Litus. R. אוה *Arab.* أوى commoratus eſt, habitavit.

עֲלִיָּה ſuperior aedificii pars. R. excelſus fuit.

עִיר urbs, civitas. Spelunca. R. excitari. —
שִׁיחָה fovea. (vid. שׁוּחָה).
רְעִי paſcuum. (Nr. 1.) R. pavit.
גֻּדִּישׁ tumulus. Sepulcrum. R. collegit, coacervavit.
סָבִיב locus per circuitum circumſcriptus. Circuitus. *Adv.* circumcirca.
קָצִיר locus abſciſſus (acceſſu difficilis). Arx, caſtellum, locus munitus. *Arab.* قصر. R. abſcindere.
דְּבִיר adytum. (Poſterior tentorii locus.) R. *Ar.* pone fuit.
עֲטִין mulctrale (cui infertur lac). R. *Chald.* intulit, depoſuit, impoſuit.
בִּירָה (f. בְּבִירָה oder יְבִירָה) palatium; habitatio excelſa. R. נבר, יבר, וּבִר commoratus eſt, habitavit.
צִי (f. צִיָּה) locus aridus. R. צוה *Arab.* صوا ſiccus, aridus fuit.
טִירָה palatium, caſtellum. R. procerus, in altum extenſus fuit.

Anmerk. 1. (zu dieſem §. 17. überhaupt.) Die weiblichen Wörter, mit Dages im dritten Stammbuchſtaben, (z. B. כִּלְמָה) können nur dann zu dieſer Form gerechnet werden, wann man die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben für blos euphoniſch halten will, wie ſie denn in denjenigen weiblichen Nennwörtern dieſer Form, deren dritter Stammbuchſtab (י) iſt i), blos euphoniſch zu ſeyn ſcheint, daher ich dieſe wenigen Nennwörter (mit verdoppeltem dritten Stammbuchſtaben Jod) gleich oben mit unter dieſer Form ange-

i) עֲלִיָּה, שְׁכִיָּה u. ſ. w.

angeführt habe. Die übrigen weiblichen Nennwörter der Form קִבֵּילָה, die den dritten Stammbuchstaben verdoppeln, gehören, als Abkömmlinge, zu derjenigen Conjugation, welche die Verdoppelung des dritten Stammbuchstaben zum Character hat, d. i. zur neunten. S. m. hebr. Sprachlehre §. 84. und, unten, die Nennwörter aus dieser neunten Conjugation. —

Anmerk. 2. Eine eigne Form des Infinitivs ist auch noch קִיבּוֹל z. B. רִיפּוֹת ptisana (Arab. رُفَاتٌ von رُفْتٌ comminuit). Sie kommt aber, selbst in Nennwörtern, die uns doch noch so manche alte seltnere Form des Infinitivs aufbehalten haben, so selten vor, daß sie keinen besondern §. verdient. Man kann sie, als eine eigne Species, zu קִבֵּיל, oder — zu קִבֵּל rechnen.

§. 18.

Weibliche Formen, mit ת am Ende:

A. קִבֶּלֶת (aus קִבֶּל und קִבֶּל).

Die Form des Infinitivs קִבֶּלֶת entsteht aus קִבֶּל (oder קִבַּל) und aus קִבֵּל (oder קִבֵּל) (§. 5. 6. 8. 11. 13.) Mit der weiblichen Endung wird קִבֶּלָה oder קִבֵּלָה daraus (§. 10. 11.), und hieraus die Form des status constructi, d. i. die möglichst-kurze Form (קִבַּלַת oder —) קִבֶּלֶת. Ich würde diese Form, da sie mit קִבֶּלָה und קִבֵּלָה der Sache nach eins ist, jedesmal gleich unter §. 10. und §. 11. gesetzt haben, wenn es nicht theils oft unmöglich wäre, zu bestimmen, ob sie unmittelbar aus קִבֶּלָה oder aus קִבֵּלָה gemacht sey, und theils auch, als wahrer Infinitiv, in den Verbis פ"נ

und פּוֹ [k]) vorkäme. Da sie in diesen Verbis als die ordentliche Form des Infinitivs vorkommt: so scheint sie mir auch als eine eigne (wenn gleich nur mittelbare — oder abgeleitete) Form aufzustellen zu seyn.

Die Nennwörter dieser Form, als ursprüngliche Infinitive, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

אֱמֶת (f. אֲמֻנַת) fides, veritas. R. אָמַן securus, firmus fuit.

עֹתֶר abundantia, multiplicatio, copia. — עַצְלַתַיִם [l]) pigritia. R. piger fuit.

אֲרֶשֶׁת petitio. (Nr. 4.) R. *Arab.* expetivit, efflagitavit.

פְּחֶתֶת corrosio. R. fodit, effodit.

שֹׁאָה (f. שֹׁאָה, שְׁאֵרֶת) devastatio. R. שָׁאָה vastatus est.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

בְּהֵמֶת (id. q. בְּהֵמָה) jumentum. Brutum, pecus. R. *Arab.* et *Æthiop.* mutus fuit.

בַּת (f. בֶּנֶת, בְּנֹהֶת) filia. R. בָּנָה aedificavit. Procreavit (liberos).

גְּבֶרֶת domina. R. praevaluit.

(גְּדֶרֶת septum, maceries. R. sepiit. Nr. 4.)

חֲבֶרֶת socia. R. junxit se, socius fuit.

שְׁכֶנֶת accola. Vicina. R. habitavit.

Anmerk. Diese Nennwörter, mit concreter und zwar subjectiver Bedeutung, könnten aber eben so wohl, und wol noch bequemer, fürs weibliche Particip der Form קָטֶל, oder קָטֵל, gehalten werden; daher ich sie, um jedem die Wahl zu lassen, unten, auch unter dies Particip, setzen werde.

3) Das

k) שְׁבֶת(י), גְּנֶשֶׁת(נ), רְעַת(י) u. s. w.

l) Ist der intendirende Dual.

der ſchnellen Ausſprache des Hebräers, aus קִבֶּלֶת leicht קִבֶּלֶת wird; daher man auch gemeiniglich קִבֶּלֶת (§. 18.) ſchrieb.

Indeſſen kommt vor:

שְׁחֶלֶת (Effect!) ſtacte ſ. reſina aromatica. R. *Syr.* ſtillavit, exſudavit, lacrymatus eſt.

תְּכֶלֶת 1) hyacinthinus color; 2) colore hyacinthino infectum.

§. 20.

C. Form קִבֶּלֶת (aus קִבֵּל ſ. קָבַל).

Die Form קִבֶּלֶת, welche in den Verbis פ״י und פ״ו als ordentlicher Infinitiv öfters vorkommt [m]), iſt die kürzere [n]) weibliche Form von קָבַל oder קִבֵּל. Die Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive dieſer Form, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Beſchaffenheit ꝛc. ſelbſt. Z. B.

בֹּשֶׁת (ſ. בּוֹשֶׁת) pudor. R. בּוֹשׁ pudefieri.
יְבֹשֶׁת arefactio, exſiccatio. R. aruit, exaruit.
חֲרֹשֶׁת ſculptura. R. exaravit, exſculpſit.
תֹּפֶת (ſ. תֻּפֶת) deteſtatio, exſecratio.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. (Keins!)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

קְטֹרֶת ſuffimentum. R. adolere.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

חֲרֹשֶׁת (Nr. 1.) ſculptum.
נְעֹרֶת ſtupa (ex lino excuſſa). R. excuſſit.
כְּתֹבֶת ſcriptura, ſcriptum. R. ſcripſit.
קְטֹרֶת ſuffitus. (Nr. 3.)

5) ein

m) Z. B. יְכֹלֶת. (יְבֹשֶׁת). n) Die längere iſt קִבֻּלָה.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

כְּתֹנֶת tunica. R. *Arab.* et *Æthiop.* כרן texit. Textus est (veste).

נְחֹשֶׁת aes, cuprum. R. *Arab.* نحث dolavit, scalpsit.

שׂקֶת (f. שְׂקֻהֶת) aqualis. R. שָׂקָה potavit, rigavit.

6) und 7) eine Zeit und einen Ort? (Keine!)

§. 21.

D. Form קִבֶּלֶת (aus קִבֵּל).

Aus קִבֵּל (§. 3.) entsteht die weibliche kürzere Form קִבֶּלֶת. Z. B. עֶפֶרֶת *plumbum.* R. *Arab.* subalbus fuit. יְתֶרֶת *reticulum hepatis.* (?) קְהֶלֶת u. s. w. Sie kann aber auch aus dem Particip (Benoni) der Form קִבֵּל entstehen; und — da die Bedeutung fast aller Wörter dieser Form °) noch weit leichter und natürlicher aus dem Particip fließt, als aus dem Infinitiv: so setz' ich sie unten unter die Participe dieser Form.

Anmerk. Selbst חִתֶּמֶת und כִּתֶּרֶת, Wörter, mit der Nebenidee eines Instruments, oder Mittels, können, ihrer Bedeutung nach, sehr natürlich weibliche Participe seyn.

§. 22.

E. Form קוּבֶּלֶת (aus קוּבַּל).

Aus קוּבַּל (§. 16.) entsteht die weibliche (kürzere) Form קוּבֶּלֶת, die aber in Nennwörtern sehr selten vorkommt:

מוּעֶדֶת vacillatio. R. מָעַד vacillavit.

§. 23.

°) Vergl. חֹבֶרֶת. חִתֶּנֶת. יְנֻקֶת. יְעֻצֶת. סְכֻנֶת. רְכֻלֶת. חִתֶּמֶת. כִּתֶּרֶת.

§. 23.

F. Formen auf תְ.

(קְבֹלֶת קְבֻלֶת קְבָלֶת.)

Die Formen auf תְ sind ebenfalls weiblich, und mit denen auf הְ parallel. In Ansehung des Vocals des ersten Stammbuchstaben unterscheiden sie sich und verrathen ihren Ursprung. Denn

קְבָלֶת ist aus der Form (קְבַל (§. 8.) oder) קְבֶל (§. 9.)
קְבֻלֶת — — — — קְבֻל (§. 13.) oder קְבֻל (§. 14.)
קְבֹלֶת — — — — קְבֹל (§. 3.) oder קְבֹל (§. 4.)

gebildet. Es kommen aber nur sehr wenige Wörter dieser Formen vor. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung ꝛc. selbst. Z. B.

זְמָרֶת cantio. (Nr. 3.) R. cecinit.
עֶזְרֶת auxilium. R. auxiliatus est.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. (Keins!) —

3) Das Object der Handlung. Z. B.

זְמֻרֶת (Nr. 1.) objectum cantionis. —
מְנָת determinatum. (Nr. 4.) R. מָנָה *Arab.* definivit, determinavit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

מְנָת (f. מְנָרֶת) portio. Pars. (Nr. 3.)
קְצֶת finis, extremitas. R. abscidit.

5) ein Instrument, oder Mittel. (Keins!)

6) eine Zeit. Z. B.

מָחֳרֶת postridie.

7) einen Ort. (Keins!)

§. 24.

G. Formen auf יֹת.

Daß die Nennwörter, die auf יֹת ausgehen, ursprüngliche Infinitive sind, (so gut, wie die auf וּת §. 26.) leidet wol keinen Zweifel. Es sind aber alle — abgeleitete, weibliche Formen. Sie kommen, mit folgenden Modificationen, vor:

a) קִבְלִית aus קָבֹל (§. 1.)
b) קִבְּלִית aus קִבֵּל (§. 3.) oder קִבֶּל (§. 4.)
c) קָבְלִית aus קָבֵל (§. 5.)
d) קַבְּלִית aus קִבַּל (§. 8.)
e) קִבְּלִית aus קָבֶּל (§. 9.)
f) קִבְּלִית aus קָבֵּל oder קִבֵּל (§. 11. und 13.)
g) קִבּוּלִית aus קָבוּל (§. 15.)
h) קוּבְּלִית aus קוּבֶּל (§. 16.)
i) קִבִּילִית aus קָבִּיל oder קִבִּיל (§. 17.

Die Wörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

אַחֲרִית posteritas. Finis. R. postremus fuit, moratus est. (Nr. 2.)

גְּזִית excisio. (f. גְּזֵרִית). R. *Chald.* abscidit, exscidit, dolavit.

חִתִּית (f. חִתְּתִית) terror. R. territus, consternatus est.

רְאִית (f. רְאֵיָה) visio. Adspectus. R. vidit, adspexit.

שְׁאֵרִית exuberantia. Residuum. (Nr. 2.) R. reliquus fuit.

בְּכִית

a) Z. B. צְלֹחִית. b) Z. B. חֲכִנִית.
c) Z. B. הָרִית f. הֲרָיָה. d) Z. B. אַחֲרִית.
e) Z. B. חִתִּית f. חִתְּתִית. f) Z. B. רֵאשִׁית, שְׁאֵרִית.
g) Z. B. זְכוּכִית. h) Z. B. שׁוּלַמִּית. i) Z. B. חֲרִישִׁית.

בְּכִית (f. בְּכִיָּה) fletus. R. flevit.
בְּרִית (f. בְּרִיָּה) diſſectio (victimae) foederis. *Metaph.* foedus. R. ſecuit.
הֲמִית tumultus. R. ſtrepuit, tumultuatus eſt.
חֲרִישִׁית ſilentium. R. ſiluit.
צְפִית ſpeculatio. R. צפה ſpeculatus eſt.
רֵאשִׁית (f. רִאשִׁית) principium. R. *Arab.* praeceſſit, praefuit.
שְׁבִית captivitas. (Nr. 3.) R. captivum duxit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אַחֲרִית (Nr. 1.) poſtremum. —
הָרִית (*pl.* הָרִיוֹת) praegnans, gravida. R. הָרָה praegnans fuit, ſ. factus eſt.
דָּלִית (*pl.* דָּלִיּוֹת) propago. Palmes. R. דָּלָה evexit, elevavit.
שְׁאֵרִית reliquum, reſiduum. (Nr. 1.) R. reliquus fuit.
(שׁוּלַמִּית perfectiſſima f. R. שׁלם integer, perfectus fuit. vid. Conjug. IX.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גָּזִית (Nr. 1.) *lapis* exciſus, ſ. laevigatus.
שְׁבִית (Nr. 1.) captivus.
זְכוּכִית vitrum. R. purus, nitidus fuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

הֲמִית tumultus, ſtrepitus. R. המה ſtrepuit, tumultuatus eſt.
תְּכוּנִית ſumma, menſura, demenſum. R. ponderavit, examinavit, diſpoſuit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

חֲנִית haſta, lancea. —

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen

7) einen Ort. Z. B.

זָוִית (*pl.* זָוִיּוֹת) angulus. R. *Arab.* abdidit. Collegit, contraxit.

צַלְחִית paropsis. R. trajecit. —

שְׁחִית fovea. R. שָׁחָה (שׁוּחַ) depressus, humilis fuit.

§. 25.

H. Formen auf וּת.

An der Existenz der Infinitivform auf וּת wird man nicht zweifeln, so bald man an die Verba ל"ה und ל"א denket, in welchen (sonderlich in den erstern) fast in jeder Conjugation ein auf וּת ausgehender Infinitiv vorkommt. Nennwörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

חָזוּת (f. חִזָּהוּת) visio. Visus. R. חזה vidit.

עֲנוּת mansuetudo. R. ענה —

רְאוּת visio. R. ראה.

חֲצוּת (f. חִצָּהוּת) medium. R. divisit, dimidiavit. (Nr. 4.)

פְּנוּת respectus, conversio. *Praepos.* versus. R. פנה.

2) Das Subject
3) Das Object } der Handlung. (Keins!)

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

רְבוּת myrias. (Inde רְבוֹתַיִם). R. רָבַב multus fuit.

חֲצוּת medium. R. divisit, dimidiavit. —

5) ein Instrument, oder Mittel
6) eine Zeit und
7) einen Ort } (Keins! —)

§. 26.

I. Formen auf תּ.

Die Infinitivformen auf תּ sind, wenigstens durch das Aramäische, autorisirt genug, wo sie in allen Conjugationen (außer der ersten *)) sogar die gewöhnliche Form sind. Es sind abgeleitete, weibliche Formen, und kommen, mit folgenden Modificationen, welche sich jedesmal auf eine ursprüngliche Form des Infinitivs gründen, vor:

קְבֻלוּת aus קִבֵּל oder קִבֶּל (§. 3. und 4.)
קְבָלוּת aus קָבֵל (§. 5.)
קִבָּלוּת aus קִבֵּל (§. 8.)
קִבְלוּת aus קָבֵל (§. 9.)
קִבֵּלוּת aus קִבֵּל (§. 11. 13.)
קְבִילוּת aus קְבִיל (§. 17.) —

Die Nennwörter dieser Formen bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Qualität, oder den Zustand selbst. Z. B.

אֵילוּת robur, virtus.
גְּאוּת (f. גַּאֲהוּת) elatio, fastus. R. altus, elatus fuit.
גָּלוּת migratio in captivitatem, captivitas, exilium.
דָּגוּת meditatio. R. דָּגָה meditatus est.
הֲרִיסוּת destructio. R. destruxit.
זְלוּת (f. זְלָלוּת aus זָלַל) vilitas. R. זָלַל vilis fuit.
חָזוּת visio. R. vidit.
יְדִידוּת dilectio. R. *Arab.* dilexit.

כְּרִיתוּת

*) Aber Aramäische Nennwörter auf ה (ת), die, ihrer Form nach, aus der ersten Conjugation abstammen, beweisen es, daß die Aramäer auch in der ersten Conjugation den Infinitiv auf (ת) ה — bildeten.

כְּרִיתוּת repudium. (Reſciſſio conjugii.) R. ſecuit, reſecuit.
מְרִירוּת amaritudo. R. amarus fuit.
בְּכוּת (ſ. בְּכָהוּת) fletus. R. flevit.
הַכְלוּת terminatio. R. terminavit.
גַּבְהוּת altitudo, elatio. R. altus fuit.
דְּמוּת (ſ. דְּמָהוּת) ſimilitudo. R. דָּמָה ſimilis fuit.
זְנוּת ſcortatio. R. ſcortatus eſt.
חֲסוּת fiducia. R. fiſus eſt, confugit.
יַלְדוּת pueritia. R. ילד.
כְּבֵדוּת gravitas. R. gravis fuit.
לְזוּת perverſitas. R. לזה (לוז) receſſit, averſus eſt.
מַרְדוּת rebellio. R. מָרַד rebellavit.
עֵדוּת (für עֲיֵרוּת oder יְעֵרוּת) teſtimonium. Lex, praeceptum. R. עור. יער *Arab.* وعظ praecepit.
עַצְלוּת pigritia. R. עצל piger fuit.
פַּחֲזוּת levitas, ſuperbia. R. *Arab.* ſuperbiit, extulit ſe.
פְּקִידוּת praefectura. R. praefecit.
קַדְרוּת nigredo. R. niger fuit.
רֵעוּת 1) ſocietas. (Nr. 2.) R. *Arab.* ſocius, amicus fuit. 2) Depaſtio, conſumtio. R. pavit, depavit.
עֲלִיצוּת exſultatio. R. exſultari, laetari.
עֲבְדוּת ſervitus. R. ſervivit.
עֲנוּת afflictio. R. afflictus fuit. —
פְּדוּת redemtio. R. redemit.
פְּתָיוּת ſeductio, illecebrae. R. פָּתָה ſeduxit.
צְמִיתוּת exciſio. R. excidit.
רְאוּת aſpectus. R. vidit, adſpexit.
רְפָאוּת ſanatio. R. ſanavit.
שְׁבוּת captivitas. (Nr. 3.) Captivum duxit &c.
שְׁפָלוּת (torpor, ſegnities.) — Humilitas. R. humilis fuit. (*Arab.* فشل languit, enervis fuit?)

2) Das Subject der Handlung, des Zustandes, der Beschaffenheit. Z. B.

רְעוּת socius, a. (Nr. 1.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

בְּרוּת cibus. R. edit.

יְדִידוּת dilectum. (Nr. 1.)

גְּלוּת (Nr. 1.) captivi. Captivus.

שְׁבוּת (Nr. 1.) captivus. —

4) Den Effect. Z. B.

כְּלִמּוּת (מ dageff.) Ignominia. R. ignominia affecit. (vid. Conjug. IX.)

עֵרוּת testimonium. Praeceptum. Lex. (Nr. 1.)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

הַלְמוּת malleus. R. tudit, contudit.

סְכוּת tabernaculum. R. סכך texit, obtexit.

כְּסוּת tegumentum. R. כסה texit.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

חָנוּת cellula, fornix, mansiuncula. R. *Chald.* diversatus est, habitavit.

Anmerk. Die Nennwörter auf וּת, welche zugleich ein מ vor dem ersten Stammbuchstaben haben, siehe unter §. 27. 28. f.

§. 27.

Formen mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

1) מִקְבֹּל, oder מַקְבֵּל.

(Auch mit weiblicher Endigung.)

Daß es auch Infinitive der ersten Conjugation, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, gebe, lehrt nicht nur das Chaldäische und Syrische, in welchen

Dia-

Dialecten diese Form sogar die gewöhnliche in der ersten Conjugation ist, sondern auch die Bedeutungen der Menge hebräischer Nennwörter dieser Form. Diese Formen (mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben) sind aber ebenfalls nur abgeleitete d. i. aus den übrigen simplern Infinitivformen (deren erster Stammbuchstabe leer ist) gebildet. Wie diese, sonderlich durch den Vocal des mittelsten Stammbuchstaben, sich von einander unterscheiden; so unterscheiden sich auch die, durch Vorsetzung des מ, daraus gebildeten. Der characteristische Vocal ist also der des mittelsten Stammbuchstaben. Der Vocal des מ ist zufällig und bloßer Bindevocal. Folglich giebt es nur so vielerley eigne Classen dieser Infinitive, als verschieden der Vocal des mittelsten Stammbuchstaben ist. Die erste Classe der Nennwörter dieser Form (als ursprünglicher Infinitive) ist

מִקְבֹּל oder מַקְבֵּל,

und entstanden aus der simplern Form קְבֹל (§. 3.). Bisweilen wird noch die weibliche Endigung angehängt, so daß die Formen:

מַקְבֵּלָה	מִקְבֹּלָה
מַקְבְּלוֹת	(* מִקְבֹּלוֹת)
מַקְבֶּלֶת	מִקְבֹּלֶת

entstehen. Die Wörter dieser Formen, unter allen diesen verschiedenen Modificationen, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

מִשְׁלוֹחַ emissio (extensio *manus*). R. misit, emisit.

מִכְלוֹת (f. מִכְלָהֹת) 1) perfectio, (soliditas). R. כלה. 2) Compactio. Soliditas. R. *Arab.* כתל f. כלת congessit, compegit, coegit.

מִבְחָר electio. R. elegit.

מִישׁוֹר rectitudo. R. rectus fuit.

*) Z. B. מִכְלוֹת. Vergl. §. 25.

מֵרוּץ (f. מְרוּץ) curſus. R. currere.
מִזְמוֹר cantio, cantus. (Nr. 4.) R. cecinit.
מָצוֹר arctatio, preſſura. R. arctare, premere.
מֵעֲצֹר prohibitio, impedimentum. R. prohibuit, coercuit.
מֶחֱלֹקֶת diviſio, diſtributio, claſſis. R. diviſit.
מִשְׁלוֹשׁ triplicatio. (Nr. 4.)
מַתְכֹּנֶת diſpoſitio, menſura, ſumma. R. תכן diſpoſuit, libravit.
מַחְסוֹר defectus, penuria, egeſtas. R. defecit.
מַרְכֹּלֶת negotiatio. (Nr. 7.) R. negotiatus, nundinatus eſt.
מָאוֹר illuminatio. R. lucere. (Nr. 5.)
מַחְשׂוֹף denudatio, decorticatio.
מָבוֹא introitus, ingreſſus. R. בוא venire, introire.
מָחוֹל, מְחוֹלָה chorea. Tripudiatio. R. חול *Arab.* in gyrum agi, (ſaltare).
מָנוֹד agitatio. R. agitari, vagari.
מָנוֹס fuga. R. fugere.
מַרְגּוֹעַ felicitas, felix ſucceſſus. R. *Arab.* bene ſucceſſit.
מָגוֹר, מְגוֹרָה timor. (Nr. 3.) R. timere.
מַכְאוֹב dolor. R. doluit.
מָמוֹת mors. R. mori.
מָנוֹד agitatio. R. agitari, vagari.
מָשׂוֹשׂ gaudium. R. שוש, שיש gaudere.
מָחוֹז poſſeſſio. R. *Arab.* poſſedit, obtinuit.
(מַעֲרוֹם nuditas, denudatio. (Nr. 2.)
מַשְׂכֹּרֶת conductio. (Nr. 5.) R. conduxit (mercede).

2) Das Subject der Handlung, oder des Leidens, der Beſchaffenheit, des Zuſtandes ꝛc. Z. B.
מִישׁוֹר (Nr. 1.) rectus, (recta incedens?) probus.
מָנוֹן filius, (ſoboles).

מַלְקוֹשׁ

מַלְקוֹשׁ pluvia ſerotina. (Nr. 6.) R. *Syr.* ſero venit, tardavit.

(מְעֻרֹם (Nr. 1.) nudus, veſtibus deſtitutus.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

מַטְמוֹן theſaurus. R. recondidit.

מַאֲכֹלֶת, מַכֹּלֶת cibus. R. אָכַל edit, comedit.

מָזוֹר res foetida, quae faſtiditur. R. זור faſtidire, averſari.

מַלְקוֹחַ praeda, *quae vi capitur.* R. cepit, accepit.

מָגוֹר, מְגוּרָה (Nr. 1.) objectum timoris.

מַכְאוֹב res, qua doletur. (Nr. 1.)

מָשׂוֹשׂ (Nr. 1.) res, qua gaudetur.

מָזוֹן cibus. R. *Chald.* זוּן alere &c. *Ali.* —

מִסְפּוֹא pabulum. R. ספה *Chald.* cibare. *Cibari.* —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

מָרוֹן (f. מַדְיוֹן) lis, rixa. R. דוּן, דִּין litigare.

מָעוֹג placenta. R. עוּג, עָגַג coxit (panem, placentas).

מִזְמוֹר (Nr. 1.) canticum, carmen.

מַחֲלוֹקֶת (Nr. 1.) claſſis.

מָחוֹל (Nr. 1.) chorus tripudians.

מְשׁוֹאָה ſtrepitus, tumultus. R. שׁאה ſtrepuit, tumultuatus eſt.

מִשְׁלוֹשׁ (Nr. 1.) trias.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Mit dieſer Bedeutung kommen ſehr viele Wörter dieſer Form vor. In wie fern dieſe Form, wenn man ſie erſt aus dem Futuro ableitet und für eine Art Participe hält, die gewiſſermaßen aus dem Futuro (unmittelbar nemlich; mittelbar aber aus dem Infinitiv) abſtammen, die Nebenbedeutung eines Inſtruments, oder Mittels, ſo ſehr liebe, ſ. oben,

Einleitung, Nr. V. 1. — Ich gebe hier nur einige Beyspiele, und zwar solche, welche wol ursprüngliche Infinitive seyn können, (so wie Nennwörter aller Infinitivformen auch ein Instrument oder Mittel bezeichnen können;) die übrigen aber geb' ich unten, unter den ursprünglichen Participien. (Cap. 3.)

מָצוֹר (Nr. 1.) propugnaculum (quo fit obsessio). R. arctavit, obsedit.

מַשְׂכֹּרֶת (Nr. 1.) merces, (qua conducitur).

מְשׂוֹרָה mensura. R. שׂוּר (coll. נשׂר, נסר *Ar.* et *Chald.* dissecavit, dividit.

מָאוֹר luminare. (Nr. 1.)

Anmerk. Wer wollte, könnte auch diese Beyspiele eben so wohl, wie die übrigen, unter die ursprünglichen, aus dem Futuro gebildeten, Participe setzen.

6) eine Zeit. Z. B.

מַלְקוֹשׁ tempus serotinum; 2) pluvia serotina (vernalis). R. *Syr.* serotinus fuit.

7) einen Ort. Hieher könnte man nun wieder sehr viele Wörter dieser Form, deren formale Bedeutung örtlich ist, setzen. Da mich aber das Resultat meiner, über die Formen der Nennwörter, angestellten Untersuchungen gelehrt hat, daß die Wörter dieser Form, mit örtlicher Formalbedeutung, aus dem Futuro gebildet sind, (s. oben, Einleitung, Nr. V. 2.) so setz' ich sie, unten, unter die aus dem Futuro gebildeten Nennwörter, wohin sie, meinem Gefühl und meiner Einsicht nach, gehören. Wer hier anders denkt und empfindet, mag sie hieher setzen, ohne mit mir zu fehden.

§. 28.

Mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

2) מִקְבֶּל. מַקְבֵּל. מִקְבָּל — מִקְבַּל. (מַקְבְּלוֹן.)

מְקַבֵּל. מְקַבָּל — מְקַבַּל. *)

und mit weiblicher Endigung,

auf תַ, ת ..., וּת und יֹת.

Die zwote Classe der Nennwörter, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, hat unterm mittelsten (Stammbuchstaben) (ַ) oder (ָ), und ist aus der simplern Infinitivform קִבֵּל (§. 8.) oder קִבָּל (§. 6.) gemacht, durch Vorsetzung des מ, welches irgend einen Bindevocal (Chirek, oder (ִ), oder (ֵ), oder (ֲ) chatuf) erhält.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Form, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

מַעֲבַד, מַעֲלַל, מִפְעַל } actio, opus. (Nr. 3.) R. operatus est, egit, fecit.

מִכְלָל perfectio. (Nr. 7.)

מַסַּע profectio. R. נסע profectus est.

מִקְלַעַת sculptura. R. sculpsit.

מִגְמָה intentio faciei, instantia (?) R. *Arab.* appetere.

מוֹצָא (f. מְיָצָא) f. מוֹצָאָה exitus. R. יָצָא exiit.

מַשָּׂא portatio. Elocutio. (Nr. 4.)

מִשְׁלָח vid. מִשְׁלוֹחַ §. 27.

מִגְבָּלָה determinatio. (Nr. 3.) R. determinavit.

מִמְשַׁח unctio. R. unxit.

*) So wie man auch im Futuro der Conj. I. יָקְבַּל sagen kann. Z. B. יֹאמַר für יֹאמַר.

מִפְרָשׂ expanſio. (Nr. 3.) R. expandit.
מִבְרָח fuga. (Nr. 2.) R. fugit.
מַהֲלָךְ ambulatio, iter. R. ivit, ambulavit.
מוֹשָׁב habitatio. (Nr. 7.) R. יָשַׁב ſedit, habitavit.
מִנְהָג inceſſus. R. ducere. Incedere.
מִפְגָּע occurſus. R. occurrit.
מִפְלָט effugium. R. evaſit, effugit.
מַשָּׂאָה, מַשָּׂאת (f. מַשָּׂאת) elatio, adſcenſio. Incendium. R. נָשָׂא extulit; — ſe.
מִרְזָח convivium. —
מִגְעֶרֶת increpatio. R. increpavit.
מַחְמָאָה calumnia. R. *Æthiop.* detraxit, calumniatus eſt.
מִפְקָד (Nr. 4.) mandatum. R. mandavit.
מִצְוָה praeceptum. (Nr. 4.) R. praecepit.
מִקְסָם divinatio. R. divinavit.
מִרְמָה fallacia. R. fefellit, decepit.
מִשְׁאָלָה petitio. R. petiit.
מִשְׁמָע auditus. R. audivit.
מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת cuſtodia, obſervatio. (Nr. 3.) R. cuſtodivit.
מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת cogitatio. R. cogitavit.
מַסָּה exploratio, tentatio. R. נָסָה exploravit, tentavit.
מִבְחָר ſelectio. (Nr. 3.) R. elegit.
מוֹרָא timor. R. timere.
מַחְמַד deſiderium. R. deſideravit.
מַכְאֹב moeror, cruciatus, deſiderium anxium. R. כָּאַב exſpiravit.
מֶמְשָׁלָה, מַמְשָׁלָה, מֶמְשֶׁלֶת, מִמְשָׁל dominatio, dominium. R. dominatus eſt.
מַחֲנָק ſuffocatio, ſtrangulatio. R. ſuffocavit, ſtrangulavit.
מַכָּה plaga. R. נָכָה IV. percuſſit.

מַסָּח avulſio, depulſio. R. נָסַח amovit, avulſit, exſtirpavit.

מַפָּץ fractio, alliſio. R. נָפַץ allidere, allidendo frangere.

מִרְמָס conculcatio. R. conculcavit.

מִפְרָשׂ conculcatio. R. conculcavit, calcando turbavit.

מִשְׁבָּר fractio *uteri*. Eruptio foetus. R. fregit.

מִבְדָּלָה ſeparatio. R. ſeparavit.

מִסְפָּר numeratio. (Nr. 4.) R. numeravit.

מִפְקָד recenſio. R. recenſuit, luſtravit.

מַעֲרָה aſcenſus. R. adſcendit.

מַפָּל, מַפָּלָה, מַפֶּלֶת caſus, ruina. R. נָפַל cecidit.

מִצְעָר inceſſus. R. inceſſit.

מִשְׁכָּב cubatus. (Nr. 7.) R. cubuit.

(מִלְחָמָה bellum. (Nr. 6.) —)

מִבְטָא effutitio. R. effutiit.

מִסְפָּר narratio. R. narravit.

מַצָּה contentio, lis. R. נָצָה rixari.

מְצַהֲלָה hinnitus. R. hinnivit.

מִקְרָא convocatio. Lectio. (Nr. 3. 4.)

מַשָּׁאוֹן *) deceptio, fraus. R. נָשָׁא decepit, ſeduxit.

מִשְׂחָק irriſio. R. riſit, irriſit. (Nr. 3.)

מַדַּע, מַדָּע } cognitio. (Nr. 3.) R. ſcivit,
מוֹדַעַת, מוֹדָע } cognovit.

מִדְרָשׁ inquiſitio, diſquiſitio. R. quaeſivit, inquiſivit.

מַכָּר agnitio. R. IV. cognovit.

מַאֲוַי deſiderium. R. אוה deſideravit.

מִבְטָח fiducia. R. confiſus eſt.

מַחֲלָה morbus. R. aegrotavit.

מַעֲדָן delectatio, voluptas. R. delectatus eſt.

מְשַׁמָּה ſtupor. R. שָׁמַם obſtupuit.

מִשְׁמָר

*) mit dem paragogiſchen ן. S. unten §. 32.

מִשְׁטָר dominatus, dominium.
מִשְׂרָה principatus. R. princeps fuit.
מַדְקָרָה confoſſio, transfoſſio. R. confodit.
מַחְתֶּרֶת perfoſſio. R. perfodit.
מִכְוָה aduſtio. R. aduſſit.
מַעֲצָר cohibitio, coercitio. R. cohibuit, coercuit.
מַעֲרָצָה tractatio violenta, concuſſio. R. violenter tractavit, contrivit.
מָצוֹר (f. מְצוּרָה) מֵצַר arctatio, preſſura. R. arctavit, preſſit. Oppugnavit.
מַשָּׂא, מַשֵּׂאת (f. מַשָּׂאת) ablatio, abreptio violenta. R. נָשָׂא tulit, abſtulit.
מוֹעֵד (f. מוֹעֵדָה) conſtitutio, determinatio. (Nr. 6. 7.) R. יָעַד condixit, conſtituit.
מִפְלָשׂ libratio. R. libravit.
מִשְׁפָּט judicium. R. judicavit.
מִגְרָעָה diminutio. R. diminuit.
מוֹרָשָׁה, מוֹרָשׁ poſſeſſio, hereditas. R. poſſedit, occupavit.
מִשְׁבָּת ceſſatio. R. ceſſavit, defecit.
מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת venditio. R. מכר vendidit.
מַעֲרָב negotiatio, commercium. R. negotiatus eſt.
מִקְנָה emtio. R. emit, acquiſivit.
מַהֲלָל ſplendor. R. ſplenduit.
מַאֲמָץ actio fortis, contentio virium. R. fortis, robuſtus fuit.
מֵישָׁר actio recta. Rectitudo. R. rectus fuit.
מֵרַע (f. מְרֵעָה) actio mala. R. רוע malus fuit.
מִרְשָׁעַת impietas.
מִשְׁקָל ponderatio. R. ponderavit.
מוֹלֶדֶת generatio. (Nr. 4.) R. genuit, peperit.
מְזָעָר, מִצְעָר minutio. (Nr. 2.) R. minutus, diminutus fuit.
מִרְבֶּה multitudo. Soboles. Foenus.
מַלְאָכוּת legatio. R. *Æthiop.* miſit, legavit.

מִסְחָר

מִסְחָר negotiatio, mercatura. R. negotiatus, mercatus eſt.

מִקָּח ſumtio, acceptio. R. לָקַח accepit.

מַשָּׁא mutuatio. (Nr. 3.) R. נָשָׁה mutuatus eſt &c.

מַחֲשָׁךְ obtenebratio, tenebrae. R. tenebroſus fuit ſ. factus eſt.

מוֹשָׁעָה liberatio, ſervatio. R. IV. liberavit, ſervavit.

מַסַּע, מַסָּע motio, transmotio. R. נָסַע evulſit (*paxillos tentorii*) — profectus eſt. IV. transtulit, devexit.

מַשָּׂאָה elatio. R. נָשָׂא tulit, abſtulit. Extulit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

מִבְרָח (Nr. 1.) fugitivus.

מִדְרָשׁ (Nr. 1.) commentarius, liber. R. inquiſivit, ſcrutatus eſt.

מִמְשָׁלָה, מֶמְשָׁלֶת, מַמְשָׁלָה, מִמְשָׁל (Nr. 1.) dominus. R. dominatus eſt.

מִרְשַׁעַת (Nr. 1.) impia (mulier).

מַפָּלָה, מַפָּל (Nr. 1.) res, quae cadit, ſ. cecidit. (Rudera. Arbor. Cadaver &c.)

מִצְעָר, מִזְעָר (Nr. 1.) minutum, parvum. R. minutus, diminutus eſt.

(מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת familia, tribus, natio, gens. R. *Æthiop.* extendit, diffudit (ſe). Nr. 4.)

3) Das Object der Handlung. Z. B.

מְלָאכָה, מְלָאכֶת opus, cui immittitur manus. (coll. מִשְׁלַח יָד Deut. 12, 7. c. 15, 10.) R. *Æthiop.* לאך miſit, immiſit.

מַעֲמָסָה onus. (Id, quod portatur). R. portavit.

מַשָּׂא id.

מִפְרָשׂ (Nr. 1.) velum (quod expanditur). R. extendit, expandit.

מִצְנֶפֶת cidaris (artificioſe convoluta). R. convolvit, circumvolvit.

מִשְׂחָק (Nr. 1.) objectum irriſionis. R. riſit, irriſit.

מַשָּׂרָה ſcopus, meta. *Objectum* ſpeculationis. R. נטר *Æthiop.* adſpexit, intuitus, contemplatus eſt.

מֹדַע, מֻדָּע (Nr. 1.) notus, cognatus. R. ידע ſcivit, novit.

מִפְעָל, מַעֲבַד, מַעֲלָל (Nr. 1.) opus, quod agitur. R. egit, operatus eſt.

מְגֻבָּלָה (Nr. 1.) determinatum.

מִטְפַּחַת ventrale. *Al.* peplum. (Expandi ſolitum.) R. extendit, expandit. —

מֵיתָר funis, nervus. (*quaſ.* extendi ſolitum.) R. *Ar.* II. extendit, tetendit. —

מַאֲכָל cibus. R. edit, comedit.

מִקְרָא (Nr. 1. 4.) ſcriptura (quae legitur). R. — legit.

מַבָּט, מָבָט *Objectum* adſpectus, et — expectationis. R. נָבַט intuitus eſt, adſpexit.

מַכְמָן theſaurus. R. *Chald.* recondidit.

מִשְׁמָר (Nr. 1.) *Objectum* obſervationis. R. cuſtodivit, obſervavit.

מֶחְקָר res, quae inquiritur. Imus terrae receſſus. R. perſcrutatus eſt, inquiſivit.

מַאֲוַי (Nr. 1.) quod deſideratur et expetitur.

מִבְטָח (Nr. 1.) in quo confiditur. R. confiſus eſt.

מַחְמָד (Nr. 1.) res, quae deſideratur. R. deſideravit.

מַמְלָכוּת, מַמְלָכָת, מַמְלָכָה regnum, *cui* imperatur. R. מָלַךְ imperavit, regnavit.

מִמְשָׁלָת, מַמְשָׁלָה, מֶמְשָׁלָה, מִמְשָׁל (Nr. 1. 2.) praefectura, ditio, cui imperatur. R. dominatus eſt.

מַלְאָךְ legatus, nuncius. R. *Æth.* miſit.

מִמְכָּר

מִמְכָּר (Nr. 1.) res, quae venditur, merx. R. tradidit, vendidit.

מַשָּׂא, מַשְׂאָה, מַשְׂאֵת (Nr. 1.) mutuum, debitum. R. נָשָׂה, נָשָׂא mutuo dedit, foeneratus eſt.

מַחֲשָׁבָת, מַחֲשֶׁבֶת (Nr. 1.) excogitatum. R. cogitavit, excogitavit.

מִבְחָר (Nr. 1.) ſelectum, optimum. R. elegit, probavit.

מוֹרָא (Nr. 1.) *Objectum* timoris. R. יָרֵא tinuit.

מַחְמָל res, cui parcitur, erga quam clementia uſurpatur. R. *Arab.* pepercit, clementem ſe exhibuit.

מִרְמָס, מִרְמַס (Nr. 1.) id, quod pedibus conculcatur. R. conculcavit, calcando turbavit.

מִבְדָּלָה (Nr. 1.) ſeparatum. (Locus ſeparatus. Nr. 7.) R. ſeparavit, diviſit.

מַקָּחָה (Nr. 1.) merx. (Res, quae emitur et accipitur. R. נָקַח und לָקַח accepit, emit.

מַשַּׂע, מַסַּע (Nr. 1.) quod transfertur, translatum, advectum. R. נָסַע —

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

מַשָּׂא (Nr. 1. 3.) oraculum. R. נָשָׂא elocutus eſt *vates*.

מִכְתָּב ſcriptura, ſcriptum. R. ſcripſit.

מִקְלַעַת (Nr. 1.) ſculptura. R. ſculpſit.

מַאֲמָר mandatum. R. dixit. Mandavit. (*Arab.*)

מָדוֹן (f. מְדָנָה) lis, rixa. R. דִּין litigare.

מִפְתָּח aperto ore quod profertur. Sermo. R. aperuit (os). —

מִקְרָא (in der Bed.) coetus convocatus. R. vocavit, convocavit.

מוֹעֵד (vid. §. 29. מוֹעֵד).

מִכְסָּה (f. מִכְסַס, מִכְסָס) numerus. Summa. R. כסס numeravit, ſupputavit.

מִפְלָשׁ (Nr. 1.) pondus. R. פָּלַשׁ, פָּלַס libravit.
מִשְׁקָל pondus. Valor, pretium rei. R. ponderavit.
מַחֲלָפָה pl. ות cincinni. R. abſcidit, praecîdit.
מִמְסָךְ libamen, mixtum. R. miſcuit.
מַפָּל, מַפָּלָה caſus, ruina. R. נפל cecidit.
מִדְבָּר (in der Bed.) ſermo, loquela. R. locutus eſt.
מִסְפָּר numerus. Narratio. R. numeravit, narravit.
מִפְקָד mandatum. R. — commiſit, mandavit.
מִצְוָה praeceptum. R. II. praecepit.
מִרְפָּשׁ (Nr. 1.) conculcando turbatum. R. conculcavit, conculcando turbavit.
מֶחֱצָה dimidium, pars dimidia. R. חצה diviſit, dimidiavit.
מֵמָר (f. מְמִדָּד) pl. מְמַדִּים menſurae. R. מָדַד menſuravit, menſus eſt.
מִשְׁפָּט (Nr. 1.) —
מוֹלֶדֶת (Nr. 1.) proles. R. ילד peperit.
מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת familia, tribus, gens, natio. R. *Æthiop.* extendit, diffudit.
מַחֲשָׁךְ tenebrae. (Nr. 1.) R. חשך tenebroſum eſſe ſ. fieri.
מוֹתָר lucrum, commodum lucrifactum. R. יתר *Syr.* lucratus eſt, lucrifecit.
מַתָּנָה. מַתַּת (f. מַתָּנֶת) donum. R. נָתַן dedit, donavit.
מִטְהָר ſplendor, nitor. R. nitere.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

מִרְקָחָה, מִרְקַחַת unguentum, pigmentum. R. condivit.
מִחְיָה victus, commeatus. (Lebens-*Mittel*). R. חיה vixit.

Anmerk. Hier gilt wieder, was §. 27. Nr. 5. bemerkt worden iſt. Man hat alſo die übri-

gen

gen Wörter dieser Form mit Instrumentalbedeutung, —, unten, Cap. 3. unter den ursprünglichen Participien, zu suchen.

6) eine Zeit. Z. B.

מִשְׁחָר diluculum. R. nigruit.

מִלְחָמָה, מִלְחֶמֶת bellum. R. *Niph.* pugnare, dimicare.

מוֹשָׁב tempus (et locus Nr. 7.) commorationis. R. יָשַׁב sedit, commoratus est.

מוֹעֵד (vid. §. 29. Nr. 6. מוֹעֵד) tempus statutum et conductum. R. יָעַד condixit, indixit, constituit.

7) einen Ort. Z. B.

מוֹעֵד (vid. §. 29. Nr. 7. מוֹעֵד).

Anmerk. Uebrigens gilt (in Ansehung der übrigen Wörter dieser Form, mit örtlicher Bedeutung) eben das, was beym vorigen §. 27. Nr. 7. bemerkt worden ist. Es gehören nemlich diese Wörter zu den aus dem Futuro gebildeten, wo man sie also suchen wird.

§. 29.

Mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

3) מְקֻבָּל. מַקְבֵּל. מְקַבֵּל. מִקְבֵּל.

Auch mit der weiblichen Endigung ה oder ת.

Die dritte Classe der Nennwörter, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, hat (..) unterm mittelsten Stammbuchstaben *), und ist aus der simplern Infinitiv-

*) In den von Verbis ה"ל abgeleiteten Nennwörtern aber, Segol. Z. B. מַעֲשֶׂה. Die Ursache ist, weil Segol vor einem ruhenden ה für einen längern Vocal gilt, als (..).

tivform קְטֹל (§. 13.) gebildet, durch Vorſetzung des מ, mit irgend einem Bindevocal, Chirek, Segol, Pathach, oder Kamez-chatuf.

Nennwörter dieſer Form bezeichnen wieder:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

מַעֲשֶׂה actio. Opus. (Nr. 3.) R. עָשָׂה fecit, egit, operatus eſt.
מַחְצֵב caeſio, exciſio. R. cecîdit, excîdit.
מַרְפֵּא ſanatio. (Nr. 5.) R. ſanavit.
מַהֲלָךְ (vid. §. 28. מְהַלָּךְ) ambulatio, iter.
מִקְרֶה occurſus. R. occurrit.
מַזְרֶגַע felicitas. R. *Arab.* rediit. Bene ſucceſſit, bona ſorte uſus fuit.
מִסְפֵּד planctus. R. plangere.
מַרְאֶה viſio, adſpectus. R. vidit, adſpexit.
מַאֲפֶה coctio. (Nr. 4.) R. coxit.
מִבְנֶה exſtructio. (Nr. 4.) R. exſtruxit, aedificavit.
מַסֵּכָה fuſura, fuſio. (Nr. 4.) R. נָסַךְ fudit.
מִשְׂרֵפָה coctio, uſtio. R. uſſit, coxit.
מַעֲלֶה adſcenſus. (vid. מַעֲלֵה §. 28.) R. adſcendit.
מִשְׁגֶּה error. R. שגה, שגג erravit, divagatus eſt.
מְאֵרָה maledictio. (מְאֲרָה) R. ארר maledixit.
מַעֲנֶה intuitus, reſpectus, reſponſio. R. intuitus eſt, reſpondit.
מִשְׁאָה adſpectus, delectatio. R. adſpexit, c. ב delectatus eſt.
מַדְוֶה languor. R. languit, aegrotavit.
מַחֲלֶה morbus. R. aegrotavit, infirmus fuit.
מַסְתֵּר abſconſio. R. abſcondidit. — ſe.
מִקְוֶה ſpes. R. II. ſperavit.
מַשְׂטֵמָה odium. R. odiſſe.
מַגֵּפָה plaga, (Nr. 4.) percuſſio, caedes.

מַדְחֵה

מַדְחֵה } depulſio, praecipitatio. R. רחף, רחה
מַדְחֵפָה } impulit, depulit.

מַשְׁחִית perditio, corruptio. R. perdidit, corrupit.

מוֹעֵד conſtitutio, determinatio loci et temporis. (Nr. 4. 6. 7.) R. יעד.

מִשְׁנֶה iteratio. (Nr. 4.) R. iteravit.

מִקְנָה acquiſitio, poſſeſſio. (Nr. 3.) R. acquiſivit, poſſedit.

מַרְבֶּה multiplicatio. (Nr. 4. 5.) R. multus fuit.

מִקְדִּישׁ (Num. 18, 29.) conſecratio. Nr. 3. —

מַשְׁכִּית (f. מַשְׁכֵּהוּת aus מַשְׁכֵּה) adſpectus. Imaginatio. R. *Chald.* adſpexit. Cogitavit, imaginatus eſt. —

(מָזֵם f. מְזִמָּה) cogitatio, machinatio. R. זָמַם cogitavit, excogitavit.

מִבְטָח fiducia. R. confugit, confiſus eſt.

(מָחַת f. מְחִתָּה) conſternatio, terror. R. territus, conſternatus fuit.

מַעֲצֵבָה dolor. R. doluit.

מָרֵךְ f. מְרֵכָּה (emollitio) conſternatio, metus. R. רָכַךְ mollis fuit ſ. factus eſt. it. *Metaph.* conſternatus fuit, timuit.

מַהְפֵּכָה ſubverſio, everſio. R. evertit, ſubvertit.

מַשְׁבֵּר eruptio foetus. (Nr. 4.)

(מָשַׁס f. מַשְׁסֵה) direptio. R. diripuit, depraedatus eſt.

מַעֲשֵׂר, מֵעֲשֵׂר decimatio. (Nr. 4.) R. decimavit.

מִסְכֵּן penuria. Paupertas. (Nr. 2.)

מִסְכְּנוּת paupertas. R. *Arab.* pauper fuit.

מַאֲפֵל tenebrae, obtenebratio. R. occidit Sol.

מַרְעִית (f. מַרְעֵהוּת aus מַרְעֶה) paſtio. R. paſcere.

2) Das Subject (der Handlung, des Leidens,) der Qualität, des Zuſtandes. Z. B.

מִקְרֶה (Nr. 1.) caſus obveniens. R. קָרָה occurrit.
מִסְכֵּן (Nr. 1.) pauper, egenus. R. *Arab.* pauper fuit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

מַעֲשֶׂה (Nr. 1.) opus, quod agitur.
מַמְזֵר ſpurius. —
מִזְמָה (aus מַזְמֵם) Nr. 4. — R. זמם.
מַחֲסֶה res, in qua confiditur. R. חסה confugit, confiſus eſt. (Nr. 1.)
מִקְוֶה (Nr. 1.) ſpei objectum, (ad quod ſpes dirigitur).
מִקְדָּשׁ (4 Moſ. 18, 29.) conſecratum. R. ſacer fuit.
מַרְעִית (f. מַרְעֵהוּת aus מַרְעֶה Nr. 1.) grex, qui paſcitur.
מַשְׁכִּית (f. מַשְׁכֵּהוּת aus מַשְׁכֶּה) imago. *Objectum* adſpectus. R. *Chald.* adſpexit. Cogitavit, imaginatus eſt.
מַשְׁקֶה potus. R. bibit, irrigatus eſt.
מַרְאָה (Nr. 1.) adſpectus *Objectum.* R. vidit, adſpexit.
מְחִתָּה (Nr. 1.) terroris *Objectum.* R. territus, conſternatus eſt.
מִקְנֶה opes. Pecus. R. poſſedit, emit.
מְגִלָּה (aus מַגְלֵל) volumen (convolvi ſolitum). R. גָּלַל volvit.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.

מַאֲפֶה (Nr. 1.) coctum. R. coxit.
מְגִלָּה (aus מַגְלֵל) volumen. Nr. 3.
מַסֵּכָה (Nr. 1.) fuſile. R. נָסַךְ fudit.
מַפֵּלָה, מַפֶּלֶת ruina. R. נָפַל cecidit. —
מוֹעֵצָה conſilium. R. יָעַץ deliberavit.

מַשְׁבֵּר (Nr. 1.) partus.
מוֹעֵד (Nr. 1. 6. 7.) conventus. Coetus convocatus. R. יָעַד.
מִבְנֶה (Nr. 1.) structura. R. aedificavit, exstruxit.
מַדְוֶה netum. R. nevit.
מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת statua, monumentum. R. נָצַב posuit. Positus fuit.
מִשְׁגֶּה error. R. שָׁגָה divagatus est, erravit.
מַדְוֶה (Nr. 1.) morbus. R. languit.
מַעֲשֵׂר, מַעֲשֵׂר (Nr. 1.) decimae. R. decimavit.
מִשְׁנֶה (Nr. 1.) secundum. Duplicatum. R. iteravit.
מַחֲצִית (f. מַחֲצֵהוּת aus מַחֲצֶה) dimidium. R. divisit, dimidiavit.
מַצּוּת (f. מַצֵּהוּת aus מַצֶּה) lis, rixa. R. נָצָה *Niph.* rixari.
מַרְבֶּה (Nr. 1.) multiplicatum, multum. R. multus fuit.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

מַרְפֵּא (Nr. 1.) medicina. Medicamentum. R. sanavit.
מוֹפֵת prodigium. (Dictum s. factum, quo probatur aliquid.) R. יפת ostendit, probavit. (?) —

Anmerk. In Ansehung der übrigen Wörter dieser Form, mit der Bedeutung eines Instruments, oder Mittels, gilt hier wieder, was oben §. 27. Nr. 5. bemerkt worden ist. Sie gehören nemlich unter Cap. 3. zu den ursprünglichen Participien.

6) eine Zeit. Z. B.

מוֹעֵד tempus statutum, indictum. (Nr. 1. 4. 7.) R. יָעַד.
מִשְׁתֶּה convivium. R. bibit, combibit. (Nr. 7.)

7) einen Ort. Z. B.

מִשְׁפָּה (ſ. Nr. 6.)

מִכְלָה locus, ubi paſcuntur greges. R. כלה (*Æth.* כלו paſtor gregis.) Conj. V. *Æth.* paſtor gregis conſtitutus eſt.

מוֹעֵד (Nr. 1. 4. 6.) locus conſtitutus. R. יָעַד indixit.

Anmerk. In Anſehung der übrigen Nennwörter dieſer Form, mit örtlicher (Formal-) Bedeutung, gilt hier wieder, was §. 27. Nr. 7. bemerkt worden iſt. Sie gehören nemlich, unten, unter die aus dem Futuro gebildeten Nennwörter.

§. 30.

Mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben.

4) מַקְבִּיל und מְקַבֵּל.

Die vierte Claſſe der Nennwörter, mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben, hat entweder (י), oder (ו) nach dem mittelſten Stammbuchſtaben. Sie ſind aus den ſimplern Formen קִבֵּל (§. 17.) oder קִבּוֹל (§. 15.) durch Vorſetzung des מ, entſtanden. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ſelbſt. Z. B.

מָגוּר peregrinatio. Commoratio. R. peregrinatus, commoratus eſt.

מְרוּרָה (ſ. Nr. 4.)

מְרוּצָה curſus. R. רוּץ currere.

מְשׁוּגָה (Nr. 4.) oberratio. R. שׁוּג, שָׁגַג, שָׁגָה errare.

מְשׁוּבָה (Nr. 2.) averſio.

מְהוּמָה (Nr. 4.) —

מָרוּד planctus, lamentatio. R. רוּד plangere, lamentari.
מְצוּדָה inſidiatio, venatio. R. צִיד venari.
מְבוּכָה conturbatio, perplexitas. R. perplexum eſſe.
מָגוֹר timor. (Nr. 3.) R. timere.
מַחֲמוֹד deſiderium. (Nr. 3.) R. deſideravit.
מָחֳלוּי morbus. R. infirmus fuit.
מְבוּסָה conculcatio, vaſtatio. R. conculcare.
מְבוּקָה hoſtilis irruptio. R. *Arab.* irruit.
מַדּוּחַ depulſio, praecipitatio. R. דָּחָה impulit, depulit.
מְרוּשָׁה (Nr. 3.) conculcatio. R. conculcare.
מְהוּמָה turbatio. Contritio. R. turbare, conterere.
מְרוּצָה contuſio, contritio. R. contundere.
מְלִיצָה interpretatio, explicatio. R. לוּץ, לִיץ interpretari.
מַנְגִּינָה modulatio. (Nr. 4.) R. נָגַן modulatus eſt, cecinit fidibus.
מְרִיבָה contentio, lis. R. רִיב litigare, contendere.
מְדִינָה jurisdictio. (Nr. 3.) R. דִּין judicare.
מַשְׁחִית perditio. R. שׁחת II. perdidit.
מְעָרִיץ pavor, terror. R. pavit, territus fuit.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

מְשׁוּבָה (Nr. 1.) avertens ſe, averſa.
מָרוּד (Nr. 1.) vagus, exul. R. mobilis fuit, motus fuit, diſcurrit.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

מָגוֹר (Nr. 1.) timoris *Objectum.*
מַחֲמוֹד (Nr. 1.) res, quae deſideratur. R. deſideravit.
מְרוּשָׁה (Nr. 1.) frumentum. Triturationis *objectum.* R. triturare. —

מַעֲלִיל (Cthibh Zach. 1, 4.) opus. R. operatus eſt.
מְדִינָה (Nr. 1.) provincia, territorium. (Jurisdictionis objectum.) R. דִּין judicare.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

מְדוּרָה gyrus lignorum comburendorum, pyra. R. *Arab.* circuire, in gyrum agi.
מְשׁוּגָה error. (Nr. 1.)
מְהוּמָה ſtrepitus, tumultus. R. ſtrepere, tumultuari.
(מָרוּד Nr. 1.)
מַנְגִּינָה (Nr. 1.) cantus. R. cecinit.
מְרִיבָה (Nr. 1.) lis, rixa. R. litigavit, contendit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. S. die Anmerk. zu §. 27. Nr. 5.
6) eine Zeit. (Keins!)
7) einen Ort. S. die Anmerk. zu §. 27. Nr. 7. —

§. 31.

Nennwörter mit א vor dem erſten Stammbuchſtaben.

Daß dieſe Nennwörter, mit א vor dem erſten Stammbuchſtaben, ebenfalls urſprüngliche Infinitive ſeyn, leidet nunmehr wol keinen Zweifel, da nicht nur die übrige Form dieſer Wörter, (wenn man ſich das א wegdenkt,) ſondern auch ihre Bedeutung, auf ihren Urſprung, aus dem Infinitiv, leiten. Es ſind wahre Infinitive, aus den ſimplern Formen, (deren erſter Stammbuchſtab leer iſt, und deren mittelſter entweder Cholem, oder (ֵ), oder (ֶ), oder (ַ), oder Schurek hat,) durch Vorſetzung des prosthetiſchen א (denn gewiß weiter nichts iſt das א in dieſen Nennwörtern! *)) mittelſt

*) Daher z. B. זְרֹעַ und אֶזְרֹעַ brachium. חֹמֶל und אֶחְמֹל heri. u. ſ. w.

telst eines Bindevocals, entstanden, und daher die Formen:

1. אֶקְבֹּל / אַקְבֹּל aus קְבֹל (§. 3.)

2. אֶקְבַּל, אֶקְבָּל, אַקְבַּל, אַקְבָּל, אָקְבַּל aus קְבַל (§. 8.) oder קְבָל (§. 6.)

3. אֶקְבֵּל / אַקְבֵּל aus קְבֵל (§. 13.)

4. אֶקְבּוֹל / אַקְבּוֹל aus קְבוֹל (§. 15.)

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive, mit א vor dem ersten Stammbuchstaben, mit allen diesen Modificationen, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

אִבְחָה divisio, intersectio. (*Ar.* ذَبْحٌ) R. כָּחָה

Ar. ذَبَحَ —

אֵתָן, אֵיתָן perennitas, consistentia, firmitas. R. יָתַן *Ar.* وَتَنَ perennis, indesinens fuit.

אַזְכָּרָה 1) recordatio. Revocatio in memoriam. (2) Suffimentum. Nr. 5.) R. recordatus est.

אַשְׁפּוֹת, אַשְׁפָּת 1) sterquilinium. R. *Ar.* سَفَا. Inde سَفًا pulvis. — 2) infortunium. R. سُفْتُ infelix fuit.

אַכְזָרִיּוּת crudelitas. (Nr. 2.) R. כָּזַר —

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

אוּבַל, אֲבַל flumen. R. יבל prodiit, profluxit.

(אְזרוֹע brachium. Nr. 5.)

אַחְלָם gemma quaedam.

אֵיתָן, אֶתָן (Nr. 1.) perennis, firmus. R. יָתַן *Arab.* وَتَنَ.

אֶפְעָה, אֶפַע vipera. (*quaſ.* ſibilans, halans.) R. פעה *Arab.* halavit, clamavit contenta voce.

אֶצְבַּע digitus. — (?)

אַקּוֹ (f. אַקְבּוֹ) alce. (?) R. נָקַד

אֶשְׁכֹּלָה, אַשְׁכּוֹל uva. R. *Arab.* nigreſcens maturare coepit *uva.* (Denom.!)

אֶזְרָח indigena. (*quaſ.* vigens in terra.) 2) arbor indigena (vigens, luxurians. —) R. micuit, ſplenduit. Ortus eſt.

אַכְזָב mendax, fallax. R. mentitus eſt, fefellit.

אַכְזָר *et parag.* אַכְזָרִי crudelis, durus, pertinax. Inde

(אַכְזָרִיוּת crudelitas. Nr. 1.)

אֶפְרוֹחַ pullus avium. (*Arab.* فَرْخ) R. germinavit, floruit.

אֶקְדַּח carbunculus. R. flammavit, arſit.

אַרְבֶּה locuſta. R. multus, multiplicatus fuit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

אַמְתַּחַת ſaccus. (diſtendi ſolitus.) R. מָתַח diſtendit, expandit.

אֶתְנָה merces. Donum *ſpec.* meretricium. R. תנה mercedem dare. (Denomin.?)

אָסוּךְ lecythus, vas (cui ſolet infundi). R. סוּךְ, נָסַךְ fundere, infundere.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

אֶגְרוֹף pugnus. R. convolvit.

5) ein

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

אֲבֻנֵט balteus. R. בנט f. בטן abdidit, occultavit.

אַזְכָּרָה (Nr. 1.) suffimentum.

אֶזְרוֹעַ (Nr. 2.) brachium. (?)

אֶצְעָדָה armilla. —

אַגָּן crater, lagena, urceus. (?)

אִגֶּרֶת (f. אִנְגֶּרֶת) epistola. R. *Æthiop.* נָגַר indicavit, annunciavit, narravit.

אֶשְׁכָּר donum. (*Trinkgeld* —?) R. inebriatus est.

6) eine Zeit. Z. B.

אַשְׁמוּרָה, אֶשְׁמוּרֶת pervigilium. R. custodivit, vigilavit.

אֶתְמוֹל, אִתְמוֹל heri. (*In gen.* tempus praeteritum.)

7) einen Ort. Z. B.

אָסוּךְ lecythus. Vas. (Nr. 3.)?

אָפִיק alveus, torrens. R. פוּק. (נָפַק) prodire, procedere, exire.

אָסָם horreum. R. שִׂים ponere. *Arab.* شَامَ recondidit.

אֶשְׁנָב spiraculum. R. *Arab.* frigidus fuit. *Hebr.* נָשַׁב flavit, inflavit, perflavit.

§. 32.

Nennwörter mit dem paragogischen Nun, und den Vocalen a, i, o, oder u.

ן־, ין־, ון, ון.

Die Nennwörter, mit den paragogischen Sylben ן־, ין־, ון, ון, sind ohnstreitig ebenfalls nichts anders, als ursprüngliche Infinitive, mit dem intendirenden (paragogischen) Nun, daher sie gewöhnlich eine ver-

stärkte Bedeutung haben. Sie bilden sich aus den simpeln Infinitivformen, nach den Gesetzen der Vocalveränderung. Z. B. אֲבֹדָן ist aus אָבַד; אָבְדָן aus אֹבֶד; בִּיתָן aus בַּיִת u. s. w. Alle diese einzelnen Formen, nach allen ihren Modificationen, unter besondere Fächer zu stellen, halt' ich für überflüssig. Bisweilen nehmen sie noch obendrein eine weibliche Endigung an. Z. B. בִּירָנִית palatium, aus בִּירָן (von בִּיר). — אַלְמָנָה vidua und אַלְמָנוּת viduitas (vidui et viduae status). — Bisweilen ist das paragogische Nun (wie im Arabischen) doppelt. Dies doppelte paragogische Nun verräth sich durch das starke Dages im Nun, bey einem Zuwachs am Ende. Z. B. אַחוֹרַנִּית (aus אַחוֹרָן von אָחוֹר) postremum, retro. — שׁוֹשַׁנָּה lilium (aus שׁוֹשָׁן von שׁוּשׁ) u. s. w.

Diese Nennwörter, als ursprüngliche paragogische Infinitive, und daher mit verstärkter Bedeutung, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität ꝛc. selbst. Z. B.

אֲבֹדָן, אָבְדָן exitium (totale). R. periit.

אַלְמָנוּת viduitas. Status vidui et viduae. R. Niph. obmutuit. (Nr. 2.)

עִנְיָן afflictio (magna). R. ענה, עני affligere.

קָרְבָּן, קָרְבָּן oblatio. (Nr. 3.) —

(אֲבִיוֹנָה) אַבְיוֹנָה appetitus sensitivus. R. אָבָה voluit, desideravit.

אַלְמוֹן viduitas. (Nr. 2.) —

גָּאוֹן elatio (magna). Fastus. R. גאה altus fuit.

דְּאָבוֹן dolor, moeror. Languor (magnus). R. languit.

הֶגְיוֹן meditatio. (Carmen. (Nr. 4.) Satyra.) Subsannatio. R. הגה, הגי *Arab.* subsannavit.

זִכָּרוֹן recordatio. (Nr. 5.) R. recordatus est.

חָזְיוֹן, חָזוֹן visio. R. חזה vidit.

נָאֲמָן amoenitas (omnimoda). R. נאם amoenus fuit.

קִנְיָן poſſeſſio (ampla). R. קני, קנה poſſedit.

שְׁנִיָן iteratio. R. שני, שָׁנָה iteravit.

אִיתוֹן (ſ. אֲתִיוֹן) ingreſſus. R. אתי, אתה venit.

אָסוֹן damnum, malum ingens. R. אסה *Ar.* أَسَّا (سوأ) malefecit, afflixit.

דְּמִיוֹן ſimilitudo. R. דמי, דמה ſimilis fuit.

דְּרָאוֹן (Conſtr. דִּרְיוֹן) ignominia. (R. *Arab.* ترأ repulit.)

הָמוֹן ſtrepitus, tumultus. R. המה ſtrepuit, tumultuatus eſt. (Nr. 2.)

חֲבִיוֹן (occultatio?) ardor. R. *Arab.* خَبَا ſaeviit, arſit.

חֲזִירוֹן defectus (omnimodus). R. caruit, defecit.

חֲרוֹן ardor, excandeſcentia. R. חרה arſit, exarſit.

יָגוֹן dolor, moeror ingens. R. יגה doluit, moeruit.

כְּשָׁרוֹן rectitudo, rectus ſucceſſus. R. rectus, — proſper fuit.

מַשָּׁאוֹן deceptio, fraus. R. נשא decipere, ſeducere.

פְּתִחוֹן apertio. R. aperuit.

צִיוֹן ſiccitas. R. ציה, צוה *Arab.* (صَوِيَ) ſitiit.

רָעָבוֹן fames. R. eſurivit.

רַעְיוֹן depaſtio, conſumtio. R. רָעָה, רָעַי paſcere, depaſcere.

רְשִׁיוֹן poteſtas. R. רשה, רָשַׁי potuit, poteſtatem habuit.

שִׁלְטוֹן poteſtas; dominium. R. dominatus eſt.

שָׁשׁוֹן gaudium. R. שוש, שִׂישׂ gaudere.

זְבוּלוֹן, זְבוּלוּן habitatio, cohabitatio. (Nom. Pr.) R. habitavit, cohabitavit.

חֻרְבָּן,

חַרְבוֹן, חָרָבוֹן (*pl. conſtr.* חַרְבוֹנֵי) ſiccitas magna. R. ſiccus ſ. exſiccatus fuit.

חֶשְׁבּוֹן cogitatio (intenta). R. cogitavit.

יִתְרוֹן praeſtantia, excellentia. R. ſuperavit, excelluit.

לָצוֹן illuſio. R. לוּץ illudere, irridere.

(כְּקִיוֹן ſ. Conj. II.)

פְּדוּיוֹן redemtio. R. פָּדָה, פָּדַי redemit.

(צַלְמוֹן Pſ. 68, 15. tenebrae? R. *Æthiop.* obſcurus fuit.) Mons Libani.

קָלוֹן ignominia. R. קלה (et קלל) vilis fuit, vel habitus fuit.

רְפִיוֹן remiſſio. R. רָפָה, רָפַי remiſit, ceſſavit.

רָצוֹן beneplacitum, benevolentia. R. רָצָה voluit, acquievit.

שְׁאוֹן tumultus. Vaſtatio. R. שָׁאָה tumultuari, vaſtari.

שַׁלְמוֹן retributio, compenſatio. R. II. retribuit, rependit.

(יְשׁוּרוֹן rectitudo. Nr. 2.)

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

אַחֲרוֹן, f. אַחֲרַנִּית *) poſtremus. Poſtrema. — *Adv.* poſtremum. R. poſterus fuit, moratus eſt.

בַּרְקָן tribula areae. R. fulguravit.

דָּרְבָּן ſtimulus peracutus. R. *Ar.* acutus fuit. (?)

חַשְׁמָן magnus. R. *Ar.* pinguis fuit, bene habuit. Multos habuit famulos et aſſeclas. Inde حشيم Magnus magnique famulitii vir.

סָגָן pl. סְגָנִים magnates. Proceres. R. שָׂגָה, סָגָה magnus fuit, vel factus eſt.

רַחֲמָן, f. רַחֲמָנִית pl. רַחֲמָנִיוֹת valde miſericors. R. (intime) dilexit. II. miſertus eſt.

קָצִין

*) Mit dem doppelten paragogiſchen Nun.

קָצִין dux, magiſtratus. R. קָצָה قَضَي ſecuit. Definivit. Inde قضي *Kadi.*

אַחֲרוֹן poſtremus. R. poſterus fuit, moratus eſt.

אֵלוֹן terebinthus. R. אוּל, אֵיל.

(אַלּוֹן quercus. R. אלל (?))

אַלְמָן, f. אַלְמָנָה viduus, vidua. R. *Ar.* doluit. Inde אַלְמָנוּת Nr. 1.

דָּגָן frumentum. R. דוּג augeri, multiplicare ſe.

חַמָּן ſol. R. חָמַם caluit, incaluit.

חַרְצָן acinus. R. acris fuit.

מְגֻדָּלָה res valde pretioſa et excellens. R. מגד gloria praecelluit.

נִצָּן flos (eximius). R. נָצַץ *Arab.* micuit.

סָרָן princeps (magnus). R. שָׂרָה principatum tenuit.

קְדֹרָן, f. קְדֹרָנִית *) plane nigrum. *Adv.* atrate. R. niger fuit.

שׁוּשָׁן, שׁוֹשָׁן, f. שׁוֹשַׁנָּה †) lilium (candidiſſimum). R. שׁוּשׁ, שִׁישׁ. Inde שַׁיִשׁ marmor, שֵׁשׁ byſſus.

אֶבְיוֹן pauper, egenus. R. אָבַי, אָבָה cupiit, expetiit.

אִישׁוֹן (f. אִבְשׁוֹן oder אִשּׁוֹן *Arab.* إنسان homo.) Pupilla. — R. אָבַשׁ.

בֶּחֱוֹן venter reptilium. R. בָּחָה *Arab.* بحث inclinavit, deorſum vertit.

דָּגוֹן (piſcis ingens, eximius.) Dagon. Deus Philiſtaeorum. R. (דוּג) דָּגָה augeri.

הָמוֹן (Nr. 1.) turba (magnum ſtrepitum ciens). R. הָמָה tumultuatus eſt.

עֶלְיוֹן ſummus, altiſſimus. R. עָלַי, עָלָה ſupra fuit. Adſcendit.

קֶדְמוֹן orientalis. R. anterior, prior fuit.

רִאשׁוֹן

*) S. die vorige Note.
†) S. die vorige Note.

רִאישׁוֹן (f. רִאשׁוֹן, רִישׁוֹן (Nr. 6.) primus. R. *Arab.* praeceſſit, praefuit.

שִׁלְטוֹן (Nr. 1.) ſummam habens poteſtatem. R. dominatus eſt, poteſtatem habuit.

תַּחְתּוֹן infimus. (תַּחַת infra.)

יְשׁוּרוּן (Nr. 1.) rectiſſimus. R. rectus fuit.

דִּישׁוֹן pygargus. R. דּוּשׁ (דָּשָׁה) trituravit, calcavit. (*quaſ.* der Trampler.)

זְדוֹן faſtuoſus. R. זוּר, זִיר ſuperbivit.

חִיצוֹן exterior. R. חוּץ —

עַרְמוֹן platanus. R. *Arab.* cortice nudavit arborem.

צִפְעוֹנִי, צִפְעוֹנִי baſiliſcus.

קִיצוֹן (f. קְצִיוֹן) extremus. R. קצה. Inde קָצֶה finis.

רִמּוֹן malus punica. Malogranatum. R. רמם.

שַׁרְוֵרוֹן lunula. *Arab.* ﺷﺮﻭﺭ. —

שְׁפִיפוֹן ceraſtes. Baſiliſcus. R. שפף pupugit.

תִּיכוֹן medianus. (תָּוֶךְ medium.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אֶתְנָן donum largum et eximium. (vid. אֶתְנָה §. 31.)

קָרְבָּן, קָרְבָּן donum, oblatio. R. (IV.) obtulit. —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

בִּנְיָן aedificium. R. בָּנָה, בָּנַי aedificavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

כִּבְשָׁן fornax. R. ſubegit. — (*quaſ.* Der Zwinger)?

פַּעֲמוֹן tintinnabulum. R. פָּעַם pulſavit. (Nr. 3.)

לָשׁוֹן lingua. R. לָשָׁה *Arab.* لَثَّ (al. لَثَى) linxit.

6) eine

6) eine Zeit. Z. B.

נִיסָן Nisan, *mensis*, a נֵס vexillum, ut Martius, a Marte.

רֵאשׁוֹן, רֵאשִׁין, רִישׁוֹן (Nr. 2.) principium. Tempus primum.

סִיוָן Sivan, *mensis* (resp. ex parte Majo). R. *Chald.* סוה laetari.

7) einen Ort. Z. B.

אַשְׁמָן locus desolatus. R. אָשַׁם, יָשַׁם et שָׁמַם.

בִּיתָן domus (magnifica), palatium; a בַּיִת, R. בוּת, בִּית commorari, habitare.

אָרוֹן arca. R. אָרָה collegit.

אַרְמוֹן, הַרְמוֹן palatium, arx. R. *Arab.* הרם extulit.

יְשִׁימוֹן locus desertus. R. יָשַׁם et שָׁמַם desolatus, desertus fuit.

פְּרָזוֹן pagus. (?) —

צְקָלוֹן pera, corbis. (*Chald.* עקל, טליקא, רקולא) — *Al.* gluma, folliculus frumenti. R. *Arab.* baculo percussit.

(בִּירָן) F. בִּירָנִית palatium (magnum). vid. בִּירָה.

שֻׁלְחָן mensa. R. misit, extendit.

שִׁרְיָן lorica. (*quaf.* die Hülle.) R. שָׁרָה, שָׁרַי solvit, habitavit.

חַלּוֹן feneftra. R. חלל perforatus fuit.

מִסְדְּרוֹן (?)

סְרִיוֹן vid. שִׁרְיָן.

צִיוֹן (Nr. 1.) locus aridus. vid. צִי.

Des ersten Abschnitts (Kal)

Zweytes Capitel.

Ursprüngliche Futura der Conjug. I. (Kal.)

Vorerinnerung.

Gattungen der aus dem Futuro abstammenden Nennwörter.

Daß aus dem Futuro (als einem Aoristus), und zwar aus der dritten männlichen, oder weiblichen Person des Singulars, mittelst einer Ellipse, Nennwörter entstehen, und wie sie entstehen, ist schon oben, in der Einleitung, Nr. V. 4. 5. S. 12. 13. f. gezeigt. Es entstehen daraus

1) Nennwörter, die ein, aus מִי oder מָה, abgekürztes מ vor dem ersten Stammbuchstaben und Instrumentalbedeutung haben. (S. oben Einleitung, Nr. V. 1. S. 9. ff.) Da diese Nennwörter, wie sich unten zeigen wird, für Participe gelten können: so setz' ich sie (wenn sie gleich erst aus dem Futuro entstanden sind) unter die ursprünglichen Participe. (Cap. 3.)

2) Nennwörter, die ein, aus מָה, עַל־מָה, אֶל־מָה, abgekürztes מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und eine örtliche Bedeutung haben, oder eine Qualität bezeichnen. (§. 33.)

3) Einige Namen der Zeit, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 34.)

4) Nenn-

4) Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, (als der männlichen Litera praeformativa der dritten Person) (§. 35.) und

5) Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben; (als der weiblichen Lit. praeform. der dritten Person) (§. 36.) in beiden Fällen mit der Ellipse des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. —

§. 33.

Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben und örtlicher Bedeutung.

Daß und wie die Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und örtlicher oder einer Qualitäts-Bedeutung, aus dem Futuro entstehen, ist bereits oben, in der Einleitung, Nr. V. 2. S. 11. gezeigt. Daß das dort Gesagte richtig sey, dafür spricht nicht nur die Sache selbst, sondern auch einige Wörter zum Theil gar mit einem doppelten מ vor dem ersten Stammbuchstaben, deren erstes das zweyte noch überdies durch ein euphonisches Dages verdoppelt, welches doch gewiß aus nichts anderm seine Erklärung erhält, als daraus, daß das erste מ für eine Abkürzung von מָה gehalten wird. Z. B. מַמְגוּרָה (horreum) hieß ursprünglich, allem Ansehen nach, מָה מְגוּרָה, und mit dem verbindenden euphonischen Dages מַה מְגוּרָה, woraus dann, mittelst einer in diesem Fall gar nicht ungewöhnlichen Zusammenziehung, (wobey das ה verlohren geht *)) מַמְגוּרָה (eigentlich: ubi sunt granaria) entsteht. מָגוּר (und weiblich: מְגוּרָה) ist also an sich schon ein Nomen, — entstanden aus dem Infinitiv der Form מַקְטוֹל; mit welchem, durch Vorsetzung des umschreibenden מָה, auf dem angezeigten Wege, מַמְגוּרָה entsteht. — Eben so verhält sichs mit dem Worte מַמְרוֹר (amarum, amarissimum). Es ist eigentlich das simple Nennwort מָר

*) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 48. C. 1.

(ursprünglich der Infinitiv der Conjug. I.) mit der Bedeutung: Bitterkeit. Um etwas Bitteres zu bezeichnen, konnte man nun auch sagen: מַה מָּר (was — bitter ist; oder: worinnen Bitterkeit ist), woraus dann (auf die bey dem vorigen Beyspiel gezeigte Weise) mit dem euphonisch-verbindenden Dages, erst מַה מָּר, und dann weiter מַמָּר wurde: Cui inest amaritudo; i. e. amarum, amarissimum. — Diese beiden Wörter *) sind, als Beyspiele, zum Beweis des Gebrauchs des Fürworts מַה zur Umschreibung besonderer Nennwörter, überaus wichtig, und wir dürfen wol nun nicht mehr zweifeln, daß das מ vor dem ersten Stammbuchstaben, in den Nennwörtern örtlicher und — beschaffenheitlicher Bedeutung, aus מַה entstanden sey, nur, in Ansehung der Grundform, aus dem Futuro, so daß man also z. B. ursprünglich sagte: מַה יִּסָּתֵר (ubi loci quis se abscondit, i. e. latibulum) und dann, durch Zusammenziehung: מִסָּתֵר u. d. gl. m.

Diese Wörter aber, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und örtlicher Bedeutung, kommen in mancherley Formen, d. i. mit sehr verschiedenen Vocalen, vor, nemlich mit allen denjenigen Vocalen, welche im Futuro der Conjug. I. (Kal) der mittelste Stammbuchstab und die *Litera praeformativa* hat, (deren Stelle hier nun das aus מַה entstandene örtliche מ vertritt,) und daher die Formen:

1)	2)	3)	4)	5)
מִקְבֹּל	מִקְבָּל	מִקְבֵּל	מַקְבִּיל	מַקְבּוּל
מַקְבֹּל	מַקְבָּל	מַקְבֵּל		
	מָקְבָּל	מָקְבֵּל		
	מָקְבָּל			

Oefters auch noch mit weiblicher Endigung, ה oder ת. — Und sie bezeichnen, unter irgend einer dieser Formen, entweder

A) den

*) Noch könnte man auch מַשּׂוּאָה etc. (R. שָׂאָה) hieher zählen. Imgl. מְקֻדָּשׁ (aus מַה יְקֻדָּשׁ).

A) den Ort, wo? Oder
B) den Ort, wohin? Oder
C) den Ort, wodurch? —

Von jeder dieser örtlichen Specialbedeutungen nun besonders:

1) Formen mit Cholem unterm mittelsten Stammbuchstaben.

A) Ort, wo?

מָבוֹא occidens (locus, ubi intratur. *Sp.* ubi immergitur sol mari —). R. בּוֹא introire; occidere.

מִישׁוֹר locus rectus et planus. R. יָשַׁר rectus, planus fuit.

מָלוֹן diversorium (ubi loci pernoctatur). R. לוּן, לִין pernoctare.

מִסְתּוֹר latibulum. R. סָתַר abscondidit; absc. se. —

מָעוֹן, מְעוֹנָה habitaculum. R. עוּן habitare.

מָקוֹר scaturigo. R. קוּר (IV.) promanavit, ebullivit.

מִקְצוֹעַ angulus, (ubi aedificium praecisum s. incurvatum s. inflexum est). R. קָצַע abscidit. *Æth.* incurvavit. *Arab.* curvatus est, et قعض flexit, incurvavit.

מַחֲבוֹא latibulum. R. abscondidit, absc. se.

מַטְמוֹן (Hiob 3, 21.) locus occultus. (?) R. טָמַן abscondidit, occultavit.

מָכוֹן, מְכוֹנָה sedes, basis (rei). (Locus, in quo ponitur aliquid et stabilitur). R. כּוּן.

מָנוֹחַ locus quietis. R. נוּחַ quiescere.

מָעוֹז locus firmus et munitus. Munimentum. R. עָזַז fortis, robustus, firmus fuit.

מָקוֹם locus, — ubi quid consistit, s. consistere potest. R. קוּם stare, consistere.

(מַרְגּוֹעַ locus quietis. (?) R. rediit, quietus fuit.)
מְשֹׁוָאָה locus vaſtus ac deſolatus. R. שָׁאָה vaſtatus, deſolatus eſt.
מַשְׁקוֹף ſuperliminare (unde licet proſpicere? —) R. (IV.) proſpexit.
מָרוֹם locus altus et remotus. Coelum. R. רוּם altum eſſe.
מִשְׁטוֹחַ locus (?) ubi expanduntur retia. R. expandit.
מִשְׁעָל (vid. Lex. noſtr.)
(מְתֹם (locus ſ. pars corporis, in qua eſt) integritas. R. תָּמַם integer, perfectus fuit.)
מַמְרֹר (ubi eſt, — ſ. cui ineſt amaritudo.) Amarum, amariſſimum. R. מָרַר amarus fuit.

B) Ort, wohin?

מִכְשֹׁל offendiculum. (Locus in via, in quem impingitur.) R. impegit.
מָנוֹס refugium. Locus, ad quem confugitur. R. נוּס fugere, confugere.

C) Ort, wodurch?

מָבוֹא (vid. A.) locus, per quem intratur. R. בּוֹא introire, venire.
(מַהְמוֹרָה foſſa, per quam fluit aqua. R. (*Arab.*) fluxit aqua.)

II) Formen mit (־) unterm mittelſten Stammbuchſtaben (und — mit der weiblichen Endung ת ־־).

A) Ort, wo?

מָאֳרָב locus inſidiarum. R. ארב inſidiatus eſt.
מִבְצָר munimentum. Munitionis locus. R. munivit.
מִגְרָפָה (vid. Lex.)
מְהָלָךְ ambulacrum. (Locus, in quo ambulatur.) R. ivit, ambulavit.

מוֹסָר,

מוֹסָד, מִיסָד fundamentum. R. יָסַד fundavit.
מוֹצָא egreſſionis locus. R. יצא exiit.
מָזָה (f. מָזוֹר) pl. מְזָרִים loca diſſita et remota. R. זור alienum, remotum eſſe.
מַחֲבָא latibulum. R. abſcondidit, — ſe.
מַחֲרָאָה latrina; locus, ubi alvus deponitur. vid. חָרָא.
מַחְשָׁךְ, מָחָשָׁךְ locus tenebroſus. R. tenebroſus fuit.
מִיכָל locus confluxus aquarum. R. יכל valuit &c.
מִכְלָה, מִכְלָא caula, in qua continetur et concluditur grex. R. כלא cohibuit, incluſit.
מַלְתָּחָה veſtiarium, in quo veſtes appenduntur. R. *Arab.* adhaerere fecit.
מַעְיָן ſcaturigo. vid. עַיִן.
מַעֲמָד locus, ubi ſtatur. Statio. — R. ſtetit.
מַעֲמָק locus profundus. R. profundus fuit.
מַעֲקָשׁ locus tortuoſus. R. tortuoſus, perverſus fuit.
מוֹבָא (vid. מָבוֹא Nr. I.)
מִגְדָּל locus editus. Turris. R. magnus fuit.
מִדְרָךְ locus, qui calcatur. R. calcavit.
מַהֲפֶכֶת cuſtodia. Cippus. —
מוֹלֶדֶת patria. Nativitatis locus, terra. R. ילד peperit, genuit.
מוֹשָׁב in quo habitatur, vel ſedetur. R. ישב ſedit, habitavi
מִזְרָח oriens. R. [illegible]us eſt (ſol).
מִזְרָע campus ſegetu. R. ſeminavit.
מַחֲבֶרֶת junĉturae loc[illegible]s. R. junxit, junxit ſe.
מַטָּע plantationis loc[illegible]s. R. נטע plantavit.
מַטָּרָה, מַטָּרָא carcer R. נטר ſervavit, cuſtodivit.
מִיסָךְ unĉtionis locus R. יסך unxit.
מַטְמוֹן aerarium, gazphylacium. R. [illegible]condidit, abſcondidit.

מִמְשָׁק (vid. Lex.)
מִסְגֵּרָה claustrum, carcer. R. clausit, concluſit.
מִסְתּוֹר vid. מִסְתּוֹר Nr. I. —
מַעְגָּל, מַעְגֵּל orbita. Via, in qua vehitur. — It. locus plaustrorum (עֲגָלוֹת) — vid. עֲגָלָה.
מַעֲנָה jugerum. *Al.* ſulcus. —
מַעֲרָב occidens. (Locus occaſus ſolis.) R. occidit *ſol.*
מִפְרָץ (vid. Lex.)
מִפְתָּן (vid. Lex.)
מַצָּב, מַצֵּב, מַצֵּבָה, מִצָּבָה locus, ubi quid conſtituitur. Statio militum. *Metaph.* ſtationarii milites, praeſidium. R. נצב, יצב ſtatuit. Poſitus, conſtitutus fuit.
מַקֶּבֶת locus effoſſus, ubi *puteus* effoſſus eſt. R. נָקַב perfodit, effodit.
מְרָאֲשׁוֹת, מַרְאֲשׁוֹת loca ſ. partes, ubi caput eſt. (רֹאשׁ)
מַרְגְּלוֹת pl. loca ſ. partes inferiores, ubi pedes ſunt. (רֶגֶל)
מֶרְכָּב, מֶרְכָּבָה, מַרְכֵּבָה, מַרְכָּבָה, מַרְכֶּבֶת currus, quo vehitur. R. vectus eſt.
מֶרְכָּב *it.* ſtragula, vel ſedile, cui inſidetur.
מִשְׁטָח locus, ubi expanduntur retia. R. expandit.
מִשְׁכָּן habitaculum. R. habitavit.
מְשַׁמָּה locus deſolatus. R. שָׁמֵם deſolatus fuit.
מִשְׁפָּח, מִסְפַּחַת locus ſ. pars corporis affecta morbo סַפַּחַת. vid. Sect. 2.
מֵיטָב (cui ineſt bonitas. Optimum. Locus optimus. R. יָטַב bonus fuit.) Paſcuum. R. *Ar.* —
מִשְׁמָן, מַשְׁמֵן pinguiſſimum. Cui ineſt pinguedo. R. pinguis fuit.

מַפְרֵקֶת cervix. R. rupit. *Sam.* diviſit. *Arab.* ſeparavit, diſtinxit.

(מְצָד, מָצוֹר locus inſidiarum. Specula, arx, munimentum. R. צוד, ציד venari, inſidiari.)

מַצָּע locus ſtratus, cubile, lectus. R. נצע, יצע ſtravit, ſubſtravit.

מִקְדָּשׁ, מִקְדָּשׁ ſanctuarium, locus ſanctitatis. R. ſanctus fuit.

מִקְשָׁה cucumerarium. Locus cucumerum. R. קשה, קשא. —

מִרְבָּץ cubile R. cubuit.

מֶרְחָב locus latus et ſpatioſus. R. latus, ſpatioſus fuit.

מֶרְחָק, מֶרְחָק locus longinquus et remotus. R. longinquus fuit.

מַרְצֶפֶת locus ſtratus, pavimentum. R. ſtravit.

מַשְׁאָב locus, ubi hauritur aqua. R. hauſit.

מִשְׂגָּב locus altus. Munimentum.

מִשְׁכָּב cubile. Locus, in quo cubatur. R. cubuit.

מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת cuſtodiae locus. R. cuſtodivit.

מִשְׁפָּט judicii locus. R. judicavit.

מִשְׁקַע locus aquae [illegible] (Cui ineſt d[illegible] ulced[illegible] t.

מַמְתָּק (cui ineſt ſuavitas) ſuaviſſimum.

מִקְשָׁה (cui ineſt durities) ſolidum, compactum. R. durus fuit.

B) **Ort, wohin?**

מִגְרָשׁ, מִגְרָשָׁה ſuburbium. (Locus extra urbem, quo pecudes pelluntur ad paſcendum.) R. pepulit, expulit.

מוֹצָא ſ. מוֹצָאָה locus, quo (ad deponendum alvum) exitur. R. יצא exiit, ſeceſſit.

מִקְלָט aſylum (quo recipit ſe homicida). R. *Chald.* collegit, recepit. Receptus eſt.

מִדְבָּר (deſertum, (quo ducuntur Pecudes paſtum?) R. duxit.) Paſcuum. — — *Arab.* بدى. vid. Lex. noſtr.

מַטָּרָה ſcopus. (Locus, ad quem intendunt oculos jaculatores.) R. נטר.

מִקְוֶה locus, ad quem aquae confluentes tendunt. — R. קוה.

מִשְׁלָח locus, ad quem emittitur. R. miſit.

C) Ort, wodurch?

מוֹצָא locus, per quem exitur. R. exiit.

מְכָרָה caverna (foramen, per quod lux illabitur). R. אור illuminari.

מַעֲלָה gradus. R. adſcendit.

מוֹרָד locus declivis, per quem deſcenditur. R. יָרַד deſcendit.

מַעְבָּרָה, מַעְבָּרָה, מַעְבָּרָה vadun. R. transiit.

III) Formen mit (..) unterm mittelſten Stammbuchſtaben.

A) Ort, wo?

מַדְהֵבָה locus auro plenus. R. דהב *Chald.* (זהב)

מוֹקֵד, מוֹקָדָה focus, in quo accenditur, vel ar- (ignis. מ) *pl.* מְזָוִים promtu[illegible]ſus eſt, arſit. מָזָוֶה penuaria. R. זוה *Arab.* زوي abdidit *opes.* Reconditi congeſſit.

(מַטְבֵּחַ lanarium. Mactationis locus. R. mactavit.)

מִכְרֶה fodina. Locus, ubi effoditur. R. כרה effodit.

מַסְגֵּר clauſtrum, carcer. R. clauſit, concluſit.

מְסִלָּה locus aggeſtus, via aggeſta. R. סלל aggeſſit, extulit.

מֵעֵרָה f. מֵעֵרָה locus planus. (*quaſ.* nudus.) R. ערה nudus fuit, vel factus eſt.

מַקְהֵל congregationis locus. R. congregavit.

מִרְבֵּץ cubile, locus, ubi cubatur. R. cubuit.
מִרְגֶּמָה locus, ubi coacervantur lapides. R. רגם
Arab.
מִרְעֶה (locus, ubi paſcitur pecus.) Paſcuum. R. paſcere, paſci. —
מַרְמֵנָה ſterquilinium. vid. דֶּמֶן.
מוֹעֵד locus, ubi convenit populus. R. יעד convenire fecit, condixit.
מִזְבֵּחַ (locus, in quo ſacrificatur.) altare. R. ſacrificavit.
מַחֲבֵא latibulum. Locus, in quo quis ſe abſcondit. R. abſcondidit, — ſe.
מַחֲנֶה caſtra. *Meton.* exercitus. R. חנה demiſit ſe, requievit. *Denom.* caſtra metatus eſt.
מַלְבֵּן fornax lateraria; in qua lateres coquuntur. R. לבן coquere lateres.
מַעֲבֶה locus denſae terrae. R. denſus fuit.
מַעֲלֶה (*Apoc.* מַעַל) locus elatus, ſuggeſtus. R. עלה ſupra fuit, excelſus fuit.
מִצְפֶּה, f. מִצְפָּה ſpecula. Speculationis locus. R. ſpeculatus eſt.
מִקֶּרֶה locus refrigerii (ubi frigebat). R. קרר friguit.
מַרְבֵּק ſaginarium. Locus, ubi ſaginatur pecus. R. *Chald.* ſaginatus eſt.
מַשְׁקֶה (*Arab.* مسقى) campus rigatus, locus irriguus. R. שקה rigatus, irriguus fuit.
מִשְׁקֶה (vid. Nr. II. מִשְׁקֶה)

B) Ort, wohin?

מַכְשֵׁלָה offendiculum. (vid. Nr. I. מִכְשׁוֹל)
מִקְוֶה vid. Nr. I. מִקְוֶה.

C) Ort,

C) Ort, wodurch?

מַדְרֵגָה gradus. (Locus acclivis, per quem in altum adſcenditur.) R. *Syr.* et *Arab.* gradatim adſcendere ſ. progredi.

מַחֲזֶה feneſtra. (Locus, per quem proſpicitur.) R. חזה vidit, proſpexit.

IV) Formen mit (י.) unterm mittelſten Stammbuchſtaben:

מְעִי locus, in quo ſunt acervi et rudera. (עִי cumulus, acervus.)

מַרְעִית (maſc. מַרְעִי) paſcuum. Locus, ubi paſcitur pecus. R. רעה.

מַעֲנִית jugerum. *Al.* ſulcus. vid. מַעֲנָה. —

V) Formen mit (ו) nach dem mittelſten Stammbuchſtaben.

A) Ort, wo?

מַאֲפוֹס granarium, horreum. vid. אָבוֹס.

מָבוּשׁ *pl.* pudenda. (*quaſ.* locus pudoris.) R. בוש erubeſcere, pudefieri.

מְזוּזָה poſtis. (Locus ſ. pars aedificii, in qua movae.)

מְנוּחָה quietis locus (locus, quo quieſcitur). R. נוּחַ quieſcere. —

מַפּוּעַ ſcaturigo. R. נבע ſcaturit, ebullivit.

מָגוּר congregationis et commorationis locus. *Fem.* מְגוּרָה granarium. R. גוּר et אָגַר collegit, congregavit.

מַמְגוּרָה locus ſ. aedificium, in qb ſunt (מְגוּרוֹת) granaria. vid. מָגוּר.

מַסְלוּל locus aggeſtus, via aggſta. R. aggeſſit, extulit.

מְצוּלָה, מְצֻלָה locus profundus. R. צול, צלל.

מַצְפּוּן latibulum. R. צָפַן abſondidit.

מָעוּז id. q. מָעוֹז Nr. 1.

מָצוֹק locus munitus et firmus. Munimentum. R. צוּק *Al.* יָצַק compreſſit, compegit. — Firmavit.

מַשּׁוֹאָה locus vaſtus ac deſolatus. R. שָׁאָה vaſtatus, deſolatus eſt.

B) Ort, wohin?
Keins!

C) Ort, wodurch?

מְאוֹרָה caverna. Foramen, per quod lux illabitur. R. אוּר illuminari.

§. 34.

Einige Nomina temporis, mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben.

Deſſelben Urſprungs können — auch einige Nomina temporis, mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben, ſeyn. Z. B.

מִשְׁחָר diluculum,
מוֹשָׁב habitationis ſ. commorationis tempus,
מוֹעֵד tempus indictum,
מַלְקוֹשׁ pluvia ſerotina ſ. vernalis.

Wenigſtens iſt es, wenn man ſich auch hier das מ als aus dem, urſprünglich dem Futuro vorgeſetzten, מָה erklärt, ſehr leicht und natürlich, auf dieſem Wege zur Zeitbedeutung dieſer Wörter zu kommen. Z. B. מַה יִּשְׁחָר „wo es dämmrig iſt„ d. i. diluculum. — Indeſſen, da ſo viele Wörter, als urſprünglich erweisliche Infinitive, eine Zeitbedeutung haben; und es auch einen Infinitiv mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben giebt, wie in dem Cap. 1. dieſes Abſchnittes 1. gezeigt worden iſt; ſo mag für jeden ſein eignes Gefühl entſcheiden, ob dieſe Nennwörter auch bloße Infinitive (mit מ vor dem erſten St. B.) oder — ob es aus dem Futuro mit מָה gebildete Nennwörter ſind, ſo daß dadurch ihre Zeitbedeutung,

tung, mittelst einer Umschreibung, bestimmter wäre, wie die Nennwörter örtlicher Bedeutung §. 33. —

§. 35.

Nennwörter mit (י) vor dem ersten Stammbuchstaben.

Desto gewisser sind die Nennwörter mit (י) vor dem ersten Stammbuchstaben ursprüngliche Futura, und zwar die dritte männliche Person des Singulars, mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר, wie oben, in der Einleit. Nr. V. 4. S. 12. Eine Art von Erläuterung der Möglichkeit, daß aus dem Futurum, als einem Aoristus, mit Auslassung des אֲשֶׁר, besondere Nennwörter entstehen konnten, geben sogar einige deutsche Nennwörter. Z. B. „Diebstahl„ ist doch gewiß ursprünglich nichts anders, als: „da, oder was der Dieb — — stahl (gestohlen hat). u. d. gl. m. Gerade wie im Hebräischen יִצְחָק (d. i. אֲשֶׁר יִצְחָק) „welcher lachet„ d. i. der Lacher, Spötter. — Die Formen dieser Wörter, in Ansehung der Vocalpuncte, sind nun eben so verschieden, als die Formen des Futuri der Conj. I. in den regelmäßigen und anomalischen Zeitwörtern. Z. B.

1) Mit Cholem des mittelsten Stammbuchstaben:

יְאֹר fluvius, rivus. (R. ארר resonuit, strepuit, (?)) Nilus. Ein ägyptisches Wort. Daher auch nicht die ordentliche Form des Futuri, als welche יָאֹר heißen würde.

יָקוּשׁ auceps. R. יקשׁ et נָקַשׁ insidiatus est.

יְהֹלֹם (*quasi* der Malmer) adamas. R. הָלַם tutudit, contudit.

יְנְשׁוּף noctua, bubo. (נֶשֶׁף tenebrae. Ut noctua a *nocte*, vespertilio a *vespere*.) R. נָשַׁף *Arab.* نغش noctu evagatus est. نغاش vespertilio. — Vid. Simonis Arc. p. 556.

2) Mit

2) Mit (+) oder (-) des mittelsten Stammbuchstaben:

יְהֹוָה d. i. יְהֹוִה dafür aber die Puncte von אֲדֹנָי. (s. Nr. 3.)

יַעֲנָה struthiocamelus. (*quas.* oculos in altum tollens.) R. עָנָה attollere oculos. — (Weil der Strauß den Kopf so hoch trägt.)

יוּבַל paluſtre ſolum. R. יבל *Arab.* وبل paluſtris fuit.

יִצְהָר olea. *Met.* oleum. (*quaſ.* der Glänzer.) R. צָהַר, זָהַר ſplenduit, luxit.

3) Mit (..) des mittelſten Stammbuchſtaben:

יֶלֶק (f. יַלְקֹק) locuſtae ſpecies — (*quaſ.* continuo lingens). R. לָקַק lambit, linxit.

יָרִב litigioſus. R. רִיב litigavit.

יָשִׁישׁ ſenex. R. שׁוּשׁ, שִׁישׁ candidum eſſe, albere. Caneſcere. —

יְהוָה (und mit Puncten von אֲדֹנָי : יְהֹוָה) qui, quod erat olim, eſt et futurus eſt. — Nom. Dei propr.

יַעֵן (בַּת יַעֲנָה) ſtruthio. (*quaſ.* der Auffehende.) R. עָנָה عني attollere oculos.

יָרֵךְ, יֶרֶךְ (f. יַרְכָּה) femur. R. mollis, tener fuit.

יוֹרֶה (f. יְרֻוָה, Formae יֹאמֵר) pluvia prima. (*quaſ.* irrigans.) R. רָוָה irrigatus fuit. Irrigavit. —

4) Mit (י.) des mittelſten Stammbuchſtaben:

יָחִיל continuo exſpectans. R. חוּל exſpectare.

יָפִיחַ index, praeco. R. פּוּחַ efflare. Eloqui, proferre.

יְכִיקָה *pl.* וֹת furculus. (Continuo fugens.) R. נוּק, נִיק. *Al.* ינק fugere.

יָרִיב litigioſus. R. רִיב litigare.

יְשִׁישׁ id. q. יָשִׁישׁ Nr. 3.

5) Mit

5) Mit (ו) des mittelsten Stammbuchstaben:

יַחְמוּר antholops. R. חמר rubuit.
יַכְשׁוּף id. q. יְכֻשׁוּף Nr. 1. —
יַלְקוּט pera. (*quasi* der Sammler.) R. לקט collegit.
יָקוּשׁ id. q. יְקוּשׁ Nr. 1.

§. 36.

Nennwörter mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben.

Eben so gewiß sind die Nennwörter, welche ת vor dem ersten Stammbuchstaben haben, und welche Simonis, mit dem fühlbarsten Zwang, aus Hithpahhel ableitet, — ursprüngliche Futura, und zwar die dritte weibliche Person, mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. Da das weibliche Geschlecht bey den Hebräern zugleich das Neutrum ausdrückt: so sehen wir, wie die dritte weibliche Person des Futuri, mit Auslassung des in Gedanken zu supplirenden beziehenden Fürworts, zum Nennwort werden konnte, und zwar in verschiedentlich-modificirten Bedeutungen. Z. B.

1) Der Handlung, des Leidens, der Beschaffenheit, des Zustandes selbst. Z. B. אָבָה obvenit. Davon die dritte weibliche Person des Futuri תֵּאָבֶה, oder, in seltnerer (doch aber auch vorkommender *)) Form: תְּאַבֶּה d. i. תְּאַבֶּה אֲשֶׁר „das es entgegenkommt„ d. i. occursus.

2) Des Subjects der Handlung ꝛc. Z. B. חָמַס crudelis fuit. Davon die dritte weibliche Person des Futuri im Singular (der Form תִּקְבֹּל) תַּחְמָס d. i. תַּחְמָס אֲשֶׁר quae crudelis s. quod crudele est (erga pullos). Daher der Name des Strauß es (struthiocameli). — Eben so: נָפַח spiravit, hala-

*) Z. B. יִקְרָה, אֶעְתָּה.

halavit. Daher die dritte weibl. Pers. des Futuri (der Form תַּקְּבוּל) תַּפּוּחַ für אֲשֶׁר תַּפּוּחַ „was duftet„ — der Duftende. Daher der Name des Apfels.

3) Des Objects der Handlung ꝛc. Z. B. אוה begehren, verlangen. Davon die dritte weibl. Pers. des Fut. (der Form תַּקְּבֵל) תַּאֲוָה d. i. אֲשֶׁר תַּאֲוָה id, quod desideratur. (Desiderium) Desiderii *objectum*.

4) Des Effects der Handlung. Z. B. ירה IV. docuit, praescripsit. Daher תּוֹרָה (für אֲשֶׁר תּוֹרָה) quod doctum, praescriptum est. Lex. Praeceptum.

5) Eines Instruments, oder Mittels. Z. B. לָבַשׁ kleiden, sich kleiden. Daher תִּלְבֹּשׁ (für אֲשֶׁר תִּלְבֹּשׁ) „womit man (sich —) kleidet.„ Vestis, indumentum. Und mit einer weiblichen Nominalendung תִּלְבֹּשֶׁת. —

6) Einer Zeit. Z. B. תָּמִיד (für אֲשֶׁר תָּמִיד) „was — lang ist„ perpetuitas. Tempus perpetuum. *Adverb.* perpetuo, jugiter. R. מוּר, מִיר, מָדַד extendit, prolongavit, mensuravit.

7) Eines Orts. Z. B. תֵּימָן (für אֲשֶׁר תֵּימָן) „was zur Rechten ist (gegen Mittag);„ der Süden. R. יָמַן. Daher יָמִין dexter. Eben so: תְּהוֹם (aus תְּהֻוֹם) für אֲשֶׁר תְּהוֹם oder (nach aramäischer, kürzerer Art) אֲשֶׁר תְּהוֹם „wo es brauset, oder woget„ (R. הום brausen, wogen), das Meer, der Ocean ꝛc. —

Möglich wärs indessen auch, daß diese Wörter auch die 2te männliche Person wären, mit Auslassung des אֲשֶׁר, in so fern nemlich die 2te Person auch impersonal gebraucht werden kann. Z. B. תִּקְוָה (אֲשֶׁר) „das du hoffest„ d. i. „das man hoffet„ *spes*. תּוֹשָׁב (wenns Hiphil ist) quem habitare finis; den man unter sich wohnen läßt: Incola, inquilinus.

Die Formen dieſer Nennwörter ſind, in Anſehung der Vocale, wieder eben ſo verſchieden, als die Formen des Futuri, woraus ſie geworden ſind. Bisweilen nehmen ſie am Ende noch eine weibliche Endigung, auf ה oder ת, an; freylich nicht als Futura, ſondern als (aus dem Futuro gewordene) Nennwörter.

Die Wörter dieſes Urſprungs, nach ihren vorhin erwähnten verſchiedenen Bedeutungen, ſind:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ꝛc. ſelbſt bezeichnend:

תַּאֲוָה deſiderium. R. אוה II. deſideravit.

תְּאֵבָה occurſus. R. אָבָה occurrit.

(תַּאֲבִי c. term. fem.) תַּאֲבָיָה moeror, contriſtatio. R. אָבַי, אָבָה moeruit.

תַּגְמוּל retributio. R. retribuit.

תַּהְפּוּכָה diſtorſio, perverſio. R. הָפַךְ vertit, verſus fuit.

תַּחֲלוּאַ pl. תַּחֲלָאִים morbus. R. חלה, חלא aegrotavit.

(תַּכְלִי) F. תַּכְלִית extremitas. Finis. R. כלה.

תְּלָאָה (für תַּלְאָה) defatigatio. R. לָאָה defatigatus eſt.

תְּמוּנָה ſimilitudo. (Nr. 4.) Figura. Imago. R. מִין, מוּן.

תָּמִיד perpetuitas. (Nr. 6.) *Adv.* perpetuo, jugiter. R. מִיד, מדד.

תְּאָלָה exſecratio. R. אָלָה exſecratus eſt.

(תְּבוּס) תְּבוּסָה conculcatio. Contritio. R. בוס conculcare.

(תַּבְלִי) F. תַּבְלִית conſumtio. R. בלה conſumtus fuit.

(תְּגָרָה conflictus. R. גרה miſcuit. Mixtus fuit.)

תַּזְנוּ (Form. תַּקְטוּל) *Femin.* תַּזְנוּת ſcortatio. R. זָנָה ſcortatus eſt.

(תַּחֲנוּ, תַּחֲנָה) *c. term. fem.* תַּחֲנוֹת caſtrametatio. R. (V. denom.) caſtra metatus eſt.

(תָּלוּן)

(תָּלוֹן) תְּלוּנָה, murmuratio. R. לוּן murmuravit.

תְּמוּרָה permutatio. R. מוּר mutavit, permutavit.

תַּמְרוּר exacerbatio. Moeror. R. tristis, exacerbatus fuit.

תְּנוּאָה elongatio Concussio. Vacillatio. (?) R. נוּא.

תְּנוּפָה agitatio. R. נוּף agitari.

תַּנְחוּם, תַּנְחוּמָה consolatio, commiseratio. R. II. consolari.

תַּעֲנוּג oblectatio. R. עָנַג oblectatus est.

תַּעֲצוּמָה robur. Valor. R. robustus fuit.

תַּעֲרוּבָה sponsio. R. miscuit, — se. Spopondit.

תִּפְאֶרֶת, תִּפְאָרָה exornatio. Decus. Gloria. R. ornavit.

תִּפִּין separatio. (Nr. 4.) R. פָּנַן, פוּן divisit. Divisus, separatus fuit.

תְּקוּמָה resurrectio, insurrectio.

(תִּרְכּוּ, תַּרְבִּי) F. תִּרְבִּית, תַּרְבּוּת progenies. (Nr. 1. 5.) R. רָבָה multus fuit s. factus est.

תְּשׁוּבָה conversio. Reditus. R. שׁוּב rediit, reversus est.

תְּשׁוּעָה salvatio. Salus. R. יָשַׁע.

תַּהֲלוּכָה processus. R. ivit.

תּוֹצָאָה (Form תְּקֻבָל? oder — Hiphil?) progressus, exitus. R. יָצָא exiit.

תְּרוּעָה vociferatio, clangor. R. רוּע, רִיע (IV.) clanxit, vociferatus est.

תְּבוּן, תְּבוּנָה intelligentia. Meditatio. R. בִּין, בוּן intelligere, meditari.

(תִּרְמִי, תַּרְמוּ) F. תַּרְמִית, תַּרְמוּת dolus. R. רָמָה.

תַּמְרוּק (תַּמְרִיק) mundatio. (Nr. 5.) R. mundavit, expolivit.

תְּנוּמָה somnus. R. נוּם dormitare.

תְּעוּדָה testatio. (Nr. 4.) R. עוּד testari.

תַּעֲלוּמָה absconsio. (Nr. 2.) R. עלם N. absondi, abscondere se.

תַּעֲנִי der Form תַּקְבִּיל, F. תַּעֲנִית humiliatio, jejunium. R. עָנָה afflixit, humiliavit. Vid. Conj. IV.

תְּפוּצָה diſperſio. R. פוּץ ſpargi, diſpergi.

תְּפֻלָּצָת timor, terror. R. tremuit, concuſſus fuit.

תִּקְוָה ſpes. R. קוה II. ſperavit. (Nr. 3.)

תְּקוּפָה circulus. Revolutio. R. קוּף, יָקַף circuivit.

תְּרוּמָה oblatio. R. רום.

תְּרוּפָה ſanatio. R. רוּף (רפא) ſanavit.

תְּשׂוּמָה poſitio. R. שׂוּם, שִׂים ponere.

תְּבוּאָה proventus. R. בּוֹא venire, provenire.

תְּשׂוּקָה ſtimulatio. Stimulus. R. שׂוּק appetere.

תַּחֲנוּן ſupplicatio. (Nr. 3.) R. חנן gratioſus fuit.

תַּעֲלוּל illuſio, ludificatio. —

תְּשׁוּאָה ſtrepitus. R. שָׁאָה ſtrepuit.

תַּחְבּוּלָה ſolertia.

(תִּבְנִי) F. תַּבְנִית ſtructura unius, ad alterum. (Nr. 5.) R. בָּנָה.

תְּמוּתָה interfectio. Caedes. R. מות.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. z. B.

תַּחְמָס ſtruthio. (*quaſ.* crudelis ac ſaevus, erga pullos.) R. crudelis fuit, inique egit.

(תִּבְלָה ?)

(תַּעַר (f. תַּעֲרָה) novacula. Vagina. R. עָרָה nudus fuit. (?) — R. תִּרַע *Syr.* ſecuit, ſcidit.)

תְּנוּבָה germen. R. נוּב, נִיב provenire.

תַּפּוּחַ malus et malum. (*quaſ.* das Duftende.) R. נָפַח ſpiravit, exſpiravit.

תְּמָרָה, תִּימָרָה palma. R. יָמַר et נָמַר *Arab.* aſcendit.

תִּירוֹשׁ muſtum. (*quaſ.* occupans — *caput?*) R. יָרַשׁ poſſedit, occupavit.

תַּעֲלוּמָה (Nr. 1.) res ſe abſcondens. R. abſcondidit; abſconſus fuit.

תִּרְבִּית, תִּרְבּוּת ſ. Nr. 1.

תִּדְהָר taeda (?) Arbor resinifera.
תִּנְשֶׁמֶת chamaeleon. Noctua. (?) s. Nr. 3.
תּוֹשָׁב incola, inquilinus. R. יָשַׁב sedit, habitavit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

תַּאֲוָה (Nr. 1.) objectum desiderii.
תִּקְוָה (Nr. 1.) spei objectum.
תִּנְשֶׁמֶת (Nr. 2.) *Propr.* Stuporis *Objectum.*

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

תַּלְאוּבָה sitis. R. לָאַב, לוּב sitiit.
תְּעוּדָה (Nr. 1.) testimonium. R. עוּד testari.
תְּרוּמָה (Nr. 1.) munus.
תְּמוּנָה (Nr. 1.) figura, imago.
תְּפִין (Nr. 1.) frustum.
תַּחְבּוּלָה (Nr. 1.) consilium.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

תַּחְרָא lorica. R. *Syr. Aph.* aptavit ad pugnam. *Ethp.* aptavit se ad pugnam.
תַּמְרוּק mundus (quo mulieres se ornant). R. mundavit, expolivit.
תַּרְבִּית, תִּרְבּוּת (Nr. 2.) foenus.
תַּבְנִית (Nr. 1.) exemplar. R. בָּנָה.
תַּכְרִיךְ pallium. R. *Aram.* involvit, operuit.
תַּלְבֹּשֶׁת vestis, indumentum. R. vestivit.
תִּקְוָה (Nr. 1. 3.) filum, funiculus.
תַּשְׁוּרָה munus. (Med. quo quis se spectandum exhibet?) R. שׁוּר spectare, adspicere.

6) eine Zeit. Z. B.

תָּמִיד (Nr. 1.)

7) einen Ort. Z. B.

תְּהוֹם (f. תַּהֲוֹם) mare, oceanus. (Fluctuationis locus.) R. הוּם fluctuare.
תֵּימָן, תֶּמָן auster. (Regio — et ventus.) Plaga mundi ad dextram sita. R. יָמַן dexter fuit. —

Des ersten Abschnitts (Kal)

Drittes Capitel.

Ursprüngliche Participe der Conjug. I. (Kal.)

Vorerinnerung.

Daß Participe zu selbstständigen Nennwörtern werden, ist eben so natürlich, als, aus fast allen Sprachen, bekant.

Sie bezeichnen gewöhnlich das Subject der im Zeitwort liegenden Handlung, Qualität, oder des Leidens und Zustandes. Seltner bezeichnen sie das Object, (z. B. מְתֹעֵב abominationis *objectum*) oder den Effect, (z. B. יְצוּעַ stratum. Lectus. R. stravit, substravit. — עָסִיס mustum. R. עסס calcavit, pressit. — עֳמִיר manipulus. S. §. 17. Nr. 4.) oder ein Instrument, oder Mittel. (z. B. s. oben §. 17. Nr. 5.)

Die Formen der Nennwörter dieses Ursprungs sind eben so verschieden und mannigfaltig, als die Formen des Particips, woraus sie entstanden sind. Da nun das Particip der ersten Conjugation (Kal) und zwar

A) Benoni
die Formen 1) קוֹבֵל und קוֹבַל, 2) קוֹבָל, 3) קוֹבֶל, 4) קָבֵל und קָבַל, 5) קָבֶל, 6) קָבָל, 7) קָבַל, 8) קָבֶל und בַּיִת, 9) קָבוּל, 10) קוֹבִיל;

B) Formen mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, mit Instrumentalbedeutung;

C) Pahul oder Pahil
die Formen 1) קָכוּל und 2) קָבִיל

hat: so kommen auch Nennwörter aller dieser Formen vor.

Ab-

Abtheilung I.

Participe Benonim.

§. 37.

Form קוֹבֵל (und קוֹבַל) auch mit weiblicher Endung (ה oder ת).

Die erste Form des Particips Benoni und daher auch der daraus gewordenen selbstständigen Nennwörter ist: קוֹבֵל, oder, wegen eines Gutturals, קוֹבַל, und, mit der weiblichen Endung:

קוֹבֶלָה, oder קוֹבֶלֶת

mit der Bedeutung eines Subjects oder Instruments. Z. B.

אוֹהֵב amicus, fautor. R. dilexit.
אוֹיֵב inimicus, hostis. R. אָיַב inimicatus est.
אוֹיֶבֶת inimica. —
אוֹפֶה coquus, pistor. } R. coxit.
אוֹפָה (f. אוֹפָהָה) coqua. }
בּוֹעֵל maritus. R. dominatus est. Uxorem duxit.
בּוֹצֵעַ avarus. R. lucrari.
גּוֹאֵל redemtor, vindex. Propinquus, consanguineus. R. redemit, vindicavit.
חוֹבֵר astrologus; augur. R. *Arab.* resecuit.
זוֹלֵל epulo, commessator. R. *Syr.* luxuriatus est.
חוֹבֵל nauta. —
חוֹבֶרֶת (scil. חֻלָּקָה (aulaei) pars, Exod. 26, 4. 10.) R. conjunctus est, cohaeruit.
חוֹשֵׁב artifex, inventor. R. excogitavit, invenit.
טוֹחֲנוֹת pl. f. molentes, molitrices.
יוֹנֵק } furculus. R. suxit, lactavit.
יוֹנֶקֶת }

יוֹצֵר figulus. R. formavit, finxit.
יוֹרֶה 1) jaculator. (2) Pluvia prima, auctumnalis. Vid. §. 35. Nr. 3.) R. יָרָה jaculatus eſt.
כּוֹבֵס fullo, lotor. R. lavit.
כּוֹרֵם vinitor. (כֶּרֶם vinea.)
כּוֹתֶרֶת coronamentum. R. cinxit, coronavit.
לוֹצֵץ irriſor. R. לָצַץ, לוּץ irridere, ſubſannare.
אֹמֵן nutritor, curator. R. ſuſtentavit.
אוֹמֶנֶת nutrix, curatrix.
אוֹמָנָה poſtis. Columna firma. (*quaſ.* ens ſuſtentans.)
אוֹרֵב inſidiator. R. inſidiatus eſt.
אוֹרֵחַ viator.
אוֹרָחָה cohors una proficiſcens. } R. profectus eſt.
בּוֹקֵר paſtor, armentarius. (בָּקָר bos. —)
בּוֹנֶה faber murarius. R. ſepſit, maceriem circumduxit.
הוֹרֶה genitor.
הוֹרָה (f. הוֹרָהָה) genitrix. } R. concepit. Genuit.
זוֹנָה (f. זוֹנָהָה) meretrix. R. ſcortatus eſt.
חוֹתֶמֶת ſigillum. (Obſignationis inſtrumentum.) R. obſignavit.
חוֹזֶה propheta. R. vidit, ſomniavit.
חוֹתֵן ſocer.
חוֹתֶנֶת ſocrus. } R. חתן. —
יוֹגֵב agricola (foſſor terrae). Vid. יָגֵב.
יוֹעֵץ conſiliarius.
יוֹעֶצֶת conſiliaria. } R. conſuluit.
יוֹקֵשׁ auceps. R. יָקַשׁ laqueum tetendit, illaqueavit.
יוֹתֵר reſiduum, excellens. *Adverb.* amplius, magis.
יוֹתֶרֶת reticulum hepatis. —
כּוֹהֵן miniſter (regis: Praefectus, ſatrapa.) (Dei, in templo: Sacerdos). R. acceſſit ad regem, Deum &c.
מוֹשֵׁל dominator, dominus. R. dominatus eſt.

נוֹגֵשׁ

נוֹגֵשׁ exactor. R. exegit.
נוֹצֵר custos. R. cuſtodivit.
סוֹבֵא potator. R. potavit, inebriavit ſe.
סֵכֶן theſaurarius. (Pro כֹּנֵס. R. כנס collegit, reposuit.) (?)
סֻכֶּנֶת miniſtra familiaris et conſuetudinaria. R. familiaris, frequens fuit.
עֹלָה (f. עֹלָדָה) 1) holocauſtum. (*quaſ.* totum adſcendens in altare.) 2) Via adſcendens, paullatim ſe attollens. R. adſcendit.
עוֹלֵל infans (a titubante inceſſu). R. עָלַל alias עוּל

Arab. عَالَ inclinavit in alteram partem.

עוֹרֵב corvus. R. *Arab.* (per ġ) nigruit.
עוֹרֵק arteria. Vena. R. *Arab.* fugit, cucurrit. Sudavit.
צוֹרֵף fuſor. Aurifaber. R. fudit, conflavit, defaecavit.
קוֹנֶה emtor, poſſeſſor. R. acquiſivit, emit.
רֹאֶה propheta. Vid. חוֹזֶה.
רוֹכֵל mercator. Negotiator.
רוֹכֶלֶת negotiatrix. R. negotiatus eſt.
רוֹעֶה paſtor. R. pavit.
שׁוֹבֵב, F. ה recedens, refractarius. R. שָׁבַב alias שׁוּב. Coll. עוֹלֵל.
שׁוֹטֵר praefectus. Scriptor publicus. R. delineavit, ſcripſit.
שׂוֹרֵה, F. שׂוֹרָה (hordeum) egregium, pingue. R. שָׂרָה princeps fuit.
תּוֹעֵבָה abominabile, res abominabilis. R. —— fuit.
נוֹזֵל (fluens) fluentum. R. fluxit.
נוֹקֵד pecuarius. —
סוֹחֵר mercator.
סוֹחֶרֶת negotiatrix. } R. circuivit negotiandi ergo.
סוֹחֵרָה parma. (*quaſ.* rotunda.)
סוֹפֵר ſcriba, cenſor. R. recenſuit, narravit.

עוֹנֵן augur (ex nubibus).
עֹנֶבֶת Fem. — R. ענן. — עָנָן nubes.
עוֹפֶרֶת plumbum. (*quaſ.* ſubalbicans.) R. *Arab.* ſubalbicavit. —
צוֹנֵא, צֹנֶה id. q. צֹאן.
צוֹפֶה ſpeculator. R. ſpeculatus eſt. —
קוֹהֶלֶת vid. Lex. noſtr.
קוֹרֵא perdix, vel coturnix.
רוֹגֵל fullo.
רוֹזֵן princeps. R. *Arab.* gravis fuit pondere, vel moribus.
רוֹפֵא medicus. R. ſanavit.
רוֹקֵם acupictor. R. acupinxit.
שׁוֹעֵר janitor. (שַׁעַר janua.)
שׁוֹפֵט judex. R. judicavit.
שׂוֹרֵק, שֹׂרֵקָה vitis.
שׁוֹרֵר inſultator. Hoſtis, R. שרר al. שור.
שׁוֹקֵק appetens. R. שָׁקַק *al.* שׁוק appetere. Vid. שׁוֹבֵב, עוֹלֵל *).

§. 38.

Form קוֹבֶל.

Zur Form des Particips Benoni קוֹבֵל †) könnten vielleicht ſchon einige Wörter mit ſubjectiver und — Inſtrumentalbedeutung, welche oben §. 2. Nr. 5. unter eben dieſe Form des Infinitivs geſetzt worden ſind, gerechnet werden, nebſt noch wenigen andern. Z. B.

גּוֹרָל calculus, lapillus, ſortibus adhiberi ſolitus. *Metaph.* ſors. — (*quaſ.* explorator, ſ. exploratorium medium.) R. רגל (ſ. גרל) exploravit. Vid. Infinit. huj. form.

אוֹפֶן

*) עוֹלֵל, שׁוֹבֵב, שׁוֹקֵק könnten aber auch für Infinitive der Conj. IX. mit ſubjectiver Bedeutung, gehalten werden, von עול, שוב, שוק. S. §. 62.

†) Z. B. שׂוֹעֵר *aduſtus*. Daher תְּאֵנִים שׂוֹעֲרִים ficus *aduſtae*. Jer. 29, 17.

אוֹפָן rota. (*quaſ.* vertens ſ. volvens ſe.) R. אָפַן al. פָּנָה vertit ſe. —

חוֹתָם, חוֹתֶמֶת (vid. §. 37.) ſigillum. Annulus obſignator. R. obſignavit.

כּוֹתָר, כּוֹתָרָה, pl. כּוֹתָרוֹת coronamentum. R. cinxit. —

עוֹלֵל infans. R. עָלַל alias עוּל *Arab.* عَالَ inclinavit in alteram partem. Vid. עוֹלֵל §. 37.

שׁוֹלָל ſpoliatus. — R. ſpoliavit; ſpoliatus fuit.

§. 39.

Form קוֹבֵל.

Die Form des Particips Benoni קוֹבֵל entſteht, durch Zurückziehung des Tons, — aus der Form קוֹבֵל (§. 37.). Dieſe Zurückziehung des Tons hat blos Flüſſigkeit und Erleichterung der Ausſprache zum Grunde, wenn z. B. auf die Endſylbe des Particips קוֹבֵל (die den Ton hat) noch eine Tonſylbe folgen würde; (in welchem Fall, nach beſtimmter Regel der Grammatik, das erſtemal der Ton zurückgezogen wird *)); daher z. B. aus dem Particip חוֹלֵם (Jeſ. 41, 7.) — חוֹלֵם werden mußte, weil פֶּעֶם darauf folgt, deſſen erſte Sylbe den Ton hat. Wir ſehen aus dieſem Beyſpiel, daß im Particip Benoni der Form קוֹבֵל (§. 37.) der Ton zur erſten Sylbe zurückgezogen werden, und die letztere deswegen verkürzt, oder zum verſtohlnen Vocal werden könne. Da übrigens auch ſonſt bisweilen, auch ohne Concurrenz zwoer Tonſylben, der Ton zurückgezogen wird, — ſonderlich wenn der Hebräer im Affect und mit Nachdruck ſpricht †), ſo dürfte wol das Particip Benoni in der Form קֹבֵל ſehr begreiflich ſeyn.

Daß

*) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 66. Nr. 2.

†) Daher die Apocope im Futur. und Imperat. der Verbor. ה"ל etc.

Daß es auch eine solche Form des Infinitivs der Conj. I. (קֹבֶל) gebe, ist oben §. 4. gezeigt. Ich muß zwar bekennen, daß die Wörter der Form קֹבֶל, mit subjectiver und Instrumentalbedeutung, die ich für ursprüngliche Participe (Benonim) halte, auch für ursprüngliche Infinitive dieser Form gehalten werden könnten, in so fern Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive, auch in subjectiv-concreter (§. 4. Nr. 2.) und Instrumentalbedeutung (§. 4. Nr. 5.) vorkommen. Da aber 1) die Form des Particips (Benoni) קֹבֵל so natürlich und begreiflich ist, und 2) die subjectiv-concrete und — Instrumentalbedeutung dieser Wörter weit natürlicher aus dem Particip, als — aus dem Infinitiv fließet: so setz' ich sie unters Particip dieser Form:

חֹפֶן pugnus. (*quaf.* der Faffer.) R. חפן *Chald.* et *Arab.* manu f. pugillo cepit. (Denominativum?)

שׁוֹעַל pugillus. (*quaf.* impleta *manus.*) R. *Ar.* شُغْل implevit. Impletus fuit.

אֹרֶן ornus. R. *Ar.* agilis, laetus fuit. (?)

חֹטֶר virga (virens), furculus.

חֹמֶר lutum, argilla (terra *rubra*). R. rubuit.

יֹתֶר (f. §. 4. Nr. 2.) reſiduum. Magis.

עֹפֶר hinnulus cervi. R. *Arab.* ſubalbicavit.

עֹרֶף cervix, collum. —

שֹׁהַם onyx (a pallore). R. *Arab.* سفر palluit.

תֹּאַם geminus, gemellus.

קֹמֶץ pugillus. R. collegit, clauſit.

רֹמַח haſta, lancea. R. *Arab.* ſplenduit. it. perfoſſit. (Denom.?)

אֹפַן rota. (*quaf.* vertens ſe.) R. אָבַן al. פָּכָה vertit ſe.

אֹרַח viator. R. iter fecit, profectus eſt.

בֹּהַן pollex. Vid. בְּהוֹנָה.

חֹלֶד muſtela. R. *Chald.* latuit, abſcondidit. f. *Talpa?* R. *Syr.* ſuffodit.

חֹמֶט limax (lacertae venenatae *spec.*) R. *Arab.* ira percitus fuit; aestuavit.
חֹמֶץ acetum. R. חָמֵץ acris fuit.
חֹשֶׁן pectorale. (*quaſ.* pulcherrimum. Schmuck.) R. *Arab.* elegans, pulcher fuit. (?) —
צֹהַר fenestra. (a luce?) R. צָהַר splenduit.
שֹׁרֶר umbilicus. —
שֹׁרֶשׁ radix.
תֹּרֶן malus navis.

Anmerk. Wer wollte, könnte auch noch mehrere Wörter dieser Form, die oben §. 4. Nr. 2. und Nr. 5. stehen, hieher setzen. —

§. 40.

Form קָבֵל und קְבֵל.

Die Form des Particips Benoni קָבֵל kommt überaus oft vor. Man würde sie auch längst in der Grammatik als Form des Particips aufgenommen haben, wenn man nicht die Wörter dieser Form für ursprüngliche, ordentliche Nennwörter gehalten hätte. So gewiß aber z. B. אוֹיֵב inimicus ein ursprüngliches Participium Ben. der Form קוֹבֵל ist; eben so gewiß ist z. B. אָבֵל lugens das Particip. Benon. der Form קָבֵל.

Statt קָבֵל kommt auch, aber nur wenige mal, die kürzere Form קְבֵל vor, welches aber (wo nicht die in den Verbis לא so gewöhnliche Form des Chaldäischen Particips Peil, doch) die, nach Chaldäischer Dialectsverschiedenheit, umgebildete Form קְבֵל (§. 41.) ist.

Die weibliche Form ist entweder קְבֵלָה oder קְבֵלֶת. Da aber die letztere auch die kürzere weibliche Form von קָבֵל (§. 42.) seyn kann: so setz' ich sie unter קָבֵל (§. 42.), um sie nicht unter zween verschiedene §§. zu setzen, zumal da es meist unmöglich zu sagen ist, ob ein Wort der Form קְבֵלֶת aus קָבֵל oder קְבֵל entstanden sey.

In

In Ansehung der Bedeutung dieser Form gilt wieder das (oben) über die Bedeutung des *Particip. Benoni* überhaupt Bemerkte.

Die aus den Verbis quiesc. ע"ו und ע"י abstammenden Nennwörter dieser Form werden, nach Regel, einsylbig, und behalten das bloße (..), so wie z. B. aus מוּת, מֵת (für מָוֶת) entsteht *).

אָזֶן *pl.* אָזְנַיִם arma. (Instrumenta acuta.) R. אזן acuit.

אָח (f. אָחֹה) frater. — R. אָחָה. —

דָּם (f. דָּמָה) sanguis. R. דָּמָה.

דָּאָה (m. דָּאֶה) milvus. R. דָּאָה volavit.

כָּתֵף scapula. R. *Ar.* et *Æth.* firmiter ligavit.

(נָכֶה, נְכֵאָה fractus, contritus, laesus, R. נכה, נכא laesit, percussit. — *Particip. Peil Aramaeorum?*)

רָזֶה, f. רָזָה emaciatus, extenuatus. R. emaciavit. (Part. Peil Aram.? *vel:* emaciatus est? *inde Part. Benoni*, *formae* מְקֻבָּל?)

אָפֵל obscurus. Vid. אֹפֶל cap. 1.

בָּלֶה, F. בָּלָה vetus. R. vetustus fuit.

בָּשֵׁל, בְּשֻׁלָה coctile, coctum. R. coctus fuit.

דָּבֵק conjunctus, adhaerens. R. adhaesit, conjunctus fuit.

דֵּיק aries. Machina bellica praepilata. R. דיק coll. *Arab.* وَبَقَ acutus fuit.

(הָרֶה) F. הָרָה gravida, praegnans. R. concepit, gravida facta est.

זָקֵן, F. זְקֵנָה senex. — Anus, vetula. R. senex fuit, vel factus est.

חָזֵק invalescens. R. fortis fuit, vel factus est, invaluit.

חָיֶה,

*) Nach der Theorie von den Vocalbuchstaben der Hebräer. S. m. hebr. Sprachlehre, §. 13. Reg. III. IV. V. VI.

חָיֶה, F. חָיָה *pl.* חָיוֹת vividus, vegetus, ſanus. R. חיה. —

חָמֵץ acris, acidus, fermentatus. R. acuit, acris, fermentatus fuit.

חָפֵץ, F. חֲפֵצָה volens, deſiderans, delectans ſe, lubens. R. voluit, deſideravit, delectatus eſt. —

חָרֵד trepidus, ſollicitus. R. — — fuit.

חָם (f. חֲמָה) ſocer. R. חמה.

יָד (f. יָדָה) manus. (*quaſ.* jaciens, jaculator.) R. jecit.

מָזֶה exhauſtus. R. exſuxit. Exhauſtus fuit.

נְקֵבָה 1) perforata; 2) femina. R. perforatus fuit.

אָבֵל lugens. R. luxit.

אָחֵר (*pl.* אֲחֵרִים f. וֹת) alius, alter. R. moratus eſt, poſterior fuit.

אָמֵן verus, verum. R. firmus, verus fuit.

אָשֵׁם 1) reus; 2) qui luit. R. reus fuit ſ. factus eſt. Luit.

בָּצֵק maſſa. (*quaſ.* intumeſcens. R. intumuit.)

גָּדֵל magnus. R. magnus fuit, vel factus eſt.

דָּוֶה, F. דָּוָה languidus, infirmus, aegrotus. R. *Syr.* doluit. *Ar.* et *Æth.* infirmus, aegrotus fuit.

דָּשֵׁן pinguis. R. pinguis fuit, vel factus eſt.

זָעֵף indignabundus. R. indignatus eſt.

חָבֵר ſocius. } R. junxit, ſociavit. Junxit
חֲבֶרֶת, חֲבֵרָה ſocia. } ſe, conſociavit ſe. —

חָדֵל ceſſans, deſinens, intermittens. R. ceſſavit, deſivit.

חֵלֶב lac (a pinguedine). R. pinguis fuit.

חָנֵף profanus, religionis expers. R. — — fuit.

חָסֵר indigus, carens. R. eguit, caruit.

חָרֵב, F. חֲרֵבָה, חֲרֵבָה deſolatus, vaſtus, ſiccus. R. — — fuit, vel factus eſt.

חָרֵר (*pl.* חֲרֵרִים) aduſtum, torridum. R. aduſtus fuit, exarſit.

טָמֵא,

טָמֵא, F. טְמֵאָה, immundus, impurus. R. — — fuit.

יָגֵעַ feſſus, defatigatus. R. — — fuit.

יָעֵף feſſus, defatigatus. R. — — fuit.

יָפֶה, F. יָפָה, pulcher, formoſus. R. — — fuit.

יָרֵא timidus, timens. R. timuit.

יָשֵׁן, F. יְשֵׁנָה dormiens. R. dormivit.

כָּבֵד 1) gravis (magnitudine, numero, divitiis); 2) jecur. R. gravis fuit.

לָבֵן candidus, albus. R. — — fuit.

מָלֵא, F. מְלֵאָה plenus. *it.* implens. R. מָלֵא plenus fuit. מָלֵא implevit.

נָוֶה, F. נָוָה pulcher, amoenus, decorus, conveniens. R. — — fuit.

עָלֵז exſultabundus, laetus. R. exſultavit.

עָנֵף, F. ה abundans, creſcens. R. *Arab.* نعف *literis inverſi ord.* Abundavit, crevit.

עָקֵב 1) calcaneus. *Metaph.* extremum *quodvis.* 2) Inſidians, inſidioſe, doloſe agens.

עָשֵׁן fumans. R. fumavit.

פָּלֵט evadens, effugiens. R. evaſit, effugit, elapſus eſt.

(פֶּנֶה Pl.) פָּנִים facies. R. vertit ſe, — obverſus eſt.

קָדֵשׁ cinaedus, ſcortator. (Veneri ſacer.—) R. ſacer, conſecratus fuit.

קָרֵב appropinquans. R. propinquus fuit, vel factus eſt, appropinquavit.

קָשֶׁה, F. קָשָׁה durus, gravis, difficilis. R. — — fuit.

רָוֶה, F. רָוָה irriguus, inebrians. R. irrigari, inebriari.

רָפֶה, F. רָפָה debilis, remiſſus. R. remiſſus fuit, defecit.

שָׂרֵה

שָׂדֶה campus, ager. (Rore madens *terra*, Ar. سُدٌ.)
R. *Ar.* سدى rore adſperſa fuit, maduitque *terra*.
שָׁלֵו, שָׁלֵיו, F. שְׁלֵוָה tranquillus. R. tranquillus fuit.
שָׂמֵחַ laetus, laetabundus. R. laetatus eſt.
שָׁמֵם deſolatus, vaſtus. R. — — fuit.
יָבֵשׁ aridus. R. — — fuit, vel factus eſt.
יָוֵן lutum molle et lubricum.
יָחֵף discalceatus, nudus pedibus. R. יחף. *Ar.* حفي nudus pedibus fuit. *Syr.* נחף *Aph.* discalceavit.
יָפֵחַ ſuſpirans, anhelans. R. ſuſpiravit, anhelavit.
יָרֵחַ luna. —
יָתֵר excellens, praeſtans. R. excelluit.
כָּלֶה, F. כָּלָה deficiens, tabeſcens. R. defecit, conſumtus eſt.
כָּשֵׁר rectus, bonus. R. rectus, bonus fuit.
מָאֵן renuens, faſtidiens, nolens. R. renuit, recuſavit, faſtidivit.
עָב (f. עָבֶה) ſilva *denſa*. R. עָבָה denſus fuit.
עָיֵף (id. q. יָעֵף) feſſus, defatigatus.
עָלָה frons (frondis). Folium (?) R. עלה. *Arab.* غلي excrevit in altum *herba*, *frons* &c.
עָמֵל laborans, laborioſus. R. laboravit.
עָצָה ſpina dorſi. R. clauſit.
עָצֵל piger. R. — — fuit.
עָרֵב gratus. R. gratus, amoenus fuit.
עָרֵל praeputiatus. R. — — fuit.
עָתֵק ſeneſcens. Antiquus. R. proviectus (loco, tempore et aetate) fuit.
צָבֶה, F. צָבָה intumeſcens. R. tumuit, intumuit.
צָמֵא ſitibundus. R. ſitiit.
קָנֶה, F. קָנָה canna, calamus. —
קָצֵר curtus, truncatus, brevis. R. decurtavit. Decurtatus, abbreviatus eſt.

רָגַע (*pl. conſtr.* רִגְעֵי) quietus, felix. R. *Arab.* quietus, felix fuit.

רָחֵק remotus. Recedens? R. remotus fuit, vel factus eſt, receſſit.

רָעֵב eſuriens. R. eſurivit.

שָׂבֵעַ ſatur. R. ſatur fuit, vel factus eſt.

שָׁכֵחַ obliviſcens. R. oblitus eſt.

שָׁכֵן, F. שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת incola, habitator.

שָׁלֵם, שְׁלֵמָה incolumis, integer. Perfectus, completus. R. integer, perfectus fuit.

שָׁמֵן pinguis. R. — — fuit.

שָׁקֵד amygdala. R. (vigilavit) maturavit, feſtinus fuit.

בְּרֵכָה piſcina, lacus. (*quaſ.* die Segnerinn.) R. ברך II. benedixit.

נְבֵלָה cadaver, morticinium, corpus emarcidum. R. marcidus fuit, vel factus eſt, marcuit.

יָעֵל, F. יְעֵלָה ibex, rupicapra. R. *Arab.* وعل II. adſcendit *montem.*

נָמֵר pardus. R. *Arab.* maculoſus fuit.

רָחֵל ovis. —

Ex quieſcent. ע.

לָץ (f. לָוֵץ) irriſor. R. לוּץ irridere.

סָט, שֵׂט avertens ſe, declinans. R. שׂוּט (שָׂטָה) declinavit.

עֵר vigilans. Vigil. R. עוּר vigilavit, evigilavit.

שֵׁד daemon. (*quaſ.* vaſtator.) R. שׁוּד al. שָׁדַד vaſtavit. *Arab.* سُدَّ? —

אֵל (vid. cap. 1. Infin.) fortis, excellens robore. R. אוּל praefuit, praeceſſit.

גֵּב (f. גֵּוֵב) locuſtae ſpecies. R. גוּב *Arab.* جُبَّ ſecuit, fidit, laceravit.

גֵּר, גֵּיר peregrinus, advena. R. peregrinatus, commoratus eſt.

זֵד superbus. (vid. cap. 1. Infin.)

עֵד teſtis. R. עוּד teſtari.

שֵׁשׁ 1) marmor; 2) byſſus. R. שִׁישׁ candidus fuit.

תֵּפֶל inſulſus, inſipidus. R. *Arab.* foetuit.

מְלֵאָה (vid. cap. 1. Infin.) fruges plenae et maturae. R. plenus fuit.

מְרֵרָה fel. R. amarus fuit.

בְּהֵמָה brutum, pecus. R. mutus fuit.

טָלֶה agnus. R. recens fuit.

יָעֵן (בַּת יַעֲנָה) ſtruthio. (*quaſ.* ſuſpiciens, „der Auffehende„ quod caput ſurſum tollat.) R. ענה. — Pertinet ad §. 35. Nr. 3.)

זְאֵב (*Chald.* pro זֵאֵב §. 41.) lupus. R. *Arab.* ذَأَبَ terruit, abegit greges.

רֵם, רֵאם, רְאֵם bubalus. R. רָאַם et רוּם altus fuit, extulit ſe.

אֵים, אֵם (*pl.* אֵמִים) gigas. (*quaſ.* horribilis.) R. אָיַם timuit, horruit.

עֵט ſtylus. (*quaſ.* fodiens, foſſor.) R. עוּט *Ar.* غَاطَ fodit, effodit. Vid. cap. 1. Infin.

בֵּיץ ovum (*quaſ.* album). R. בִּיץ albus fuit.

כֵּן rectus, firmus. R. — — fuit.

כֵּר lumen, lucerna. R. כּוּר lucere.

רֵק, רִיק, F. רֵקָה vacuus, inanis, vanus. R. רוּק, רִיק vanum eſſe.

Anmerk. Vergleichen kann man hier auch noch die urſprünglichen Infinitive der Form קָבֵל, mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung, von welchen man auch wol noch einige hieher ziehen könnte.

§. 41.

Form קֵבֶל.

Da schon im Infinitiv eine Form קֵבֶל (§. 14.) aus (קָבֵל oder) קִבֵּל entsteht: so darf es uns auch nicht befremden, wenn im Particip (Benoni) aus der unleugbaren Form קָבֵל oder קִבֵּל (§. 40.), durch Zurückziehung des Vocals, קֵבֶל entsteht. Z. B.

הֵלֶךְ ambulans viator. R. ivit, ambulavit.

עֵשֶׂב herba. R. *Arab.* germinavit.

und so könnten von den oben (§. 14. Nr. 2. und 5.) unter den ursprünglichen Infinitiven der Form קֵבֶל, mit subjectiver und Instrumentalbedeutung, angeführten Nennwörtern, noch mehrere hieher gezogen werden.

Auch gehören hieher die von Verbis ל"ה abstammenden apocopirten Wörter, mit (..), und subjectiver Bedeutung. Z. B.

בֵּן filius (f. בִּבֶּנֶה). R. בָּנָה aedificavit.

גֵּא (f. גֵּאָה) altus. R. גָּאָה altus fuit.

Eben so בֵּץ accipiter. עֵץ arbor. רֵעַ socius. u. d. gl. m. S. oben §. 14. Nr. 2.

Hieher gehören auch eigentlich die beym vorigen §. 40. angeführten wenigen Wörter (mit subjectiver Bedeutung) der Form קֵבֶל. Z. B. זֵאב, in so fern es die Aramäische Form קִבֵּל, statt der Hebräischen קֵבֶל, ist.

§. 42.

Form קָבֶל.

Die Form des Particips (Benoni) קָבֶל ist eben so erweislich, als die Form קֵבֶל (§. 40.). Wer an ihrem Daseyn zweifeln wollte, dürfte nur an die *Verba quiescentia* y denken, in welchen diese Form sogar die ordent-

ordentliche ist *). Hierzu kommen nun noch sehr viele Nennwörter dieser Form, und subjectiver Bedeutung, welche doch nichts so natürlich, als Participe (Benonim) der Form קָטֹל seyn können. Z. B. חָכָם sapiens, von חָכַם sapiens fuit. u. d. gl. m.

Die weibliche Form ist קְטֹלָה, und kürzer: קְטֹלֶת.

In Ansehung der Bedeutung der Wörter (als ursprünglicher Participe) dieser Form, gilt wieder, was gleich zu Anfang dieses Cap. 3. von der Bedeutung der Wörter, als ursprünglicher Participe (Benon.), bemerkt worden ist.

אָדָם homo. (*quaſ.* pulcher? R. *Æth.* pulcher fuit.) — Terrenus! γηγενης. Nam terrenos, e terra natos (ab Dite, patre — prognatos) ſeſe praedicant populi antiquiſſimi, incertae originis. — Nam אֲדָמָה *terra* eſt. —

זָהָב aurum. (*quaſ.* ſplendens.) R. צָהַב (?) ſplenduit. *Arab.* ذهب micuit, ſplenduit, fulvus, rutilus fuit.

חָדָשׁ novus. R. novus fuit.

חָכָם ſapiens. R. ſapiens fuit.

חָצָץ 1) ſcrupus, lapillus acutus; 2) ſagitta acuta. R. ſecuit, ſcidit, diſcidit. — Acutus fuit.

יָקָר pretioſus. R. — — fuit.

יָרָק viride. Olus viride. R. viruit.

יָשָׁר rectus. R. — — fuit.

מָחָר cras. (?)

נָבָל ſtultus, (judicio debilis). R. flaccidus, debilis fuit. Deſipuit.

סָכָל ſtultus, ſtupidus. R. ſtultus fuit.

עָנָו humilis, manſuetus. R. עָנַו, עָנָה afflictus, depreſſus, inops fuit.

עָנָף ramus. —

*) Denn z. B. קָם entsteht aus קָוַם. Gramm. §. 13.

רָחָב amplus, latus. R. — — fuit.
שָׂטָן inimicus, adverſarius. R. — — fuit, adverſatus eſt.
אָמָן artifex. (*quaſ.* firmus in arte ſua?) R. *Arab.* firmus fuit.
בָּשָׂם aroma. (*quaſ.* ſuave.) R. בָּשַׂם. *Aram.* בסם ſuavis, gratus fuit.
גָּבֹהַּ altus. R. — — fuit.
גְּבֶרֶת domina, hera. R. potens fuit, valuit.
גָּדָל (*pl. conſtr.* גִּדְלֵי) magnus.
הָרָר mons. R. *Arab.* aruit.
זָנָב cauda (animalium); a pinguedine. R. *Arab.* pinguis fuit.
חָזָק validus. R. valuit, praevaluit.
חָלָק laevis, mollis. Blandus. R. — — fuit.
חָתָן 1) affinis; 2) gener; 3) ſponſus. R. affinis fuit.
יָבָם levir, frater mariti.
יְבָמֶת fratria, fratris uxor.
יָשָׁן (vetus.) Superſtes. R. *Ar.* وثن ſuperſtes fuit.
לָבָן albus. R. — — fuit.
לְבָנָה luna. (*quaſ.* candida.) R. albus, candidus fuit.
עָדָשׁ lens. (?)
עָמֹק (*pl. conſtr.* עִמְקֵי) profundus. R. prof. fuit.
עָקָר, עֲקָרָה ſterilis. R. fuit.
קָטָן parvus. R. — — fuit.
רָשָׁע improbus. R. improbus fuit.
שָׁפָל humilis. (*Parag.* שְׁפָלָה ad humile vergens h. e. declive. R. humilis fuit.
יָלוּד natus. R. ולד, ילד genuit, peperit.
נָהָר flumen. R. fluxit.
עָנָן, עֲנָנָה nubes. R. *Ar.* غن obduxit, operuit.
עָתָק induratum, durum. R. ſeneſcere, veteraſcere.
בָּר frumentum. R. בָּרַר ſeparavit, purgavit.
גָּר (f. גָּרָה) inquilinus, hoſpes. R. גור peregrinari, commorari.

זָךְ purus. R. זָכַךְ purus fuit.
זָר peregrinus. R. זוּר peregrinum esse, vel fieri. —
חָח acutum quid, ut: fibula, spina, uncinus, hamus. —
מָר amarus. R. מָרַר amarus fuit.
נָא crudus. R. نَأَ cruda, semicocta fuit caro.
נָפָה (f. נְפָוָה) m. נָף (f. נָפָוָה) cribrum. R. נוּף agitavit, dispersit.
עָב nubes. R. עוּב. —
עַז, עָז robustus. R. עָזַז — — fuit.
עָם populus. R. עָמַם texit. (vid. סָךְ)
צָר hostis. *Fem.* צָרָה. R. צוּר premere, hostiliter agere.
קָר frigidus. R. *Aram.* et *Arab.* friguit.
רָב magnus, multus. R. רבב magnus fuit.
רָע malus, malum. R. רוּעַ malum esse.
רָץ cursor. R. רוּץ currere.
שָׂב canus. R. שׂוּב canum esse, vel fieri.
זָכָר mas. R. impressit.
חָלָל (vid. cap. 1. Infin.) profanus. R. profanus fuit.
נְשָׁמָה (vid. cap. 1. Infin.) ens respirans. R. *Aram.* et *Arab.* spiravit.
עָפָר pulvis. R. *Arab.* غفر comminutus est.
קָלָל terfum, laeve.
דָּל pauper, exhaustus viribus. R. דָּלַל attenuatus, exhaustus fuit.
סָךְ turba, multitudo hominum. R. סָכַךְ texit. (Ut עָם populus, ab עָמַם h. e. tegendo.
עָר aemulator, hostis. R. *Arab.* غار invidus fuit.
קָמָה (f. קְמָוָה) seges. R. קוּם stare.
שָׂר, F. שָׂרָה princeps. R. שׂוּר, שָׂרָה principatum gerere. —
רָם altus. R. רוּם altum esse.
רָשׁ pauper. R. רוּשׁ pauper fuit, vel factus est.
תָּם simplex, integer. R. תָּמַם — — fuit.

Nomina quaedam animalium. (Vid. Lex. noſtr.)

אֲנָפָה ardea? — *Bocharto:* aquilae *ſpecies.*

בָּקָר bos. (Arator.) R. *Arab.* fidit.

גָּמָל camelus.

לְטָאָה lacertae *ſpec.* R. *Arab.* terrae adhaeſit.

נְמָלָה formica. R. abſcidit.

רָחָם percnopterus. Vulturis ſpec. —

שָׁלָךְ mergus. (?) *Boch.* catarrhactes.

שְׁמָמִית aranea. (?) *Boch.* ſtellio, lacertae venenatae ſpecies. R. *Arab.* سمّ veneno infecit.

דָּג piſcis (*plene:* דָּאג) F. דָּגָה. R. דוּג (et דָּגָה) augeri.

סָס tinea. R. *Ar.* (*denom.*) ساس tineis ſcatuit.

פָּר, פַּר taurus. F. פָּרָה vacca. R. פָּרַר, פּוּר fregit, rupit.

קָאַת pelecanus (veterum. „*Kropfgans*„).

אַבָּקָה *Boch.* ſtellionis *genus.*

בָּזָם *Boch.* locuſtae *ſpec.* *Al.* eruca. R. abſcidit, amputavit.

חָגָב locuſtae *ſpec.* R. texit, velavit.

נָחָשׁ ſerpens. (A pungendo?) R. *Arab.* نخس fodit, pupugit.

סָמַר (epithet. יֶלֶק Jer. 51, 27. *Boch.* ορθοθριξ, horripilans. R. horruit, horripilavit. — (?)) R. *Arab.* سمر depaſtus eſt herbas.

שָׁפָן mus jaculus. —

שָׂרָף ceraſtes, baſiliſcus. (*quaſ.* urens.) R. uſſit, cremavit.

עָשׁ tinea. R. *Ar.* عثّ eroſit. עָשִׁישׁ eroſus eſt.

צָב crocodilus terreſtris. Lacertae *ſpec.* R. *Ar.* ضبّ haeſit in terra; terrae appactus fuit.

§. 43.
Form קִבֵּל.

Da es, wie im Infinitiv, also auch im Particip, eine Form קְבֶּל (§. 42.) und — קִבֶּל (§. 44.) giebt, und — die Mittelform zwischen beiden im Infinitiv קִבֵּל ist (§. 10.), so darf es uns, da das Particip (Benoni) mit dem Infinitiv, in Ansehung der Formen, überhaupt so sehr verwandt ist, auch nicht befremden, wenn es im Particip (Ben.) auch eine Mittelform (zwischen קְבֶּל und קִבֶּל), nemlich קִבֵּל, giebt, wenn sie gleich selten vorkommt. Z. B.

שִׁלֵּו coturnix. R. שׁלו, שׁלה.

גִּבֵּר vir. (Al. גִּבֶּר §. 44.) R. valuit, praevaluit.

Die Ursache, warum sie (im Infinitiv sowol, als im Particip) selten vorkommt, ist, weil der Hebräer diese Form im *stat. absoluto* nicht liebt, sondern dafür entweder die Grundform (קְבֶּל §. 42.) oder die ihm besser klingende abgeleitete (קִבֶּל §. 44.) wählt, indessen daß der Chaldäer die Form קִבֵּל liebt.

Zu dieser Form könnten nun auch gerechnet werden die von Verbis geminant. ע abstammenden einsylbigten Nennwörter mit Pathach, und subjectiver Bedeutung, welche ihr (-), auch bey einem Endzuwachs, behalten *). Z. B.

טַל (f. טַלָּל) ros. (*quaf.* tegens *terram.*) R. טָלַל texit.

בַּף (f. כַּפָּת) vola manus. R. כָּפַף curvavit, curvatus eft.

עַם, עָם (f. עַמָּם) populus. R. עָמַם texit. — Daher auch im Plur. עַמִּים Jud. 5, 14. Neh. 9, 22. 24. und dergl. mehrere, die oben §. 9. Nr. 2. unter dem Infinitiv der Form קִבֵּל (mit subjectiver Bedeutung) angeführt sind. —

*) S. oben §. 9. Anm. 2. Hingegen die ihr (-), bey einem Zuwachs am Ende, in Chirek verwandeln, gehören zur Form קִבֵּל (§. 44).

§. 44.

Form קֵבֶל und בַּיִת.

Wie sich ein Infinitiv der Form קֵבֶל (und in Nennwörtern, deren mittelster Stammbuchstab ein lautbares (י) ist, בַּיִת) aus der Grundform קָבֵל (und — קָבֵל z. B. עָרֵל und עָרֵל) mittelbar, und aus der daraus abgeleiteten קִבֵּל unmittelbar entwickelt (s. oben Cap. 1. §. 9. S. 46. und §. 8. S. 42.); eben so wird aus der Grundform קָבֵל (§. 42.) und קָבֵל (§. 40.) mittelbar, und aus der daher abgeleiteten, קִבֵּל, unmittelbar: קֵבֶל. Daher ja auch z. B. דֶּרֶךְ und דָּרֶךְ; חֵדֶר und חָדֶר; גֶּבֶר und גָּבֶר; וֶלֶד und וָלֶד; נַהַר und נָהָר u. s. w. vorkommt. —

Es gehören aber zu dieser Form des Particips (Benoni, oder können doch dazu gerechnet werden):

1) Alle Nennwörter mit den Vocalen (∴), oder, wegen eines Gutturals, (--) oder (-∴), deren letzter Vocal verstohlen und deren Bedeutung subjectiv ist. Z. B. אֶרֶךְ longus. בַּעַל dominus. סֶלַע petra. — Die weibliche Form ist קִבְלָה oder קַבֶּלֶת. Z. B. מַלְכָּה, תִּפְלָה u. s. w.

2) Alle aus *Verbis geminant.* y und Verbis ע"ן abstammende einsylbige Nennwörter, subjectiver Bedeutung, mit (..) oder (-), deren Vocal, bey einem Endzuwachs, in Chirek übergeht. Z. B. שֵׁן dens (aus שֶׁנֶּן, daher שִׁנַּי, שִׁנָּיו). חֵךְ palatum (aus חֶכֶךְ, daher חִכִּי). סַף limen (aus סֶפֶף, daher סִפִּי). —

3) Alle Nennwörter subjectiver Bedeutung, deren mittelster Stammbuchstab ein lautbares (י) mit verstohlnem Chirek haben. Z. B. אַיִל aries.

Und so können also etwa folgende Wörter hieher gehören:

וֶלֶד natus; filius. R. וָלַד, יָלַד in passiver Bedeutung: nasci.

אֶרֶז cedrus. (*quaſ.* firma, ſtabilis.) R. *Arab.* firmus, ſtabilis fuit, radicibus in ſolum firmiter defixis.

אֶרֶךְ (vid. cap. 1. Infin.) longus.

בֶּטֶן venter, uterus. (*quaſ.* tumens.) R. *Ar.* diſtentus fuit, tumuit.

בַּעַל dominus, praeditus. F. בְּעֻלָה. R. poteſtatem habuit, dominatus eſt.

אִישׁ (für אֶנֶשׁ, daraus אִנְשׁ, und mit herausgeworfenem Dages und dieſes durch (י) erſetzt: אִישׁ, daher im Plural אֲנָשִׁים) vir. R. אָנַשׁ.

אֶרֶץ terra. (*quaſ.* humilis, depreſſa. *Opp.* שָׁמַיִם, מָרוֹם coelum, (altitudo). R. *Arab.* humilis, depreſſus fuit.

בֶּסֶר omphax. R. *Arab.* intempeſtive egit. *it.* auſterus fuit.

בֶּרֶךְ genu. R. demiſit ſe, deflexit.

גֶּלֶד cutis, pellis. R. *Arab.* durus fuit. *Aram.* obduruit, condenſatus, congelatus fuit.

חֶמֶר merum, vinum *rubrum*. R. rubuit.

יַעַר, F. יַעֲרָה ſilva. R. *Arab.* وعر difficilis ſuperatu et ſalebroſus fuit locus.

כֶּבֶד gravis. R. — — fuit.

מֶגֶד (c. 1. Infin.) res pretioſa et excellens. R. *Arab.* excelluit, ſuperavit gloria.

נַהַר fluvius. R. fluxit. Vid. §. 42. נָהָר.

נַעַר puer, adoleſcens. R. *Arab.* نغر ferbuit, effervbuit.

נֶפֶשׁ (c. 1. Infin.) corpus animatum, *quaſ.* halans, reſpirans. R. reſpiravit, vivus, animatus fuit.

סָכַל ſtultus. R. ſtultus fuit. *Al.* כסל.

סָרַח (c. 1. Infin.) redundans, ſuperfluum.

עֶבֶד ſervus. R. ſerviit.

עֶלֶם adoleſcens. F. עַלְמָה virgo (adulta). R. *Arab.* غلم venere ſtimulatus eſt.

פֶּגֶר cadaver. R. piger, lassus, viribus destitutus fuit.

פֶּלֶךְ rotundum quid. Inde: 1) tractus terrae rotundior. (*Arab.* فلكة.) 2) Scipio, baculus rotundus. 3) Orbiculus fusi. R. *Arab.* V. rotundus fuit. Vid. Simonis *Arcan.*

פֶּרַע caesaries, coma prolixa. R. retrocessit. *Arab.* longus, prolixus fuit.

קֶרֶס pl. קְרָסִים ansula, uncinus. R. curvus fuit.

רֶכֶב (c. 1. Infin.) 1) currus. (*quas.* vector?) 2) Meta (molae pars superior, quod inferiori quasi vehatur). R. insedit, vectus est.

שֶׁלֶט scutum. R. *Arab.* potens fuit, valuit; 2) dominatus est.

גֶּבֶר vir. (*quas.* valens.) R. valuit, praevaluit.

גֶּרֶם os. R. *Chald.* robustus, durus, firmus fuit.

דֶּשֶׁא herba tenera, gramen tenerum. R. germinavit.

חֶרֶס sol. R. ussit, exussit. *it.* arsit, ustus est.

יֶרֶק viride. R. יָרַק.

יֶתֶר 1) funis, nervus; (*quas.* extendens se.) 2) excellens; 3) residuum. *Adv.* excellenter, praeter.

מֶלֶךְ rex. F. מַלְכָּה regina. R. regnavit, rex fuit, vel factus est.

נֶכֶד nepos. — —

נֶפֶל (c. 1. Infin.) abortus, foetus mortuus. R. cecidit, emarcuit, interiit.

נֶתֶר nitrum. R. saliit, subsiliit. (*quas.* subsiliens.)

סֶלַע petra. (*quas.* fissa, fissuras habens. R. *Arab.* fissuris laboravit.

סֵתֶר (c. 1. Infin.) absconditum. R. absconditit se, latuit.

עֶנֶף (et עָנָף §. 42.) ramus.

עֶרֶל (et עָרֵל §. 40.) praeputiatus. R. — — fuit.

פֶּלֶא mirus; mirum. Res mira ac singularis. R. mirus et singularis fuit.

פֶּקַע fungus. (a findendo?) R. *Aram.* fiſſus, ſciſſus fuit. (בקע)

פֶּרַח flos, et

פִּרְחָה (florens) juventus. R. floruit.

צֶמַח germen. R. germinavit.

רֶחֶם, רַחַם uterus, vulva. R. mollis, tener fuit.

coll. *Arab.* نَعْدٌ. (so!)

שֵׁבֶט 1) baculus, ſceptrum, haſtile; 2) tribus. R. *Aram.* extendit; extendit ſe.

(תָּפַל) תִּפְלָה (cap. 1. Infin.) inſulſum, ineptum. R. — — fuit.

Ex verbis gemin. ע *et verbis* ע"ן. (coll. cap. 1. Infin.)

אֵת ligo. (*quaſ.* ablator, remotor.) R. *Æth.* abſtulit, removit. (אָתַת)

צְנָה 1) aculeus; 2) clypeus. (*quaſ.* cuſtos, protector.) R. צנן *Ar.* et *Æth.* cuſtodivit, protexit.

שֵׁן dens. (*quaſ.* acutus.) *Metaphor.* ſcopulus acutus. R. שנן acuit.

אֵב (c. 1. Infin.) flos. Vid. אָבִיב.

זֵק catena. (*quaſ.* ligans, ligator.) R. זָקַק *Chald.* ligavit, colligavit.

חֵךְ palatum. (*quaſ.* guſtator?) R. חָנַךְ *Æthiop.* ſapuit, guſtavit.

שֵׁךְ pl. שְׁכִים vepres. (*quaſ.* tegentes terram?) R. שָׂכַךְ texit, obtexit.

אֵם mater; 2) metropolis; 3) bivium. R. *Arab.* أَمَّ praeivit, praeceſſit, praefuit.

(בָּצַץ) בְּצָה coenum, uligo. R. *Arab.* بَضَّ mollis fuit.

בֵּץ F. בְּצָה flos. R. בָּצַץ ſplenduit, (floruit.)

אַף (f. אַפָּה) naſus, naris. (*quaſ.* ſpirans?) c. 1. Infin. — R. אָנַף ſpiravit. —

זַיִת olea, oliva. — —

חַיִץ maceries. (q. d. cingens.) R. *Syr. Arab.* et *Æth.* cinxit, circumdedit.

שִׁית vepres, vepretum. (?) —

לַיִשׁ leo. (*quaſ.* potens, validus. R. لَأُثَ valuit.

עַיִן oculus. R. עִין et עָנָה, עָנַי vidit. (*quaſ.* der Seher.)

עַיִשׁ arcturus; arctus. R. arctari in unum.

שַׁיִשׁ marmor candidum, alabaſtrites. R. album, candidum eſſe. Caneſcere.

חֵץ ſagitta. R. חָצַץ ſecuit, diſſecuit.

מַחַ pinguis. R. *Ar.* IV. medulloſus, pinguis fuit.

סַף limen. (Januae pars ima, terrae proxima.) R. סָפַף *Arab.* ad terram prope acceſſit, terrae propinquus fuit.

צַד 1) latus (oppoſitum lateri?) 2) hoſtis, adverſarius. R. *Ar.* ضَدَّ (coll. صَدَأَ) contrarius fuit.

שַׁיִט remus. (c. 1. Infin.) *quaſ.* ſecans, caedens aquas. R. caecidit, ſecuit.

אַיִל (c. 1. Infin.) aries. R. praefuit, praeceſſit, primus fuit.

עַיִט avis rapax. R. IV. irruere, involare.

עַיִר pullus aſini, aſellus. R. עור, עִיר excitari. (*quaſ.* excitatus, alacris.) Vel עִיר mut. ſignif. a נער rudere. —

תַּיִשׁ caper. R. (coll. בָּתַשׁ avulſit.) (?)

Anmerk. Wenn man wollte, könnte man wol auch noch eine Form des Particips, mit (..) unterm mittelſten Stammbuchſtaben, die dann aus קָבֵל (§. 40.) durch Zurückziehung des Vocals (..) entſtanden ſeyn würde, wie im Infinitiv, annehmen, (קָבֶל), und dann könnte man die Wörter dieſer Form mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung (aus §. 14. Nr. 2. 5.) hieher ziehen.

§. 45.

§. 45.

Form קָבוֹל.

Die Form des Particips (Benoni) קָבוֹל hat nicht nur Analogie vor sich, indem auch im Infinitiv קָבֹל vorkommt, und, im Infinitiv, aus der Form קָבַל (§. 1. S. 21.) durch bloße Versetzung der Vocale קָבֶל entsteht (§. 2. S. 23.); (gerade so entsteht nun aus der Form des Particips קוֹבֵל (§. 38.) durch Versetzung der Puncte, קָבוֹל; —) sondern es ist auch diese Form (קָבֵל) in den Verbis quiescent. y ziemlich gewöhnlich. Z. B. אוֹר lucens (für אָוֵר) *).

Da nun aber wieder der Infinitiv und das Participip (Benoni) diese Form gemein haben: so tritt wieder (wie überhaupt in solchem Falle) einige Ungewißheit ein, ob nemlich die Wörter dieser Form ursprünglich der Infinitiv, mit subjectiver Bedeutung, oder aber das Particip sind? Hier muß nun wieder das Gefühl eines jeden selbst entscheiden, und ich bin überzeugt, daß jeder wenigstens einen Theil der nachfolgenden Wörter lieber für ursprüngliche Participe, als für Infinitive, mit mir, halten werde. Man könnte auch viele Nennwörter, die ich oben, unter die ursprünglichen Infinitive dieser Form, mit objectiver Bedeutung, (§. 1. Nr. 3. S. 21.) gesetzt habe, hieher rechnen, unter der Voraussetzung, daß ihre Nennwörter ehemals nicht blos in activer und zwar transitiver, sondern auch in passiver und intransitiver Bedeutung gebraucht worden. Z. B. אָיוֹם heißt horribilis, terribilis, (d. i. qui timetur et horretur); diese Bedeutung ist objectiv, in so fern das Stammwort timuit, horruit (in transitiver Bedeutung) heißt. Und dann wäre es freylich das natürlichste, das Nennwort אָיוֹם für einen ursprünglichen Infinitiv

*) Ich nehme also, was ich in m. ausführl. hebr. Sprachlehre Abschn. VI. Cap. 1. S. 441. Anm. 1. bemerkt habe, aus Gründen, wieder zurück.

finitiv (der Conj. I.), mit der Bedeutung eines Objects, zu halten, (wenn gleich ursprüngliche Participe, wiewol sehr selten, auch eine objective Bedeutung annehmen. S. oben zu Anfang dieses Cap. 3.) Wenn aber das Stammwort אַיִם ehedem auch in passiver Bedeutung vorgekommen seyn sollte, (timeri, horreri): dann wär' es das natürlichste, das Nennwort אֵיוֹם für ein ursprüngliches Particip der Conj. I. in der dem Particip so sehr eignen subjectiven Bedeutung zu halten, und dann gehörte es, nebst den übrigen Nennwörtern dieser Form, die oben (§. 1. Nr. 3. S. 21. f.) unter den ursprünglichen Infinitiven objectiver Bedeutung stehen, als אָמוֹן alumnus (qui nutri*tur*), בָּרוּר consperſus, respersus, חָגוֹר accinctus, מָשׁוּחַ illitus, unctus u. s. w. mit hieher *).

בָּלֵא *pl.* בְּלָאִים veteramenta. Panni vetustate attriti et consumti. R. veterascere, senescere, consumi.

עָנוֹג F. (*c. Dag. euph.*) עֲכֻגָּה delicioſus, luxurioſus, delicate vivens. R. ita vixit.

אָרוֹם *F.* (*c. Dag. euph.*) אֲרֻמָּה ruber. R. rubuit.

אָרוֹן dominus. R. אדן *propr.* robuſtus, firmus, potens fuit. (אֲרוֹנִי *Plur.* majeſtat.)

אָרוֹךְ *F.* (*c. Dag. euph.*) אֲרֻכָּה longus. R. longus fuit.

גָּבוֹהַּ altus. R. altum eſſe.

חָסוֹן robuſtus. Vid. חֲסִין.

חָשׁוֹךְ (*pl.* חֲשֻׁכִּים) obſcurus, ignobilis. R. — — fuit.

יָתוֹם

*) Einem andern könnte vielleicht gar einfallen, ob nicht diese Wörter eine besondere Form des (passiven) Particips Pahul (Nr. B. oder Abtheil. 2.) wären? Wenn das wäre —: dann brauchten wir nicht mehr zwischen dem Infinitiv und Particip hin und her zu schwanken, und nicht zu fragen, ob die Stammwörter ehedem wol auch in passiver Bedeutung vorgekommen seyn möchten? —

יָתוֹם pupillus, orphanus. R. *Arab.* وتم orbus, deſtitutus, unicus et ſolitarius fuit.
מָתוֹק dulcis. R. — — fuit.
עָבוֹת F. c. Dag. euph. עֲבֻתָּה denſus. R. עבת — fuit.
עָשׁוֹק violentus, injurius. R. — — fuit.
צָהוֹב fulvus, fulgens. R. fulſit, ſplenduit.
קָרוֹשׁ ſanctus, eximius. R. — — fuit.
רָטוֹב ſuccoſus, humidus. R. ſuccoſus, humidus fuit, maduit.
שָׁחוֹר niger. R. — — fuit.
(שָׂעוֹר) F. שְׂעוֹרָה (*pl.* שְׂעוֹרִים) hordeum. (*quaſ.* piloſum.) R. horruit, *Arab.* piloſus fuit.
תָּאוֹם geminus, gemellus. *Pl.* תְּאוֹמִים. *Defect.* תְּוֹמִים. R. תאם geminus fuit. *Arab.* ſocium habuit in partu.
יָגוֹר (Jer. 22, 25.) qui timet, timens *).
עָגוֹל rotundus, volubilis. R. — — fuit.
עָקוֹב fraudulentus, fallax.
עָקוֹד varius, maculoſus. —
קָרוֹב appropinquans, propinquus. R. propinquus fuit, appropinquavit.
אָחוֹר poſterius, poſtremum. *Adv.* retro, retrorſum. R. moratus eſt. *Arab.* poſterior fuit.
גָּדוֹל magnus. R. — fuit.
חָמוּץ acidus, corruptus. R. חָמֵץ acidus fuit.
טָהוֹר purus. R. — — fuit.
יָרוֹק viride. Herba viridis. R. *Arab.* ورق viruit, fronduit.
מָרוֹר *pl.* מְרוֹרִים herbae amarae. R. amarus fuit.
נָכוֹחַ rectus. —

עָמוֹק.

*) Man müßte denn יָגוֹר in der angef. Stelle für den Infinitiv, mit Auslaſſung des Verbi finiti חֲגוֹר (תְּיַגֵּר) halten, ſo daß es eigentlich heißen müßte: אֲשֶׁר אַתָּה יָגוֹר חֲגוֹר מִפְּנֵיהֶם.

עָמוֹק *F. c. Dag. euph.* עֲמֻקָּה profundus. R. — — fuit.

עָשׂוֹר decem. — —

עָשׁוּת nitidus, terſus, politus. R. — — fuit, ſplenduit.

צָחוֹר candidus, nitidus. R. nituit, albuit. (?)

קָטוֹן parvus. R. — fuit.

רָזוֹן princeps. R. *Arab.* gravis fuit — vel pondere, vel moribus.

שָׁרוֹק (*pl.* שְׁרֻקִים) fulvus, gilvus. R. *Ar.* شرق IV. ſplenduit, fulſit. coll. *Aram.* זְרַג. —

Ex Verbis quieſcent. י.

חוֹמָה (cap. 1. Infin.) murus. (*quaſ.* circuiens?) R. *Arab.* circuivit, circumdedit.

קוֹץ ſpina. (*quaſ.* der Stecher.) R. acutum eſſe. Inde: ſecare, abſcindere. coll. קָצַץ et קָצָה.

חוֹל arena. (der Brenner, Schmerzer?) R. חוּל dolere.

לוֹעַ faux. (cap. 1. Infin.) (*quaſ.* der Schlinger?) R. deglutire.

מוֹשׁ (c. 1. Infin.) vectis. (*quaſ.* der Beweger.) R. movere, propellere.

שׁוֹט flagellum, ſcutica. R. caedere. (*quaſ.* der Hauer?) Vid. c. 1. Infin.

חוֹר panes albi, ſimilaginei. R. חוּר albere.

פּוֹל faba. (?) cap. 1. Infin.

צֹאָה F. צֹאָה ſtercus, foetidum, ſordes. R. צוּא foetere.

תּוֹר (cap. 1. Infin.) torques. Circulus. (*quaſ.* circuiens?) R. ثار circuivit, in gyrum actus fuit.

בּוֹשׁ erubeſcens. R. pudefieri.

גּוֹחַ vid. Lex. noſtr.

חוֹלָה parturiens. R. חוּל parturire.

יוֹנָה columba. (?)
כּוֹס ονοκροταλος, truo. (Boch.)?
עוֹף avis. (*quaſ.* volans, volatile.) R. volare.
שׁוֹר taurus. (?) —
טוֹב (cap. 1. Infin.) bonus. R. bonum eſſe.
נוֹצָה (cap. 1. Infin.) pluma. (*quaſ.* germinans, efloreſcens.) R. germinare, efflioreſcere.
צוֹר id. q. צוּר. —
אוֹר lucens; 2) lux. R. lucere.
בּוֹס conculcans. R. conculcare.
גּוֹז evellens, eripiens. R. evellere, extrahere.
גּוֹב locuſtae *ſpecies.* R. *Arab.* ſecuit, fidit, laceravit. coll. גָּבַב denudavit foliis.
כּוֹחַ lacertae *ſpecies.* (*quaſ.* robuſta?)
קוֹף ſimia. R. *Arab.* قَفَا coll. قَفَّى ſecutus fuit veſtigia *alicujus.*
תּוֹר turtur. (?)

Ex verbis gemin. ע.

תֹּם (in der Bed.) integer. R. תָּמַם — fuit. Hieher könnte man, wenn man wollte, auch noch die oben Cap. 1. unter den Infinitiven der Form קָבֹל mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung (§. 1. Nr. 1. und Nr. 5.) rechnen.

Anmerk. Vielleicht könnte man auch eine Form des Particips Benoni קָבֹל annehmen, welche aus קָבוֹל blos abgekürzt ſeyn würde, wie im Infinitiv nicht nur die Form קָבוֹל (§. 1. Nr. 1.), ſondern auch die kürzere קָבֹל (§. 3.) vorkommt. Und dann könnte man die oben (§. 3. Nr. 1. 5.) unter dem Infinitiv der Form קָבֹל angeführten Wörter ſubjectiver, auch wol inſtrumentaler Bedeutung hieher rechnen.

§. 46.

Form קוֹבִיל.

Die Form קוֹבִיל (קֹבִיל) kommt nur ſehr ſelten, und zwar nur in einigen Verbis ל״ה vor. Z. B.

בּוֹכִי (f. בּוֹכִיָה oder בּוֹכִיי) F. בּוֹכִיָּה flens.

פּוֹרִי (f. פּוֹרִיָה oder פּוֹרִיי) F. פּוֹרִיָּה frugifer, fructuoſus. R. — — fuit.

הוֹמִי (f. הוֹמִיָה oder הוֹמִיי) F. הוֹמִיָּה ſtrepens, h. e. frequens et celebris (locus —). R. הָמָה, הָמַי ſtrepuit.

Abtheilung II.

Participe mit dem inſtrumentalen ב vor dem erſten Stammbuchſtaben.

Vorerinnerung.

Unſre hebräiſchen Grammatiken (die meinigen nicht ausgenommen) wiſſen noch nichts von einem Particip der erſten Conjugation mit ב vor dem erſten Stammbuchſtaben, und doch ſcheint auch ein ſolches Particip aufgenommen werden zu müſſen, wenn wir etwas tiefer, als gewöhnlich, in die Formalmechanik der hebräiſchen Sprache blicken wollen.

Es ſcheint unleugbar, daß die Wörter mit (dem inſtrumentalen) ב vor dem erſten Stammbuchſtaben, und inſtrumentaler Bedeutung, (übrigens mit dem ſimplen Character der erſten Conjugation) aus dem Futuro der erſten Conjugation gebildete (ſ. oben Cap. 2. gleich zu Anfang, Nr. 1.) Participe ſeyn.

Dies

Dies muß ich beweisen, und wenn man mir mehr und wichtigere Gründe, als die meinigen sind, entgegenstellt: so nehm' ich meine Meynung zurück.

Die aus der ersten Conjugation abstammenden Nennwörter, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, halt' ich für (aus dem Futuro abgeleitete) Participe der ersten Conjugation:

1) Weil sie, ihrem Ursprung nach, nichts so schicklich seyn können, und großen Theils, beym ersten Blick, sich als solche verrathen. Z. B. מִסְעָד fulcrum. (Eigentlich: stützend (fulciens); der Stützer. Daher freylich: fulcrum). מִצְעָד pes. (Eigentlich: incedens, der Geher, Schreiter.) u. s. w. *).

Zumal, wenn man dergleichen Nennwörter mit andern Conjugationen (Pihhel) vergleicht. Z. B. מְחַבֵּר *Fem.* מְחַבֶּרֶת ist doch gewiß das Participium in Pihhel; nun heißt aber das Wort auch: Commissura, retinaculum (id, quo res jungitur). Also — ein Nomen instrumenti, — seinem Ursprung nach ein unleugbares Participium der Conjug. Pihhel. — Ist es nun mit מִסְעָד, מִצְעָד u. s. w. anders?

2) Es wäre unnatürlich, diese Nennwörter zu Infinitiven (der Form mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben §. 33. ff.) zu machen, (s. oben die Einleitung, Nr. V. 1. S. 9. ff.); wenn gleich auch ein Infinitiv der ersten Conjugation, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, nach Aramäischer Art, erweislich ist (§. 33. ff.), und dieser Infinitiv, wie auch die Infinitive anderer Formen, mit der Nebenbedeutung eines Mittels, oder Werkzeugs, vorkommen.

 3) Das

*) Eben so z. B. מִשְׁבָּה avertens se, aversa. S. §. 50.

3) Das ב *instrumenti* und das ב *loci* (§. 33. f.) müssen sich doch wol, selbst dem Ursprunge nach, unterscheiden; folglich jedes (wenigstens unmittelbar) aus verschiedenem Tempore abstammen. Nun stammen die Wörter mit dem örtlichen ב vor dem ersten Stammbuchstaben, unmittelbar aus dem Futuro ab; die mit dem instrumentalen ב hingegen, wie andere Gründe lehren, unmittelbar aus dem Particip *).

4) Die Participe aller Conjugationen (nur Kal, wie man sagt, und Niphal ausgenommen,) haben zu ihrem (wesentlichen) Character ein ב vor dem ersten Stammbuchstaben †); und wenn wir dem Ursprung und der Grundbedeutung dieses participialen מ nachspüren, so finden wir leicht, daß es nichts anders, als das מ instrumenti sey. Denn z. B. מִקְטֹל ist, so viel ich sehe, ursprünglich so viel, als: das Instrument des Tödtens (מִ יִקְטֹל); das Werkzeug, welches tödtet. Daher *occîdens*, *trucidans*. — Eben so in allen übrigen Conjugationen, deren Particip durch ein מ vor dem ersten Stammbuchstaben gebildet wird. Nun giebt es Wörter (aus der ersten Conjugation), welche ein instrumentales ב vor dem ersten Stammbuchstaben, und — instrumentale Bedeutung haben: was werden diese denn seyn? — oder was können sie anders seyn, als — das Particip der ersten Conjugation, (in der bisher verkannten Participialform, mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben)? —

5) Die Araber haben ein ordentliches Particip der ersten Conjugation mit ב vor dem ersten Stamm-

*) S. die Vorrede.

†) מִתְקַבֵּל, מָקְבָּל, מַקְבִּיל, מְקֻבָּל, מְקַבֵּל u. s. w.

Stammbuchstaben *). Daß es gewöhnlich passiver Bedeutung ist, giebt so wenig einen Einwurf gegen den Gebrauch, den ich für meinen Zweck davon mache, als — es einen Einwurf gegen den activen Gebrauch des Particips Pahul giebt †), daß es eigentlich ein Particip. *passivum* ist! — Wenn man noch obendrein an die vage Bedeutung des Particips מְקֻבִּיל (und מְקֹבִיל) denkt, welches in einem Dialect (z. B. im Aramäischen) passiv, und in einem andern z. B. im Hebräischen und Arabischen (sonderlich im letztern) fast immer in activer Bedeutung vorkommt; und an Pahul, welches in einigen Fällen statt des Partic. Benoni vorkommt: so wird man mir daraus, daß مَقْبُولٌ bey den Arabern gewöhnlich ein passives Particip ist, keinen Einwurf gegen den Beweis machen, daß es überhaupt auch ein Particip der ersten Conjugation, mit ם vor dem ersten Stammbuchstaben, gebe. Merkwürdig ist auch, daß gerade dieses arabische, gewöhnlich passive, Particip (مَقْبُولٌ) auch im Hebräischen, und zwar, welches das merkwürdigste ist, in Nominibus instrumenti vorkommt, in welchen die Bedeutung schlechterdings activ, und folglich diese Form als ein Particip. activum, oder — Benoni, angenommen werden muß. Z. B.

מַלְבּוּשׁ vestis (qua vestitur. Eigentlich: Werkzeug des Kleidens; daher (ens) vestiens — und — *vestis*.)

מַנְעוּל sera (qua obseratur janua). Eigentlich: Instrument des Verschließens; daher: obse-

*) مَقْبُولٌ.

†) Z. B. אָחוּז tenens. Daher אֲחוּזֵי חָרֶב tenentes gladium.

rans (Particip) und *fera* (als *Nomen instrumenti* gebraucht!)

מַפּוּחַ follis (quo ſufflatur ignis). Eigentlich: Inſtrument des Blaſens; daher: ſufflans (Particip!) und follis (als *Nomen* inſtrumenti gebraucht!)

מָצוֹד (für מַצְוֹד oder מְצִיוֹד) rete (quo capiuntur piſces, ferae, aves). Eigentlich: Inſtrument des Fahens; daher: capiens, venans (Particip!) und — *rete* (als *Nomen* inſtrumenti gebraucht!) Eben ſo מַצְקֵעָה ſcalprum &c.

Es iſt offenbar, daß dieſes eigentlich Participia *activa* (Benonim) der **erſten** Conjugation und **ganz** die Form des arabiſchen **paſſiven** Particips ſind *).

Mehr, als dieſes alles, ſcheint mir zum Beweis der Exiſtenz eines **Particips der erſten Conjugation**, mit dem *inſtrumentalen* מ vor dem erſten Stammbuchſtaben, nicht nöthig, und wir haben nun zugleich den Vortheil, die inſtrumentale Bedeutung der nachher aufzuzählenden Wörter deſto leichter einzuſehen.

Es ſcheint ſich mit den *nominibus inſtrumenti*, als urſprünglichen Participien, und den, auch dem Gebrauch nach, eigentlichen und ordentlichen Participien, zu verhalten, wie mit den deutſchen Inſtrumentalwörtern, die auf er ausgehen, (z. B. Bohrer, Korkzieher ꝛc.) in Vergleichung mit dem gewöhnlichen und ordentlichen auf end ausgehenden Particip, (z. B. bohrend, korkziehend ꝛc.); denn auch dieſe auf er ausgehenden Wörter, mit Inſtrumentalbedeutung, ſcheinen urſprünglich ebenfalls Participe geweſen, nur aber lieber

als

*) Eben ſowol z. B. מְשׁוּבָה (für מַשְׁוּבָה) avertens ſe, averſa. Jer. 3, 6. 8. Hier iſt doch wenigſtens der nächſte Gedanke, dies ſey Particip.

als *Nomina substantiva* (instrumentaler Bedeutung) gebraucht worden zu seyn, als — das Particip auf end. — Aehnliche Parallelen können nun die Leser auch in andern Sprachen ziehen. —

Die Nennwörter mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben und mit instrumentaler Bedeutung kommen übrigens, in Ansehung der Verschiedenheit der Vocale, in sehr verschiedenen Formen vor, (wie die Nennwörter mit dem örtlichen ב und örtlicher Bedeutung §. 33.). Die Verschiedenheit der Vocale, in ihren verschiedenen Formen, erklären wir uns leicht, so bald wir daran denken, daß sie, als Participe mit ב, aus dem Futuro entstanden sind, dessen Vocale gerade eben so vag, oder unstet und veränderlich sind. Daher also die Formen:

1)	2)	3)	4)
מִקְבֹּל	מִקְבָּל	מִקְבֵּל	מַקְבּוּל
מַקְבֹּל	מַקְבָּל	מַקְבֵּל	
	מָקְבָּל	מָקְבֵּל	
	מָקְבָּל		

Oefters nehmen diese Formen auch noch die weibliche Endigung an, gleichsam — um auch noch einen besondern Character gewordener wahrer selbstständiger Nennwörter an sich zu tragen. Dürfte diese weibliche Endigung mit dem Gebrauch des paragogischen ה, (welches nicht selten, wie das א der Aramäer, emphatisch, d. i. statt des Artikels, gebraucht wird *)), verglichen werden: so verhielte sichs damit, wie mit dem Deutschen, wenn ich z. B. aus einem Infinitiv, durch Vorsetzung des Artikels, ein Nomen Substantivum bilde. Z. B. lesen (legere); das Lesen, u. s. w. Hätte diese Bemerkung Wahrscheinlichkeit, und nur nichts gegen sich: so könnte man auch noch weitern Gebrauch davon machen, und sich z. B. daraus erklären, warum so sehr viele Nennwörter, sonderlich als ursprüngliche

*) Z. B. עַתָּה (aus עָת, sonst עֵת tempus) *hoc tempore*. —

Infinitive, als gewordene selbstständige Nennwörter, die weibliche Endigung ה oder ת erhalten. — Doch dies im Vorbeygehen! Wir zählen jetzt Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben und mit instrumentaler Bedeutung nach der Verschiedenheit der Vocale des mittelsten Stammbuchstaben, vom nächsten §. 47. an, auf.

§. 47.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal ◌ֹ des mittelsten Stammbuchstaben.

מִקְבֹּל oder מַקְבֵּל.

Die erste Classe der instrumentalen Nennwörter, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, haben Cholem nach dem mittelsten Stammbuchstaben, und zum Bindevocal unterm מ entweder Chirek, oder (ֵ). Z. B.

מָאוֹר (für מַאְוֹר) luminare (quo illuminatur). R. אוֹר illuminari. Lucere.

מָחֲגוֹרֶת cingulum (quo cingitur vestis). R. cinxit, accinxit.

מְרוֹכָה mortarium (quo res contunduntur). R. דוֹךְ tundere.

מָחוֹל, מְחוֹלָה tibia (qua canitur). R. חלל, חול canere tibia.

מָחֲסוֹם capistrum (quo obturatur os). R. obturavit os.

מַלְכֶּדֶת decipula. R. לָכַד cepit.

מְנוֹרָה candelabrum (illuminationis instrumentum). R. נוּר lucere; illuminari.

מָסַךְ F. מְסָכָה tegumentum. R. סָכַךְ texit.

מָסֹרֶת (f. מָאֲסֹרֶת und מָאסֹרֶת) (vinculum, quo ligatur). R. אסר ligavit.

מָשׁוֹשׁ,

מְשׁוֹט, מִשּׁוֹט remus. (Al. שַׁיִט). R. שׁוּט, שִׁיט et נָשַׁט caedere, ſecare; 2) pertransire, percurrere.

מִשְׁקוֹל pondus (quo ponderatur). R. שָׁקַל ponderavit.

מִכְמוֹרֶת, מַכְמוֹר rete (quo concluduntur piſces). R. *Chald.* concluſit.

מָנוֹר jugum textorium. R. *Arab.* نَارَ orâ, diverſi coloris, ſignavit telam.

מָצוֹר (f. מַצִּיוֹד) *Fem.* מְצוֹדָה rete (quo capiuntur ferae, aves, piſces &c.) R. צִיד venari.

מַשּׂוֹר ſerra (*qua diſſecatur lignum*). R. נשׂר *Arab.* نَشَرَ diviſit. *Æth.* ſerravit, ſerra diſſecuit.

מִשְׁקוֹלֶת perpendiculum. R. שָׁקַל expendit, ponderavit.

§. 48.

Inſtrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal a (-, ſeltner -) des mittelſten Stammbuchſtaben.

מִקְבָּל. מַקְבֵּל. מְקַבֵּל. מָקְבָּל

מוֹרָג, מַוֹרַג tribula. (*Dreſchwagen.*) R. רָגַג *Arab.* رَجَّ movit, agitavit, tremere fecit.

מִזְרָק crater, cyathus. (*Vas, quo ſpargitur, vel funditur.*) R. ſparſit.

מַחֲלָף culter mactatorius (*quo inciditur*). R. incidit, perforavit.

מִכְבָּר crates. —

מִכְנָסַיִם femoralia (*in quibus reconduntur pedes*). R. collegit, recondidit. *Arab.* recondidit ſe, recepit ſe.

מַלְקָחַיִם, מִלְקָחַיִם forceps (*qua aliquid accipitur*). R. accepit.

מִסְגֶּרֶת

מִסְגֶּרֶת et מִסְגֶּרֶת taenia (*qua aliquid cingitur et circumcluditur*). R. clauſit, concluſit.

מַסָּע haſta (*qua confoditur*). R. נסע *Arab.* نسع pupugit. نشع confodit.

מֵעֲצָד dolabra. Lima. (?) R. *Arab.* reſecuit.

מִצְעָד pes. R. inceſſit.

מַקֶּבֶת malleus praeacutus (*quo perforatur*). R. נקב perforavit.

מַרְבָּד ſtragula (qua ſternitur)? Vel: funis, (*quo tenditur et ligatur lectus*). — R. ſtravit.

מִשְׁעָן, מִשְׁעֶנֶת ſuſtentaculum. Baculus (*cui quis innititur*). R. incubuit, innixus fuit.

(מִזְלָג) מִזְלָגָה uncinus, fuſcina (*qua aliquid abripitur*). R. (זָזַל abripuit??)

מַחֲבַת ſartago, frixorium. (Vid. חֲבִיתָה).

מָחְלָצָה veſtis (*qua homo ſe accingit*). R. (*Ar.* حلز) accinxit ſe.

מִכְמָר, מִכְמֶרֶת rete (*quo concluduntur piſces*). R. *Chald.* concluſit.

(מַלְמָד ſtimulus (quo boves *docentur* arare?) R. didicit. IV. docuit. — Conj. IV. (?) —)

מִנְעָל ſera (*qua obſeratur janua*). R. clauſit, obſeravit.

מָסָךְ tegumentum, velum (quo tegitur). R. סָכַךְ texit.

מִסְעָר fulcrum (*quo quid fulcitur*). R. fulcire.

מִסְפָּחָה velamen (?). Stragula (*qua ſternitur lectus*). R. *Æthiop.* ſtravit lectum.

מִפְשָׁעָה coxendix, femur. (*Inceſſus organon.*) R. inceſſit, greſſus eſt.

מִקְטֶרֶת thuribulum, *quo ſuffitur*. R. ſuffivit.

מִשְׁאֶרֶת, מִשְׁאֶרֶת maſtra (*in qua maſſa ferveſcit et fermentatur*).

מִשְׁקָל pondus (*quo ponderatur*). R. expendit, ponderavit.

מִשְׁקֶלֶת trutina. R. *ead.* — —

§. 49.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal e des mittelsten Stammbuchstaben.

מִקְבֵּל. מַקְבֵּל. מָקְבֵּל.

(מֹאזֶן (f. מָאזֶן Form מָקְבֵּל?) *Dual.* מֹאזְנַיִן bilanx (*qua libratur*). R. אָזַן et יָזַן *Ar.* وزن libravit, ponderavit. — Oder: für מְאֹזֵן *Part. Pohel.* (?))

מַעֲטֶה pallium, amictus. R. עטה (al. יעט) operire, amicire. It. — — se.

מָעֲקֶה peribolus tecti (*quo a delabendo prohibetur*). R. *Ar.* عقا *al.* عاق retinuit, detinuit.

מוֹסֵר (f. מֹאסֵר) vinculum. R. אָסַר ligavit.

מְזֵרָה ventilabrum. R. זרה ventilavit.

מִכְסֶה tegumentum. R. כסה texit.

מַשְׁמֵר, מַסְמֵר, מִסְמָר clavus (*quo aliquid configitur et firmatur*). R. *Chald.* et *Arab.* firmavit (clavis). *Æth.* fixit, confixit.

מִשְׁפֶּת *Dual.* מִשְׁפְּתַיִם canales, alvei (*unde bibunt pecudes*). R. שפת *Arab.* سفت bibit.

§. 50.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal u des mittelsten Stammbuchstaben.

מְחוּגָה (f. מַחוּגָה) circinus (*quo circinatur*). R. חוּג circinare.

(מְסֻבָּה vid. §. 47.) —

מַפּוּחַ follis. R. נָפַח flavit, sufflavit.

מַקְצוּעָה scalprum. R. abscidit. *Aram.* קטע praecîdit, amputavit.

מַלְבּוּשׁ

מַלְבּוּשׁ vestis (*qua vestitur*). R. vestire, vestire se.
מַכְעוֹל sera (*qua obseratur janua*). R. clausit, obsieravit.
מָצוּק fulcrum, basis (*qua aliquid firmatur*). R. צוּק et יָצַק compressit, compegit. Firmavit.

Abtheilung III.

Participe Pahul und Pahil.

Vorerinnerung.

Die Participe Pahul und Pahil sind blos verschiedene Formen. Ihre Bedeutung, und daher auch die der daraus gewordenen Nennwörter ist, in transitiven Zeitwörtern, passiv (und bezeichnet das Object der Handlung); in intransitiven Zeitwörtern aber und in solchen, die eine Qualität oder einen Zustand anzeigen, ist die Bedeutung (gleichsam) activ, und bezeichnet das Subject der intransitiven Handlung, oder der Qualität und des Zustandes.

§. 51.

Nennwörter als ursprüngliche Participe

A. der Form קָבוּל (Pahul.)

a) Von Zeitwörtern transitiver Bedeutung.

Diese bezeichnen das Object der Handlung. (Siehe die Vorerinnerung):

בְּתוּלָה (F. בָּתוּל) virgo. (*quasi separata, secluſa.*) R. *Arab.* segregavit.
חָרוּז *pl.* חֲרוּזִים ordines s. series margaritarum. R. *Chald.* perfixit, perforavit, perforando in ordinem collegit. *Arab.* subula perforavit.

יָצוּר

יְצוּר *pl.* יְצוּרִים cogitata, cogitationes. R. finxit. Concepit mente.

נְחוּשָׁה, נְחוּשׁ aes, cuprum. (?)

פָּקוּד praefectus. R. praefecit.

נְאֻם dictum, effatum, oraculum. (*Conſtr.* נְאֻם)

נְתִנִים dona. R. dedit, donavit.

יָלוּד natus; filius. R. genuit, peperit.

רָצוּעַ (vid. cap. 1. Infin.) ſtratum. R. ſtravit, ſubſtravit.

שָׁבוּעַ hebdomas, ſeptimana. (*quaſ.* ſeptata?) —

סְבוּאִים potationes. R. סָבָא potavit.

b) Von Zeitwörtern intranſitiver Bedeutung.

Dieſe bezeichnen das Subject. (S. die Vorerinnerung.) Z. B.

בָּטוּחַ innixus, confiſus, fretus. R. inniti, confidere.

חֲבוּרָה vibex. R. conſociavit ſe. —

זָכוּר recordatus (*qui in memoriam ſibi revocavit*). R. recordari.

לָמוּד aſſuetus, doctus. R. adſueſcere, diſcere.

סָמוּךְ nixus, innixus, fretus. R. nixus, innixus fuit.

עָבוּר praeteritum; quod praeteriit. Reliquus. Frumentum praeteriti anni. (?) (*Arab.* غبر).

שָׁכוּל orbatus. R. — — fuit, orbus factus eſt.

שָׁכוֹן (*pl.* שְׁכוֹנִים) commoratus, (*qui ſe ad habitandum demiſit*). R. habitavit, commoratus eſt.

יָקוּד accenſus, incenſus. R. accenſus fuit, exarſit *).

נָטוּשׁ diffuſus, extenſus, (*qui ſe diffudit et extendit*). R. diffudit ſe, extendit ſe.

סָרוּחַ extenſus, protenſus. R. extendit ſe.

עָטוּף

*) Wäre die Bedeutung des Zeitworts activ und tranſitiv: dann gehörte dies zu Nr. a, als Objecte.

עָשׁוּף viribus deſtitutus, labefactus. R. — — fuit.
קָלוּשׁ contractus. R. *Chald.* collegit, coaluit, adhaesit.
שָׁכוּר inebriatus, ebrius. Fem. שְׁכוּרָה, שֻׁכָּרָה. R. inebriatus, ebrius factus est.

c) Von Zeitwörtern einer Qualität oder eines Zustandes.

Diese bezeichnen wieder das Subject. (S. oben die Vorerinnerung).

אָמוּן *pl.* אֲמוּנִים fideles. R. fidus, fidelis fuit.
בָּאוּשׁ *pl.* בְּאֻשִׁים uvae putidae et malae. R. *Æth.* et *Arab.* mâlus, pravus fuit.
חָרוּל urtica. —
כָּבוּד F. (*c. Dag. euph.*) כְּבֻדָּה gravis honore, vel gloria, glorioſus, honorificus. R. gravis fuit.
סָגוּר aurum (*a rubedine, flavedine*). R. rubuit (*ſenſu latiſſ.* —)
עָמוּק F. עֲמֻקָּה profundus. R. — — fuit.
עָצוּם robuſtus. Numeroſus. R. — — fuit.
עָתוּר *pl.* עֲתוּדִים (*parata, praeſentia*) facultates, opes. R. *Arab.* paratus fuit, adfuit.
צָנוּעַ demiſſus, humilis. R. — — fuit.
שָׁלוּם integer. R. — — fuit.
אָנוּשׁ aeger, infirmus. R. — — fuit.
(אָשׁוּר rectus, erectus. R. אָשַׁר rectus, erectus fuit.)
חָמוּץ acris *colore?* Inde: rubicundus, puniceus. R. acuit, acer, acidus fuit.
חָרוּץ 1) acutus, acutum; — 2) praeciſus, definitus; — 3) tribula *acuta*; — 4) aurum. Vid. Lex. noſtr.
מָתוּק dulcis. (Pſalm 19, 11.) R. dulcis fuit.
נָחוּץ acutus. *Inde:* celer, feſtinus. R. *Arab.* celer fuit, celeriter ivit. نخص acutum reddidit, acuit.

עָרוּם callidus. R. — — fuit.

עָשַׁק, עָשׁוּק injurius, violentus. R. — — fuit. (*Sed trans.* vi, injuria oppreſſit. Inde P. P. עָשׁוּק oppreſſus. Deut. 28, 29. Pert. ad Nr. a.)

שָׁרוּט acutus. *Inde:* ſplendidiſſimus. R. acutus fuit. *Inde:* ſecuit.

Von Verbis quieſcentibus ע gehören theils gewiß, theils wahrſcheinlich hieher:

a) Von tranſitiven Zeitwörtern:

סוּפָה turbo. (*quaſ. abripiens.*) R. סוּף abripere, auferre. Vid. et cap. 1. Infin. —

פּוּר ſors. (*quaſ.* explorator, indagator?) R. פּוּר et פָּרַר *Arab.* فَرَّ (et فَرَّ) exploravit, indagavit. Vid. et cap. 1. Infin.

שׁוּר murus. (*quaſ.* circuiens, cingens.) R. سار circuivit, cinxit. Vid. et c. 1. Infin.

b) und c) Von intranſitiven, paſſiven, und von Zeitwörtern einer Qualität und eines Zuſtandes.

אוּר ignis. (*quaſ.* lucens.) R. lucere, lucidum eſſe.

דּוּר pila rotunda; 2) rogus, (*ſtrues lignorum rotunda?*) R. *Arab.* gyrum egit. X. rotundus fuit.

טוֹב (cap. 1. Infin.) bonum. (?) R. bonum eſſe.

רוּם, רָם (cap. 1. Infin.) altus.

בּוּץ byſſus. (*quaſ. nitens, albens.*) R. *Ar.* بَاضَ nituit. بَاضَ ſuperavit albedine.

חוּם niger. R. *Arab.* niger fuit.

חוּר albus. R. *Arab.* et *Chald.* albere.

עוּל infans. R. *Arab.* inclinavit in alteram partem.

צוּר petra. (*quaſ. acuta et praerupta.*) R. *Arab.* fidit, ſecuit.

שׁוּם allium (*ab odore*). R. שׁוּם et בָּשַׁם *Syr.* odoratus eſt.

סוּף alga (juncus). R. *Arab.* proxime acceſſit ad terram.

שׂוֹר inimicus, hoſtis (alteri inſultans). R. سُارَ inſiliit. سوّار inſultator.

צוּף favus (*melle fluens*). R. fluere.

רוּחַ (cap. 1. Infin.) ens halans, animatum. Perſona &c. R. ſpiravit, flavit.

§. 52.

Nennwörter als urſprüngliche Participe B. der Form קָבִיל (Pahil).

Daß Pahul und Pahil am Ende nur zwo verſchiedene Formen eines und eben deſſelben Particips ſeyn, (welches, in tranſitiven Zeitwörtern, paſſiver Bedeutung iſt,) iſt ſchon in der Vorerinnerung bemerkt, und erhellet leicht theils aus Vergleichung des aramäiſchen Particips (der Conj. I.) Pehil, mit dem Pahul der Hebräer, und theils aus der Willkühr des Gebrauchs der Formen קָבוּל und קָבִיל bey den Hebräern. Z. B.

אָסוּר und אָסִיר	heißt	vinctus.	R. Vincire, ligare.
בָּחוּר und בָּחִיר	—	electus.	R. Eligere.
יָלוּד und יָלִיד	—	natus.	R. Parere, gignere.
מָשׁוּחַ und מָשִׁיחַ	—	unctus.	R. Ungere.
פָּקוּד und פָּקִיד	—	praefectus.	R. Praeficere.
שָׁתוּל und שָׁתִיל	—	plantatus.	R. Plantare.

u. ſ. w.

Es verhält ſich daher mit der Bedeutung der Form קָבִיל eben ſo, wie mit der Form קָבוּל (§. 51.). — Nennwörter, als urſprüngliche Participe, der Form קָבִיל,

a) von Zeitwörtern tranſitiver Bedeutung, bezeichnen das Object der Handlung. Z. B.

אָסִיר vinctus. R. vincivit.

בָּצִיר munitus. (it. locus munitus.) R. munivit.

גָּדִישׁ

גְּדִישׁ *cumulus* collectus et congestus. *it.* sepulcrum. R. *Chald.* collegit, coacervavit. (Vid. c. 1. Infin.)

חָלִיל tibia. (*quasi* perforata.)

חָנִיךְ instructus, initiatus, praeparatus (*ad aliquod opus*). R. instruxit, praeparavit, initiavit.

יָצִיעַ stratum, (vid. c. 1. Infin.) subsstratum. R. stravit, subsstravit, subjecit.

כָּפִיס trabs. (?) R. *Syr.* contraxit, abbreviavit.

מַטִּיל vectis ferreus. (*in longum cusus et extensus?*) R. *Arab.* cudit, in longum extendit.

נָדִיב F. נְדִיבָה spontaneus, spontanea. (*Sponte impulsus, a.*) R. *Arab.* stimulavit, incitavit.

נָטִיעַ plantatum. Planta. R. plantavit.

נָסִיךְ princeps. (*q. d. unctus?* R. effudit, perfudit, inunxit.)?

נָחִיר electus. R. elegit.

נְבִיעַ scyphus. — (?) —

נְדִיל instita, fascia contorta et implicata. R. *Arab.* et *Aram.* implicuit, contorsit.

גְּלִילָה, גָּלִיל circulus. *Inde*: 1) tractus terrae rotundior; (*Germ. ein Kreis.*) 2) annulus.

יְדִיד dilectus. R. *Arab.* وَدَّ dilexit.

יְלִיד natus, filius. R. peperit, genuit.

כְּלִילָה, כָּלִיל perfectus, absolutus, totus *). *Adv.* prorsus, penitus. R. perfecit, consummavit.

כָּתִית tusus, tusum. R. tutudit, contudit.

מָשִׁיחַ unctus. Rex. R. unxit.

נָבִיא propheta, inspiratus. } R. inspiravit. (?) —
נְבִיאָה *Fem.*

נָזִיד coctum. Puls cocta. R. coxit.

*) In so fern das Zeitwort כָּלַל auch intransitive und passive Bedeutung gehabt hätte, würde dann כָּלִיל nun nicht objectiver, sondern subjectiver Bedeutung seyn und — daher zu Nr. b. und c. gehören. Diese Bemerkung gilt wieder von noch mehrern der hier angeführten Wörter! —

נָטִיל oneratus, onuſtus. R. oneravit, *it.* oneratus fuit. (Inde: portavit.) Vid. not. *).

נָצִיר cuſtoditus. R. cuſtodivit.

נָשִׂיא 1) princeps; (*evectus*, *elatus*.) 2) vapor, nubes (*evect. a terra in aërem*). R. extulit.

נָתִין *pl.* נְתִינִים Nethinaei (*quaſi: dati.* Levitis dati, quibus ferrent opem). R. נתן dedit.

סָפִיחַ ſponte creſcens (*ſine ſemente*). R. *Ar.* effudit. (*quaſ. effuſum.*)

עָמִיר (cap. 1. Infin.) manipulus, frumentum colligatum. R. *Ar.* ضمّ compreſſit, arctius colligavit.

עָסִיס (cap. 1. Infin. *Effect.*) muſtum. R. calcavit, expreſſit.

פָּנִין *pl.* פְּנִינִים corallia. (*quaſ.* diviſa?) R. *Ar.* diviſit, ſecuit.

פָּתִיל circumtortus, alligatus. Filum contortum. R. contorſit.

(צָבִין aculeus, ſpina. R. צכן et צרן *Arab.* et *Æth.* protexit, cuſtodivit.) *Signif. activ. eaque ſubject.*

צָפִין theſaurus reconditus. R. abſcondidit, recondidit.

צְפִיעִים *pl.* ſtercora (egeſta). } R. eduxit, egeſ-
צְפִיעוֹת liberi, poſteri. } ſit. — —.

קָרִיא vocatus, convocatus. R. vocavit, invitavit.

רָדִיד veſtis *diducta* (?) i. e. lata vel tenuis, pallium ſcil. vel indumentum exterius. R. extendit, diduxit.

רָקִיעַ expanſum; ſpatium extenſum. R. expandit, diduxit.

שְׁבִיסִים plectae. (?) Vid. Lex. noſtr.

שָׁמִיר 1) ſpina Aegyptiaca (q. d. cuſtodita i. e. a tactu et acceſſu tuta. coll. *Arab.* سمر. 2) Adamas. *Arab.* سامور adamas. R. cuſtodivit.

סָבִיב

סָבִיב *locus*, per circuitum circumſcriptus. Vel (vid. not. *)) circuiens *locus*. (Circuitus? vid. cap. 1. Infin.) *Adv.* circumcirca. R. circuivit, circumdedit.

עָגִיל orbiculus, annulus, inauris, in rotundum inflexa et convoluta. R. *Syr.* volvit, convolvit.

עָנִי (f. עָנִיָּה) miſer, afflictus, oppreſſus. R. afflixit. —

פָּטִיר libere dimiſſus, immunis. R. dimiſit, laxavit.

פָּסִיל ſculptum, ſculptile. R. ſculpſit.

פָּקִיד praefectus. R. praefecit. —

צָלִי aſſatum, aſſum. R. צלה aſſavit, toſſit.

צָמִיד 1) *armilla* brachio *circumligata*; 2) operculum vaſi alligatum. (coll. *Ar.* صبان) R. alligavit.

צָנִיף cidaris (capiti circumvolvi ſolita). R. circumvolvit.

קָלִי, קָלִיא toſtum. R. torrefecit, aſſavit, frixit.

קָצִיר *locus* abſciſſus, acceſſu difficilis. R. abſcidit.

רָבִיד torques, collare; ligaculum, collo alligatum. R. רבר et רבט *Arab.* ربط ligavit. — Inde رُبَاط ligaculum, vinculum.

רָכִיל exploratum *quid*. R. רכל *al.* רגל exploravit.

שָׁבִי (f. שָׁבִיָּה) captivus. R. שָׁבָה captivum duxit.

שָׂכִיר F. שְׂכִירָה mercenarius, mercede conductus. R. mercede conduxit.

שָׂנִיא F. שְׂנִיאָה exoſus. R. odit.

שָׂרִיג palmes. Vid. Conj. II. §. 57.

שָׁתִיל plantatum, planta. R. plantavit.

Eben ſo von *Verbis quieſcent.* ע.

חִיד (f. חִוִּיד) F. חִידָה acute dictum, aenigma. (Vid. cap. 1. Infin. *Effect.*) R. חוד acute dixit, aenigmatice locutus eſt.

שִׁיר, שִׁירָה canticum. R. שור cecinit, decantavit.

פִּיחַ fuligo, ab igne *efflata*. R. flavit, efflavit.
צִיר imago, idolum. R. צוּר formare.
רִיר ſaliva. R. רוּר et רוּל *Arab.* رَالَ ſalivam emiſit.

b) Von Zeitwörtern intranſitiver und paſſiver Bedeutung,

welche das Subject der Handlung oder des Leidens ausdrücken. (Siehe oben die Vorerinnerung.)

בְּרִיחַ fuga elapſus. R. fugit.
יָצִיא natus. R. exivit, prodiit; natus eſt.
נָחִית qui ſe demiſit. Deſcendens; demittens ſe. R. demiſit ſe, deſcendit.
עָתִיק aetate provectus. Vid. עָתַק.
יָגִיעַ defatigatus. R. defatigatus eſt.
נָזִיר 1) ſeparatus. Naziraeus. — 2) Vitis ſeparata, h. e. non culta, non amputata. R. ſeparavit, ſeparavit ſe, abſtinuit.
נְפִילִים (?) gigantes. —
פָּלִיט elapſus, ereptus. R. evaſit.

Eben ſo von *Verbis quieſcent.* ע.

קִים (f. קָרִים) hoſtis (qui inſurgit contra aliquem). R. קוּם ſurgere, inſurgere.
בִּין filius. R. נוּן augeſcere, propagare ſe.

c) Von Zeitwörtern einer Qualität und eines Zuſtandes, welche das Subject der Qualität und des Zuſtandes bezeichnen. (S. oben die Vorerinnerung.)

אָבִיב ſpica viridis, ariſta recens. R. *Ar.* viruit. (?) *Syr.* per ה (הבב) floruit.
אָפִיל *pl.* F. אֲפִילוֹת ſerotina. R. ſerus, ſerotinus fuit. R. *Ar.* occidit ſol.
אָפִיק fortis, robuſtus. *it.* torrens, alveus. R. fortis, robuſtus fuit.
בָּהִיר nitidus, candidus. R. clarus fuit, ſplenduit.
בָּרִיא pinguis. (*Al.* מָרִיא) —
הָגִין F. הֲגִינָה rectus, aptus, decorus. (*Chald.* הָגוּן).

חָמִיץ ſubacidus. R. *Arab.* acuit, fermentatus eſt.
חָצִיר gramen; 2) porrum (*graminis ſimile*). R. *Arab.* viruit, viridis fuit.
חָשִׁיף grex vilis, ad paucos redactus. R. *Arab.* diminutus, vilis, macer fuit, defecit.
יָהִיר ſuperbus. R. *Chald.* ſuperbus fuit, ſuperbivit.
יָמִין dexter; latus dextrum, manus dextra. —
נָגִיד princeps. R. *Arab.* ſtrenuus, magnanimus, clarus fuit. *Inde Hebr. Conj. IV.* manifeſtum fecit, indicavit.
נָסִיךְ princeps. R. *Arab.* virtuti ſe dedit.
נָעִים amoenus, ſuavis. R. — — fuit.
נָתִיב, F. נְתִיבָה ſemita. (*quaſ.* eminens, elata.) R. *Arab.* eminuit, elatus fuit.
סָרִיס eunuchus. Aulicus. R. *Arab.* ad venerem impotens fuit.
עָמִית ſocius, proximus.
עָרִיץ validus, vehemens, durus, violentus. R. — — fuit.
פֶּלִיא F. פְּלִיאָה mirificus, mirabilis. R. — — fuit.
צָנִין aculeus, ſpina. R. צנן et צון *Arab.* et *Æthiop.* protexit, cuſtodivit.
צָעִיר parvus. R. — — fuit.
קָדִים 1) anterior; 2) plaga mundi anterior, i. e. Oriens. R. prior, anterior fuit.
שָׁלִישׁ 1) triens, triental. — 2) Inſtrum. muſ. (?) 3) Tertius ſ. tertiae dignitatis a rege. —
שָׁעִיר piloſus. R. *Arab.* — — fuit.
שָׁרִיד reſiduus, ſuperſtes. R. — — fuit.
תָּמִים F. תְּמִימָה perfectus, integer. R. fuit.
אָבִיר fortis, robuſtus. R. — — fuit.
אָמִיר ramus ſummus, cacumen. R. (coll. מרא, ראם, רום, רמם?) altus, elatus fuit. — Vid. Lex. n.
אָצִיל optimas. R. *Arab.* nobili ſtirpe oriundus fuit.
בָּכִיר, F. בְּכִירָה primogenitus, a, natu prior. R. *Arab.* prior fuit, praeceſſit, praevertit.

חָלִיל profanum. R. — — fuit.
חָסִיד benignus, miſericors. *it.* ſanctus, pius. R. — — fuit.
חָרִיץ caſeus. (*quaſi acer.*) R. acer, acutus fuit.
טָרִי (f. טְרִיָּה) F. טְרִיָּה humidus, recens. R. *Arab.* recens fuit.
יָחִיד, יְחִידָה unicus, a, um. R. — — fuit, univit ſe.
מָהִיר promtus, expeditus, ſolers. R. — — fuit, feſtinavit.
נָדִיב 1) ſpontaneus; 2) princeps. R. ſtimulavit, impulit (ſe). *Arab.* egregius et nobilis fuit.
נָקִי, נָקִי infons. R. נָקָה vacuus, *it.* purus fuit.
סָדִין ſindon. (?)
סָחִישׁ, סָחִיס ſpontaneum, ſponte creſcens. —
עָדִין, F. עֲדִינָה mollis, tener, delicatus. R. *Arab.* عدس — — fuit.
עָשִׁיר dives. R. — — fuit.
עָתִיד (et עָתוּד) paratus.
פָּרִיץ violentus, durus. R. — — fuit.
צָעִיף peplum muliebre tenue. R. *Arab.* debilis, tenuis fuit.
קָצִיר ramus viridis, frons. R. *Arab.* قضر viruit.
רְבִיבִים imbres. (*quaſ.* copioſae. R. tenuis fuit.
שָׁנִי (f. שָׁנִיָּה) nitens. Inde: purpureus. Color purp. R. *Arab.* سنا nituit.
שְׁרִירִים nervi (a robore et firmitate). R. *Syr.* firmus, validus fuit, vel factus, firmatus eſt.

Und von *Verbis quieſcent.* ע.

גִּיד nervus (f. גִּיד). R. غيد mollis, tener, flexilis fuit.
צִיץ (f. צִיצָה) 1) flos; 2) pluma; 3) lamina ſplendens.

Zweyter Abschnitt.

Nennwörter

aus

der zweyten Conjugation. (Pihhel.)

Das erste Capitel.

Ursprüngliche Infinitive der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Fünferley Hauptformen (d. i. solche, die sich durch Verschiedenheit des Vocals des mittelsten Stammbuchstaben unterscheiden,) haben wir in den aus dem Infinitiv der zweyten Conjugation (Pihhel) abstammenden Nennwörtern zu merken, die dann wieder, in Ansehung des Vocals des ersten Stammbuchstaben, (bisweilen auch noch durch hinzukommende weibliche Endigung,) von einander abweichen:

1) קַבֵּל und קִבֵּל; und, mit weiblicher Endigung: קַבָּלָה, קַבֶּלֶת, קַבָּלוּת oder "קַב (§. 53.)
2) קָבֵּל und קִבֵּל (auch mit (-) statt (֗)); und, mit weiblicher Endigung: קַבָּלָה, קַבֶּלֶת, קַבָּלוּת oder "קָב (§. 54.)
3) קַבֵּל und קִבֵּל; und, mit weiblicher Endigung: קַבֶּלֶת, oder קִבֶּלֶת (§. 55.)
4) קַבּוּל und קִבּוּל (§. 56.)
5) קַבִּיל und קִבִּיל (§. 57.)

Anmerk. 1. Die Formen (Nr. 2.) קָבֵּל und (Nr. 5.) קִבִּיל scheinen indessen nur sehr wenige male dem

Infinitiv zuzugehören, und meistentheils (wie aus der fast immer subjectiven Bedeutung erhellet) Participe zu seyn. (S. §. 54. und unten die ursprünglichen Participe der Conj. II. —)

Anmerk. 2. Die Form (Nr. 1.) קִבֵּל (und קִבֵּל Nr. 2.) könnte auch fürs ursprüngliche Präteritum gehalten werden, so daß das beziehende Fürwort אֲשֶׁר dabey zu suppliren wäre, wie oben Nr. VII. der Einleitung gezeigt ist. Z. B. יִסַּד Jes. 28, 16. fundator. (Könnte aber auch das Futurum seyn, für יְיַסֵּד). Indessen kann sie auch der Infinitiv seyn, da diese Form desselben erweislich ist *).

§. 53.

Form קִבֵּל und קִבֵּל, und mit weiblicher Endigung קִבֵּלָה, קִבֵּלוּת, קִבֵּלֹת und קִבֵּ֫.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Formen, bezeichnen, jedoch vermöge der in der Conjug. Pihhel liegenden verstärkernden Bedeutung, immer intensiv,

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

(אָוָה *inde*) אַוָּה (f. אַוָּיָה) desiderium, concupiscentia. R. desideravit, expetivit.

(עִקֵּשׁ) עִקְּשׁוּת perversitas.

אִוֶּלֶת stultitia. Vid. אָוִיל.

(יִקֵּהּ) יְקֻהָה obedientia, obsequium. R. יָקַהּ paruit, obedivit.

גַּבַּחַת recalvatio. Vid. גִּבֵּחַ.

יַבֶּלֶת

*) Z. B. נִאֵץ.

יַבֶּלֶת defluxus pilorum copioſus. (*Ar.* وابلة, وابل)
R. fluxit, defluxit, profluxit.
עִוֶּרֶת caecitas. Vid. עִוֵּר Nr. 2.
עַוָּה (עַוָּה) עַוָּה (f. עַוָּתָה) perverſitas. R. עוה II.
pervertit.
קַדַּחַת febris ardentiſſima. R. accendit; arſit.
שַׁחֶפֶת tabes, emaciatio intenſa. R. *Chald.* tabuit,
Arab. tenuis ac macer evaſit.
דִּבֵּר, דִּבְרָה ſermo, dictio, locutio. R. II. locutus eſt.
קִטֵּר ſuffitus. R. II. ſufficit, adolevit.
רַחַם commiſeratio. R. II. miſertus eſt.
לָחֵם (f. לַחֵם) oppugnatio, bellum vehemens.
R. pugnavit, bellavit.
שֵׁרֶת miniſterium. R. II. miniſtravit.
מִלֵּאת (f. מְלֵאת) impletio. R. II. implevit.
שֵׁלֵם retributio. R. II. retribuit.
יַלֶּפֶת ſcabies, impetigo. R. *Arab.* ولف et الف
adhaeſit.
סַפַּחַת ſcabies, porrigo. —
צָרַעַת lepra.
קָרַחַת calvitium. Vid. Nr. 2. קֵרֵחַ. —
שַׁלֶּכֶת dejectio, defluxus foliorum. R. dejecit;
dejecit ſe.
חַלֵּק laevitas. R. *Arab.* حلق laevis fuit.
נְצֵרָה cuſtodia. R. cuſtodivit.
שְׁחִית perditio, corruptio. R. perdidit, corrupit.
עַצֵּב dolor. R. doluit.
פַּלֵּט refugium. R. evaſit, effugit.
בָּעֵר accenſio, combuſtio. R. II. accendit, combuſſit.
פַּלֵּט liberatio, ereptio. R. II. eripuit, liberavit.

2) Das Subject der Handlung u. ſ. w. Z. B.

אֲסֵר curvus (*plane contractus*). R. *Arab.* curvavit.
V. cohibitus fuit.

עִקֵּשׁ perverſus, tortuoſus. R. pervertit.
פֶּחָה (f. פַּחָה aus פַּחֲהָה) praefectus, dux. R. *Arab.* فحا voluit. —
אַחֵר F. אַחֶרֶת alius, alter. R. poſtremus fuit, moratus eſt.
(בַּדֶּה) *pl.* בַּדִּים mendax. R. בָּדָא, ברה commentus eſt, finxit. (?)
גִּבַּח recalvaſter. —
(הַוֶּה) הָוָה (f. הָוֶה) accidens — (*id, quod accidit*). Caſus. — Subſtantia, opes. R. הוה
هوي cecidit, accidit.
(זֵרֶה) *pl.* זֵרִים Jer. 51, 2. ventilator. R. זרה ventilavit.
חֵרֵשׁ ſurdus. R. ſurduit.
מֵאֵן renuens, obſtinatus. R. II. renuit.
מַהֵר feſtinus, promtiſſimus. *Adv.* feſtinanter, citiſſime. R. II. feſtinavit.
(עַוֶּה) עָוָה (f. עָוְהָה) — perverſum. — Vid. Nr. 1.
עִוֵּר F. עִוְרָה coecus. R. *Æth.* coecus fuit, vel factus eſt.
צָחֶה ſiccus, aridus, ſiticuloſus. R. ſitiit. *Arab.* (ضحى) ſudavit. Solem paſſus eſt.
(רַבֶּה jaculator.) *pl.* רַבִּים Jer. 50, 29. Hiob 16, 13. R. רבה jaculatus eſt.
בַּהֶרֶת papula ſ. puſtula, ex cute effulgens et promicans. Vid. בָּהִיר.
דַּבֶּשֶׁת gibbus cameli. —
שְׁלֵשׁ tertianus. Tertia generatio. R. II. triplicavit.
אִלֵּם mutus. (*quaſ.* ligatus linguâ?) R. ligavit. VII. obmutuit.
פִּקֵּחַ apertus (*oculis*), acute videns. R. aperuit. —
גֵּאֶה faſtuoſus, qui ſe valde effert. R. extulit ſe.
גִּבֵּן gibboſus.

חַוָּה (f. חַוָּה) villa, vicus. R. *Ar.* حوي collegit. *it.* ambivit. *Conj. V.* rotundus fuit.

כֵּהֶה, F. כֵּהָה contractus, corrugatus. Hebes (*quoad oculos*). R. hebes fuit, vel factus eſt. *Arab.* decrepitus fuit. *coll.* קָהָה obtuſus fuit, ſtupuit.

סָעִיף cogitationibus diſtractus ſ. inflatus. Vid. סְעִיף.

עִלֵּג balbus. R. *Ar.* علج et *Syr.* לעג balbutivit.

פִּסֵּחַ claudus. R. claudicavit.

קֵרֵחַ calvus. R. decalvatus eſt.

רֵעֶה amicus, ſocius. F. רֵעָה amica, ſocia. R. ſociavit ſe.

דַּלֶּקֶת febris ardentiſſima. R. arſit. *it.* accendit.

רְבִיעַ quartanus; quarta generatio. —

סְבֻכָּךְ perplexum, intricatum. R. — — fuit.

Anmerk. Es iſt ſchon in der Vorerinnerung in der Anmerk. 2. bemerkt, daß die Wörter der Form קִבֵּל, mit ſubjectiver Bedeutung, auch das urſprüngliche Präteritum in Pihhel ſeyn könnten, mit Auslaſſung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. Z. B. עִוֵּר coecus, d. i. אֲשֶׁר עִוֵּר qui coecutit. —

3) Das Object der Handlung. Z. B.

צַו (apocop. aus צִוָּה oder צַוָּה) praeceptum. R. praecepit.

אְשֶׁה aſſum, *quod aſſatur.* R. אשה *Arab.* שוי aſſavit carnem.

כְּסֶא, כִּסֶּה ſolium. R. II. texit, operuit. (Tegi ſolitum?) —

קָו und קַו (apoc. aus קַוֵּה oder קַוָּה) amuſſis, filum longe extenſum ſ. extendi ſolitum.

חֶבֶל malus navis (*funibus obligatus* ſ. *ligari ſolitus*). R. ligavit.

גְּרֻשׁ expulſus. *pl.* גְּרֻשִׁים. R. expulit.

4) Den

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

צַו vid. Nr. 3.

חֵלֶק (vid. Nr. 1.) pars. R. II. divisit.

דִּבְרָה, דִּבֵּר sermo, locutio. Vid. Nr. 1. —

נְשִׂאת (für נְשִׂאֵת) Nr. 1. — Donum, munus. R. II. obtulit.

5) ein Instrument, oder Mittel. — (Keins.) Siehe aber unten die aus dem Particip abstammenden Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. Cap. 3. §. 61.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. Z. B.

צַפַּחַת lecythus, ampulla. (*Chald.* טְפִיחָא) *Arab.* טפח et צָפַק implevit. *Conj. II.* transfudit vinum de vase uno in aliud.

קַלַּחַת (*Arab.* قُلْقُبُنْ) ahenum, olla. R. *Rabb.* (?) effudit. חָלַק replevit.

Siehe unten Cap. 2. die aus dem Futuro abstammenden örtlichen Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. —

§. 54.

Form קִבֶּל und קִבֵּל, (auch קִבַּל und קִבַּל, Pass. קֻבַּל); und mit weiblicher Endigung ה־, ת־ und וֹת.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Formen, bezeichnen (nur immer mit der in der Conj. Pihhel liegenden verstärkernden Idee):

1) Die

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

אֲדֶרֶת praestantia, excellentia. (Vid. et Nr. 5.) R. praestans, magnificus fuit.

בַּצָּרָה (*pl.* בְּצָרוֹת) siccitas, sterilitas. R. برض (?) pauca fuit aqua.

בַּקָּרָה inquisitio, perveſtigatio. R. II. diligenter quaesivit, inquisivit.

חַטָּת, חַטָּאָה, חַטְּאָת, חַטָּאת, חַטָּאת peccatum. R. חטא peccavit.

נֶחָמָה consolatio. R. II. consolatus est.

עַצָּבָת, עַצֶּבֶת dolor. R. doluit.

פָּרָשָׁה expositio. R. exposuit, declaravit.

צָרֶבֶת inflammatio, exarsio. R. incendit, combussit. — Incensus, combustus fuit.

שַׁבָּת, *Fem.* שַׁבַּת (*ex* שַׁבֶּתֶת) quies, cessatio. R. quievit, cessavit. —

בֶּהָלָה et בַּלָּהָה terror, perturbatio. Infortunium. *It.* praecipitatio, festinatio cum perturbatione. R. II. perturbavit, subito commovit. *it.* festinavit.

בַּקָּשָׁה petitio (obnixa). R. II. obnixe petivit.

חֳרָבָה exsiccatio. (Vid. Nr. 3.) R. exsiccatus, vastatus est.

נָאָצָה, נֶאָצָה contemtus. R. II. sprevit.

עַוָּתָה curvatio, contorsio. R. curvavit.

פַּלָּצוּת tremor, terror. R. tremuit, territus fuit.

קַלָּסָה illusio. R. II. illusit, irrisit.

שָׂרֶטֶת incisio, caesura (*in cute facta*). R. incîdit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität, des Zustandes ꝛc.

אַיָּל cervus. *F.* ה֫ et ת֫. R. fortis fuit.

אִכָּר agricola. R. *Arab.* V. fodit terram.

גַּחֶל pruna. *Fem.* גַּחֶלֶת. —

גַּלָּב tonsor, rasor. R. *Arab.* جلف rasit.

דַּיָּן, דַּיִן judex. R. judicare.
דַּכָּא valde attritus. R. attritus fuit.
חַטָּא peccator.
חַטָּאָה peccatrix. } R. peccavit.
טַבָּח coquus.
טַבָּחָה coqua. } R. mactavit. *Arab.* coxit.
אַשָּׁף aſtrologus. Magus. Praeſtigiator. R. *Syr.* incantavit.
גַּמָּר durus. Vid. Lex. noſtr.
גַּנָּב fur. R. furatus eſt.
דַּוָּי valde infirmus, aegrotus. R. דוי, דוה infirmus fuit, aegrotavit.
חַבָּר conſociator, confoederator. R. conſociavit, — — ſe.
חַלָּשׁ valde debilitatus. R. debilitatus eſt.
חָרָשׁ faber, artifex. R. ſculpſit, fabricatus eſt.
כַּחָשׁ mendax. R. mentitus eſt. —
כַּשָּׁף praeſtigiator. R. praeſtigiatus eſt.
נַגָּח cornupeta, petulcus. R. feriit cornibus.
סַלָּח condonator. R. condonavit.
פָּרָשׁ eques. R. *Arab.* rei equeſtris gnarus fuit.
קַנָּא aemulus, zelotypus. Aemulator, zelotes. R. aemulari; invidere. —
(קַשָּׁב) *Fem.* קַשָּׁבֶת auſcultatrix. R. auſcultavit.
קַשָּׁת ſagittarius. Vid. קֶשֶׁת.
רַכָּב eques, auriga. R. vectus eſt, equitavit.
שַׁלָּשׁ, *Fem.* שַׁלָּטֶת Dominus, dominatrix. R. dominatus eſt.
שַׁלָּה (per (_)) Mal. 2, 16. repudiator.
חַלָּמוּת (*Arab.* حلومة) lac coagulatum. R. ſolidatus fuit. —
לַהָבָה, לַהֶבֶת flamma vehemens. R. fiammavit.
צַמֶּרֶת ſummitas rei. *Pars rami* graciliſſima. R. imbecillis fuit.
מַלָּח nauta, remex. R. *Chald.* remigavit.

סַבָּל bajulus. R. portavit, bajulavit.
סָרָב refractarius. Rebellator. R. *Chald.* rebellis fuit.
עָוֶל iniquus. R. iniquus fuit.
עָמָד adſtitor, comes. (*Inde c. Suff.* עִמְּדִי &c. mecum, apud me.) R. עמד ſtetit, adſtitit.
(פָּחָה f. פַּחֲוָה aus פַּחֲוָה §. 53.)
צַיָּד venator. R. צוד venari.
קַלָּע funditor. (Vid. קָלַע).
רַקָּח conditor, unguentarius, aromatarius. *Fem.* רַקָּחָה. R. condivit, aromata miſcuit.
רַמָּךְ (*Arab.* رَمَكٌ) equa. R. *Arab.* tenuis et gracilis fuit corpore.
רַגָּז trepidus, metu vehementer commotus. R. tremuit.
בָּרְקַת, בָּרָקֶת ſmaragdus. R. fulſit, fulguravit.

Paſſ.

יָלוֹד qui gignitur, naſcitur. R. יָלַד II. Paſſ. genitus eſt.
קִבְעַת faex. R. *Arab.* reliquus fuit, ſuperfuit.

Anmerk. Daß die Form קִבֵּל, mit ſubjectiver Bedeutung, wol auch für ein urſprüngliches Particip der Conj. II. gelten könne, ſ. unten Cap. 3. — Vorerinnerung.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

חָרֵב (f. חָרוּב) *Fem.* חֲרֵבָה (Nr. 1.) exſiccatum. —
יָבֵשׁ F. יְבֵשָׁה exſiccatum, arefactum.

Anmerk. Jedoch nur in ſo fern man den Stammwörtern active und tranſitive Bedeutung giebt, (חרב, יבש exſiccavit; arefecit) gehören beide Nennwörter hieher; nimmt man aber nur die paſſive und neutrale Bedeutung (exſiccari, exareſcere) an, dann gehören beide Nennwörter zu Nr. 2. —

So auch aus *Pühhal*:

אָכָל quod conſumitur. R. אכל conſumſit.

לֻקָּח qui accipitur, aſſumitur. R. ſumſit, accepit.

כֻּסֶּמֶת zea, ſpeltha. (Quod tonderi ſoleat?) R. tondere, detondere.

4) Den Effect der Handlung. (Keins!)

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

מַטְבֵּעַ, מַטְבֵּעָה, מַטְבֵּעַת annulus obſignatorius. R. *Arab.* et *Syr.* impreſſit, ſignavit, obſignavit.

אֶסָּר votum. (*quaſ.* obligationis medium.) R. ligavit, obligavit.

אַדֶּרֶת (Nr. 1.) pallium. R. magnificus, excellens fuit.

Anmerk. Uebrigens ſ. auch unten die aus dem Particip abſtammenden Nennwörter mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben. Cap. 3. §. 61.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. (Keins.)

§. 55.

Form קִבֵּל, קִבֵּל, (Paſſ. קֻבַּל); und mit weiblicher Endigung קִבֶּלֶת, קִבָּלֶת.

Die Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive dieſer Formen, bezeichnen (mit der in der Conjug. Pihhel liegenden verſtärkernden Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

בַּצֶּרֶת ſiccitas, ſterilitas. —

יִסּוּר redargutio, correptio, eruditio. R. II. erudivit, corripuit.

בִּקֻּרֶת

בִּקֹּרֶת inquiſitio diligens. R. II. inquiſivit.
מָאֹס (f. מַאֵס?) contemtus. R. ſprevit.
סִבֶּל oneratio, onus. R. II. *Paſſ.* oneratus eſt.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität, des Zuſtandes. Z. B.

צִפֹּר paſſer. Avis. R. ſibilavit, cecinit.
קִפֹּד hiſtrix. Erinaceus (*ab horridis aculeis*). R. *Syr.* horripilavit.
גִּבּוֹר fortis, heros. R. fortis, validus fuit.
(שִׁבֹּל) שִׁבֹּלֶת 1) ſpica; 2) fluxus aquae. R. proceſſit, — *vel fluendo, vel creſcendo, vel eundo.*
קִפֹּז ſerpens jaculus. R. *Chald.* et *Arab.* ſubſiliit, inſiliit.
כִּיּוֹר plane rotundum quid. 1) labrum rotundum; 2) ſuggeſtus; 3) focus ſ. pyra. Vid. כִּיר.
עֵרֹם (f. עֵרוֹם) nudus. R. — — fuit.
רִבּוֹא, רִבֹּאָה, רִבֹּאוֹת myrias. R. רבה multus fuit, vel factus eſt.
קַנַּא ſumme zelotypus; vehementer aemulus. R. aemulus, zelotypus fuit, aemulatus eſt.
שִׁכּוֹר valde ebrius, ebrioſus. R. — — fuit, vel factus eſt.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

יִלּוֹד natus. R. ילד genuit, peperit.
מָאֹס (f. מַאֵס) (Nr. 1.) contemtus *Objectum.* R. ſprevit.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

(יִלּוֹד natus. Vid. Nr. 3. —)

5) ein Inſtrument, oder Mittel.

(בָּחוֹן ſpecula. Vid. Nr. 7.)
כַּפֹּרֶת operculum. R. texit, obtexit.
רָתּוֹק catena. R. vinxit, ligavit.
כִּנּוֹר cithara. (*Ar.* كِنَّارٌ ſambuca, pſalterium.)

פָּרֹכֶת velum. R. פרך (כפר) texit.
כַּמּוֹן cuminum. R. *Syr.* condivit.
כְּתֹנֶת tunica. Vid. כָּתֹנֶת.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

בָּחוֹן ſpecula. R. exploravit.
מְלוֹא locus oppletus; terrâ et lapidibus aggeſtus. R. implevit. Plenus fuit.
צִנּוֹר (*Ar.* ناصر) canalis. R. *Ar.* נצר abunde rigavit.

§. 56.
Form קִטּוֹל, קִטּוּל.

Die Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive dieſer Form, bezeichnen (mit verſtärkter Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

גִּדּוּף, גִּדּוּפָה contumelia, convicium. R. conviciatus eſt.
כִּפּוּר expiatio. R. expiavit.
פִּתּוּחַ ſculptura. R. II. ſculpſit.
רִקּוּעַ diductio, expanſio. R. diduxit, expandit.
רַתּוּק catena. R. ligavit.
שִׁמּוּר obſervatio. R. II. (*diligenter*) obſervavit.
בַּטּוּחַ F. בַּטּוּחָה fiducia, ſecuritas. R. confiſus eſt.
בִּעוּת terror, perturbatio. R. II. terruit.
טִפּוּחַ educatio. R. educavit.
נִחוּם conſolatio. R. II. conſolatus eſt.
שִׁלּוּם, שִׁלּוּמָה retributio. R. II. retribuit.
חַדּוּד acumen. R. acutus fuit.
חַלּוּק laevitas. R. laevis fuit.
פִּגּוּל impuritas, foeditas. R. *Chald.* foetuit.
זֵרוּעַ ſatio. (Nr. 3.) R. ſevit, ſementem fecit.

חִבּוּק

חִבּוּק complicatio, amplexus. R. complicuit, amplexatus est.
צִבּוּר coacervatio. (Nr. 4.) R. coacervavit.
קִבּוּץ (Nr. 4.) congregatio. R. II. collegit, congregavit.
שִׁכּוּל orbatio. R. orbus fuit, vel factus est.
שִׁלּוּחַ missio; dimissio. R. misit. II. dimisit.
אַשּׁוּר gressus, incessus. R. incessit.
נְאָף adulterium. R. adulteratus est.
הִלּוּל laudatio, laus. (Nr. 4.)
מִלּוּא, מִלּוּאָה impletio, insitio. R. II. implevit.
עֲצוּמָה corroboratio. R. II. roboravit.
שִׁקּוּי, שִׁקּוּ (Nr. 5.) irrigatio. R. II. irrigavit.
שִׁקּוּץ abominatio. R. II. abominatus est.
חָרוּץ solertia. (Nr. 2.)

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zustandes, der Qualität. Z. B.

בָּחוּר, בַּחוּר juvenis. —
חִשּׁוּר radius rotae. —
חַבּוּר, חַבּוּרָה vibex, livor. Vid. חֲבוּרָה.
בִּכּוּר, בִּכּוּרָה, בַּכּוּרָה primitiae. R. praecessit, praevenit.
חִשּׁוּק canthus, rotae peripheria. R. II. arcte cinxit, amplexatus est.
אַלּוּף familiaris, amicus, socius. (Assuetus. *Inde:* Maritus.) Dux. *Inde:* Bos. R. didicit, assuevit.
גִּלּוּל idolum. R. *Arab.* magnus, illustris fuit, dignitate eminuit.
לָמוּד doctus, assuetus. R. didicit, assuevit. II. docuit. (Objekt.? Nr. 3.)

3) Das Object der Handlung. Z. B.

זְרוּעַ (Nr. 1.) satum. R. seminavit.
בְּקוּר panis biscoctus. (?) (Vid. Lex. nostr.)

צִמּוּק uva paſſa; arefacta, ſicca. R. aruit. II. arefecit.

שַׁכּוּל, שַׁכּוּלָה orbatus; orbata. R. II. orbavit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

סִפּוּן tegmen, laquear. R. obtexit, tabulavit.

צִבּוּר (Nr. 1.) acervus congeſtus. R. congeſſit.

שִׁלּוּחַ (Nr. 1.) munus (miſſum). R. miſit.

אַשּׁוּר (Nr. 1.) greſſus. R. II. inceſſit.

פִּקּוּד mandatum, commiſſum. R. mandavit, commiſit.

קִבּוּץ (Nr. 1.) caterva congregata. R. II. collegit, congregavit.

רִקּוּחַ *pl.* רִקֻּחִים unguentum. R. aromata miſcuit, unguenta confecit.

הִלּוּל laus. R. II. laudavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

חִתּוּל faſcia. R. ligavit.

צִפּוּי tectorium (*quo quid obducitur*). R. II. obduxit, obtexit.

רַתּוּק catena. R. vinxit, ligavit.

עַמּוּד columna (*qua quid ſtabilitur et firmatur*). R. II. ſtabilivit.

צִיּוּן ſignum, munimentum. R. *Chald.* II. ſignavit, deſignavit.

קִשּׁוּר redimiculum, taenia, faſcia. R. II. firmiter ligavit, colligavit.

שִׁקּוּי, שִׁקּוּ (Nr. 1.) potus (*quo irrigatur*). R. II. irrigavit.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. Z. B.

בַּחוֹן ſpecula, turris. R. II. diligenter exploravit.

גַּבּוּל collis, mons. —

§. 57.

Form קַבִּיל und קִבִּיל,

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Form, bezeichnen (mit verstärkter Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

(צָפִי) F. צְפִיָּה (*c. Dag. euph. in 3 rad.*) speculatio. R. צפה II. speculatus est.

2) und 3) Das Subject, oder Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אַסִיר *firmiter*, *arcte* ligatus. R. vinxit, ligavit.

שָׂרִיג (*pl.* שָׂרִיגִים) palmes vitis. R. implicuit, intricavit.

אַצִיל axilla. — (?)

* * *

בָּרִיחַ fuga celeri elapsus. (?) R. fugit.

אַבִּיר valde robustus; valde durus. Vid. אָבִיר.

אַמִּיץ valde robustus. R. fortis, robustus fuit.

כַּבִּיר valde magnus (*et potentia*, *et numero*). R. magnus fuit.

עַלִּיז F. עַלִּיזָה vehementer laetus. R. laetus fuit.

צַדִּיק justus, pius. R. — — fuit.

(צַמִּים violentus. Tyrannus.)

שַׁלִּיט potens; dominus. Vid. שָׁלַט.

תַּקִּיף valde fortis, praevalidus. R. fortis fuit.

עַתִּיק aetate provectus. (Vid. עָתִיק.) *it.* remotus, ablatus.

אַדִּיר magnus, magnificus, excellens. R. — — fuit.

יַקִּיר valde pretiosus, carus. R. carus, pretiosus fuit.

סַפִּיר sapphirus (*a splendore eximio*). R. *Arab.* micuit.

סָרִיס (Gen. 40, 2.) *cum* (ֿ) *impuro*. Eunuchus. Aulicus. Vid. §. 52. —

פֶּרִיץ (*cum* (ֿ) *impuro*). Vid. פֶּרִיץ §. 52. c.

שַׁגִּיא valde magnus. R. magnus fuit.

תַּנִּין balaena. Crocodilus &c.

Anmerk. Aus der verhältnißmäßigen Menge der Wörter dieser Form (קַבִּיל) mit subjectiver Bedeutung, scheint zu erhellen, daß diese Form vielleicht richtiger für eine Form des Particips der Conj. II. (Pihhel) gehalten werde. Dann — würden diese Wörter subjectiver (und objectiver) Bedeutung, unter die ursprünglichen Participe Pihhel (Cap. 3.) gehören. —

4) Den Effect der Handlung. Z. B. (??)

צַפִּיחִית (*Ar.* طَبِيخ) placenta bene cocta. R. *Ar.* coxit, assavit. — صفيح dilatavit. (??)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

פַּטִּישׁ malleus. R. *Ar.* فطس dilatavit, extendit (*ferrum*). Hebr. פָּשַׁט. —

כַּשִּׁיל securis. R. II. prostravit.

סַכִּין (*Chald.* סַכִּין) culter, gladius. R. *Aram.* נכס jugulavit, occidit.

לַפִּיד fax, lampas.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. (Keins!)

§. 58.

Paragogische Nennwörter aus dem Infinitiv der Conjug. II. (Pihhel) der Formen קַבֵּלוֹן und קִבֵּלוֹן, קַבָּלוֹן und קִבָּלוֹן. —

Die Infinitive (der Conj. Pihhel) der Formen קַבֵּל und קִבֵּל (§. 53.), קַבָּל und קִבָּל (§. 54.)

(§. 54.) nehmen bisweilen auch noch, zur weitern Verstärkerung der Bedeutung, die paragogische Sylbe ִי an, und so entstehen denn die Formen

קִבְלוֹן . קַבְּלוֹן
קַבְּלוֹן . קִבְּלוֹן.

Wörter dieser Formen bezeichnen (in sehr verstärkter Bedeutung):

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

בִּזָּיוֹן contemtus summus. R. בָּזָה, בָּזַי sprevit.
דִּרָאוֹן ignominia summa. R. *Arab.* repulit.
הֵרָיוֹן, הֵרוֹן conceptus. R. הָרָה, הָרַי concepit.
חֶזְיוֹן visio eximia, divina. R. חָזָה, חָזַי vidit, somniatus est.
יֵרָקוֹן 1) aurigo, subviridis flavedo; 2) rubigo segetis. R. viruit, viridis &c. fuit.
כִּשָּׁלוֹן lapsus totalis, ruina. R. lapsus est, ruit.
עִוָּרוֹן coecitas totalis. Vid. עִוֵּר.
עִצָּבוֹן dolor. R. doluit.
צִמָּאוֹן ariditas summa. R. sitivit.
רִקָּבוֹן putredo totalis. Vid. רָקַב.
בִּטָּחוֹן fiducia, securitas summa. R. fisus, confisus est.
הֲגָיוֹן irrisio. *It.* interjectio — irridentis. R. הָגַי, הָגָה irrisit &c. Vid. Lex. nostr.
זִכָּרוֹן recordatio firma. R. recordatus est.
חִפָּזוֹן festinatio maxima. R. festinavit.
חִשָּׁבוֹן cogitatio intenta. R. cogitavit.
כִּלָּיוֹן consumtio totalis. R. כָּלָה, כָּלַי consumtus est.
נִקָּיוֹן innocentia summa. R. נָקָה, נָקַי purus, innocens fuit.
עִזָּבוֹן venditio mercium multa. Mercatura. R. reliquit (überlassen —).

קִפָּאוֹן concretio, condenſatio maxima. R. concrevit, condenſatus eſt.
שִׁבָּרוֹן fractio, contritio. R. fregit.
שַׁבָּתוֹן quies ſumma. R. quievit.
שִׁגָּעוֹן amentia ſumma. R. *Arab.* سجع rhythmice locutus fuit. Inde amens f.
שִׁגָּיוֹן (pro שִׁגָּעוֹן) carmen ſubtriſtis argumenti. R. שגע سجع rhythmice locutus fuit, gemuit.
שִׁבָּא vocem protendit.
שִׁדָּפוֹן uredo copioſiſſima. R. aduſſit.
שִׁמָּמוֹן ſtupor maximus. R. deſolatus fuit. Obſtupuit.
שִׁכָּרוֹן (Nr. 5.) inebriatio maxima. R. inebriatus eſt.
תִּמָּהוֹן ſtupor maximus. R. תָּמַהּ miratus eſt, ſtupuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.
דִּרְבוֹן, דִּרְבוֹנָה ſtimulus peracutus. R. *Ar.* ثرب acutus fuit. (ث?)
קִמּוֹשׁ urtica major. Vid. קִמּוֹשׁ.
סִלּוֹן ſpina (quaedam major). R. סלה *Aram.* et *Æth.* odit, ſprevit, averſatus eſt.
קִנָּמוֹן cinnamomum. R. *Arab.* graviter oluit. Et قنن gratus fuit.

3) Das Object der Handlung. Z. B.
עֵרָבוֹן pignus eximium. R. miſcuit. — Oppignoravit.
פִּקָּדוֹן ſollicite depoſitum, accurate cuſtodiendum.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.
זֵרָעוֹן pl. זֵרְעוֹנִים legumina praeſtantiſſima. R. ſerere.
עִשָּׂרוֹן decima pars Ephae. R. II. decimavit.
חִשָּׁבוֹן (Nr. 1.) inventum probe excogitatum. R. cogitavit.

5) ein

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

גְּלָיוֹן 1) volumen (magnum —); 2) pallium.

צַוָּרוֹן collare, monile. (*Arab.* صوار pl. armillae.)
R. צוּר, צָרַר ligâvit.

זִכָּרוֹן (Nr. 1.) memoriale s. monumentum firmum et constans. R. recordatus est.

קְלָשׁוֹן furca (major). R. לָקַשׁ (?) collegit.

שִׁכָּרוֹן vinum fortissimum. R. inebriatus est. (Nr. 1.)

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort.

בְּצָרוֹן munimentum firmissimum. R. munivit.

Das zweyte Capitel.

Ursprüngliche Futura der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Aus dem Futuro der Conjugat. II. (Pihel) stammen ab

A. mittelbar

1) die Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. Da diese aber erst auf diese Weise gewordene Participe sind: so gehören sie unter die ursprünglichen Participe. Cap. 3.

B. unmittelbar

2) die Nennwörter mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 59.)

3) die Nennwörter mit ת oder י vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 60.)

§. 59.

Ursprüngliche Futura mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Futura der Conj. II. (Pihhel), mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher mit örtlicher Bedeutung, sind:

מְבַשֶּׁלָה culina (*locus, ubi coquitur*). R. II. coxit.

מְקַטֶּרֶת locus, quo suffitur. Altare. R. II. suffivit.

§. 60.

Ursprüngliche Futura mit ת *) vor dem ersten Stammbuchstaben.

Nennwörter, als ursprüngliche Futura (und zwar die dritte weibliche Person des Singulars, mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר), sind, und bezeichnen:

1) Die Handlung selbst.

תְּבַלּוּל suffusio. R. בָּלַל miscuit, perfudit.

2) Das Subject der Handlung. Z. B.

תְּאַשּׁוּר arbor quaedam frondosa, procera, oleosa. R. — — —.

*) Mit (י) aus der dritten männlichen Person des Fut. Pihhel abgeleitete Nennwörter kommen nicht vor.

Das dritte Capitel.

Ursprüngliche Participe der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Aus dem Participp der Conj. Pihhel könnten abgeleitet werden:

1) Die Nennwörter der Formen

קִבֵּל, קַבָּל und קִבָּל,

welche subjective Bedeutung haben, und oben §. 54. und 57. unter den Infinitiven dieser Formen (Nr. 2.) stehen. — Das Particip der Conj. Pihhel hat zwar sonst gewöhnlich das instrumentale מ vor dem ersten Stammbuchstaben; aber warum sollte nicht auch ein Particip in Pihhel ohne מ gedacht werden können, da die Participe in Kal und Niphal gewöhnlich kein מ haben, und — die Bedeutung jener Nennwörter (der Formen קִבֵּל, קַבָּל und קִבָּל) so natürlich auf participialen Ursprung leitet? Indessen mögen diese Wörter, oben, unter den Infinitiven, stehen bleiben. Man kann sich dieselben doch hieher denken! — Hingegen müssen aus dem Participp abgeleitet werden:

2) Die Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, welche ein Instrument bezeichnen. (§. 61.)

§. 61.

§. 61.

Ursprüngliche Participe der Conj. II. mit ם vor dem ersten Stammbuchstaben, und instrumentaler Bedeutung.

Die Nennwörter, als ursprüngliche (oder vielmehr mittelbar, aus dem Futuro gebildete) Participe der Conj. II. mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher instrumentaler Bedeutung, sind:

מְחַבְּרָה commissura, retinaculum (*id, quo res junguntur*). R. II. junxit.

מְנַקִּיּוֹת scopae, *quibus emundatur*. R. נקה mundus fuit. II. mundavit.

מְכַסֶּה tegumentum, *quo tegitur*. R. II. texit.

מְתַלְּעָה et מְלַתְּעָה dens prominens, — molaris? R. לָתַע commoluit.

Folgende beide ursprüngliche Participe haben objective Bedeutung:

מְקֻרָה contabulatum. R. II. contabulavit.

מְתֻעָב abominationis *Objectum*. R. II. abominatus est.

Drit-

Dritter Abschnitt.

Nennwörter

aus

der dritten und allen übrigen Conjugationen.

Vorerinnerung.

Ich nehme hier, zur Sparung des Raums, die sämmtlichen übrigen Conjugationen zusammen. Die verschiedenen Formen der Conjugationen, von welchen abgeleitete Nennwörter vorkommen, wird man nunmehr leicht von selbst bemerken.

Das erste Capitel.

Ursprüngliche Infinitive der dritten und aller übrigen Conjugationen.

§. 62.

A. Simple Formen; imgleichen mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben *), und mit der weiblichen Endigung.

Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive der dritten und übrigen Conjugationen, — in ihren simplen Formen, und — mit weiblicher Endigung, bezeichnen:

1) Die

*) Jedoch nicht die mit localer (Cap. 2.) oder Instrumental- (Cap. 3.) Bedeutung! —

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

Conj. III. קוֹבֵל (*Pohel.*)

(כּוּגַד) בּוֹגְדָה praevaricatio. R. praevaricatus eſt.
אוֹבֵד exitium. R. periit.
יוֹבֵל (?) jubilatio, jubilum.
שִׁמֵּם deſolatio. (Nr. 3.) R. שָׁמֵם deſolatus eſt.
הוֹלֵלוּת, הוֹלֵלָה inſania, ſtultitia. R. III. inſanivit.
אוֹרֵחָה greſſus, iter. (Nr. 2. 5.)
פּוֹעֵל opus. R. operatus eſt. —

Conj. IV. activ. (*Hiphil.*)

הֲנָחָה tranquillatio, remiſſio. R. נוּחַ IV. ad quietem perduxit. (coll. הֲנָפָה agitare Jeſ. 30, 28. R. נוּף.)
הַשְׁמָעוּת annunciatio, relatio. R. IV. annunciavit, narravit. (audire fecit.)
הַמְשֵׁל dominatio, dominium. R. dominatus eſt.
הַפְצֵר inſtantia, pertinacia. R. inſtitit.
הַשְׁקֵט tranquillitas. R. tranquillus, pacificus fuit.
הַכָּרָה agnitio, reſpectus. R. IV. agnovit.
מַשְׁחִית perditio. (Prov. 18, 9.) R. IV. perdidit.
הַפּוּגָה terminatio, finitio. R. פּוּג ceſſare.
הַצָּלָה ereptio, liberatio. R. IV. eripuit, liberavit.
הַפּוּךְ fuſio. R. נָתַךְ IV. fudit.
הַעֲלוֹת oblatio. R. IV. obtulit, ſacrificavit.
הַפְלָא (Nr. 3.)
הַשְׂכֵּל intelligentia. R. intellexit.
הַרְבּוֹת, הַרְבֵּה, הַרְבָּה multiplicatio. *Adv.* multum. R. multus fuit. —
הֲמוּלָה ſtrepitus, ſuſurrus. R. מלל (ſtrepuit, ſonuit.) *Syr.* II. locutus fuit.

Paſſiv. (*Hoph.*)

הוּדָה (Nehem. 12, 8. i. e. vel הִידָה vel הוֹדָה *Var. lect.*) celebratio. R. IV. celebravit.
מוּסָב circuitus. R. סָבַב circuivit.

מוּעָר

מוֹעֵר destinatio. R. יָעַר condixit, constituit, destinavit. —

מוּסָר correptio, doctrina. R. castigavit.

מוּסָד fundatio. R. fundavit.

מוּצָק, מְצָק, מוּצֶקֶת fusura. (Nr. 3.) R. יָצַק fudit.

מוּצָק, מוּצַק, (מְצוּקָה) pressura. R. צוּק premere.

מוּעָף obtenebratio, tenebrae. R. עוּף obscurum esse, vel fieri *).

Conj. V. Hithpahhel.

הִתְחַבְּרוּת consociatio sui, confoederatio. R. V. consociavit se cum altero.

הִתְנַחֵשׁ (?) (הִשְׁתַּחֲוָיָה vid. Conj. XIII.)

Conj. VI. Hithpohel.

Keine!

Conj. VII. Niphal.

נַפְתּוּלִים luctationes. R. פתל. VII. luctatus est.

נִחוּם poenitentia. R. VII. poenituit.

נְסִבָּה conversio rerum, occasio, causa. R. סבב VII. conversus fuit.

מִטְהָר splendor. R. nituit.

Conj. VIII. (הִתְפַּעֵל) *Pithhel.*

הָתוּל (f. הַתְלוּל) f. הָתֵל (f. הַתְלֵל) *pl.* הָתֵלִים ludificatio, illusio. R. הָתַל VIII. הִתְהֵל f. הִתְלֵל illusit.

מְהָתֵלָה (f. מְהַתְלֵלָה) *id.*

Conj. IX.

*) Warum sollte es nicht auch in Hophal ꝛc. einen Infinitiv mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben geben, da es in der ersten Conjugation einen giebt, und welcher bey den Arasmäern sogar der ordentliche und alltägliche ist.

Conj. IX. קָבְלַל *).

גַּבְנוּן gibboſitas, eminentia. Vid. גִּבֵּן.
חֲנֻכָּה initiatio. R. initiatus eſt.
חִתְלֻלָה involutio. (Nr. 5.) R. faſciavit.
יְרֻשָּׁה poſſeſſio. R. poſſedit.
עֲרֻבָּה ſponſio. R. ſpondere.
פְּלֻגָּה diviſio, claſſis. R. diviſit.
פְּעֻלָּה opus. R. operatus eſt.
פְּקֻדָּה inſpectio. R. inſpexit.
רְכֻלָּה negociatio. R. negociatus eſt.
נֵאֻפוּף adulterium. R. נָאַף adulteratus eſt.
סַגְרִיר effuſio aquae copioſa. Pluvia vehemens. R. *Arab.* aqua implevit, aquam effudit.
רוֹמְמָה, רוֹמְמוּת exaltatio, elatio. R. רוּם altus, elatus fuit.
כְּלִמָּה, כְּלִמּוּת ignominia. R. ignominia affecit.
שִׁמְטָה dimiſſio, manumiſſio. R. dimiſit.
מַהֲלֻמָּה contuſio. Percuſſio. R. הלם tutudit.
אֲגֻדָּה 1) ligatio, nexus, (faſciculus; 2) agmen, cohors; 3) aedificium. Vid. Nr. 4.) R. *Chald.* colligavit.
חֲלֻקָּה diviſio. R. חלק diviſit. —
כְּמֵרִיר nigredo. R. כמר *Syr.* triſtis fuit. Conj. IX. nigruit.
נִיחוֹחַ quies, acquieſcentia. R. נוּחַ quievit. (?)
נִפַּלַל cubatus. R. נפל cubuit, cecidit.
שַׁאֲנָן, F. ה, ſecuritas, tranquillitas ſumma. R. שאן IX. tranquillus fuit.
קוֹמְמִיּוּת erectio. Status erecti. R. קוּם IX. erigere.
קְהִלָּה congregatio. Populus congregatus. R. congregavit.

מַעֲשַׂקָּה

*) it. קָבֵל für קַבֵּל und mit noch mehrern Modificationen in den Puncten.

מְעֻשָּׁקָה oppreſſio. R. oppreſſit, defraudavit.
אֲחֻזָּה poſſeſſio. (Nr. 3.) R. tenuit, poſſedit.
אַלְמָה (vid. Nr. 4.) Ob aber die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben in den Wörtern אֲגֻדָּה, אֲחֻזָּה, אַלְמָה, חֲנֻכָּה, חֲתֻלָּה &c. nicht blos euphoniſch iſt? da die Grundform קִבֵּל zu ſeyn ſcheint, die ſo oft קִבְּלָה macht, z. B. אֲיֻמָּה von אֵים, עֲנֻגָּה von עָנֹג. S. §. 45.

Conj. X. שִׁקְבֵּל und שַׁקְבֵּל.

שַׁלְהֶבֶת flamma. R. לָהַב X. flammavit.

Conj. XI. הִתְקַבְּלֵל.

(Keins.)

Conj. XII. קִבּוֹבֵל.

(Keins.)

Conj. XIII.

הִשְׁתַּחֲוָיָה adoratio. R. XIII. incurvavit ſe, adoravit.
דַּרְיוֹשׁ inquiſitio. R. דרשׁ quaeſivit.

Conj. XIV. קִבְלַבֵּל.

אַסַּפְסָף collectio (*varia*). Vid. Nr. 4. — R. אָסַף collegit.
יַרְקָרַק flavedo; ſplendor. (Nr. 2.) R. *Arab.* ſplenduit; 2) floruit, viruit.
חֲלַקְלַקּוּת, ה, *pl.* חֲלַקְלַקּוֹת lubricitas. Blanditiae. R. *Arab.* حلق laevis fuit. IV. blanditus eſt.
פְּקַחְקוֹחַ apertio. R. פָּקַח aperuit.

Conj. XV. קִבְּקֵבֵל.

קַשְׁקֶשֶׁת ſquammarum congeries. R. قسا (??)
תַּעְתֻּעִים errores. R. תעה erravit.
שַׁעֲשֻׁעִים oblectationes. R. שָׁעָה adſpexit, oblectatus eſt.

Conj. XVI. הִקְבִּיאֵל.

(Keins.)

Conj. XVII. קִיבֵּל, קִיבַּל.

כִּירוֹר invaſio, irrùptio hoſtilis. Bellum. R. *Arab.* praeceps ruit effuſusque fuit in aliquem.

Conj. XVIII. תְּקִבֵּל &c.

(Keins.)

Conj. XIX. מְקֻבָּל.

(Keins.)

Conj. XX. קִלְקֵל

in *Verbis gemin.* und *quieſc.* ע.

בַּרְבַּר ſorbitio, deglutitio. R. *Chald.* ſurbere.

חַרְחוּר febris ardens, acuta. R. חרר arſit.

טַלְטֵלָה ejectio, protruſio continua. Jactatio. R. טוּל XX. ejecit.

מְמֵר moeror. R. מרר.

חַלְחָלָה dolor vehementiſſimus. R. חוּל dolere.

חַתְחַת terror maximus et vehementiſſimus. R. חָתַת territus fuit.

צַחְצָחָה ſiccitas, ariditas ſumma. R. ſiccus, aridus fuit.

צַפְצָפָה fluxus copioſus, aquae copia. R. צוּף fluere.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

Conj. III - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

Aus der neunten Conjugation könnte (aus §. 37.) hieher gezogen werden:

עוֹלֵל infans, wenn zum Stammwort עוּל;

שׁוֹבֵב recedens, refractarius, wenn zum Stammwort שׁוּב;

שׁוֹקֵק appetens, wenn zum Stammwort שׁוּק angenommen wird. S. oben §. 37.

Conj. X.

Conj. X.

שַׁלְהֶבֶת flamma vehementissima. Vid. Nr. 1. —

Conj. XI - XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

אֲבַעְבֻּעוֹת *pl.* pustulae s. ulcera ferventissima. R. אבע coll. *Arab.* بغا intumuit, sanieque sorduit *ulcus*.

חֲפַר־פָּרָה talpa. R. חפר fodit, suffodit.

יְפַה־פִיָּה F. pulcherrima, pulcherrimum.

עֲקַלְקַל tortuosus. R. עָקַל intortus, perversus fuit.

שְׁחַרְחוֹרֶת, שְׁחַרְחוֹר niger, plane niger. R. שחר nigruit.

אַדַמְדֶּמֶת F. אַדַמְדֵּם subruber. R. אדם rubuit.

הַפְכְפַּךְ valde perversus. R. הפך vertit, pervertit. Vertit se. —

יַרַקְרַק viridis. R. יָרַק viruit.

פִּתַלְתֹּל contortus, tortuosus. R. פתל plicuit, contorsit.

צֶאֱצָא natus; propago. R. יָצָא 1) egressus; 2) natus est.

Conj. XV.

עֵרֹם (*apoc. ex* עֲרַעֵרָה) nudus. Nudatissimus. R. עָרָה nudus fuit, nudatus est.

Conj. XVI - XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

בַּקְבּוּק lagena (*a sono, quem edit inter evacuandum*). R. בקק. Conj. XX. בקבק *Arab.* sonum edidit *amphora*, dum aqua, ex illa, effunderetur.

כַּרְכֹּם gemma — rubicunda, scintillans. Pyropus? Carchedonius? — *Ar.* كركم rubedo. (?)

עַפְעַפַּיִם palpebrae. (*A vibratione continua.*) R. עוף celeriter movit se. Volavit.

פִּיפִיּוֹת *pl.* acies. —
קָדְקֹד vertex capitis. R. קָדַד diviſit, diſtinxit.
דַּרְדַּר carduus (*copioſe ſuccreſcens*). R. דָּרַר *Arab.* abundavit, luxuriavit herba.
זַלְזַל *pl.* זַלְזָלִים flagella, tenuiſſimae arborum ſummitates. R. זָלַל tenuis fuit.
כִּרְכָּרָה dromas. (*Ab inceſſu celeri et ſaltabundo.*) R. כּוּר, coll. *Arab.* ﻛﺮ ſubſultim inceſſit. *Sed tunc nomen petendum eſſet* a Conj. XIV.
כִּכָּר (f. כִּרְכָּר) orbis. Talentum &c. R. כָּרַר rediit, in gyrum verſus eſt.

3) Das Object der Handlung. Z. B.

Conj. III.

שׁוֹמֵמָה, שׁוֹמֵם (Nr. 1.) deſolatus, deſolata. R. deſolatus fuit. III. deſolavit, devaſtavit.
מוֹרָט depilatus. R. מרט III. depilari, glabrari.
זוֹרָה quod ventilatur. R. ventilavit.

Conj. IV.

הַפְלָא admirandum. R. mirus fuit.
מוּצָק fuſum. R. יצק fudit.

Conj. V - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

שַׁעֲרוּרִיָּה, שַׁעֲרוּרִית, שַׁעֲרוּר res maxime horrenda. R. שָׁעַר horruit.
מַטְעַמִּים, ות cupediae. R. guſtavit, ſapuit.
אֲחֻזָּה (poſſeſſio. Nr. 1.) Res poſſeſſa, ſ. poſſidendo occupata. R. tenuit, occupavit.

Conj. X - XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

גַּלְגַּל res volubilis, quae continuo volvitur. R. גלל XX. volvit.
זַרְזִיר undequaque cinctus. R. זור, ſ. זרר. Al. אזר cinxit. —

גְּלֻגֶּלֶת

גֻּלְגֹּלֶת cranium, caput. R. ead.
מֻמָּר (Nr. 1.) res, qua moeretur. R. מרר. (Ex מַרְמֵר; ut בֻּכָּל ex בַּלְבֵּל).

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

Conj. III.

סוֹלֵלָה agger, terra aggesta. R. extulit, aggeravit.
תֹּאַר (תְּאַר) forma. R. formavit, delineavit.

Conj. IV. Passiv.

מוּצָק fusum. R. יצק fudit.

Conj. V - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

אֲגֻדָּה fasciculus. Agmen, cohors. Aedificium. (A colligando.) R. *Chald.* colligavit.
הֲמֻלָּה (f. הֲלֻמָּה?) strepitus. R. הלם contudit. (?) Vid. Nr. 1. — R. מלל. —
פְּלַגּוֹת *pl.* partes. *it.* rivi. R. divisit.
אֲלֻמָּה manipulus, fascis. R. colligavit.
אֲסֻפִּים res collectae. R. collegit.
סְגֻלָּה peculium (acquisitum). R. *Chald.* acquisivit, lucratus est.
קְוֻצּוֹת *pl.* capilli apte praecisi. R. קוץ et קָצַץ *Arab.* praecidit forfice comas.

Conj. X - XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

אֲסֻפְסֹף (Nr. 1.) turba, ex variis hominum generibus collecta. R. collegit.
הֲבָהֳבִים *pl.* dona. R. יהב dedit.
חֲבַרְבְּרוֹת *pl.* notae s. maculae variae et copiosae. R. *Arab.* IV. signavit.

Conj. XV. XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

הֵידָד celeuſma. Vox ovantium. R. *Arab.* הרד ſonum ſ. vocem edidit.

קִיטוֹר fumus, vapor. R. fumavit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

בַּרְבֻּרִים *pl.* animalia lectiſſima; ſ. ſelecta varii generis. R. בָּרַר ſelegit, ſeparavit.

צָעֲצַעִים *pl.* opus exemtile. R. *Arab.* XX. ſeparavit, ſegregavit.

סַלְסִלּוֹת *pl.* corbes. R. *Arab.* conjunxit, concatenavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

Conj. III.

(Keins.)

Conj. IV. (Paſſ.)

מוּצָקָה infundibulum, quo infunditur. R. יצק infudit.

Conj. V - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

חֲתָלָה faſcia, qua fit involutio. R. faſciavit.

Conj. X. XI.

(Keins.)

Conj. XII.

חֲצוֹצְרָה tuba. R. חצר.

Conj. XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

(מַטְאֲטֵא ſcopa. Vid. Conj. XX.)

Conj. XV. XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

Conj. XVII.

כִּילַפּוֹת bipennes. R. כלף *Chald.* concidit, percuſſit. *Arab.* reſecuit.

כִּירוֹן lancea. R. כרן *Æth.* texit, protexit.

צֵלָחָה, צֵלָחָה paropſis, catillus. — Vid. Lex. noſtr.

כִּישׁוֹר verticillum. R. rectus fuit. II. direxit.

צִינוֹק (*Arab.* زِنَاقٌ) compes. R. צָנַק coarctavit, clauſit. זנק *Arab.* compedibus conſtrinxit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

צֶלְצַל, צֶלְצַל cymbalum tinnulum. R. צלל tinnire. *Arab.* ſonare. צלצל ſtrepitum edere, ſtridere.

טוֹטָפוֹת *pl.* frontalia. R. *Arab.* טוף circuivit, circumdedit.

שַׁרְשָׁה, שַׁרְשָׁרָה catena. R. *Syr.* firmatus, confirmatus eſt.

6) eine Zeit. (Keins, in allen Conjugationen von Conj. III - XX.)

7) einen Ort. Z. B.

Conj. III - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

נַהֲלוֹל paſcuum. R. נהל duxit, deduxit.

נַעֲצוּץ vepretum, ſenticetum. Vid. Lex. noſtr.

שַׁפְרִיר tentorium. Vid. Lex. noſtr.

Conj. X - XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

צֵילָחָה paropſis, catillus. Vid. Nr. 5. Conj. XVII.

הֵיכָל palatium. R. *Arab.* magnus, procerus fuit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

צְנִצֶנֶת urna, theca. R. צון protexit, custodivit. *Arab.* et *Æth.*

§. 63.

B. Paragogische Nennwörter auf ן aus den übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Paragogische Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive der übrigen Conjugationen, kommen sehr wenige vor. Vielleicht gehört allein hieher:

Aus *Conj. VII. Niph.*

אַפְרִיוֹן (für אַבְפְּרִיוֹן, mit dem prosthetischen א) lectus nuptialis. R. פרה.

Aus *Conj. IX.*

אֲבַדּוֹן abyssus, infernus. R. אבר periit.

Das zweyte Capitel.

Ursprüngliche Futura der übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Vorerinnerung.

Aus den Futuris der übrigen Conjugationen (III-XX.) stammen ab:

A. mittelbar:

1) die Nennwörter mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben. Da diese aber erst auf diese Weise gewordene Participe sind: so gehören sie unter die ursprünglichen Participe. Cap. 3. (unten!)

B. un-

B. unmittelbar:

2) die Nennwörter mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 64.)

3) die Nennwörter mit ת (oder י) vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 65.)

§. 64.

Ursprüngliche Futura mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Futura der übrigen Conjugationen (III-XX.), mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, sind:

Conj. III.
(Keins.)

Conj. IV. (Act. et Pass.)

מוֹלֶדֶת nativitas. Nativitatis locus. R. ילד peperit. IV. genuit.

מִגְנָה velum. R. גנן texit. IV. id.

מַטְבֵּחַ lanarium. R. mactavit.

מַשְׁקֶה locus irriguus. R. IV. irrigavit.

מוֹקֵד focus. R. יָקַד arsit. IV. accendit.

מַלְבֵּן fornax lateraria. R. לבן coxit lateres.

מַקְהֵל locus congregationis hominum. R. קהל congregavit.

מוֹצָא locus, per quem exitur. R. exiit. — (?)

מוֹסָד fundamentum. R. fundavit, firmavit. (*Pass.* Hoph.)

מוֹרָד locus declivis. R. descendit. (?)

Conj. V-XX.
(Keins.)

§. 65.

§. 65.

Ursprüngliche Futura Conj. III-XX. mit ן vor dem ersten Stammbuchstaben.

Nennwörter, als ursprüngliche Futura der übrigen Conjugationen (und zwar die dritte weibliche Person des Singulars *), mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר), sind, und bezeichnen

1) Die Handlung ꝛc. selbst. Z. B.

Conj. IV. Act. (*Hiph.*) et Pass. (*Hoph.*)

תֻּבַל (aus תֻּבְלַל s. תֻּבַל) confusio. R. בָּלַל confudit.

תּוּגָה dolor, moeror. R. יָגָה doluit, moeruit. IV. contristavit.

תּוּעָפָה, תּוֹעֲפָה elatio.

תְּחִלָּה initium. R. חלל. IV. incepit.

תַּרְדֵּמָה somnus. R. dormivit. Sopitus est.

תַּרְעֵלָה tremor. R. tremuit, horruit.

תּוֹדָה celebratio, laus. R. IV. celebravit.

תְּחִנָּה supplicatio enixa. R. חנן —

תּוֹחֶלֶת expectatio, spes. R. יחל expectavit, speravit. —

תַּבְעֵרָה exarsio. R. בער arsit.

תְּהִלָּה (תְּהִלֹּת) gloriatio, gloria. R. הלל.

תּוֹכֵחָה, תּוֹכַחַת castigatio. R. יכח IV. castigavit.

תֶּמֶס (s. תַּמְסֵס s. תַּמְסֵה s. תַּמַּס) liquefactio. R. מָסַס, s. מָסָה liquefactus, dissolutus est.

תַּשְׁבֵּץ intertextio, ocellatio. R. intertexuit, *Syr.* miscuit.

תְּוִלָּל lamentatio, ejulatus. R. ילל IV. ejulavit.

תּוֹלְדָה origo, natales. R. יָלַד peperit.

תְּפִלָּה supplicatio, preces. (Nr. 4.) R. פלל.

2) Das

*) Oder auch wol die zweyte männliche, in impersonaler Bedeutung. Z. B. תַּלְמִיד (אֲשֶׁר) quem doces. (?) תֹּאשָׁב i. e. quem habitare finis.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

Conj. IV.

תּוֹתָח aries, ballista. R. *Ar.* وَخَّ fuste percussit.

תַּלְמִיד discipulus. R. didicit. IV. docuit. (*quem doces?*)

תּוֹלַעַת, תּוֹלָעָה, תּוֹלָע vermis. R. ולע, *Ar.* ولغ, *Syr.* לעע, *Hebr.* לוּעַ lambit, linxit.

תּוֹשָׁב incola, inquilinus. (*quem habitare finis.*) R. יָשַׁב sedit, habitavit.

3) Das Object der Handlung. Z. B.

Conj. IV.

תְּחִנָּה (Nr. 1.) Objectum supplicationis. Res, enixa supplicatione, impetrata.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

Conj. IV.

תּוֹלֶדָה posteritas. (Nr. 1.) R. ילד.

תּוּשִׁיָּה solatium. Vid. Lex. nostr.

תּוֹרָה lex. R. יָרָה IV. docuit, instituit.

תְּפִלָּה (Nr. 1.) preces. R. V. supplicavit.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

Conj. IV.

תַּמְרִיק mundus (quo sese mundant et ornant mulieres). R. mundavit, expolivit. —

6) eine Zeit. Z. B.

Conj. IV.

תָּמִיד perpetuitas (*tempus prolongans* s. *extendens se*). *Adv.* perpetuo, jugiter. R. מרד *Arab.* extendit, prolongavit.

Anmerk. 1. Aus den übrigen Conjugationen, außer der vierten (Hiphil), (III-XX.), kommt kein Beyspiel vor.

Anmerk. 2. Aus der dritten männlichen Person des Futuri der vierten Conjugation, Hiphil *), kömm-

*) Aus den übrigen Conjugationen (III. V-XX.) kommt kein Beyspiel vor.

können folgende Wörter (mit subjectiver Bedeutung) gerechnet werden:

יָחִיל expectans. R. חול IV. expectavit.
יַפִּיחַ index, praeco. R. פוּחַ efflavit, elocutus est.
(יָשִׁישׁ, יָשִׁישׁ senex. R. שוּשׁ f. שִׁישׁ — Conj. I. Kal.)
יֶלֶק (יָלֹק, יַלֵּקֶק) locustae *spec.* R. לקק lambit, linxit.
יוֹרָה (corrupt. ex יְרִוָה) pluvia auctumnalis. (*quasi* irrigans.) R. רוה IV. irrigavit.

Das dritte Capitel.

Ursprüngliche Participe aller übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Vorerinnerung.

Aus den Participen der übrigen Conjugationen müssen abgeleitet werden:

Die Nennwörter mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben, (übrigens mit dem Character dieser Conjugationen) —, welche ein Instrument bezeichnen. (§. 66.)

§. 66.

Ursprüngliche Participe der übrigen Conj. mit ב vor dem ersten St. B. und instrumentaler Bedeutung.

Die Nennwörter, als ursprüngliche (oder vielmehr mittelbar, aus dem Futuro gebildete) Participe der übrigen Conjugationen (III-XX.), mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher instrumentaler Bedeutung, sind:

Conj. III.

מֹאזְנַיִם (f. מֹאזֶן) lanx. *Dual.* מֹאזְנַיִם bilanx, qua libratur. R. אזן et זָנַן *Arab.* وزن libravit, ponderavit.

Conj. IV.

Conj. IV. Act. et Paſſ.

מַאֲכֶלֶת culter (cibarius, quo comedentes utimur). R. אכל edit.

מַגָּל falx. R. נגל *Arab.* fodit, fidit, ſecuit, vulneravit.

מְגֵרָה ſerra. Securis. R. גָּרַר ſecuit, concidit.

מְוֹרָג tribula. R. רָגַג *Arab.* movit, agitavit, tremere fecit- —

מַזְמֵרָה falx, culter. R. putavit, abſcidit.

מַחֲתָה acerra. R. חתה accepit *ignem.*

מַחְתֶּרֶת inſtrumentum, quo perfoditur. R. fodit, perfodit.

מְטִיל veſtis. R. טול IV. abjecit.

מַלְמָד ſtimulus (*quo arare docentur — boves*). R. didicit.

מַסְמֵר, מַשְׁמֵר clavus. R. firmavit.

מַעֲטֶה (?) pallium, amictus. R. operire, operire ſe. —

מַפֵּץ, מְפֵצָה malleus. R. נפץ, פוץ alliſit, allidendo fregit.

מְצִלָּה, מְצִלֶּת tintinnabulum. R. tinnivit.

מַקֵּל baculus. R. נקל transtulit de loco in locum.

מַרְחֶשֶׁת ahenum, in quo aqua fervefacta bullit. R. bullivit, ebullivit.

מַשְׁעֲנָה ſuſtentaculum. R. incubuit, innixus fuit.

מַגְזֵרָה ſecuris. R. ſecuit.

מָגֵן clypeus. R. גנן texit.

מוּצָקָה infundibulum. Vid. §. 62. Nr. 5.

מוֹקֵשׁ laqueus. R. יקש illaqueavit.

מַזְלֵג uncinus, fuſcina. R. גָּזַל (?) rapuit.

מַחֲרֵשָׁה rutrum, ſarculum. } R. aravit.
מַחֲרֵשֶׁת vomer (quo aratur). }

מַטֶּה baculus, ſcipio (*cui ſolemus inniti*). R. נטה inclinavit.

מַכְתֵּשׁ mortarium, pila. R. כָּתַשׁ contudit.

מַסֵּוָה integumentum, ſtragula.

מַעְדֵּר ſarculum. R. ordinavit, diſpoſuit.

מַעֲטָפָה operimentum, velamen &c. R. operire ſe, operiri.

מַפְתֵּחַ clavis, qua aperitur. R. aperuit.
מַצְרֵף vas, in qua metalla liquantur et purgantur. R. liquavit, purgavit.
מַרְאָה ſpeculum. R. רָאָה vidit.
מַרְצֵעַ ſubula (qua perforatur). R. perforavit.
מַשְׁוֵרֶת ſartago.

Conj. V - XIX. Keins.

Conj. XX.

מַטְאֲטֵא ſcopa, qua everritur. R. טוא. XX. טאטא everrit.

Vierter Abſchnitt.

Nennwörter mit ם oder ן am Ende.

§. 67.

Nennwörter mit ſervilem ם nach dem dritten Stammbuchſtaben.

Daß, durch Vorſetzung eines מ, Wörter eigner formaler Bedeutung gebildet werden, haben wir oben geſehen. Auch am Ende, dem dritten Stammbuchſtaben angehängt, hat es ſeinen bedeutenden Zweck:

1) Es mehrt die Bedeutung der Einheit, d. i. es bildet *Collectiva*, oder *Pluralia*. Z. B. כִּנִּים Mückenſchaar, Mückenſchwarm; von כִּן die Mücke. R. כָּנַן. — פְּרָחִם *Prunarum congeries*, von פַּרְחַ *Pruna*. u. ſ. w.

Daher auch das ם der männlichen Pluralendigung der Nennwörter ſo eigen geworden iſt. (ים).

2) Es

2) Es verstärkt die Bedeutung, (in so fern der Hebräer überhaupt den Plural oft zur Erhöhung und Verstärkerung der Idee gebraucht; daher der Majestätsplural *);) welche durchs collective ם gebildeten Nennwörter gern collectiv gebraucht werden. Z. B. אֱמֶתָם (aus אֱמֶת) certissimum, verissimum. Certissime! — חִנָּם (aus חֵן) summa gratia. — Gratis omnino. עֵירֹם plane nudus &c.

§. 68.

Nennwörter mit servilem י nach dem dritten Stammbuchstaben.

Ein (י) hinter dem dritten Stammbuchstaben, oder überhaupt hinten angehängt, ist

1) Pluralendigung, in männlichen Nennwörtern,

a) mit vorhergehendem (-) (wie im *Plur. constructo* der Aramäer). Z. B. גּוֹבַי, דָּרַי, חוֹרַי; oder (ֵ), z. B. אֲדֹנָי (*Plur. majestat.*)

b) mit vorhergehendem (.). Z. B. כָּרִי, רִמֹּנִי. Welcher Endung dann noch gewöhnlich das ם *collectiv.* (§. 67. Nr. 1.) angehängt, und dadurch die ordentliche männliche Pluralendung gebildet wird.

c) mit vorhergehendem (..). Z. B. אַדִּירֵי, welche Form gewöhnlich im *Stat. constructo* gebraucht wird, (als die für hebräische Sprachorganen kürzeste Form).

2) weibliche Endigung †).

Z. B. תִּקְטְלִי occides F.

שָׁבַרְתִּי (sonst שָׁבַרְתְּ) fregisti F.

אַתִּי (אַתְּ) tu F.

ֶיכִי_ (für ֵיךְ_) *Suff. Fem. 2. Sing.*

3) Ad-

*) Z. B. אֱלֹהִים, אֲדֹנִים u. s. w.

†) S. Gramm. §. 28. Nr. II. a. b. c.

3) Adjectivendung.

a) überhaupt. Z. B.

בְּגִידִי principalis, von בָּגִיד princeps.
נָכְרִי alienus, von נֵכֶר ignoratio.
צָפוֹנִי aquilonaris, von צָפוֹן aquilo.
קַדְמוֹנִי orientalis, von קֶדֶם.
תַּחְתִּי inferior, von תַּחַת.
אַדְמוֹנִי rufus, von אַדְמוֹן rubedo.
יְמִינִי, יְמָנִי dexter, von יָמִין, יָמָן dextra manus.
שְׂמָאלִי sinister, von שְׂמֹאל, שְׂמָאל sinistra manus.
יְדִעוֹנִי peritus, von יְדָעוֹן peritia.

b) insbesondere

α) der Namen der Länder, Städte und Völker. Z. B.

כְּנַעֲנִי Cananitisch; ein Cananit. Von כְּנַעַן Canaan.
מוֹאָבִי Moabitisch; ein Moabit. Von מוֹאָב (Land und Volk).
יִשְׂרְאֵלִי Israelitisch; ein Israelit. Von יִשְׂרָאֵל.

β) der Zahlwörter; wodurch dann Ordinalia aus den Cardinalibus entstehen. Z. B.

שְׁלִישִׁי der dritte, von שְׁלִישׁ, שָׁלוֹשׁ drey ꝛc.

Register *)
nach den Stammwörtern.

א.

[אבב] אָבִיב §. 52, c. 214.
אב §. 9, 1. 56.
§. 44. 189.
[אבד] אָבַד §. 62, 1. 240.
אֲבָדָה §. 11, 1. 72.
אַבַדּוֹן §. 63. 250.
אַבְדָן / אָבְדָן §. 32, 1. 140.
[אבה] אָב Einl. p. 7. **).
§. 10, 2. 69.
Anm. 3. 71.
§. 11, 2. 73.
אֲבִיוֹן §. 32, 2. 143.
אֲבִיוֹנָה §. 32, 1. 140.
[אבל] אָבֵל §. 40. 175.
אֵבֶל §. 14, 1. 81.
[אבס] אֵבוּס §. 15, 5. 90.
מַאֲבוּס §. 33, A. 156.
[אבע] אֲבַעְבּוֹעוֹת §. 62, 2. 245.
[אבר] אָבִיר §. 52, c. 215.
§. 57, 2. 231.
אַבִּיר §. 17. Anm. f) 99.
אֵבֶר §. 14, 5. 84.
[אגד] אֲגֻדָּה §. 62, 1. 242.
§. 62, 4. 247.
[אגז] אֲגוֹז §. 3, 2. 27.
[אגם] אֲגַם §. 8. 43.
[אגר] אֲגוֹרָה §. 3, 2. 28.
[אדם] אָדוֹם §. 45. 192.
אָדָם §. 5, 2. 38.
§. 42. 181.
אֲדָמָה §. 10, 2. 68.
אֲדְמוֹנִי §. 68, 3. 258.
אַדַּמְדָּם §. 62, 2. 245.
[אדן] אָדוֹן §. 45. 192.
אֲדוֹנִים §. 67, 2. 257.
אֲדֹנָי §. 67, 2. 257.
[אדר] אַדִּיר §. 57, 2. 231.
אַדִּירִי §. 68, 1. 257.
אֶדֶר §. 9, 1. 52.
(אֲדָר) §. 6, 6. 42.
אַדֶּרֶת §. 54, 1. 223.
§. 54, 5. 226.
[אהב] אָהַב §. 37. 167.
(אֲהֵבָה) §. 9, 1. 50.
אֶהֱב / אֲהֵבָה §. 9, 3. 57.
אֹהַב §. 4, 1. 32.
[אהל]

*) Die letzte Zahl bedeutet die Seite.

אֹהֶל [אהל §. 2, 7. 24.
אוֹב [אוב §. 3, 2. 29.
אוֹדָה [אוד §. 3, 2. 29.
אַוָּה [אוה §. 53, 1. 218.
תַּאֲוָה §. 36, 3. 161.
§. 36, 1. 162.
§. 36, 3. 165.
מַאֲוַי §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 126.
אִי §. 17, 2. 98.
§. 17, 7. 103.
אוֹחַ [אוח §. 3, 2. 28.
אֵל [אול §. 40. 178.
אוּל §. 15, 1. 87.
אֵוִיל §. 17, 2. 97.
אוּלַת §. 53, 1. 218.
אָוֶן [און §. 7, 1. et 2. 42.
אוֹן §. 3, 1. 27.
אוֹר [אור §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.
§. 45. 191. et 195.
אוּר §. 51, b. et c. 209.
מָאוֹר §. 27, 1. 118.
§. 27, 5. 120.
§. 47. 202.
מָאוֹרָה §. 33, c. 157.
אָזוֹב [אזב §. 3, 2. 27.
אָזֵל [אזל §. 9, 1. 52.
אָזֶן [אזן §. 4, 5. 36.
אָזֶן §. 40. 174.
מֹאזֶן §. 49. 205.
מֹאזְנַיִם §. 66. 254.
אָזוֹר [אזר §. 3, 5. 31.
אָח [אחה §. 40. 174.
אָחוּז [אחז pag. 199.
אֲחֻזָּה §. 62, 1. 243.
— 3. 246.
אָח [אחח §. 5, 7. 40.
אַחַר [אחר §. 40. 175.
§. 53, 2. 220.
אָחוֹר §. 45. 193.
אַחֲרֶן §. 32, 2. 142.
אַחֲרוֹן §. 32, 2. 143.
אַחֲרִית §. 24, 1. 111.
— 2. 112.
אַחוֹרַנִּית §. 32. 2. 142.
אַשׁ [אטש §. 9, 4. 62.
אֶשׁוּן [אטן §. 15, 4. 89.
§. 15, 5. 90.
אֶשֶׁר [אטר §. 53, 2. 219.
אֵיב [איב §. 37. 167.
אֵיבָת §. 37. 167.
אֵיבָה §. 13, 1. 77.
§. 13, 4. 79.
אֵיד [איד §. 13, 1. 77.
אַיִל [איל §. 6, 1. 41.
אֵילוּת §. 26, 1. 114.
אַיִל §. 44, 3. 186. et 190.
אֵלוֹן §. 32, 2. 143.
אַיִל §. 54, 2. 223.
אֵל §. 13, 1. 78.
§. 13, 2. 78.
אִים [אים §. 1, 3. 21.
§. 45. 191.
אֵימָה §. 62, 1. 243.
אֵים §. 40. 179.
אֵימָה §. 11. Anm. 73.
§. 13, 1. 77.
— 3. 79.
— 4. 79.

אכל [אָכַל §. 54, 3. 226.
אֹכֶל §. 4, 3. 35.
§. 4, 1. 33.
אֲכִילָה §. 17, 1. 93.
§. 17, 3. 99.
מַאֲכָל §. 28, 3. 126.
מַאֲכֶלֶת §. 27, 3. 119.
מַאֲכֹלֶת §. 66. 255.

אכר [אָכַר §. 54, 2. 223.

אלה [אָלָה §. 5, 4. 40.
§. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 70.
Anm. 3. 71.
תְּאֵלָה §. 36, 1. 162.

אלה [אֱלֹהַ §. 3, 3. 29.
אֱלֹהִים §. 67, 2. 257.

אלל [אַלּוֹן §. 32, 2. 143.
אֱלוּל §. 15, 6. 90.

אלם [אִלֵּם §. 53, 2. 220.
אַלְמָה §. 62, 1. 242.
§. 62, 4. 247.
אַלְמֹן, אַלְמָנָה §. 32, 2. 143.
אַלְמוֹן §. 32, 1. 140.
אַלְמָנוּת §. 32, 1. 140.

אלף [אַלּוּף §. 56, 2. 229.

אמם [אֵם §. 9. 48-49. et 65.
§. 44. 189.
אוֹם §. 3, 2. 28.

אמן [אֹמֶן §. 37. 168.
אֹמֶנֶת §. 37. 168.
אֵמוּן §. 15, 1. 86.
אָמוּן §. 51, c. 208.

אמן [אָמוֹן §. 1, 3. 22.
§. 45. 192.
אֹמֶן §. 40. 175.
אָמֵן §. 5, 2. 38.
§. 42. 182.
אֲמָנָה §. 10, 2. 69.
אֻמָּנָה §. 37. 168.
אֻמָּנָם §. 67, 2. 257.
אֱמֶת §. 18, 1. 106.

אמץ [אַמִּיץ §. 57, 2. 231.
אֹמֶץ §. 4, 1. 34.
מַאֲמָץ §. 28, 1. 124.

אמר [אֹמֶר §. 4, 3. 35.
אָמִיר §. 52, c. 215.
אִמְרָה = אֹמֶר §. 9, 4. 60.
Anm. 3. 66.
§. 14, 4. 84.
מַאֲמָר §. 28, 4. 127.

אנה [אֲנִיָּה §. 17, 1. 94.
תַּאֲנָה = תְּאֵנָה §. 36, 1. 160. et 162.

אנח [אֲנָחָה §. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 69.

אני [תַּאֲנִיָּה §. 36, 1. 162.

אנף [אַף §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9. 48. et 49.
§. 9, 4. 62.
§. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
אַנָּפָה §. 42. 184.

אנק [אֲנָקָה §. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 69.
§. 42, 184.

אנש [אֱנוֹשׁ §. 15, 2. 88.
§. 51, c. 208.

אנש Einl. p. 7.**)
אִישׁ §. 44. 187.
אִישׁוֹן §. 32, 2. 143.
[אסה אָסוֹן §. 32, 1. 141.
[אסף אָסֵף §. 4, 1. 32.
אָסִיף §. 17, 6. 103.
אֲסֻפָּה §. 11, 1. 72.
אֲסֻפִּים §. 62, 4. 247.
אֲסַפְסוּף §. 62, 1. 243.
§. 62, 4. 247.
[אסר אָסַר §. 54, 5. 226.
אָסָר §. 6, 5. 41.
אָסוּר §. 15, 1. 85.
§. 15, 5. 90.
אָסִיר §. 17, 3. 99.
Anm. 100.
§. 52, a. 210.
אַסִּיר §. 57, 2. 231.
מַסֹּרֶת §. 47. 202.
מוֹסֵר §. 49. 205.
[אפד אֵפוֹד §. 3, 5. 31.
[אפה אֹפֶה et אָפֶה §. 37.
167.
מַאֲפֶה §. 29, 1. 130.
§. 29, 4. 132.
[אפל אָפֵל §. 40. 174.
אֲפֵלָה §. 11, 1. 72.
אֲפִילוּת §. 52, c. 214.
מַאֲפֵל §. 29, 1. 131.
[אפן אֹפָן §. 2, 2. 23.
§. 38. 171.
§. 39. 172.
[אפק אֲפִיק §. 17, 7. 93.
§. 52, c. 214.
[אצל אֵצֶל §. 14, 1. 81.

אֲצִיל §. 17, 2. 97.
§. 52, c. 215.
אֲצִיל §. 57, 2. et 3. 231.
[אצר אוֹצָר §. 2, 3. 24.
§. 2, 7. 24.
[ארב אֹרֶב §. 37. 168.
אֹרֶב §. 9, 1. 52.
§. 9, 7. 64.
אֹרֶב §. 4, 1. 33.
מַאֲרָב §. 33, A. 150.
[ארג אֶרֶג §. 9, 4. 61.
[ארה אֲרִי §. 17, 2. 98.
אָרוֹן §. 32, 7. 145.
אֲרָוָה §. 16, 5. 92.
[ארז אֶרֶז §. 44. 187.
[ארח אֹרַח §. 37. 168.
§. 39. 172.
אֹרַח §. 4, 1. 34.
§. 4, 7. 37.
אֹרְחָה §. 37. 168.
§. 62. 240.
אֲרֻחָה §. 15, 5. 90.
[ארך אֹרֶךְ §. 4, 1. 33.
אֶרֶךְ §. 9, 1. 54.
§. 9, 2. 57.
§. 44, 1. 186. et 187.
אֲרֻכָּה = אָרוֹךְ §. 45. 192.
[ארן אֹרֶן §. 39. 172.
[ארץ אֶרֶץ §. 44. 187.
[ארר אֹר §. 3, 2. 28.
יְאֹר §. 35, 1. 158.
מְאֵרָה §. 29, 1. 130.
[ארש אֲרֻשַׁת §. 18, 1. 106.
§. 18, 4. 107.

[אשד

אשד [אָשֵׁד §. 9, 1. 50.
אַשְׁדָּה §. 11, 1. 72.
§. 11, 7. 74.
אשה [אִשָּׁה §. 53, 3. 221.
אשל [אֶשֶׁל §. 14, 2. 83.
אשם [אָשָׁם p. 17. 6)
§. 11. Anm. 73.
§. 40. 175.
אָשָׁם §. 5, 4. 39.
אַשְׁמָה = אָשָׁם §. 9, 4. 60.
אַשְׁמַנִּים §. 32, 7. 145.
אשף [אַשָּׁף §. 54, 2. 224.
אשר [אֲשֶׁר §. 4, 1. 34.
אַשְׁרֵי = אֲשֶׁר §. 9, 1. 52.
אָשׁוּר §. 51, c. 208.
אַשּׁוּר §. 15, 1. 86.
§. 56, 1. 229.
§. 56, 4. 230.
אַשֵּׁרָה §. 11, 7. 74.
תְּאַשּׁוּר §. 60, 2. 236.
איתון [אִיתָן §. 32, 1. 141.
אתה [אַתְּ §. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
אַתִּי §. 68. 257.

ב. ב

באר [בְּאֵר §. 3, 3. 30.
§. 3, 4. 79.
באש [בָּאוּשׁ §. 51, c. 208.
בְּאֵשׁ §. 3, 1. 25.
§. 4, 1. 33.
בגד [בָּגַד §. 9, 1. 52.
בִּגְדָה §. 62, 1. 240.
בדא [בַּדִּים §. 53, 2. 220.
בדד [בָּדָד §. 5, 1. 37.
בַּד §. 9, 1. 56.
לְבַד eod.
בדל [בָּדַל §. 5, 4. 39.
בְּדִיל §. 17, 3. 99.
מִבְדָּלָה §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 127.
בדק [בֶּדֶק §. 9, 4. 60.
בהה [בָּהוּ §. 4, 1. 34.
בהל [בָּהָלָה §. 54, 1. 223.
בהם [בְּהֵמֹת §. 18, 2. 106.
בְּהֵמָה §. 40. 179.
בהן [בְּהֹנָה = בְּהֻנָּה §. 3, 2. 28.
בהר [בָּהִיר §. 52, c. 214.
בַּהֶרֶת §. 53, 2. 220.
בוא [בָּא §. 1, 1. 21.
בִּיאָה §. 17, 1. 96.
מָבוֹא §. 27, 1. 118.
§. 33, A. 149.
et C. 150.
מוֹבָא §. 33, A. 151.
תְּבוּאָה §. 36, 1. 164.
בוב [בָּבָה §. 10, 2. 69.
בוך [מְבוּכָה §. 30, 1. 135.
בין. בון [בִּינָה §. 17, 1. 96.
תְּבוּנָה §. 36, 1. 163.
בוס [בּוּס §. 45. 195.
מְבוּסָה §. 30, 1. 135.
תְּבוּסָה §. 36, 1. 162.
בוץ [בּוּץ §. 51, b. et c. 209.

בּוּקָה [בוק §. 15, 1. 87.
מְבוּקָה §. 30, 1. 135.
בֹּשׁ [בוש §. 45. 194.
בּוּשָׁה §. 15, 1. 87.
§. 15, 4. 90.
בֹּשֶׁת §. 20, 1. 108.
מָבוּשׁ §. 33, A. 156.
בְּזוּי [בזה §. 15, 1. 86.
בִּזָּיוֹן §. 58, 1. 233.
בּוֹזָה=בּוּז §. 15, 1. 87.
בְּזָה=בַּז [בזז §. 9, 1. 55.
אִבְחָה [בחה §. 31, 1. 137.
בַּחַן §. 4, 1. 33.
בַּחַן §. 9, 7. 64.
בָּחוֹן §. 55, 5. 227.
§. 55, 7. 228.
§. 56, 7. 230.
בָּחוּר [בחר §. 52. 210.
§. 56, 2. 229.
בָּחִיר §. 17. Anm. 100.
§. 52. 210.
§. 52, a. 211.
מִבְחֹר §. 27, 1. 117.
מִבְחָר §. 28, 1. 122.
§. 28, 3. 127.
מִבְטָא [בטא §. 28, 1. 123.
בֶּטַח [בטח §. 9. 47. et
§. 9, 1. 54.
בִּטָּחוֹן §. 58, 1. 233.
בָּטוּחַ §. 51, b. 207.
§. 56, 1. 228.
מִבְטָח §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 126.
בֶּטֶן [בטן §. 44. 187.
בֵּין=בֵּן=בֵּין [בין §. 13,
1. 77.

בִּיץ [ביץ §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
בַּיִת [בית §. 9. 46. et 48.
§. 9, 7. 65.
Anm. 3. 66.
§. 9, 4. 66.
בִּיתָן §. 32, 7. 145.
בָּכָא [בכא et בָּכָה §. 5,
1. 37. et §. 5, 4. 39.
בּוֹכִי §. 46. 196.
בֶּכֶה §. 9, 1. 52.
בִּכְיִי §. 17, 1. 95.
בְּכוּת §. 26, 1. 115.
בְּכִית §. 24, 1. 112.
בְּכוֹר [בכר §. 3, 1. 26.
§. 3, 3. 30.
בְּכֹרָה §. 3, 1. 26.
בְּכִירָה et בְּכִיר §. 52, c.
215.
בְּכוֹרָה §. 56, 2. 229.
בָּלָא [בלא §. 45. 192.
בֶּלֶה [בלה §. 40. 174.
בְּלִי §. 17, 1. 95.
תִּבְלִית §. 36, 1. 162.
בְּלִיל [בלל §. 17, 2. 97.
תֶּבֶל §. 65. 252.
תִּבְלוּל §. 60, 1. 236.
בֶּלַע [בלע §. 9, 1. 50.
בִּנְיָן [בנה §. 32, 4. 144.
מִבְנֶה §. 29, 1. 130.
§. 29, 4. 133.
תִּבְנִית §. 36, 1. 164.
§. 36, 5. 165.

בֵּן §. 14, 2. 82.
§. 41. 180.
בַּת §. 18, 2. 106.
אַבְנֵט [בנט §. 31, 5. 139.
בֶּסֶר [בסר §. 44. 187.
בְּעִי [בעה §. 17, 1. 95.
בּוֹעֵל [בעל §. 37. 167.
בַּעַל §. 9. 46-47-49.
§. 9. Anm. 3. 66.
§. 9, 4. 66.
§. 44, 1. 186.
§. 44. 187.
בַּעַר [בער §. 53, 1. 219.
בְּעִיר §. 17, 2. 98.
בְּעֵרָה §. 11, 1. 72.
תַּבְעֵרָה §. 65, 1. 252.
בְּעָתָה [בעת §. 10, 4. 69.
בְּעוּת §. 56, 1. 228.
בֶּצֶל [בצל §. 9, 3. 58.
בּוֹצֵעַ [בצע §. 37. 167.
בֹּץ [בצץ §. 3, 2. 28.
בְּצָה erſt בֵּץ §. 9, 7. 65.
— §. 44. 189.
בָּצַק [בצק §. 40. 175.
בַּצָּרָה [בצר §. 54, 1. 223.
בָּצִיר §. 17, 6. 103.
§. 52, a. 210.
בְּצָרוֹן §. 58, 7. 235.
בַּצֶּרֶת §. 55, 1. 226.
מִבְצָר §. 33, A. 150.
בְּקִיעִים [בקע §. 17, 1. 94.
§. 17, 4. 101.
בַּקְבּוּק [בקק §. 62, 2. 245.

בֹּקֶר [בקר §. 4, 6. 36.
בָּקָר §. 42. 184.
בּוֹקֵר §. 37. 168.
בַּקָּרָה §. 54, 1. 223.
בְּקָרֶת eod.
בְּרִיאָת [ברא §. 17, 1. 93.
§. 17, 4. 101.
בָּרִיא §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 214.
בָּרָד [ברד §. 5, 4. 39.
בָּרוֹר §. 1, 3. 21.
§. 45. 192.
בַּר [ברה §. 8. Anm. 2. 44.
בְּרִיָּה erſt בְּרִי §. 17, 3. 100.
בָּרוֹת §. 26, 3. 116.
בְּרִית §. 24, 1. 112.
בְּרִיחַ [ברח §. 17, 2. 97.
בָּרִיחַ §. 52, 6. 214.
§. 57, 2. et 3. 231.
מִבְרָח §. 28, 1. 122.
— 2. 125.
בֶּרֶךְ [ברך §. 44. 187.
בִּרְכָה §. 40. 178.
בְּרוֹמִים = בָּרוֹם [ברם §. 1, 3. 22.
בָּרָק [ברק §. 5, 4. 39.
בָּרֶקֶת §. 54, 2. 225.
בַּרְקָנִים §. 32, 2. 142.
בָּר [ברר §. 42. 182.
בֹּר §. 3, 1. 26.
בֹּרִית et בּוֹר §. 3, 5. 31.
בַּרְבֻּרִים §. 62, 4. 248.
בְּרֹשׁ [ברש §. 3, 2. 28.

בָּשַׁל [בשל §. 40. 174.
מִבַּשֶּׁלֶת §. 59. 236.
בֹּשֶׂם [בשם §. 4, 2. 35.
בֹּשֶׂם §. 42. 182.
בָּשָׂר [בשר §. 5, 5. 40.
בְּשֹׂרָה §. 3, 1. 25.
— 3. 29.
בִּשֵּׁשׁ [בשש §. 3, 4. 30.
בָּתָה [בתה §. 5, 1. 37.
— 3. 39.
§. 10, 3. 69.
בְּתוּלָה [בתל §. 51, a. 206.
בָּתַר [בתר §. 9, 1. 50.
— 4, 61.
בַּת [בת §. 9, 5. 63.

ג. ג

גָּאָה [גאה §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.
§. 53, 2. 220.
גְּאוֹן §. 32, 1. 140.
גְּאוּת §. 26, 1. 114.
גֹּאֵל [גאל §. 4, 1. 33.
גְּאֻלָּה §. 37. 167.
גֵּב [גבא §. 14, 7. 85.
גַּב [גבב §. 9, 1. 56.
גִּבִּים erſt גֵּב §. 13, 4. 79.
גָּבָהּ [גבה §. 42. 182.
גַּבַּהַּ §. 45. 192.
גִּבֵּהַּ §. 4, 1. 34.
גִּבְעִי §. 68, 1. 257.
גִּבְעָה §. 3, 1. 25.
גַּבְהוּת §. 26, 1. 115.
גִּבֵּחַ [גבח §. 53, 2. 220.
גַּבַּחַת §. 53, 1. 218.
גְּבוּל [גבל §. 15, 1. 85.
— 2. 88.
גְּבֻלוּת §. 26, 1. 115.
מִגְבָּלָה §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
גִּבֵּן [גבן §. 53, 2. 220.
גִּבְנוֹן §. 62, 1. 242.
גְּבִינָה §. 17, 4. 101.
גִּבְעַ [גבע §. 52, a. 211.
גֶּבֶר [גבר §. 44. 188.
גִּבַּר §. 8, 2. 43.
§. 43. 185.
גִּבּוֹר §. 55, 2. 227.
גְּבִיר §. 17, 2. 97.
גְּבֶרֶת §. 18, 2. 106.
§. 42. 182.
גְּבוּרָה §. 15, 1. 87.
גַּד [גדד §. 9, 3. 59.
גְּדֵר §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
גְּדִי [גדה §. 17, 2. 98.
גָּדַל [גדל §. 42. 182.
§. 13. 21.
§. 45. 193.
גְּדֵל §. 11. Anm. p. 73.
§. 40. 175.
גֹּדֶל §. 4, 1. 33.
גְּדוֹל §. 15, 1. 87.
גְּדִילִים von גְּדִיל §. 52, a. 211.
מִגְדָּל §. 33, A. 151.
גְּדוּפָה [גדף §. 56, 1. 228.
גְּדוּפָה §. 15, 1. 85.
גָּדֵר [גדר et גֶּדֶר §. 9, 2. 57.
גֶּדֶר §. 37. 168.
גְּדֵרָה

גְּדֵרוֹת §. 18, 2. 106.
— 4. 107.
גִּדְעוֹשׁ [גדשׁ §. 17, 7. 104.
§. 52, a. 211.
גּוֹב [גוב §. 45. 195.
גֹּב §. 40. 178.
גְּוִיָּה [גוה §. 17, 2. 97.
גּוֹז [גוז §. 45. 195.
גּוֹחַ [גוח §. 45. 194.
גִּיל et גִּילָה [גול §. 17, 1. 95.
גָּר [גור §. 42. 182.
גֵּר §. 40. 178.
מָגוֹר §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
מָגוּר §. 30, 1. 134.
— — 135.
— 3. 135.
§. 33, A. 156.
מְגוּרָה §. 33, A. 156.
גֵּז [גזז §. 9, 1. 56.
— 3. 59.
גָּזִית §. 24, 1. 111.
— 3. 112.
גָּזַל [גזל §. 11, 3. 74.
גֵּזֶל §. 14, 3. 83.
גַּרְזֶל §. 2, 3. 24.
גָּזַם [גזם §. 42. 184.
גָּזַע [גזע §. 9, 4. 61.
גָּזַר [גזר §. 9, 4. 60.
גְּזֵרָה §. 11, 1. 72.
מַגְזֵרָה §. 66. 255.
גַּחוֹן [גחה §. 32, 2. 143.
גַּחֶלֶת = גָּחָל [גחל §. 54, 2. 223.

גִּיא [גיא §. 9, 3. 57.
גִּיד [גיד §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 216.
גִּיר [גיר §. 17, 2. 97.
גַּלָּב [גלב §. 54, 2. 223.
גֵּלָּל [גלד §. 44. 187.
גְּלוּת [גלה §. 26, 1. 114.
— 3. 116.
גּוֹל [גלל §. 3, 2. 27.
גַּל §. 9, 3. 59.
גֵּלֶל §. 9, 3. 58.
גְּלָלָה §. 3, 2. 27.
גְּלִיוֹן §. 58, 5. 235.
גָּלָל §. 5, 4. 39.
גְּלִילָה = גְּלִיל §. 17, 7. 103. et §. 52, a. 211.
גְּלִילִים §. 17, 7. 103.
גְּלוּל §. 56, 2. 229.
גַּלְגַּל §. 62, 3. 246.
גִּלְגֹּלֶת §. 62, 3. 247.
מִגְלָה §. 29, 3. 132.
— 4. 132.
גָּלוֹם [גלם §. 3, 5. 31.
מַגָּמָה [גמא §. 28, 1. 121.
גַּמָּר [גמד §. 54, 2. 224.
גֹּמֶר §. 4, 3. 35.
גְּמוּל [גמל §. 15, 1. 86.
גָּמָל §. 42. 184.
תַּגְמוּל §. 36, 1. 162.
גַּנַּב [גנב §. 54, 2. 224.
גְּנֵבָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.
גְּנֵז [גנז §. 9, 4. 61.
גַּן [גנן §. 9, 3. 59.
— Anm. 2. 65.

מָגֵן

מָגֵן §. 66. 255.
מְגִבָּה §. 64. 251.
מַגְבִּיהָ §. 30, 1. 135.
— 4. 136.
גִּעַל [געל §. 4, 1. 32.
מִגְעֶרֶת [גער §. 28, 1. 122.
גָּרַב [גרב §. 5, 1. 37.
תִּגְרָה [גרה §. 36, 1. 162.
גּוֹרָל [גרל §. 2, 2. 23.
§. 38. 170.
גֵּרֶם [גרם §. 9, 1. 54.
§. 44. 188.
גֵּרֶן [גרן §. 4, 7. 37.
גֵּרֶשׁ גרם §. 9, 3. 58.
מִגְרָעָה [גרע §. 28, 1. 124.
אֲגֵרוֹף [גרף §. 31, 4. 138.
מִגְרָפָה §. 33, A. 150.
גֵּרָה (גֵּר) [גרר §. 9, 3. 60.
גַּרְגַּר §. 62, 1. 244.
מְגֵרָה §. 66. 255.
גֵּרַשׁ [גרש §. 9, 1. 50.
— 3. 57.
מִגְרָשׁ §. 33, B. 153.
גְּרוּשָׁה §. 15, 1. 85.
גֶּשֶׁם [גשם §. 9, 4. 61.
גַּת [גתת §. 9, 4. 62.

ד.

דָּאַבָה [דאב §. 10, 1. 68.
דָּאָגָה [דאג §. 10, 1. 67.
דָּאָה [דאה §. 40. 174.
דָּבָא [דבא §. 4, 1. 34.
דָּבָה (דַּב) [דבב §. 9, 4. 62.
דֹּב §. 3, 2. 29.
דְּבֵלָה [דבל §. 11, 3. 74.
§. 18, 3. 107.
דָּבַק [דבק §. 11. Anm. 73.
§. 40. 174.
דֶּבֶק §. 9, 1. 52.
דָּבָר [דבר §. 5, 3. 38.
— 4. 39.
דֹּבֶר §. 53, 1. 219.
— 4. 222.
דְּבִיר §. 17, 7. 104.
דְּבוֹרָה §. 3, 2. 29.
מִדְבָּר §. 28, 4. 128.
§. 33, B. 154.
דָּבַשׁ [דבש §. 8. 43.
דַּבֶּשֶׁת §. 53, 2. 220.
דָּגוֹן [דגה §. 32, 2. 143.
מַדְהֵבָה [דהב §. 33, A. 154.
דָּהָרָה [דהר §. 10, 1. 68.
דָּג [דוג §. 42. 184.
דָּגָן §. 32, 2. 143.
דּוֹר [דוד §. 1, 1. 21.
— 3. 22.
§. 3, 1. 26.
— 3. 30.
דּוֹד §. 15, 7. 90.
דּוּדָאִים §. 16, 5. 92.
דָּוָה [דוה §. 40. 175.
דַּוַי §. 54, 2. 224.
דַּוִי §. 8, 1. 43.
מַדְוֶה §. 29, 1. 130.
— 4. 133.
מְדוּכָה [דוך §. 47. 202.

דוּמָה דום §. 15, 1. 87.
דִּין דון §. 54, 2. 224.
דִּין §. 17, 1. 95.
— 4. 101.
דוּן §. 15, 1. 87.
מָדוֹן §. 27, 4. 119.
מְדָנִים aus מדן §. 28, 4. 127.
מְדִינָה §. 30, 1. 135.
— 3. 136.
דּוּר דור §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.
דּוּר §. 51, b et c. 209.
מְדוּרָה §. 30, 1. 134.
— 4. 136.
דִּישׁ דוש §. 9, 1. 56.
מְדוּשָׁה §. 30, 1. 135.
— 3. 135.
דִּישׁן §. 32, 2. 144.
דִּחִי דחה §. 17, 1. 96.
מַדְחֵה §. 29, 1. 131.
מַדְחֵפוֹת דחף §. 29, 1. 131.
דִּיו דיה §. 3, 2. 27.
דִּיק דיק §. 40. 174.
דָּכָא דכא §. 54, 2. 224.
דָּכָה (דַּךְ) דכה §. 9, 1. 55. et §. 17, 1. 97.
דַּךְ דכך §. 9, 3. 59.
דְּלִי דלה §. 17, 5. 102.
דַּלִיּוֹת §. 24, 2. 112.
דַּל דלל §. 42. 183.
דֶּלֶף דלף §. 9, 1. 54.

דַּלֶּקֶת דלק §. 53, 2. 221.
דְּמִי et דָּמִי דמה §. 17, 1. 96. et 97.
דְּמִיוֹן §. 32, 1. 141.
דָּם §. 40. 174.
דָּמָה und דִּם דמם §. 3, 1. 27. et §. 3, 2. 28.
דְּמָמָה §. 10, 1. 68.
מַדְמֵנָה דמן §. 33, A. 155.
דְּמַע דמע §. 9, 4. 60.
דָּנָג דנג §. 2, 2. 23.
דְּפִי דפה §. 17, 1. 97.
דַּק דקק §. 9. 48.
דַּק §. 3, 2. 28.
מַדְקֵרָה דקר §. 28, 1. 124.
דְּרָאוֹן דרא §. 32, 1. 141. et §. 58, 1. 233.
דָּרְבָּן דרב §. 32, 2. 142. §. 58, 2. 234.
מַדְרֵגָה דרג §. 33, C. 156.
דֶּרֶךְ דרך §. 5, 5. 40.
דֶּרֶךְ §. 9, 7. 64.
מִדְרָךְ §. 33, A. 151.
דֹּר דרר §. 3, 1. 25.
— 2. 29.
דַּרְדַּר §. 62, 2. 246.
דָּרְיוֹשׁ דרש §. 62, 1. 243.
מִדְרָשׁ §. 28, 1. 123.
— 2. 125.
דֵּשֶׁא דשא §. 44. 188.
דֶּשֶׁן דשן §. 40. 175.

ה.

ה. 8.

הבל §. 9, 1. 52.
§. 11, 1. 72.
§. 13, 1. 77.

הבר §. 37. 167.

הגה §. 9, 1. 50.
§. 17, 1. 94.
§. 58, 1. 233.
§. 32, 1. 140.
§. 26, 1. 114.

הגיבה §. 52, c. 214.

הדד §. 62, 4. 248.

הדם §. 3, 3. 30.

הדם §. 8. 43.

הדר §. 5, 1. 37.
§. 10, 1. 67.
§. 12. 75.

הוד §. 3, 1. 26.

הוה §. 53, 2. 220.

הום §. 36, 7. 161. und 165.
§. 30, 1. 134. und 135.
§. 30, 6. 136.

הון §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.

היה §. 35, i.s. 2. 159.

היכל §. 12. 57.
§. 62, 7. 249.

הלך §. 14, 1. 82.
— 2. 82.
§. 41. 180.

הלך §. 28, 1. 122.
§. 29, 1. 130.
§. 33, A. 150.

הלל §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
§. 62, 1. 241.
§. 62. 240.
§. 28, 1. 124.
§. 62, 1. 241.
§. 65, 1. 252.

הלם §. 3, 1. 25.
— 4. 30.
§. 26, 5. 116.
§. 35, 1. 158.
§. 62, 1. 242.

המה §. 14, 4. 84. und 102.
§. 32, 1. 141.
— 2. 143.
§. 24, 1. 112.
— 2. 112.
§. 46. 196.

המם §. 9, 3. 57.

המר §. 33, c. 150.

חסה für חס §. 5, 1, 38.

הפך §. 4, 1. 33.
§. 14, 1. 81.
— 4. 84.
§. 11, 1. 72.

הפכפך

הַפְכְּפָךְ §. 62, 2. 245.
מַהְפֵּכָה §. 29, 1. 131.
מַהְפֶּכֶת §. 33, A. 151.
תַּהְפֻּכָה §. 36, 1. 162.

הרג

הֶרֶג §. 9, 1. 50.
הֲרֵגָה §. 11, 1. 72.

הרה

הָרָה §. 37. 168.
הָרָה §. 37. 168.
הָרָה §. 40. 174.
הֲרִית §. 24, 2. 118.
הֲרוֹן } §. 58, 1. 233.
הֲרָיוֹן }

הרם

אַרְמוֹן et הַרְמוֹן §. 32, 7. 145.

הרס

הֶרֶס §. 9, 1. 51.
הֲרִיסוּת §. 17, 1. 93.
§. 26, 1. 114.

הרר

הֶרֶר §. 42. 182.
הָרֵי §. 68, 1. 257.

ו. ו.

ולד

יֶלֶד et יָלַד §. 9, 2. 57.

ז. ז.

זאב

זְאֵב §. 40. 179.
§. 41. 180.

זבב

זְבוּב §. 15, 2. 88.

זבד

זֶבֶד §. 9, 3. 58.

זבח

זֶבַח §. 9, 1. 50.
Anm. 4. 66.
זֶבַח §. 9, 3. 58.
מִזְבֵּחַ §. 33, A. 155.

זבל

זְבוּל §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
זְבוּלוּן §. 32, 1. 141.

זהה

זִו §. 17, 6. 103.

זהר

זָהַר §. 4, 1. 34.

זוב

זוֹב §. 3, 1. 27.

זוד

זֵד §. 13, 1. 78.
— 2. 78.
§. 40. 179.

זון

זוּן §. 32, 2. 144.

זוה

זָוִית §. 24, 7. 113.
מֵזִו §. 33, A. 154.

זוז

מְזוּזָה §. 33, A. 156.
זִיז §. 17, 1. 94.

זון

זוֹנָה §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
מָזוֹן §. 27, 3. 119.

זוע

זוּעַ §. 15, 1. 87.

זור

זֵרְזִיר §. 62, 3. 246.
זָר §. 42. 183.
מָזוֹר §. 27, 3. 119.
מִזְמֵר §. 33, A. 151.

זיז

זִיז §. 17, 3. 99.

זית

זַיִת §. 44. 189.

זכך

זָךְ §. 42. 183.
זְכוּכִית §. 24, g). 111.
— 3. 112.

זכר

זֵכֶר §. 9, 1. 51.
— 3. 57.
§. 14, 1. 81.
זֵכֶר §. 14, 4. 84.
זָכוּר §. 15, 2. 88.
§. 51, b. 207.
זִכָּרוֹן §. 58, 1. 233.
— 5. 235.

זִכָּרוֹן §. 32, 1. 140.
אַזְכָּרָה §. 31, 1. 137.
— 5. 139.
מַזְלֵג [זלג §. 66. 255.
מִזְלָגָה §. 48. 204.
זוֹלֵל [זלל §. 37. 167.
זָלָה (זל) §. 3, 1. 26.
— 2. 28.
זְלוּת §. 26, 1. 114.
זַלְזַל §. 62, 2. 246.
זָמוּם [זמם §. 5, 3. 39.
זָמַה (זם) §. 9, 1. 56.
— 4. 62.
מְזִמָּה §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
זְמַן [זמן §. 6, 6. 42.
זְמִיר [זמר §. 17, 1. 94.
— 4. 100.
— 6. 103.
זְמוֹר §. 1, 3. 21.
זְמָרָה = (זָמֵר) §. 9, 1. 50.
— 3. 58.
Anm. 3. 66.
זְמָרָה §. 23, 1. 110.
זְמֶרֶת ibid.
זְמִירָה §. 17, 1. 94.
מִזְמוֹר §. 27, 1. 118.
— 4. 119.
מַזְמֵרָה §. 66. 255.
זָנַב [זנב §. 42. 182.
זוֹנָה [זנה §. 37. 168.
זְנוּת §. 26, 1. 115.
זְנוּן §. 15, 1. 87.
תַּזְנוּת §. 36, 1. 162.
זַעַם [זעם §. 9, 1. 54.
זַעַף [זעף §. 9, 1. 53.
זַעַק [זעק §. 9, 1. 54.
זְעָקָה §. 10, 1. 68.
זְעֵר [זער §. 13, 1. 77.
מְזְעָר §. 28, 1. 124.
— 2. 125.
זָקַן [זקן §. 11. Anm. 73.
§. 40. 174.
זְקֵן §. 4, 1. 33.
זָקָן §. 5, 4. 39.
זְקֻנָה (aus זָקֵן) §. 9, 1. 53.
זִקִּים (זִקִּים) §. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
זָרָה [זרה §. 62, 3. 246.
זֶרֶת §. 18, 4. 107.
— 5. 107.
זַר §. 14, 5. 84.
זָרָא §. 5, 4. 39.
זָרִים (זָרָה) §. 55, 2. 220.
מִזְרֶה §. 49. 205.
זָרַח [זרח §. 9, 1. 54.
אֲזָרָה §. 31, 2. 138.
מִזְרָה §. 33, A. 151.
זָרַם [זרם §. 9, 1. 51.
זָרַע [זרע §. 9, 1. 50.
— 3. 57.
זְרוּעַ §. 56, 1. 228.
— 3. 229.
זְרוֹעַ §. 3, 2. 27.
זְרֹעַן §. 31, 2. 138.
— 5. 139.
זְרֹעִים §. 58, 4. 234.
מִזְרָע §. 33, A. 151.
מִזְרָק [זרק §. 48. 203.

ח.

ח. ך. ך.

חבא [חבא §. 32, 1. 141.
מַחֲבֶא §. 33, A. 151. et 155.
מַחֲבוֹא §. 33, A. 149.
חוֹב [חבב §. 3, 2. 28.
מַחֲבֶה [חבה §. 48. 204.
חֶבֶל [חבל §. 9, 5. 62.
חֵבֶל §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חֶבֶל §. 3, 5. 31.
חֶבֶל §. 53, 3. 221.
חֹבֶל §. 37. 167.
תַּחְבוּלָה §. 36, 1. 164.
— 4. 165.
חִבּוּק [חבק §. 56, 1. 229.
חָבַר [חבר §. 40. 175.
חַבָּר §. 54, 2. 224.
חֶבֶר §. 9, 1. 54.
חֶבְרָה §. 14, 1. 82.
חַבּוּרָה §. 51, b. 207.
§. 56, 2. 229.
חֹבֶרֶת §. 21. 109.
§. 37. 167.
חֲבֶרֶת §. 18, 2. 106.
§. 40. 175.
חֲבַרְבְּרוֹת §. 62, 4. 247.
הִתְחַבְּרוּת §. 62, 1. 241.
מַחְבֶּרֶת §. 33, A. 151.
מְחַבֵּר pag. 197.
מְחַבְּרָה §. 61. 238.
חִבִּית [חבת §. 17, 1. 94.
חָגָא [חגא §. 5, 1. 37.
חָגַב [חגב §. 42. 184.
חָג [חגג §. 5, 1. 38.

חָגוֹר [חגר §. 1, 3. 22.
§. 45. 192.
חֲגוֹר §. 3, 5. 31.
מַחֲגֶרֶת §. 47. 202.
חֲדוּר [חדד §. 56, 1. 228.
חֲדָוָה [חדה §. 14, 1. 81.
חֲדֶל [חדל §. 11. Anm. 73.
§. 40. 175.
חֶדֶק [חדק §. 14, 2. 82.
חֶדֶר [חדר §. 9, 7. 64.
חָדָר §. 5, 5. 40.
חֹדֶשׁ [חדש §. 42. 181.
חֹדֶשׁ §. 4, 6. 36.
חוֹב [חוב §. 31, 1. 27.
חוּג [חוג §. 15, 4. 89.
מְחוּגָה §. 50. 205.
חִידָה [חוד §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 213.
חַוָּה [חוה §. 53, 2. 221.
מָחוֹז [חוז §. 27, 1. 118.
חוֹחַ [חוח §. 3, 2. 29.
חָח §. 42. 183.
חוּט [חוט §. 15, 5. 90.
יְחִיל [חול §. 35, 4. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.
חִיל §. 17, 1. 96.
— 4. 101.
חוֹל §. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
חוֹלָה ibid.
חֲלָחָלָה §. 62, 1. 244.
מָחוֹל erſt מְחוֹלָה §. 27, 1. 118. et 4. 119.

חוּם [חום §. 51, b. et c. 209.

חוֹף [חוף §. 3, 7. 32.

חוּץ [חוץ §. 15, 7. 91.
חִיצוֹן §. 32, 2. 144.

חוּר [חור §. 51, b. et c. 209.
חוֹר §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.

חוּשׁ [חוש §. 15, 1. 87.
חִישׁ §. 17, 1. 95.

חָזָה [חזה §. 4, 1. 33.
§. 37. 168.
חָזִיוֹן §. 32, 1. 140.
חֲזוּת §. 26, 1. 114.
חֲזוֹת §. 25, 1. 113.
מַחֲזֶה §. 33, C. 156.

חָזִיז [חזז §. 17, 5. 102.

חָזָן [חזן §. 4, 1. 34.

חָזַק [חזק §. 40. 174.
חָזָק §. 42. 182.
חָזֵק §. 14, 1. 82.
חָזָק §. 4, 1. 33.

חָזִיר [חזר §. 17, 2. 98.
חִזָּרוֹן §. 32, 1. 141.

חָטָא et חַטָּא [חטא §. 54, 1. 223.
— 2. 224.
חֵטְא §. 14, 1. 81.
חֲטָאָה et חֲטָא §. 5, 4. 39.

חֲטוּבָה [חטב §. 15, 5. 90.

חֹטֶר [חטר §. 39. 172.

חַי [חיה §. 8, 1. 43.
— 2. 43.
חַיָּה §. 40. 175.

חַיִל [חיל §. 9, 1. 56.
חֵל §. 13, 5. 79.

חַיִץ [חיץ §. 44. 190.

חֵיק [חיק §. 9. Anm. 1. 65.
§. 13, 4. 79.

חָכָם [חכם §. 42. 181.
חָכְמָה §. 4, 1. 34.

חָלַב [חלב §. 40. 175.
חֵלֶב §. 14, 1. 82.

חָלַד [חלד §. 9, 6. 64.
חֹלֶד §. 39. 172.

חָלָה [חלה §. 17, 1. 96.
חֳלָיָה et חֲלִי §. 17, 5. 103.
מַחֲלֶה §. 29, 1. 130.
מַחֲלוּי §. 30, 1. 135.
תַּחֲלוּאָה §. 36, 1. 162.

חָלַל [חלל §. 5, 1. 37.
— 3. 38.
§. 42. 183.
חָלִיל §. 52, a. 211.
— c. 216.
חֲלוֹן §. 32, 7. 45.
מָחוֹל §. 47. 202.
תְּחֻלָּה §. 65, 1. 252.

חֲלוֹם [חלם §. 3, 1. 25.
— 3. 30.
חֲלֹמוֹת §. 54, 2. 224.
אַחְלָמָה §. 31, 2. 138.

[חלה

חלף [חֵלֶף §. 14, 1. 82.
חֲלוּף §. 3, 1. 26.
חֲלִיפָה §. 17, 1. 94.
מַחֲלֵף §. 48. 203.
מַחְלָפָה §. 28, 4. 128.

חלץ [חֲלִיצָה §. 17, 4. 101.
מַחֲלָצָה §. 48. 204.

חלק [חֵלֶק §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חָלָק §. 42. 182.
חֲלָקָה ut in חֵלֶק.
חֲלָקָה §. 62, 1. 242.
חַלֵּק §. 56, 1. 228.
חֲלוּק ibid.
חֵלֶק §. 53, 1. 219.
— 4. 222.
חֲלַקְלַק §. 62, 1. 243.

חלש [חָלָשׁ §. 54, 2. 224.
חֲלוּשָׁה §. 15, 1. 86.

חמא [חֵמָאָה §. 14, 2. 83.
מַחֲמָאָה §. 28, 1. 122.

חמד [חֶמֶר §. 9, 1. 51.
חֲמוּד §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
מַחְמָד §. 28, 3. 126.
מַחֲמָד §. 28, 1. 122.
מַחֲמוּד §. 30, 1. 135.

חמה [חֵם §. 40. 175.
חוּמָה §. 3, 2. 28.
§. 45. 194.

חמט [חֹמֶט §. 39. 173.

חמל [חֲמֹלָה §. 14, 1. 82.
מַחְמָל §. 28, 3. 127.

חמם [חֵם §. 9, 1. 56.
חַם §. 3, 1. 27.
(חֵם) חַמָּה §. 9, 1. 56.
חַמָּן §. 32, 2. 143.

חמם [חָמֵס §. 5, 4. 39.
תַּחְמָס §. 36, 2. 160.
und 164.

חמץ [חֹמֶץ §. 40. 175.
חֹמֶץ §. 4, 2. 35. h).
§. 39. 173.
חָמוּץ §. 51, c. 208.
חָמוּץ §. 45. 193.
חָמִיץ §. 52, c. 215.
חֲמֻצָה §. 4, 1. 33.

חמר [חֹמֶר §. 39. 172.
חֵמָר §. 12, 2. 76.
חֶמֶר §. 44. 187.
חֲמוֹר §. 3, 2. 29.
— 4. 30.
יַחְמוּר §. 35, 5. 160.

חנה [חֲנִית §. 24, 5. 112.
חֲנוּת §. 26, 7. 116.
מַחֲנֶה §. 33, A. 155.
תַּחֲנוֹת §. 36, 1. 162.

חנט [חֲנוּטִים §. 15, 5. 90.

חנך [חֹךְ §. 9, 5. 63.
§. 44, 2. 186.
und 189.
חֲנֻכָּה §. 62, 1. 242.
חֲנִיךְ §. 52, a. 211.

חנן [חֵן §. 14, 1. 81.
חֵן §. 9, 1. 56.
חֲנֻם §. 67, 2. 257.
חִין §. 17, 1. 95.

חֲנִין §. 17, 1. 94.
תְּחִנָּה §. 65, 1. 252.
— 2. 253.
תַּחֲנוּכִים §. 36, 1. 164.
חנך חָנֵךְ §. 40. 175.
חָנֻךְ §. 4, 1. 33.
חנק מְחַנֵּק §. 28, 1. 122.
חסד חֶסֶר §. 9, 1. 53.
חָסִיר §. 52, c. 216.
חסה חָסוּת §. 26, 1. 115.
מֶחְסֶה §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
חסל חִסֵּיל §. 17, 2. 98.
חסם מַחְסוֹם §. 47. 202.
חסן חֲסִין §. 17, 2. 97.
חָזוֹן §. 45. 192.
חסר חֹסֶר §. 4, 1. 33.
חָסָר §. 5, 1. 37.
חֶסֶר §. 9, 1. 54.
חָסֵר §. 40. 175.
מַחְסוֹר §. 27, 1. 118.
חפה חַף §. 9, 3. 59.
חפז חִפָּזוֹן §. 58, 1. 233.
חפן חֹפֶן §. 39. 172.
חפף חוֹף §. 1, 7. 23.
§. 3, 1. 26.
— 3. 30.
חפץ חָפֵץ §. 40. 175.
חֵפֶץ §. 14, 1. 81.
— 3. 83.
חפר חֲפַר פָּרוֹת §. 62, 2. 245.
חפש חֹפֶשׁ §. 4, 1. 34.
חָפְשָׁה eod.
חפש חֵפֶשׁ §. 14, 1. 81.
חצב מַחְצֵב §. 29, 1. 130.
חצה חֲצִי §. 17, 4. 101.
חֲצוֹת §. 25, 1. 113.
— 4. 113.
מֶחֱצָה §. 28, 4. 128.
מֶחֱצִית §. 29, 4. 133.
חצן חֹצֶן §. 4, 5. 36.
חֵצֶן §. 9, 5. 62.
חצץ חֵץ §. 44. 190.
חָצָץ §. 42. 181.
חצר חָצֵר §. 11, 7. 74.
חָצִיר §. 52, c. 215.
חֲצֵרָה §. 62, 5. 248.
חקק חֹק §. 3, 3. 30.
— 1. 26.
חָקָק §. 5, 3. 39.
חֻקָּה §. 3, 1. 26.
חקר חֵקֶר §. 14, 1. 81.
מֶחְקָר §. 28, 3. 126.
חרא חָרָא §. 5, 3. 38.
מַחֲרָאָה §. 33, A. 151.
תַּחֲרָא §. 36, 5. 165.
חרב חָרֵב §. 40. 175.
חֹרֶב §. 4, 1. 33.
חָרְבָּה ibid.
§. 4, 7. 36.
חֶרֶב §. 9, 1. 50.
— 3. 55.
— 5. 62.
חָרְבָה §. 53, 1. 223.
§. 54, 3. 225.
חַרְבוֹן §. 32, 1. 142.

חרד

חרד [חָרֵד §. 40. 175.
חרה [חָרִי §. 17, 1. 97.
חָרֹן §. 32, 1. 141.
חרז [חָרוּז §. 51, a. 206.
חרט [חָרֵט §. 9, 5. 63.
חָרִיט §. 17, 7. 103.
חרך [חָרָךְ §. 5, 5. 40.
חרל [חָרוּל §. 51, c. 208.
חרם [חֵרֶם §. 9, 1. et 3. 51.
חֵרֶם §. 14, 1. 81.
— 3. 83.
— 5. 84.
חרס [חֶרֶס §. 44. 188.
חרף [חֹרֶף §. 4, 4. 36.
— 6. 36.
חֲרָפָה §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חרץ [חָרוּץ §. 51, c. 208.
§. 56, 1. 229.
חַרְצָן §. 32, 2. 143.
חָרִיץ §. 17, 5. 102.
§. 52, c. 216.
חרר [חַרְחֹר §. 62, 1. 244.
חֵרֵר §. 40. 175.
חֹר §. 3, 2. 28.
חֹרַי §. 68, 1. 257.
חרש [חָרָשׁ §. 54, 2. 224.
חֶרֶשׁ §. 53, 2. 220.
חֵרֶשׁ §. 9, 1. 50.
חָרִישׁ §. 17, 6. 103.
חֹרֶשׁ §. 4, 2. 35.
חֲרִישִׁית §. 24, 1. 112.

חרשׁת §. 20, 1. 108.
— 4. 108.
מַחֲרֵשָׁה } §. 66. 255.
מַחֲרֶשֶׁת }
חשׁב [חָשַׁב §. 37. 167.
חֶשְׁבֹּן §. 14, 5. 84.
חֶשְׁבּוֹן §. 32, 1. 142.
חִשָּׁבוֹן §. 58, 1. 233.
— 4. 234.
מַחֲשָׁבָה §. 28, 1. 122.
— 3. 127.
חשׁך [חָשַׁךְ §. 4, 1. 34.
חֲשֹׁכִים = חָשׁוֹךְ §. 45. 192.
חֲשֵׁכָה §. 11, 1. 72.
מַחְשָׁךְ §. 28, 1. 125.
— 4. 128.
§. 33, A. 151.
חשׁם [חַשְׁמַן §. 32, 2. 142.
חשׁן [חָשַׁן §. 39. 173.
חשׁף [חֲשִׂיף §. 52, c. 215.
מַחְשֵׂף §. 27, 1. 118.
חשׁק [חֶשֶׁק §. 14, 1. 81.
— 2. 83.
חִשּׁוּק §. 56, 2. 229.
חשׁר (חָשַׁר) [חַשְׂרָה §. 9, 1. 51.
חִשּׁוּר §. 56, 2. 229.
חתה [חַתָּה §. 66. 255.
חתל [חִתּוּל §. 56, 5. 230.
§. 62, 1. 242.
— 5. 248.
חתם [

חתם [חתם §. 2, 5. 24. §. 38. 171.

חתמת §. 21. 109. §. 37. 168. §. 38. 171.

חתן [חתן §. 37. 168.
חתנת §. 21. 109.
חתן §. 42. 182.

חתף [חתף §. 9, 3. 58.

חתר [חתר §. 28, 1. 124. et §. 66. 255.

חת [חתת
חתה } §. 9, 1. 56.

חת §. 8, 1. 43.
חתית §. 24, 1. 111.
מחתה §. 29, 1. 131. — 3. 132.
חתת §. 62, 1. 244.

ט. ט

טבח [טבח §. 54, 2. 224.
טבח } §. 9, 1. 50. et
טבחה } §. 9, 3. 58.
מטבח §. 33, A. 154. §. 64. 251.

טבל [טבול §. 15, 1. 86. — 3. 89.

טבע [טבעת §. 54, 5. 226.

טבר [טבור §. 56, 7. 230.

טהר [טהר §. 45. 193.
טהר §. 3, 1. 26.
טהר } §. 4, 1. 33.
טהרה }

טוח [מטיח §. 28, 4. 128. §. 62, 1. 241.

טוא [מטאטא §. 62, 5. 248. et §. 66. 256.

טוב [טוב §. 15, 1. 87. — 2. 88. §. 51, b. et c. 209.
טוב §. 3, 1. 26. — 2. 29. §. 45. 195.

טוח [טיח §. 17, 1. 96.

טול [טלטלה §. 62, 1. 244.
טל §. 66. 255.

טוף [טופות §. 62, 5. 249.

טור [טירה §. 17, 4. 101. — 7. 104.

טחן [טחנה §. 9, 5. 63.
טחן §. 3, 5. 31.

טחר [טחורים §. 3, 4. 30.

טלה [טלה (טלה) §. 40. 179.
טלי §. 17, 2. 98.

טלל [טל §. 9. 49. §. 43. 185.

טמא [טמא §. 40. 176.
טמאה §. 4, 1. 34. et
טמאה eodem.

טמן [מטמון §. 27, 3. 119. §. 33, A. 149.

טעם [טעם §. 9, 1. 51.
מטעמים §. 62, 3. 246.

טפח [טֵפַח §. 9, 1. 50.
טִפּוּחַ §. 56, 1. 228.
מִטְפַּחַת §. 28, 3. 126.

טרה [טְרִיָּה §. 52, c. 216.

טרח [טָרַח §. 4, 1. 34.

טרף [טָרָף §. 5, 3. 39.
טֶרֶף §. 9, 3. 58.
טְרֵפָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.

י.

יבל [יוּבָל §. 35, 2. 159.
אוּבָל §. 31, 2. 138.
יָבָל §. 5, 5. 40.
יוֹבֵל §. 62. 240.
יַבֶּלֶת §. 53, 1. 218.

יבם [יָבָם §. 42. 182.
יְבֶמֶת ibid.

יבש [יָבֵשׁ §. 40. 177.
יַבָּשָׁה §. 54, 3. 225.
יִבְשֶׁת §. 20, m). 108.
— 1. 108.

יגב [יָגֵב §. 11, 3. 74.
יֹגֶב §. 37. 168.

יגה [יָגוֹן §. 32, 1. 141.
תּוּגָה §. 65. 252.

יגע [יָגֵעַ §. 40. 176.
יְגִיעַ §. 17, 4. 101.
יְגִיעַ §. 17, 1. 94.
יָגַע §. 5, 3. 39.

יגר [יָגוֹר §. 45. 193.

ידד [יָדִיד §. 52, a. 211.
יְדִיד §. 17, 3. 99.
יְדִידוּת §. 17, 1. 93.
§. 26, 1. 114.
— 3. 116.

ידה [יָד §. 40. 175.
תּוֹדָה pag. 14.
§. 65, 1. 252.

ידע [הוֹדָה, הוֹדוֹת } §. 62, 1. 240.
יְדַעְנִי §. 68, 3. 258.
מַדָּע §. 28, 1. 123.
מוֹדָע, מוֹדַעַת } §. 28, 1. 123. — 3. 126.

יהב [הַבָּהָבִים §. 62, 4. 247.

יהר [יָהִיר §. 52, c. 215.

יון [יָוֵן §. 40. 177.

יזע [יָזֵעַ §. 9, 3. 58.
זֵעָה §. 9, 4. 74.

יחד [יָחִיד §. 52, c. 216.
יַחַד §. 9, 1. 53.

יחל [תּוֹחֶלֶת §. 65, 1. 252.

יחם [חֵמָה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.

יחף [יָחֵף §. 40. 177.

יחש [יַחַשׂ §. 9, 1. 51.
חִתְיַחֵשׂ §. 62, 1. 241.

יטב [מֵיטָב §. 33, A. 152.
יְכִי für יִךְ §. 68. 257.

יכח [תּוֹכֵחָה, תּוֹבַחַת } §. 65, 1. 252.

יכל [מֵיכָל §. 33, A. 151.
יְכֹלֶת §. 20, m). 108.

ילד יָלוּד §. 15. Anm. c). 89.
§. 52. 210.
יֶלֶד §. 9, 1. 50.
— 3. 58.
יָלִיד §. 52, a. 211.
וָלָד §. 42. 182.
יָלוּד §. 51, a. 207.
יַלְדָּ §. 54, 2. 225.
וֶלֶד §. 44. 186.
יַלְדוּת §. 26, 1. 115.
לֵדָה §. 11, 1. 73.
מוֹלֶדֶת §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 33, A. 151.
§. 64. 251.
תּוֹלָדָה §. 65, 1. 252.
— 4. 253.
ילל תּוֹלָל §. 65, 1. 252.
יֶלֶל §. 13, 4. 79.
יְלָלָה §. 10, 1. 68.
— 4. 69.
§. 13, 1. 77.
ילע תּוֹלַע §. 65, 2. 253.
ילף יַלֶּפֶת §. 53, 1. 219.
ימן יָמִין §. 52, c. 215.
יְמָנִי §. 68, 3. 258.
תֵּימָן §. 36, 7. 161.
— 7. 165.
ימר תָּמָר §. 36, 2. 164.
ינה יוֹנָה §. 45. 195.
ינק יוֹנֶקֶת §. 21. 109.
§. 37. 167.
יְנִיקוֹת §. 35, 4. 159.
יסד יָסַד p. 218. Anm. 2.
יְסוֹד §. 3, 4. 31.
סוֹד eod. et §. 3, 7. 32.
יְסוּד §. 15, 1. 86.
מוֹסָד §. 62, 1. 241.
§. 64. 251.
מוֹסָר §. 33, A. 151.
יסך מֵיסָךְ §. 33, A. 151.
יסר יְסוֹר §. 55, 1. 226.
מוֹסָר §. 62, 1. 241.
יעד מוֹעֵר §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
— 6. 133.
— 7. 134.
— A. 155.
מוֹעָד §. 28, 1. 124.
— 4. 127.
— 6. 7. 179.
מוֹעָר §. 62, 1. 241.
יעה עִי §. 17, 4. 101.
מְעִי §. 33, IV. 156.
יעל יְעֵלָה = יָעֵל §. 40. 178.
יעף יָעֵף §. 40. 176.
יָעֵף §. 6, 1. 41.
תַּעֲפָה §. 65, 1. 252.
יעץ יְעֵצֶת §. 21. 109.
§. 37. 168.
עֵצָה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.
מוֹעֵצוֹת §. 29, 4. 132.
יער יַעַר §. 44. 187.

יפה

יפה [יָפֶה §. 40. 176.
יְפֵה־פִיָּה §. 62, 2. 245.
יְפִי et יְפִי §. 17, 1. 95. et 96.

יפח [יָפֵחַ §. 40. 177.

יפע [יִפְעָה (יְפַע) §. 9, 1. 54.

יצא [יָצִיא §. 52, b. 214.
צֵאֱצָאִים §. 62, 2. 245.
מוֹצָא §. 28, 1. 121.
§. 33, A. 151.
— B. 153.
— C. 154.
§. 64. 251.
תּוֹצָאוֹת §. 36, 1. 163.

יצב [מַצָּב §. 33, A. 152.

יצע [יְצוּעַ §. 15, 4. 89. pag. 166.
יָצוּעַ §. 51, a. 207.
יָצִיעַ §. 17, 4. 100.
§. 52, a. 211.
מַצָּע §. 33, A. 153.

יצק [יָצוּק §. 15, 1. 86.
מוּצָק §. 62, 1. 241.
— 3. 246.
— 4. 247.
מוּצָקָה §. 62, 5. 248.
§. 66. 255.

יצר [יוֹצֵר §. 37. 168.
יְצֶר §. 14, 1. 81.
3. 83.
4. 84.
יָצוּר } §. 51, a. 207.
יְצוּרִים }

יקב [יֶקֶב §. 9, 7. 64.

יקד [יְקוֹד §. 3, 1. 25.
יָקוּד §. 51, b. 207.
מוֹקֵד } §. 33, A. 154.
מוֹקֵדָה } §. 64. 251.

יקה [יְקָהָה §. 53, 1. 218.

יקר [יָקָר §. 42. 181.
יְקָר §. 6, 1. 41.
יְקִיר §. 57, 2. 231.

יקש [יוֹקֵשׁ §. 16, 3. 92. §. 37. 168.
יָקֵשׁ §. 35, 1. 158.
מוֹקֵשׁ §. 66. 255.

ירא [יָרֵא §. 40. 176.
יִרְאָה (יְרֵא) §. 9, 1. 51.
מוֹרָא §. 28, 1. 122.
— 3. 126.

ירד [מוֹרָד §. 33, C. 154. §. 64. 251.

ירה [יוֹרֶה §. 35, 3. 159. §. 37. 168.
תּוֹרָה §. 36, 4. 161. §. 65, 4. 253.

ירח [יָרֵחַ §. 40. 177.

ירק [יָרָק §. 5, 1. 37. §. 42. 181.
יָרוֹק §. 45. 193.
יֶרֶק §. 44. 188.
יַרְקוֹן §. 58, 1. 233.
יְרָקָה §. 10, 1. 67.
יַרְקְרַק §. 62, 1. 243.
— 2. 245.

יִרְשָׁה [ירש Einleit. pag. 8.***)
§. 11, 1. 72.
— 3. 74.
יְרוּשָׁה §. 62, 1. 242.
מוֹרָשׁ } §. 28, 1. 124.
מוֹרָשָׁה }
תִּירוֹשׁ §. 36, 2. 164.
שִׁיבָה } §. 17, 1. 93.
יְשִׁיבָה }
מָשָׁב §. 28, 1. 122.
— 6. 129.
§. 33, A. 151.
תְּשָׁב §. 36, 7. 161.
— 2. 165.
§. 65, 1. 252.
— 2. 253.
יֵשׁ [ישה §. 14, 1. 82.
— 2. 82.
יֶשֶׁן [ישן §. 40. 176.
יָשֵׁן §. 42. 182.
שֵׁנָה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.
יֵשַׁע [ישע §. 9, 1. 50.
יְשׁוּעָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
תְּשׁוּעָה §. 36, 1. 163.
תּוֹשִׁיָּה §. 65, 4. 253.
מִשְׁעָה §. 28, 1. 125.
יְשָׁרָה (יֶשֶׁר) [ישר §. 9, 1. 53.
יָשָׁר §. 42. 181.
יְשׁוּרוֹן §. 32, 1. 142.
— 2. 144.
יָשָׁר §. 4, 1. 33.
מִישׁוֹר §. 27, 1. 117.
— 2. 118.
§. 33, A. 149.
מִישָׁר §. 28, 1. 124.
יָתֵד [יתד §. 11, 5. 74.
תּוֹתָח [יתח §. 65, 2. 253.
יָתוֹם [יתם §. 45. 193.
אִיתָן [יתן §. 31, 1. 137.
2. 138.
יוֹתֵר [יתר §. 4, 1. 34.
— 2. 35.
§. 37. 168.
§. 39. 172.
יָתֵר §. 40. 177.
יִתֵּר §. 44. 188.
יָתוֹר §. 15, 1. 87.
— 2. 88.
יִתְרוֹן §. 32, 1. 142.
יוֹתֶרֶת §. 21. 109.
§. 37. 168.
מוֹתָר §. 28, 4. 128.
מִיתָר §. 28, 3. 126.

כ. כ.

כְּאֵב [כאב §. 13, 1. 77.
— 4. 79.
מַכְאוֹב §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
כָּבֵד [כבד §. 40. 176.
כֹּבֶד §. 4, 1. 33.
כָּבֹד §. 1, 1. 21.
§. 51, c. 208.
כֶּבֶד §. 44. 187.
כְּבֵרוֹת §. 26, 1. 115.

כבל] כֶּבֶל §. 9, 5. 62.
כבס] כִּבֵּס §. 2, 5. 24.
§. 37. 168.
כבע] כּוֹבַע §. 4, 5. 36.
כבר] כְּבִיר §. 57, 2. 231.
כְּבָרָה §. 10, 5. 70.
מִכְבָּר §. 48. 203.
כבש] כֶּבֶשׁ §. 9, 3. 32.
§. 32, 5. 144.
כדד] כַּדְכֹּד §. 62, 2. 245.
כדן] כִּתֹּנֶת §. 20, 5. 109.
כִּתֹּנֶת §. 55, 5. 228.
כִּידוֹן §. 62, 5. 249.
כדר] כִּירוֹר §. 62, 1. 244.
כהה] כֵּהָה §. 53, 2. 221.
כהן] כֹּהֵן §. 37. 168.
כוה] כְּוִיָּה §. 17, 1. 93.
מִכְוֶה §. 28, 1. 124.
כִּי §. 17, 1. 93.
כוח] כּוֹחַ §. 3, 1. 27.
§. 45. 195.
כון] כֵּן §. 40. 179.
מָכוֹן §. 33, A. 149.
כום] כּוֹס §. 45. 195.
כור] כּוּר Einleit. pag. 9. †††).
§. 15, 7. 90.
כֹּר §. 3, 5. 31.
כִּרְכָּר §. 62, 2. 246.
כוב] כָּזָב §. 5, 3. 38.
אַכְזָב §. 31, 2. 138.
כזר] אַכְזָר §. 31, 2. 138.
אַכְזְרִיּוּת §. 31, 1. 137.
כחש] כַּחַשׁ §. 9, 4. 61.
כָּחַשׁ §. 54, 2. 224.
כיד] כִּיר §. 17, 1. 93.
כים] כִּימָה §. 17, 3. 99.
ככב] כּוֹכָב §. 2, 2. 23.
כלא] כֶּלֶא §. 9, 7. 64.
כְּלִיא §. 17, 5. 102.
מִכְלָה §. 33, A. 151.
כלב] כְּלוּב §. 15, 4. 89.
כלה] כָּלָה §. 40. 177.
כָּלָה §. 5, 1. 38.
— 3. 39.
§. 10, 1. 68.
— 3. 69.
Anm. 3. 71.
כִּלָּיוֹן §. 58, 1. 233.
תְּכֵלָה §. 36, 2. 64.
תַּכְלִית §. 36, 1. 162.
מַכְלוֹת §. 27, 1. 117.
כלח] כָּלַח §. 9, 1. 54.
כלל] כְּלָה §. 10, 3. 69.
כְּלוּלָה = §. 15, 1. 86.
כֹּל §. 3, 1. 26.
כלם] כְּלִמָּה §. 17. Anm. 104.
§. 62, 1. 242.
כְּלִמּוֹת §. 26, 4. 116.
§. 62, 1. 242.
כלף] כֵּילַפּוֹת §. 62, 5. 249.
כמז] כּוּמָז §. 16, 4. 92.

כמן [כמן מְכֻמָּן §. 28, 3. 126.
§. 33, A. 151.
כַּמּוֹן §. 55, 5. 228.
כמר [כמר כְּמוּרִיר §. 62, 1. 242.
מַכְמוֹר
מִכְמוֹרֶת §. 47. 203.
מִכְמֶרֶת §. 48. 204.
כנה [כנה כְּנָוָה §. 10, 2. 69.
כנן [כנן כֵּן §. 9, 1. 56.
5. 63.
§. 13, 2. 78.
כִּנָּם §. 67, 1. 256.
כנס [כנס מִכְנָסַיִם §. 48. 203.
כנע [כנע כְּנַעֲנִי §. 68, b. 258.
כְּנֵעָה (כְּנַע) §. 9, 3. 59.
כנר [כנר כִּנּוֹר §. 55, 5. 227.
כסא [כסא כִּסֵּא §. 53, 3. 221.
כסה [כסה כֶּסֶת §. 18, 5. 107.
כְּסוּי §. 15, 5. 90.
כְּסוּת §. 26, 5. 116.
מִכְסֶה §. 49. 205.
מִכְסֶה §. 61. 238.
כסל [כסל כְּסִיל §. 17, 2. 98.
כסם [כסם כְּשָׂמוֹת §. 54, 3. 226.
כֻּסֶּם §. 28, 4. 127.
כסף [כסף כֶּסֶף §. 9, 3. 58.
כעס [כעס כַּעַס §. 9, 1. 53.
כפל [כפל כֶּפֶל §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
כפן [כפן כָּפֵן §. 5, 1. 37.
כפס [כפס כַּפֹּת §. 52, a. 211.
כפף [כפף כַּף §. 9. 49.
§. 43. 185.

כפר [כפר כִּפּוּר §. 56, 1. 228.
כֹּפֶר §. 4, 5. 36.
— 7. 36.
כְּפִיר §. 17, 2. 98.
כְּפַר §. 3, 2. 27.
— 3. 30.
כַּפֹּרֶת §. 55, 5. 227.
כרב [כרב כְּרוּב §. 15, 5. 90.
כרה [כרה מִכְרֶה §. 33, A. 154.
כרך [כרך תַּכְרִיךְ §. 36, 5. 165.
כרם [כרם כֶּרֶם §. 37. 168.
כרע [כרע כָּרַע §. 5, 5. 40.
כרר [כרר כִּכָּר §. 62, 2. 246.
כָּרִי §. 68, 1. 257.
כרש [כרש כְּרֵשׁ §. 13, 7. 79.
כרת [כרת כְּרִיתוּת §. 26, 1. 115.
כשל [כשל כַּשִּׁיל §. 57, 5. 232.
כִּשָּׁלוֹן §. 58, 1. 233.
מִכְשׁוֹל §. 33, B. 155.
כשף [כשף כְּשָׁף §. 9, 1. 50.
כַּשָּׁף §. 54, 2. 224.
כשר [כשר כָּשֵׁר §. 40. 177.
כִּשָּׁרוֹן §. 32, 1. 141.
כִּישׁוּר §. 62, 5. 249.
כִּשְׁרָה et כּוֹשֶׁר §. 2, 1. 23.
כתב [כתב כְּתָב §. 6, 4. 41.
כְּתֻבָּת §. 20, 4. 108.
מִכְתָּב §. 28, 4. 127.
כתל [כתל כֹּתֶל §. 4, 5. 36.
כתם [כתם כֶּתֶם §. 9, 3. 58.
כתף [כתף כָּתֵף §. 40. 174.

לַהַב [להב §. 9, 4. 61.
לַהֶבֶת et לְהָבָה §. 54, 2. 224.
שַׁלְהֶבֶת §. 62, 1. 243.
— 2. 245.
לַהַג [להג §. 9, 1. 54.
לַהַט [להט §. 9, 4. 60.
לְהָקָה [להק §. 10, 2. 69.
לְוָיָה [לוה §. 17, 1. 96.
לוּט [לוט §. 1, 1. 21.
§. 3, 1. 27.
— 2. 29.
מָלוֹן [לון §. 33, A. 149.
תְּלוּנָה §. 36, 1. 163.
לוּעַ [לוע §. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
לוּץ [לוץ §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.
לוּצוּץ §. 37. 168.
מְלִיצָה §. 30, 1. 135.
לְזוּת [לזה §. 26, 1. 115.
לֵחַ [לח §. 9, 1. 56.
לֶחֶם [לחם §. 53, 1. 219.
לֶחֶם §. 9, 3. 59.
לְחוּם §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
מִלְחָמָה } §. 28, 1. 123.
מִלְחֶמֶת } — 6. 129.
לַחַץ [לחץ §. 9, 1. 51.
לַחַשׁ [לחש §. 9, 1. 54.

כִּתֵּר [כתר §. 9, 5. 63.
כִּתֶּרֶת et כֹּתֶר §. 2, 5. 24.
§. 21. 109.
§. 38. 171.
§. 37. 168.
מַכְתֵּשׁ §. 66. 255.
כַּתִּית [כתת §. 52, a. 211.

ל. כ.

תַּלְאוּבָה [לאב §. 36, 4. 165.
תְּלָאָה [לאה §. 36, 1. 162.
מַלְאָךְ [לאך §. 28, 3. 126.
מַלְאָכוּת §. 28, 1. 124.
מְלָאכָה §. 28, 3. 129.
לָבִיא [לבא §. 17, 2. 98.
לֵבָב [לבב §. 12, 2. 76.
לְבִיבָה §. 17, 4. 100.
לְבָן [לבן §. 42. 182.
לְבֹנָה §. 40. 176.
לְבָנָה §. 42. 182.
לְבֻנָה §. 3, 2. 28.
מַלְבֵּן §. 33, A. 155.
§. 64. 251.
לִבּוּשׁ [לבש §. 15, 5. 90.
מַלְבּוּשׁ pag. 199.
§. 50. 206.
תִּלְבֹּשֶׁת §. 36, 5. 161.
et 165.
לֶגֶב [לגב §. 3, 2. 28.

מ. ן.

מ instrumentale pag. 9. V. *).

מ locale p. 11. *).

מֹואָבִי §. 68, b, α. 258.

מָאֵן §. 53, 2. 220.
מָאֵן §. 40. 177.

מָאֹס §. 55, 1. 227.

מֶגֶד §. 9, 1. 53.
§. 44. 187.

מִגְדָּנוֹת §. 32, 1. 143.

מִדָּה = מַר §. 9, 5. 63.

תָּמִיד §. 36, 6. 161.
— 1. 162.
— 6. 165.
§. 65, 6. 253.

מְמַדִּים §. 28, 4. 128.

מַי §. 8, 2. 43.

מָהִיר §. 17. Anm. f) 99.
§. 52, c. 216.

מַהַר §. 53, 2. 220.

מְהִירָה §. 11, 1. 73.

מַח §. 44. 190.

מוֹת §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
§. 45. 194.

מוֹל §. 3, 2. 28.

מִן §. 3, 1. 16.

תְּמוּנָה §. 36, 1. 162.
— 4, 165.

נמוץ

לְטָאָה §. 42. 184.

לַיִשׁ §. 44. 190.

לֶכֶד §. 9, 1. 50.
מַלְכֹּדֶת §. 47. 202.

לְלָא §. 16, 5. 92.

לְמוֹד §. 56, 2. 229.
לָמוּד §. 15. Anm. c). 89.
§. 51, b. 207.
מִלְמָד §. 48. 204.
§. 66. 255.
תַּלְמִיד §. 65, *). 252.
— 2. 253.

לַעַג §. 9, 1. 51.
— 3. 58.

לַפִּיד §. 57, 5. 232.

לָקַח §. 54, 3. 226.
לֶקַח §. 9, 3. 58.
מַלְקַחַת §. 72, 3. 119.
מַלְקָחַיִם §. 48. 203.

לָקַט §. 9, 1. 50.

לֵקֶק §. 35, 3. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.

מַלְקוֹשׁ §. 27, 2. 119. et §. 27, 6. 120.

לָשַׁד §. 8. 43.

לָשׁוֹן §. 32, 3. 144.

מַלְתָּחָה לתח §. 33, A. 151.

מַלְעֵלָה et מַתְלְעָה לתע §. 61. 238.

מוץ [מוץ §. 1, 3. 22.
§. 3, 3. 30.
תְּמוּרָה [מור §. 36, 1. 163.
מֵת [מות §. 13. Anm. 78.
מָוֶת §. 7, 1. 42.
מְמוֹתִים von מָמוֹת §. 27, 1. 118.
מֵזֶג [מזג §. 9, 3. 59.
מָזֶה [מזה §. 40. 175.
מֵזַח [מזח §. 14, 5. 84.
מְזִיחַ §. 17, 5. 102.
מְמִזֶּר [מזר §. 29, 3. 132.
מוֹחַ [מחה §. 3, 2. 28.
מְחִי §. 17, 1. 96.
מַחַץ [מחץ §. 9, 4. 60.
מַחַר [מחר §. 42. 181.
מָחֳרָת §. 23, 6. 110.
מְחִיר §. 17, 5. 102.
מְטִיל [מטל §. 52, a. 211.
מָטָר [מטר §. 5, 4. 39.
מִן [מן §. 17, 1. 96.
מֵץ [מץ §. 17, 1. 94.
מֵכֶר [מכר §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת } §. 28, 1. 124.
— 3. 127.
מָלֵא [מלא §. 40. 176.
מְלֹא §. 3, 1. 25. et 26.
מְלוֹא §. 55, 7. 228.
מְלֵאָה §. 11, 1. 72.
— 2. 73.
§. 40. 179.

מְלוֹא und מְלֵאָה §. 56, 1. 229.
מְלֵאת §. 53, 1. 219.
מָלַח [מלח §. 9. 46. et 49. Anm. 3. 66.
מֶלַח §. 54, 2. 224.
מְלֵחָה §. 11, 1. 72.
מֶלֶךְ [מלך §. 9. 47. et 49. eod. 2. 57. Anm. 4. 66. §. 44. 188.
מַלְכָּה §. 44, 1. 186. et 188.
מְלוּכָה §. 15, 1. 87.
מַמְלָכָה §. 28, 3. 126.
הֶמְלָה [מלל §. 62, 1. 240. — 4. 247.
מָנָה [מנה §. 11, 3. 74.
מָנֶת §. 23, 4. 110.
מְנוּחָה (מָנַח) [מנח §. 9, 1. 50.
מֶסֶךְ [מסך §. 9, 3. 58.
מִמְסָךְ §. 28, 4. 128.
מַס [מסס §. 5, 3. 39.
מוֹעֵדָה [מעד §. 16, 1. 92.
מוֹעֶדֶת §. 22. 109.
מַעַט [מעט §. 8, 1. 43.
מְעִי [מעי §. 17, 3. 100.
מַעַל [מעל §. 9, 1. 54.
מְצָח [מצח §. 14, 2. 82.
מֵץ [מצץ §. 9, 1. 56.
מְרִיא [מרא §. 17, 2. 97.

[מרד

מוֹשֵׁל [משל §. 37. 168.
הַמְמֹשֵׁל §. 62. 240.
מָשָׁל §. 5, 1. 38.
— 4. 39.
מְשׁוֹל §. 3, 1. 25.
— 4. 30.
§. 4, 1. 32.
מַמְשָׁלָה — מִמְשָׁל
מֶמְשֶׁלֶת = מֶמְשָׁלָה
§. 28, 1. 122.
— 2. 125.
— 3. 126.
מֹשֶׁל §. 4, 3. 35.
(4. 35.)
מִמְשָׁק §. 33, A. 152.
מִשְׂרָה (מֶשֶׁר) [משר §. 9, 1. 50.
מֶתֶג [מתג §. 9, 5. 63.
אַמְתַּחַת [מתח §. 31, 3. 138.
מָתוֹק [מתק §. 51, c. 208.
מָתוֹק §. 45. 193.
מֹתֶק §. 4, 1. 34.
מֶתֶק §. 9, 1. 54.
מַמְתָּק §. 33, A. 153.

נ. ש.

נֹאר [נאד §. 3, 2. 27.
נָא [נאה §. 42. 183.
נֶאֱמָן [נאם §. 32, 1. 141.
נָאֻם §. 51, a. 207.
נְאוּף [נאף §. 56, 1. 229.
נֶאֱפוּף §. 62, 1. 242.
[נאץ

מֶרֶד [מרד §. 9, 1. 53.
מַרְדוּת §. 26, 1. 115.
מַר [מרה §. 8. Anm. 2. 44.
מְרִי §. 17, 1. 95.
— 2. 97.
מְרוֹחַ [מרח §. 3, 1. 25.
— 3. 29.
מוֹרֵט [מרט §. 62, 3. 246.
מְרוּקִים [מרק §. 15, 1. 86.
מֶמֶר [מרר §. 62, 1. 244.
— 3. 247.
מָר §. 42. 183.
מָרָה = מַר §. 9, 1. 56.
מְרֵרָה §. 11, 2. 73.
§. 40. 179.
מְרֹרָה §. 3, 2. 27.
מְרִירוּת §. 26, 1. 115.
מְרִי §. 17, 1. 95.
מְרוֹרִים = מָרוֹר §. 45. 193.
מְרִיר §. 17, 1. 94.
מוֹר §. 3, 2. 28.
מַמְרֵרִים §. 33, A. 150.
תַּמְרוּרִים §. 36, 1. 163.
מְרֵה, מוֹרָה §. 3, 1. 27.
מָשִׁיחַ [משח §. 52, a. 211.
מָשׁוֹחַ §. 45. 192.
מָשׁוּחַ §. 52. 210.
מִמְשָׁח §. 28, 1. 121.
מְשִׁחָה (מֶשַׁח) §. 9, 1. 51.
מָשְׁחָה §. 4, 1. 32.
מֶשֶׁךְ [משך §. 9, 1. 51.

נאץ [נְאָצָה §. 10, 1. 68.
נְאָצָה §. 54, 1. 223.
נאק [נְאָקָה §. 10, 1. 67.
נבא [נָבִיא §. 52, a. 211.
נְבוּאָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
נבט [מַבָּט §. 28, 3. 126.
נבך [נֶבֶךְ §. 9, 7. 64.
נבל [נָבָל §. 42. 181.
נְבָלָה §. 10, 1. 67.
נְבֵלָה §. 11, 2. 73.
§. 40. 178.
נֵבֶל §. 9, 5. 63.
נֵבֶל §. 14, 5. 84.
נבע [מַבּוּעַ §. 33, A. 156.
נבר [בִּירָה §. 17, 7. 104.
בִּירָן = בִּירָנִית §. 32, 7. 145.
נגב [נֶגֶב §. 9, 7. 64.
נגד [נָגִיד §. 52, c. 215.
נְגִידִי §. 68, 3. 258.
נגה [נְגוֹהָה §. 3, 1. 26.
נֹגַהּ §. 4, 1. 33.
נגח [נַגָּח §. 54, 2. 224.
נגל [מַגָּל §. 66. 255.
נגן [נְגִינָה §. 17, 1. 94.
— 5. 102.
אַגָּן §. 31, 5. 139.
נגע [נֶגַע §. 9, 1. 51.
נגף [נֶגֶף §. 9, 1. 50.
מַגֵּפָה §. 29, 1. 130.
נגר [אֲגֻרַת §. 31, 5. 139.

נגש [נִגַּשׁ §. 17, 1. 95.
נגש [נֹגֵשׁ §. 37. 169.
נדב [נָדִיב §. 52, a. 211.
— c. 216.
נְדָבָה §. 10, 1. 68.
— 2. 69.
נדד [נְדוּדִים §. 15, 1. 87.
נְדָדָה (נֶדֶר) §. 9, 1. 56.
נדה [נֶדֶה §. 9, 4. 61.
נדח [נִדָּח §. 53, 3. 221.
מַדּוּחִים §. 30, 1. 135.
נדר [נֶדֶר §. 9, 3. 58.
— 4. 61.
נהג [מִנְהָג §. 28, 1. 122.
נהה [נְהִי §. 17, 1. 93. et 96.
נְהִיָּה eod. loc.
נְהִי eod.
נהל [נָהֳלוֹל §. 62, 7. 249.
נהם [נְהָמָה = נַהַם §. 9, 1. 53. Anm. 3. 66.
§. 10, 1. 67.
נהר [נָהָר §. 42. 182.
§. 44. 187.
מִנְהָרוֹת §. 33, c. 154.
נוא [תְּנוּאָה §. 36, 1. 163.
נוב [נוּב §. 15, 4. 89.
נִיב §. 17, 4. 102.
תְּנוּבָה §. 36, 2. 164.
נוד [

נוד] נִיד §. 17, 1. 96.
מָנוֹר §. 27, 1. 118.
נוה] נָוֶה = נָוֶה §. 11, 7. 74. et §. 40. 176.
נוח] נוּחַ §. 15, 1. 87.
נִיחוֹחַ §. 62, 1. 242.
הֲנָחָה §. 62. 240.
מָנוֹחַ §. 33, A. 149.
מְנוּחָה §. 33, A. 156.
נום] נוּמָה §. 15, 1. 87.
תְּנוּמָה §. 36, 1. 163.
מָנוֹן §. 27, 2. 118.
נום] מָנוֹס §. 27, 1. 118. §. 33, B. 150.
נוף] נוֹף §. 1, 7. 23. §. 3, 7. 32.
נָפָה §. 10, 5. 70. §. 42. 183.
הֲנָפָה §. 62. 240.
תְּנוּפָה §. 36, 1. 163.
נוץ] כִּצָּה §. 3, 2. 29.
נור] נֵר §. 13, 5. 79. §. 40. 179.
נִיר §. 17, 5. 103.
מְנוֹרָה §. 47. 202.
מָנוֹר §. 47. 203.
נזד] נָזִיר §. 52, a. 211.
נזל] נֹזֶל §. 37. 169.
נזק] זִיק §. 17, 4. 101.
נֵזֶק §. 14, 1. 81. — 4. 89.
נזר] נָזִיר §. 52, b. 214.
נחם] נִחַם §. 4, 1. 34.
נֶחָמָה §. 54, 1. 223.
נחום] נָחוּם §. 56, 1. 228. §. 62, 1. 241.
תַּנְחוּמִים §. 36, 1. 163.
נחץ] נָחוּץ §. 51, c. 208.
נחר] נְחִירִים §. 17, 5. 102.
נַחַר et נְחָרָה §. 9, 1. 54.
נחש] נַחַשׁ §. 9, 1. 52.
נָחָשׁ §. 42. 184.
נְחֹשֶׁת §. 20, 5. 109.
נָחוּשׁ / נְחוּשָׁה } §. 51, a. 207.
נחת] נְחִית §. 52, b. 214.
נטה] נְטִיָּה §. 66. 255.
נטל] נֵטֶל §. 14, 3. 84.
נָטִיל §. 52, a. 212.
נטע] נָטַע §. 5, 3. 39.
נְטַע §. 9, 3. 59.
נְטִיעַ §. 52, a. 211.
מַטָּע §. 33, A. 151.
נטף] נָטָף §. 5, 4. 39.
נטר] נְטָרָה §. 28, 3. 126. §. 33, A. 151. — B. 154.
נטש] נָטוּשׁ §. 51, b. 207.
נְטִישָׁה §. 17, 2. 97.
נין] נִין §. 17, 2. 97. §. 52, b. 214.
נכד] נֶכֶד §. 44. 188.
נכה] נָכֵה §. 40. 174.
מַכָּה §. 28, 1. 122.

נָכַח [נכח §. 45. 193.
נְכֹחָה §. 3, 1. 25.
נָכַל [נכל §. 9, 1. 53.
נָכַס [נכס §. 17, 5. 102.
נָכַר [נכר §. 12, 1. 75.
נָכְרִי §. 68, 3. 258.
מַכָּר §. 28, 1. 123.
הַכָּרָה §. 62. 240.
מִגְלֶה [נלה §. 29, 7. 134.
נָמַל [נמל §. 42. 184.
נָמַר [נמר §. 40. 178.
מַסָּה [נסה §. 28, 1. 121. et 122.
מַשַּׂח [נסח §. 28, 1. 123.
נָסַךְ [נסך §. 9, 3. 58.
נָסִיךְ §. 17, 1. 94.
§. 52, a. 211.
— c. 215.
נֵסֶךְ §. 14, 4. 84.
מַסֵּכָה §. 29, 1. 130.
— 4. 132.
נָס [נסס §. 9, 3. 60.
נִיסָן §. 32, 6. 145.
מַשָּׂע [נסע §. 28, 1. 125.
— 3. 127.
§. 48. 204.
סֶרֶן [נסר §. 9, 4. 60.
מִנְעוּל [נעל pag. 199.
§. 50. 206.
מִנְעָל §. 48. 204.
נָעִים [נעם §. 52, c. 215.
נַעַם §. 4, 1. 33.
מַנְעָם §. 33, A. 153.

נֶעֱצוּץ [נעץ §. 62, 7. 249.
נַעַר [נער §. 44. 187.
נַעַר §. 4, 1. 33.
נַעֲרָת §. 20, 4. 108.
תַּפּוּחַ [נפח pag. 14.
§. 36, 2. 161. et 164.
מַפּוּחַ pag. 200.
§. 50. 205.
מַפָּח §. 28. 122.
נִפָּל [נפל §. 62, 1. 242.
נֶפֶל §. 9, 4. 60.
§. 44. 188.
נְפִילִים §. 52, b. 214.
מַפָּל et מַפָּלָה §. 28, 1. 123.
2. 125.
4. 128.
מַפֵּלָה §. 29, 4. 132.
נֶפֶץ [נפץ §. 9, 1. 52.
מַפֵּץ §. 28, 1. 123.
נֶפֶשׁ [נפש §. 9, 1. 54.
§. 44. 187.
נִצָּב [נצב §. 17, 3. 99.
4. 101.
צִי [נצה §. 17, 5. 102.
נֵץ §. 41. 180.
נְצָצָה §. 45. 195.
מַצָּה §. 28, 1. 123.
מַצּוֹת §. 29, 4. 133.
נָצַח [נצח §. 9, 1. 53.
חֲצָלָה [נצל §. 62. 240.

נצץ נָצַץ §. 32, 2. 143.
נֵץ §. 44. 189.
נצר נָצִיר §. 52, a. 212.
נָצוּר §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
נְצֵרָה §. 53, 1. 219.
נֹצֵר §. 37. 169.
נֵצֶר §. 14, 2. 82.
נקב נְקֵבָה §. 40. 175.
קוֹבָה §. 3, 3. 30.
מַקֶּבֶת §. 33, A. 152.
§. 48. 204.
נקד נָקֹד §. 1, 3. 22.
נֹקֵד §. 37. 169.
נְקוּד §. 56, 3. 229.
נקה אַקּוֹ §. 31, 2. 138.
נָקִי et נָקִיא §. 52, c. 216.
נְקִיוֹן §. 32, 1. 142.
§. 58, 1. 233.
מְנַקִּיוֹת §. 61. 238.
נקח מִקָּח §. 28, 1. 125.
מַקָּחָה §. 28, 3. 127.
נקל מַקֵּל §. 66. 255.
נקם נָקָם §. 5, 1. 37.
נְקָמָה §. 10, 1. 67.
נקף נֹקֵף §. 4, 1. 32.
נְקֻפָּה (נָקַף) §. 9, 1. 50.
נקק נְקִיק §. 17, 1. 95.
נקר נְקָרָה (נָקַר) §. 9, 4. 60.
נרד נֵרְדְּ §. 14, 2. 83.
נשא נָשִׂיא §. 52, a. 212.
נְשִׂיאת §. 53, 4. 222.
שִׂיא §. 17, 1. 93.
מַשָּׂא §. 28, 1. 121.
— 2. 125.
— 4. 127.
מַשָּׂאָה §. 28, 1. 125.
מַשָּׂאֵת §. 28, 1. 122. et 124.
נשא מַשָּׂאוֹן §. 28, 1. 123.
§. 32, 1. 141.
נשב אֶשְׁנָב §. 31, 7. 139.
נשג שִׂיג §. 17, 1. 94.
נשה מַשָּׂא §. 28, 1. 125.
— 3. 127.
נְשִׁי §. 17, 3. 99.
נשך נֶשֶׁךְ §. 9, 3. 59.
נשל שִׁיל §. 17, 3. 100.
נשם נְשָׁמָה §. 10, 2. 69.
— 4. 69.
§. 42. 183.
תִּנְשֶׁמֶת §. 36, 2. 165.
נשף נָשָׁף §. 5, 4.
נֶשֶׁף §. 9, 6. 54.
יַנְשׁוּף §. 35, 1. 158.
— 5. 160.
נשק נְשִׁיקָה §. 17, 1. 93.
— 4. 100.
נשר מַשּׂוֹר §. 47. 203.
נתב נָתִיב §. 52, c. 215.
נתח

נתח נְתַח §. 9, 4. 61.
נתך הִתּוּךְ §. 62. 240.
נתן נָתַן
מַתָּנָה } §. 28, 4. 128.
מַתַּת
נְתִינִים §. 52, a. 212.
נְתִינִים §. 51, a. 207.
נתק נָתֵק §. 9, 1. 52.
נתר נֶתֶר §. 44. 188.

ס. ש.

סבא סֹבֵא §. 37. 169.
סֹבֵא §. 4, 3. 35.
סְבוּאִים §. 51, a. 207.
סבב סָבִיב §. 17, 1. 94.
— 7. 104.
§. 52, a. 213.
סבה (aus סֵבב) סְבָה §. 9, 1. 56.
נְסִבָּה §. 62, 1. 241.
מוּסָב §. 62, 1. 240.
סבך סָבַךְ §. 6, 1. et 3. 41.
§. 8, 3. 43.
סְבֻךְ §. 3, 1. 26.
— 2. 28.
סֹבֶךְ §. 4, 1. 34.
— 3. 35.
סִבָּכָה §. 10, 1. 67.
סִבֻּךְ §. 53, 2. 221.
סבל סָבָל §. 42. 181.
סַבָּל §. 54, 2. 225.
סַבֶּל §. 14, 3. 83.
סִבֹּל §. 55, 1. 227.

סגה סָגַן §. 32, 2. 142.
סגל סְגֻלָּה §. 62, 4. 247.
סגר סָגוּר §. 51, c. 208.
סְגוֹר §. 3, 2. 28.
— 3. 30.
סוּגַר §. 16, 5. 92.
סַגְרִיר §. 62, 1. 242.
מִסְגֵּר §. 33, A. 154.
מִסְגֶּרֶת von מִסְגֵּרָה §. 48. 204.
מִסְגֶּרֶת von מִסְגֵּרָה §. 33, A. 152.
סדן סָדִין §. 52, c. 216.
סדר מִסְדְּרוֹן §. 32, 7. 145.
סהר סַהַר §. 9, 1. 54.
סַהַר §. 4, 7. 37.
סוג סִיג §. 17, 4. 101.
סוה סִירָן §. 32, 6. 145.
מַסֵּכָה §. 66. 255.
סוך אָסוּךְ §. 31, 3. 138.
— 7. 139.
סוס סוּס §. 15, 2. 88.
סָס §. 42. 184.
סוף סוּף §. 3, 1. 27.
סוּף §. 15, 2. 88.
§. 51, b. et c. 210.
סוּפָה §. 51, a. 209.
סחב סָחַב (סָחַב) סְחֵבָה §. 9, 1. 52.
3. 59.
Anm. 3. 66.
סחה סוּחָה §. 15, 4. 90.
סְחִי §. 17, 4. 102.

סחר [סחר et סחרת §. 37. 169.

סחר §. 8, 1. 43.
§. 9, 1. 53.
סחרה §. 3, 1. 25.
מסחר §. 28, 1. 125.
סחרה §. 37. 169.

סחיש [סחש §. 52, c. 216.

סך [סכך §. 3, 3. 30.
סך §. 42. 183.
סכות §. 26, 5. 116.
מסך §. 48. 204.
מסכה §. 47. 202.
§. 50. 205.

סכל [סכל §. 44. 187.

סכן [סכן §. 37. 169.
סכנת §. 21. 109.
§. 37. 169.
מסכן §. 29, 1. 131.
— 2. 132.
מסכנות §. 29, 1. 131.

סלח [סלח §. 54, 2. 224.
סליחה §. 17, 1. 94.

סלל [סלה = סלל = סל =
סלא §. 9, 7. 65.
סוללה §. 62, 4. 247.
סלסלות §. 62, 4. 248.
מסלול §. 33, A. 156.
מסלה §. 33, A. 154.

סלן [סלן §. 58, 2. 234.

סלע [סלע §. 9. 47.
§. 44, 1. 186. 188.

סלף [סלף §. 9, 1. 54.

סלת [סלת §. 9, 3. 35.

סמוך [סמך §. 51, b. 207.

סמר [סמר §. 43. 184.
מסמר = מסמר = §. 49. 205.
§. 66. 255.

סנה [סנה §. 8, 2. 43.
§. 13, 2. 78.

סעד [מסעד pag. 197.
§. 48. 204.

סעף [סעף §. 53, 2. 221.

סער [סער et שסער §. 9, 1. 54.
סערה §. 10, 1. 68.
סעיר §. 17, 1. 94.
2. 97.

ספר [מספר §. 29, 1. 130.

ספה [מספוא §. 27, 3. 119.

ספח [ספח §. 52, a. 212.
ספחת §. 53, 1. 219.
מספחת §. 33, A. 152.
מספחה §. 48. 204.

ספן [ספון §. 56, 4. 230.

ספף [ספת §. 44, 2. 186. et 190.

ספק [ספק §. 9, 1. 53.

ספר [ספר §. 37. 169.
ספר §. 14, 1. 81.
— 2. 82.
ספר §. 6, 4. 41.
ספיר §. 57, 2. 231.

כפרה

סִפְרָה §. 3, 1. 25.
מִסְפָּר §. 28, 1. 123.
— 4. 128.

סָרַב [סרב §. 54, 2. 225.
סָרוּחַ [סרח §. 51, b. 207.
סֵרַח §. 9, 1. 54.
§. 44. 187.
סָרָן [סרן §. 32, 2. 143.
— 7. 145.
סָרִיס [סרס §. 52, c. 215.
§. 57, 2. 232.
סָתַר [סתר §. 9, 1. 50-53.
— 3. 58.
— 4. 61.
— 5. 62.
§. 44. 188.
מִסְתָּר §. 33, A. 152.
מִסְתּוֹר §. 33, A. 149.
מַסְתֵּר §. 29, 1. 130.

ע. ɛ. ɛ́.

עוּב [עבב §. 3, 2. 28.
עָבַד [עבד §. 6, 4. 41.
עֵבֶר §. 44. 187.
עֲבֹדָה §. 3, 1. 25.
עֲבֹדוֹת §. 26, 1. 115.
מַעֲבָר §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
עָב [עבה §. 40. 177.
עֲבִי §. 17, 1. 95.
עֲבִי §. 17, 1. 97.
מַעֲבֶה §. 33, A. 155.
עֲבוֹט [עבט §. 3, 3. 29.

עֵבֶר [עבר §. 14, 1. 82.
— 7. 85.
עָבוּר §. 51, b. 207.
עֲבָרָה §. 10, 5. 70.
עֶבְרָה §. 14, 1. 82.
מֶעֱבָר §. 33, C. 154.
עֵבֶת [עבת §. 3, 1. 25.
— 2. 27.
עֲבוֹת §. 45. 193.
עֵגֶב [עגב §. 9, 1. 50.
עוּגָב §. 16, 3. 93.
עָגוֹל [עגל §. 1, 3. 22.
§. 45. 193.
עֲגָלָה §. 10, 5. 70.
מַעְגָּל §. 33, A. 152.
עֲדִי [עדה §. 17, 5. 102.
עַר §. 8. Anm. 2. 44.
עַר ibid.
עֲדָנָה [ערן §. 14, 1. 82.
עֲרִיכָה §. 52, c. 216.
מַעֲרָן §. 28, 1. 123.
עֵדֶר [עדר §. 14, 3. 84.
מַעֲדֵר §. 66. 255.
עָדָשׁ [עדש §. 42. 182.
עָב [עוב §. 42. 183.
עוּגָה [עוג §. 3, 3. 30.
§. 15, 4. 89.
מָעוֹג §. 27, 4. 119.
עֵר [עוד §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
עֵדוּת §. 26, 1. 115.
— 4. 116.
תְּעוּדָה §. 36, 1. 163.
— 4. 165.

עזר [עזר §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
עֶזְרָה §. 23, 1. 110.
עַזְרָה §. 10, 5. 70.
מַעֲטֶה [עטה §. 49. 205.
§. 66. 255.
עֲטִין [עטן §. 17, 7. 104.
עָטוּף [עטף §. 51, b. 208.
מַעֲטָפוֹת §. 66. 255.
עֲטָרָה [עטר §. 10, 5. 70.
עֲטֶרֶת §. 18, 5. 107.
עֲטִישָׁה [עטש §. 17, 1. 93.
עַיִט [עיט §. 44. 190.
עַיִן [עין ibid.
מַעְיָן §. 33, A. 151.
עֵיף [עיף §. 40. 177.
עִיר [עיר §. 17, 7. 104.
עַיִר §. 44. 190.
עִישׁ [עיש ibid.
עֵכֶס [עכס §. 9, 5. 62.
עָכוֹר [עכר §. 1, 3. 22.
עֵלֶג [עלג §. 53, 2. 221.
עַל [עלה §. 8. Anm. 2. 44.
עָלֶה §. 40. 177.
עוֹלָה §. 37. 169.
תַּעֲלוֹת §. 62. 240.
עֲלֵי §. 17, 2. 98.
עֲלִיָּה §. 17, 1. 94.
— 7. 103. Anm. i). 104.
עֶלְיוֹן §. 32, 2. 143.
מַעֲלָה

עוה [עוה §. 53, 1. 219.
— 2. 220.
עש [עוט §. 13, 5. 79.
§. 40. 179.
עול [עול §. 51, b. et c. 209.
עַוִיל §. 17, 2. 98.
עַוָּל §. 54, 2. 225.
עָוֶל §. 7, 1. 42.
עֻוָּל §. 9, 1. 54.
מָעוֹן [עון §. 33, A. 149.
— A. 156.
עוף [עוף §. 45. 195.
עֵיפָה §. 13, 1. 78.
עַפְעַפַּיִם §. 62, 2. 245.
מוּעָף §. 62, 1. 241.
עָקָה [עוק §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 68.
עֵר [עור §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.
עָר §. 42. 183.
עִוֵּר §. 53, 2. 220. et 221. Anm.
עִוֶּרֶת §. 53, 1. 219.
§. 58, 1. 233.
עַוָּתָה [עות §. 54, 1. 223.
עִזְבוֹן [עזב §. 58, 1. 233.
עַז [עז §. 42. 183.
עוֹז §. 3, 1. 26.
עָזוּז §. 15, 1. 86.
מָעוֹז §. 33, A. 149.

מַעֲלֶה §. 29, 1. 130.
§. 33, A. 155.
מַעֲלָה §. 28, 1. 123.
§. 33, C. 154.
עָלַז [עלז §. 40. 176.
עֲלִיָּה §. 57, 2. 231.
עֲלָטָה [עלט §. 10, 1. 67.
עוֹלָל [עלל §. 38. 171.
עֹלֵל §. 62, 2. 244.
עֲלִילָה §. 17, 1. 93.
מַעֲלִיל §. 30, 3. 136.
עוֹל §. 3, 5. 31.
מַעֲלָל §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
תַּעֲלוּל §. 36, 1. 164.
עֵלֶם [עלם §. 44. 187.
תַּעֲלוּמָה §. 36, 1. 163.
— 2. 164.
עוֹלָם §. 2, 3. 24.
עֲלִיצוּת [עלץ §. 26, 1. 115.
עַמּוּד [עמד §. 56, 5. 230.
עֲמֻדָּה §. 14, 1. 82.
עֹמֶר §. 54, 2. 225.
מַעֲמָד §. 33, A. 151.
עָמֵל [עמל §. 40. 177.
עָמָל §. 5, 1. 38.
— 4. 39.
עָם = עַם [עמם §. 42. 183.
§. 43. 185.
עוֹם §. 3, 1. 27.
מַעֲמָסָה [עמס §. 28, 3. 125.

עָמֵק [עמק §. 42. 182.
עָמוֹק §. 45. 194.
עָמוּק §. 51, c. 208.
עֲמֻקִּים §. 14, 1. 82.
— 7. 85.
עֹמֶק §. 4, 1. 33.
מַעֲמָק §. 33, A. 151.
עֹמֶר [עמר §. 4, 3. 35.
עֲמִיר §. 17, 4. 101. et 166.
§. 52, a. 212.
עֲמִית [עמת §. 52, c. 215.
עֵנָב [ענב §. 12, 3. 76.
עָנָג [ענג §. 45. 192.
עֲנֻגָּה §. 62, 1. 243.
עֹנֶג §. 4, 1. 34.
עָנָה [ענה §. 42. 181.
עֲנָוָה §. 10, 1. 68.
עָנִי §. 52, c. 213.
עֲנִי §. 17, 1. 96.
עֲנוּת §. 25, 1. 113.
עֲנִיָּן §. 32, 1. 140.
תַּעֲנִית §. 36, 1. 164.
יַעֲנָה §. 35, 2. et 3. 159.
§. 40. 179.
מַעֲנֶה §. 29, 1. 130.
מַעֲנָה §. 33, A. 152.
מַעֲנִית §. 33, C. 156.
עָנָן [ענן §. 42, 1. 82.
עֲנָנָה §. 10, 2. 69.
עֲנָן §. 37. 170.
עָנָף [ענף §. 42. 181.
עֲנָף §. 40. 176.
עֳנָף §. 44. 188.

עֹנֶשׁ [ענש §. 4, 4. 36.

עֲסִיס [עסס §. 17, 4. 100.
pag. 166.
§. 52, a. 212.

אֲפִי [אפה §. 17, 2. 98.

אֹפֶל [אפל §. 4, 7. 37.

עָפָר [עפר §. 42. 183.
עֹפֶר §. 39. 172.
עֹפֶרֶת §. 21. 109.
§. 37. 170.

עֹצֶב [עצב §. 4, 1. 33.
עָצָב §. 5, 1. 37.
עָצֵב §. 9, 1. 53.
עָצְבוֹן §. 58, 1. 233.
עַצֵּב §. 53, 1. 219.
עַצֶּבֶת §. 54, 1. 223.
מַעֲצֵבָה §. 29, 1. 131.

מַעֲצָר [עצד §. 48. 204.

עֵץ [עצה §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.
עָצָה §. 40. 177.

עָצַל [עצל §. 40. 177.
עַצֶּלֶת §. 18, 1. 106.
עַצְלָה (עָצֵל) §. 9, 1. 53.
עַצְלוּת §. 26, 1. 115.

עַצוּמָה [עצם §. 56, 1. 229.
עָצוּם §. 15, 1. 86.
§. 51, c. 208.
עֹצֶם §. 4, 1. 34.
תַּעֲצֻמוֹת §. 36, 1. 163.

עֵצֶר [עצר §. 9, 4. 61.
עֹצֶר §. 4, 1. 32.

עֲצֶרֶת = עֲצָרָה §. 10, 6. 70.
§. 18, 6. 107.
מַעְצוֹר §. 27, 1. 118.
מַעֲצָר §. 28, 1. 124.

עָקַב [עקב §. 40. 176.
עָקוֹב §. 45. 193.
עֲקֻבָּה §. 4, 1. 33.
עֵקֶב §. 14, 2. 82.

עָקֹד [עקד §. 1, 3. 22.
§. 45. 193.
עֵקֶד §. 14, 1. 81.

עָקָה [עקה §. 10, 1. 68.
§. 49. 105.

עֲקַלְקַלּוּת [עקל §. 62, 2. 245.

עֲקָרָה = עָקָר [עקר §. 10. 67.
§. 42. 182.

עִקֵּשׁ [עקש §. 53, 2. 220.
מַעֲקָשׁ §. 33, A. 151.

עֵרֶב [ערב §. 40. 177.
עֵרֶב §. 14, 3. 83.
— 4. 84.
עֵרֶב §. 9, 6. 63.
עֹרֶב §. 37. 169.
עֲרָבָה §. 10, 7. 70.
עֲרָבָה §. 62, 1. 242.
עֲרֻבּוֹן §. 58, 3. 234.
מַעֲרָב §. 28, 1. 124.
§. 33, A. 152.
תַּעֲרֻבוֹת §. 36, 1. 163.

עֵרָה [ערה §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 68.
Anm. 3. 71.
עֵרְוָה

עֶרְוָה §. 14, 1. 82.
עֶרְיָה §. 17, 1. 95.
עַרְעַר §. 62, 2. 245.
עֵירוֹם §. 67, 2. 257.
מַעֲרֶה §. 33, A. 154.
תַּעַר §. 36, 2. 164.

ערך] עֶרֶךְ §. 14, 4. 84.
עָרֵךְ §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
§. 14, 1. 81.
עֲרוּךְ §. 3, 1. 25.

ערל] עָרֵל §. 9, 3. 57.
§. 40. 177.
עֶרֶל §. 9, 2. 57.
§. 44. 188.

ערם] עָרוּם §. 51, c. 209.
עֵרוֹם §. 55, 2. 227.
עָרְמָה = עֹרֶם §. 4, 1. 34.
עֶרְמָה §. 11, 1. 72.
— 4. 74.
מֵעֵרוֹם aus מֵעֲרֻמִּים §. 27, 1. 118.
— 2. 119.
עַרְמוֹן §. 32, 2. 144.

ערס] עֲרִיסוֹת §. 17, 4. 100.

ערף] עֹרֶף §. 39. 172.
עֲרֵפִים §. 17, 3. 99.
— 4. 101.

ערץ] עָרִיץ §. 52, c. 215.
עָרוּץ §. 15, 1. 86.
מַעֲרִיץ §. 30, 1. 135.
מַעֲרָצָה §. 28, 1. 124.

עשק] עֹרְקִים §. 37. 169.
עֵשֶׂב §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.

עשה] מַעֲשֶׂה §. 29, 1. 130. et 3. 132.

עשן] עָשָׁן §. 5, 4. 40.
עָשָׁן §. 40. 176.
עָשֵׁן §. 9, 4. 60.

עשק] עֲשׂוּקִים §. 15, 1. 86.
עָשׁוּק §. 51, c. 209.
עָשׂוּק §. 45. 193.
עֹשֶׁק §. 4, 1. 33.
— 4. 35.
מַעֲשָׁקוֹת §. 62, 1. 243.

עשק] עֵשֶׁק §. 14, 4. 84.

עשר] עָשִׂיר §. 52, c. 216.
עֹשֶׁר §. 4, 1. 33.
עָשׂוֹר §. 45. 194.
עֶשְׂרוֹן §. 58, 4. 234.
מַעֲשֵׂר §. 29, 1. 131.
— 4. 133.

עשש] עָשׁ §. 42. 184.

עשת] עֲשׂוֹת §. 45. 194.
עֶשֶׁת §. 9, 4. 61.

עתד] עָתִיד §. 52, c. 216.
עֲתוּדִים §. 51, c. 208.

עתק] עָתָק §. 42. 182.
עָתֵק §. 40. 177.
עָתִיק §. 17. Anm. f). 99.
§. 52, b. 214.
עַתִּיק §. 57, 2. 231.

עתר] עָתָר §. 5, 1. 38.
עֲתֶרֶת §. 18, 1. 106.

עַת [עת §. 9, 6. 64.
עת eod. 64.
עַתָּה pag. 201. *).

פ. ف.

פֵּאָה [פאה §. 17, 3. 99.
פִּיפִיּוֹת §. 62, 2. 246.
פֵּאֵר [פאר §. 13, 1. 77.
— 7. 79.
פַּאֲרָה §. 3, 3. 29.
פְּאֵרָה §. 15, 2. 88.
תִּפְאָרָה } §. 36, 1. 163.
תִּפְאֶרֶת }
פִּגּוּל [פגל §. 56, 1. 228.
פִּגַּע [פגע §. 9, 1. 54.
מִפְגָּע §. 28, 1. 122.
פֶּגֶר [פגר §. 44. 188.
פְּרוּי [פדה §. 15, 5. 90.
פִּדְיוֹן §. 32, 2. 142.
פְּרוּת §. 26, 1. 115.
פּוּגָה [פוג §. 15, 1. 87.
הֲפוּגוֹת §. 62. 240.
וַיִּפַּח [פוח §. 35, 4. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.
פִּיחַ §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 214.
פּוֹל [פול §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.
תִּפֵּן [פון §. 36, 1. 163.
— 4. 165.
מִפִּיץ [פוץ §. 66. 255.
תְּפוּצוֹת §. 36, 1. 164.

פִּיק [פוק §. 17, 1. 96.
פּוּקָה §. 15, 1. 87.
אֲפִיק §. 31, 7. 139.
פֶּר et פַּר [פור §. 42. 184.
פּוּר §. 15, 5. 90.
§. 51, a. 209.
פֻּשָּׁת [פוש §. 18, 3. 107.
פַּחַד [פחד §. 9, 1. 51.
— 3. 58.
פְּחָה [פחה §. 53, 2. 220. et 225.
פַּח §. 3, 3. 59.
פֶּחָם §. 67, 1. 256.
פַּחַז [פחז §. 9, 1. 53.
פַּחֲזוּת §. 26, 1. 115.
פַּחַת [פחת §. 9, 4. 60.
פְּחָתֶת §. 18, 1. 106.
פְּטוּר [פטר §. 15, 1. 86.
פְּטִיר §. 52, a. 213.
פַּטִּישׁ [פטש §. 57, 5. 232.
פִּיד [פיד §. 17, 1. 95.
פִּימָה [פים ibid.
פֶּלֶא [פלא §. 44. 188.
פְּלִי §. 17, 2. 97.
פְּלִיאָה = פְּלִאי §. 52, c. 215.
חַפְלָא §. 62, 1. 240.
— 3. 246.
פִּלֻּגָה [פלג §. 62, 1. 242.
פַּלְגוּת §. 62, 4. 247.
פַּלַּח [פלח §. 9, 4. 61.
[פלט

[פלט פְּלֵטָה §. 11, 1. 73.
— 2. 73.
פֶּלֶט §. 40. 176.
פַּלֵּט §. 53, 1. 219.
פְּלִישׁ §. 52, b. 214.
מִפְלָט §. 28, 1. 122.
[פלך פֶּלֶךְ §. 44. 188.
[פלל פְּלִילָה §. 17, 4. 101.
תְּפִלָּה §. 65, 1. 252.
— 4. 253.
[פלס פֶּלֶס §. 9, 5. 63.
מִפְלָס §. 28, 4. 128.
[פלץ פַּלָּצוּת §. 54, 1. 223.
תְּפֶלֶצֶת §. 36, 1. 164.
[פלש מִפְלָשׁ §. 28. 124.
[פנה פָּנִים §. 40. 176.
פְּנוֹת §. 25, 1. 113.
[פנן פְּנִינִים §. 52, a. 212.
[פסג פְּסֻגָּה (פֶּסֶג) §. 9, 7. 64.
[פסח פֶּסַח §. 9, 1. 54.
פִּסֵּחַ §. 53, 2. 221.
[פסל פֶּסֶל §. 9, 4. 60.
פָּסִיל §. 52, a. 213.
[פעה אֲפַעְפַּע et אֲפָעֶה §. 31, 2. 138.
[פעל פַּעַל §. 4, 1. 33.
— 3. 35.
— 4. 36.
פֹּעַל §. 62. 240.
פְּעֻלָּה §. 62, 1. 242.

[פעם פַּעַם §. 9, 1. 52.
— 5. 62.
פַּעֲמוֹן §. 32, 5. 144.
[פצע פָּצַע §. 9, 4. 61.
[פצר הַפְצֵר §. 62. 240.
[פקד פְּקִיד §. 52. 210. et a. 213.
פָּקוּד §. 15, 3. 89.
§. 51, a. 207.
§. 52. 210.
פְּקוּדָה §. 62, 1. 242.
פִּקּוּד §. 56, 4. 230.
פְּקָדוֹן §. 58, 3. 234.
פְּקֻדַּת §. 26, 1. 115.
מִפְקָד §. 28, 1. 122.
— — 123.
— 4. 128.
[פקח פָּקַח §. 53, 2. 220.
פִּקַּח־קוֹחַ §. 62, 1. 243.
[פקע פָּקַע §. 44. 189.
[פרד פְּרוּדָה §. 15, 1. 86.
[פרה פְּרִי §. 17, 4. 101.
אַפְרִיוֹן §. 63. 250.
פּוּרִי §. 46. 196.
[פרז פְּרָזוֹן §. 32, 7. 145.
[פרח פָּרַח §. 44. 189.
פִּרְחָה ibid.
אֶפְרֹחִים §. 21, 2. 138.
[פרך פֶּרֶךְ §. 9, 1. 54.
פָּרֹכֶת §. 55, 5. 228.
[פרס פְּרֻסָּה (פֶּרֶס) §. 9, 3. 59.
[פרע פָּרַע §. 44. 188.
פִּרְעָה (פֶּרַע) §. 9, 1. 51.
[פרץ

צ. ס. ש. ט.

צאן [צאן §. 3, 2. 29.
צֹאנָה et צֹאנָא §. 37. 170.
צבא [צבא §. 5, 4. 40.
צַב §. 42. 184.
צָבָה §. 40. 177.
צִבִּי §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
צבע [צבע §. 9, 3. 59.
— 4. 60.
אִצְטַבַּע §. 31, 2. 138.
צִבְרֹעַ §. 3, 2. 29.
צבר [צְבוּר §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
צבת [צֶבֶת §. 9, 4. 61.
צדד [צַד §. 44. 190.
צדה [צְדָיָה §. 17, 1. 93.
צדק [צַדִּיק §. 57, 2. 231.
צֶדֶק §. 9, 1. 54.
Anm. 3. 66.
צְדָקָה §. 10, 1. 67.
צהב [צָהוֹב §. 45. 193.
צהל [מְצָהֲלוֹת §. 28, 1. 123.
צהר [צֹהַר §. 39. 173.
יְצָהָר §. 35, 2. 159.
צוא [צֹאָה §. 3, 1. 26.
(צֵא) צֵאָה §. 13, 4. 79.
צֹא §. 45. 194.
צוֹא §. 3, 2. 29.
צוד [צַיִד §. 54, 2. 225.
צַיִד §. 9. 47.
§. 9, 1. 56.

פ. ר. ש. ת.

פרץ [פֶּרֶץ §. 9, 1. 52.
— 3. 58.
פְּרִיץ §. 52, c. 216.
§. 57, 2. 232.
מִפְרָץ §. 33, A. 152.
פרק [פֶּרֶק §. 9, 1. 51.
פָּרַק §. 5, 4. 40.
מַפְרֶקֶת §. 33, A. 153.
פרש [פָּרָשׁ §. 54, 2. 224.
פֶּרֶשׁ §. 9, 3. 58.
פָּרָשָׁה §. 54, 1. 223.
פרש [מִפְרָשׁ §. 28, 1. 122.
et 123. 3. 125.
פשע [פֶּשַׁע §. 9, 1. 53.
פשע [פֶּשַׁע §. 9, 4. 60.
מִפְשָׁעָה §. 48. 204.
פשר [פֶּשֶׁר §. 14, 1. 81.
פתה [פִּתִּי §. 17, 1. 96.
פְּתָיוּת §. 26, 1. 115.
פתח [פֶּתַח §. 14, 1. 81.
פְּתִיחָה §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
פְּתוּחַ §. 56, 1. 228.
פְּתִחוֹן §. 32, 1. 141.
מַפְתֵּחַ §. 66. 256.
מִפְתָּח §. 28, 4. 127.
פתל [פְּתִיל §. 52, a. 212.
פִּתְלְתֹּל §. 62, 2. 245.
בַּפְּתוּלִים §. 62, 1. 241.
פתן [מִפְתָּן §. 33, A. 152.
פתת [פַּת §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9. 48. et 49.
eod. 4. 62.
פְּתוֹת §. 3, 3. 30.

מְצַר §. 33, A. 153.
מָצוּד pag. 200.
מְצוּדָה §. 30, 1. 135.
מָצוֹר §. 47. 203.

צוה] צִי §. 17, 7. 104.
צַו §. 5, 3. 39.
pro צָוָה §. 8. Anm. 2. 44.
§ 53, 3. 221.
— 4. 222.
מְצָוָה §. 28, 1. 122.
— 2. 128.

צוח] צָוְחָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.

צול] צוּלָה §. 15, 1. 87.
מְצוּלָה §. 33, A. 156.

צום] צוֹם §. 3, 1. 27.

צון] צְנִצְנֶת §. 62, 7. 250.

צוף] צָפָה §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 67.
צֻפְצָפָה §. 62, 1. 244.
צוּף §. 51, b. et c. 210.

צוק] צוֹק §. 3, 1. 26.
צוּק §. 1, 1. 21.
צוּקָה §. 15, 1. 87.
מָצוּק §. 33, A. 157.
§. 50. 206.

צור] צָר §. 5, 4. 40.
§. 42. 183.
צִיר §. 17, 1. 96.
— 4. 101.
§. 52, a. 214.
צוּר §. 3, 2. 29.
§. 15, 4. 89.
§. 51, b. et c. 209.

צור] צוּר §. 45. 195.
צֻרְצוּר §. 58, 5. 235.
מָצוֹר §. 27, 1. 118.
— 5. 119.

צחה] צִחָה §. 53, 2. 220.
צְחִיחַ } §. 17, 1. 94.
צְחִיחָה }
צַחֲצָחוֹת §. 62, 1. 244.

צחק] צְחוֹק §. 3, 1. 25.
— 3. 30.

צחר] צָחוֹר §. 45. 194.

ציה] צִיָּה §. 17, 1. 94.
צִיּוֹן §. 32, 1. 141.
— 7. 145.

צין] צִיּוּן §. 56, 5. 230.

ציץ] צִיץ §. 17, 2. 97.
§. 52, c. 216.

צלה] צָלִי §. 52, a. 213.

צלח] צְלוּחִית §. 24, a). III.
— 7. 113.
צְלָחָה §. 62, 5. 249.
— 7. 249.

צלל] צֵלֶל §. 14, 4. 84.
צַל §. 9, 4. 62.
צְלִיל §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
צְלָצַל §. 62, 5. 249.
מְצִלּוֹת §. 66. 255.

צלם] צֶלֶם §. 9, 4. 61.
צַלְמוֹן §. 32, 1. 142.

צלע] צֶלַע §. 9, 1. 53.
§. 12, 2. 76.

צמא] צָמֵא §. 40. 177.
צָמָא §. 5, 1. 38.
צְמָאוֹן §. 58, 1. 233.
צְמָאָה (צָמֵא) §. 9, 4. 60.

צמד] צָמִיד §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 213.
צֶמֶד §. 9, 1. 52.
— 4. 60.

צמח] צֶמַח §. 44. 189.
צֶמַח §. 9, 3. 59.
צֲמָחִים §. 57, 2. 231.

צמק] צְמוּק §. 56, 3. 230.

צמר] צַמֶּרֶת §. 54, 2. 224.

צנן] צִנָּה (צֵן) §. 9, 1. 56.
— 5. 63.
§. 44. 189.

צנן] צָנִין §. 17, 5. 102.
§. 52, a. 212.
— c. 215.

צנע] צְנוּעַ §. 51, c. 208.

צנף] צָנִיף §. 52, a. 213.
צְנִיפָה §. 11, 1. 72.
מִצְנֶפֶת §. 28, 3. 126.

צנק] צִינוֹק §. 62, 5. 249.

צנר] צִנּוֹר §. 55, 7. 228.

צער] צַעַד §. 9, 4. 62.
צְעָדָה §. 10, 4. 70.
אֶצְעָדָה §. 31, 5. 139.
מִצְעָד §. 28, 1. 123.
et pag. 197.
§. 48. 204.

צעה] צְעָצְעִים §. 62, 4. 248.

צעף] צָעִיף §. 52, c. 216.

צעק] צְעָקָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.

צער] צָעִיר §. 17, 1. 95.
§. 52, c. 215.
מִצְעָר §. 28, 1. 124.
— 2. 125.

צפה] צָפָה §. 37. 170.
צִפּוּי §. 56, 5. 230.
צֶפֶת §. 18, 5. 107.
צְפִיָּה §. 57, 1. 231.
צְפִית §. 24, 1. 112.
מִצְפֶּה §. 33, A. 155.

צפח] צַפַּחַת §. 53, 7. 222.
צַפִּיחִית §. 57, 4. 232.

צפן] צָפִין §. 52, a. 212.
צָפוֹן §. 1, 3. 22.
צְפוֹן §. 3, 1. 25.
צְפֻנִי §. 68, 3. 258.
צָפוּן §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
מַצְפּוּן §. 33, A. 156.

צפע] צְפָעוֹנִי §. 32, 2. 144.

צְפִיעִים } §. 52, a. 212.
צְפִיעוֹת }

צפר] צִפּוֹר §. 55, 2. 227.
צָפִיר §. 17, 2. 98.
צְפִירָה §. 17, 1. 93.
— 2. 97.

צְקְלוֹן [צקל §. 32, 7. 145.

צָרְבֶת [צרב §. 54, 1. 223.
צְרִי [צרה §. 17, 2. 97.
צְרִיחַ [צרח §. 17, 4. 101.
צֹרֶף [צרף §. 4, 1. 33.
צַרְעַת [צרע §. 53, 1. 219.
צֹרֶף [צרף §. 37. 169.
מַצְרֵף §. 66. 256.
צָרָה [צרר (צר) §. 9, 1. 56. 3. 59.
צְרוֹר §. 3, 3. 29.
מֵצַר §. 28, 1. 124.

ק. ק

קָאַת [קאה §. 42. 184.
קְבָה [קבב §. 3, 3. 30.
קֶבֶל [קבל §. 3, 2. 28.
קוֹבַע [קבע §. 4, 5. 36.
קְבַעַת §. 54, 2. 225.
קִבּוּץ [קבץ §. 56, 1. 229. — 4. 230.
קִבְצָה §. 15, 1. 86.
קֶבֶר [קבר §. 9, 7. 64.
קְבָרָה §. 15, 1. 86. — 7. 91.
קַדְקֹד [קדד §. 62, 2. 246.
קַדַּחַת [קדח §. 53, 1. 219.
אֶקְדָּח §. 31, 2. 138.
קֶדֶם [קדם §. 9, 6. 64. — 7. 64.

קֶדֶם §. 14, 7. 85.
קָדִים §. 17, 7. 103. §. 52, c. 215.
קְדוּמִים §. 15, 1. 86.
קַדְמוֹן §. 32, 2. 143.
קַדְמוֹנָה §. 68, 3. 258.

קַדְרוּת [קדר §. 26, 1. 115.
קִדְרַנִּית §. 32, 2. 143.

קָדַשׁ [קדש §. 45. 193.
קֹדֶשׁ §. 3, 1. 26.
קֹדֶשׁ §. 4, 1. 34. — 3. 35.
מִקְדָּשׁ §. 33, A. 153.
מִקְדָּשׁ §. 29, 1. 131. — 3. 132.
קָדֵשׁ §. 40. 176.

קֹהֶלֶת [קהל §. 37. 170. §. 21. 109.
קָהָל §. 5, 4. 40.
קְהִלָּה §. 62, 1. 242.
מִקְהֵל §. 33, A. 154. §. 64. 251.

קִיא [קוא §. 17, 1. 95.
קֵא §. 13, 1. 77. — 3. 79.

קָוָה (קָו) für [קוה §. 5, 5. 40. §. 8. Anm. 2. 44.
קַו §. 53, 3. 221.
מִקְוֶה §. 29, 1. 130. — 3. 132. §. 33, B. 154. et 155.
תִּקְוָה

תְּקוָה §. 36, 7. 161.
— 1. 164.
— 3. 165.
— 5. 165.

קָט נקט §. 5, 4. 40.
קִים נקם §. 17, 2. 98.
§. 52, b. 214.
קִימָה §. 17, 1. 95.
קוֹמָה §. 3, 1. 26.
קָמָה §. 10, 2. 69.
§. 42. 183.
קוֹמְמִיוּת §. 62, 1. 242.
מָקוֹם Einleit. p. 12.
§. 33, A. 149.
תְּקוּמָה §. 36, 1. 163.
קִיבָּה נקן §. 17, 1. 96.
קוּף נקף §. 45. 195.
תְּקוּפָה §. 36, 1. 164.
קִיץ נקץ §. 9, 6. 64.
קוּץ §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.
קְוָצוֹת §. 62, 4. 247.
קוּר נקר §. 15, 5. 90.
מָקוֹר §. 33, A. 149.
יָקוּשׁ (אֲשֶׁר) נקש Einl. pag. 13.
קָטַב נקט §. 4, 1. 32.
תִּקְטְלִי נקטל §. 68, 2. 257.
קָטֵל §. 9, 1. 51.
מִקְטֶל pag. 198.
קָטוֹן נקטן §. 45. 194.
קָטָן §. 42. 182.

קְטֹר נקטר §. 53, 1. 219.
קִישׁוּר §. 62, 4. 248.
קְטוֹרָה §. 3, 3. 30.
קְטוֹרֶת §. 20, 3. 108.
— 4. 108.
מִקְטֶרֶת §. 48. 204.
מַקְטֵרָה §. 59. 236.
קִין נקן §. 13, 4. 79.
קִיץ נקץ §. 9, 6. 64.
קְלִיא, קְלִי נקלה §. 52, a. 213.
קָלוֹן §. 32, 1. 142.
קַלַּחַת נקלח §. 53, 7. 222.
קְלוּט נקלט §. 51, b. 208.
מִקְלָט §. 33, B. 153.
קַל נקל §. 3, 1. 27.
קָלָל §. 42. 183.
קֶלֶס נקלס §. 9, 1. 52.
קַלָּסָה §. 54, 1. 223.
קָלַע נקלע §. 9, 5. 63.
קַלָּע §. 54, 2. 225.
מִקְלַעַת §. 28, 1. 121.
— 4. 127.
קְלָשׁוֹן נקלש §. 58, 5. 235.
קֶמַח נקמח §. 9, 3. 58.
קֶמֶץ נקמץ §. 9, 4. 61.
קִמְשׁוֹן נקמש §. 58, 2. 234.
קַנָּא נקנא §. 54, 2. 224.
קִנְאָה §. 55, 2. 227.

נקנה

נקנה קָנָה §. 37. 169.
קָנֶה §. 40. 177.
קִנְיָן §. 32, 1. 141.
מִקְנָה §. 28, 1. 124.
§. 29, 1. 131.
מִקְנֶה §. 29, 3. 132.
נקנם קִנְמוֹן §. 58, 2. 234.
נקנן קֵן §. 9, 7. 65.
נקסה קֶסֶת §. 18, 5. 107.
נקסם קֶסֶם §. 9, 1. 51.
מִקְסָם §. 28, 1. 122.
נקער קְעָרָה §. 10, 7. 70.
נקפא קִפָּאוֹן §. 58, 1. 234.
נקפד קִפֹּד §. 55, 2. 227.
קְפָדָה §. 6, 1. 41.
נקפז קִפּוּז §. 55, 2. 227.
נקצב קֶצֶב §. 9, 1. 52.
— 4. 60.
נקצה קֶצֶה §. 14, 4. 84.
קָצֶה
קָצָה §. 11, 7. 74.
קִצּוֹן §. 32, 2. 144.
קְצָת §. 23, 4. 110.
נקצן קָצִין §. 32, 2. 143.
נקצע קְצִיעוֹת §. 17, 3. 99.
מִקְצַע §. 33, A. 149.
מַקְצֶעָה pag. 200.
§. 50. 205.
נקצף קֶצֶף §. 9, 1. 54.
— 4. 61.
קְצָפָה §. 10, 4. 69.

נקצץ קֵץ §. 9, 4. 62.
נקצר קֶצֶר §. 40. 177.
קְצֵר §. 4, 1. 33.
קְצִיר §. 17, 6. 103.
— 7. 104.
§. 52, a. 213.
— c. 216.
נקרא קֹרֶא §. 37. 170.
קְרִיאִים aus קְרִיא §. 52, a. 212.
קְרִיאָה §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
מִקְרָא §. 28, 1. 123.
— 3. 126.
— 4. 127.
נקרב קָרֵב §. 40. 176.
קָרוֹב §. 45. 193.
קָרָב §. 6, 1. 41.
קֶרֶב §. 9, 1. 53.
קְרָבָה §. 10, 1. 68.
— 2. 68.
קָרְבָּן §. 32, 1. 140.
— 3. 144.
נקרה קְרִי §. 17, 1. 96.
קֶרֶת §. 18, 7. 107.
מִקְרֶה §. 29, 1. 130.
— 2. 132.
מְקָרֶה §. 61. 238.
נקרח קֶרַח §. 53, 2. 221.
(קֹרַח) §. 4, 4. 36.
קָרְחָה §. 4, 1. 34.
— 4. 36.
קָרַחַת §. 53, 1. 219.
נקרן קֶרֶן §. 5, 3. 39.

קרם [קרם §. 44. 188.
קרע [קרע (קֶרַע) §. 9, 4. 61.
קרר [קר §. 3, 1. 26.
קָר §. 42. 183.
קָרָה §. 10, 1. 68.
מְקֵרָה §. 33, A. 155.
קשקשת [קשא §. 62, 1. 243.
מְקָשָׁה §. 33, A. 153.
קשב [קָשַׁב §. 9, 1. 55.
קַשְׁבַת §. 54, 2. 224.
קשה [קָשָׁה §. 40. 176.
קְשִׁי §. 17, 1. 96.
מְקָשָׁה §. 33, A. 153. et 155.
קשט [קָשַׁט §. 4, 1. 34.
קשר [קָשַׁר §. 9, 1. 53.
קְשׁוֹר §. 56, 5. 230.
קשת [קֶשֶׁת §. 54, 2. 224.

ר.

ראה [רֹאֶה §. 37. 169.
רְאִי §. 17, 1. 96.
— 3. 100.
— 5. 102.
רְאִית §. 24, 1. 111.
רְאוּת §. 26, 1. 115.
רְאוֹת §. 25, 1. 113.
מַרְאָה §. 66. 256.
מַרְאֶה §. 29, 1. 130.
— 3. 132.
ראם [רְאֵם §. 13, 2. 78. §. 40. 179.
ראש [רֹאשׁ §. 3, 2. 27.
רְאשׁוֹן §. 32, 2. 144.
— 6. 145.
רִאשִׁית §. 24, 1. 112.
רְאָשָׁה von רְאשׁוֹת §. 17, 1. 95.
מְרָאֲשׁוֹת / מַרְאֲשׁוֹת } §. 33, A. 152.
רבב [רַב §. 42. 183.
רַבָּה (רב) §. 9, 1. 56.
רַב §. 3, 1. 27.
רְבוֹא §. 25, 1. 113. §. 55, 2. 227.
רְבִיבִים §. 52, c. 216.
רבד [רָבִיד §. 17, 5. 102. §. 52, a. 213.
מַרְבָּד §. 48. 204.
רבה [רַבִּים §. 53, 2. 220.
אַרְבֶּה §. 31, 2. 138.
הַרְבֵּה / הַרְבֶּה } §. 62, 1. 240.
מַרְבֶּה §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
מִרְבָּה §. 28, 1. 124.
תִּרְבִּית et תַּרְבּוּת §. 36, 1. 163. 2. 164. 5. 165.
רבע [רֶבַע §. 9, 1. 55.
רְבִיעַ §. 53, 2. 221.

רבץ רָבֵץ §. 14, 1. 82.
מַרְבֵּץ §. 33, A. 155.
מִרְבָּץ §. 33, A. 153.
רבק מַרְבֵּק §. 33, A. 155.
רגב מוֹרָג §. 48. 203.
§. 66. 255.
רגז רַגַּז §. 54, 2. 225.
רִגֵּז §. 4, 1. 34.
רגל רָגֵל §. 9, 5. 62.
רֹגֶל §. 37. 170.
מַרְגְּלוֹת §. 33, A. 152.
רגם מַרְגֵּמָה §. 33, A. 155.
רגע רָגַע §. 9, 6. 63.
רָגֵעַ §. 40. 178.
מַרְגּוֹעַ §. 27, 1. 118.
§. 33, A. 150.
מַרְגֵּעָה §. 29, 1. 130.
רגש רָגֵשׁ §. 9, 4. 62.
רָגָשָׁה §. 10, 1. 68.
— 4. 70.
רדד רָדִיד §. 52, a. 212.
רדם תַּרְדֵּמָה §. 65, 1. 252.
רהב רָהַב §. 9, 1. 55.
רֹהַב §. 4, 1. 34.
רהט (רָהַשׁ) §. 9, 5. 62.
— 7. 64.
ריב רִיב §. 17, 1. 95.
מְרִיבָה §. 30, 1. 135.
— 4. 136.

(אֲשֶׁר) יָרִיב Einl. p. 13.
יָרֵב §. 35, 3. 159.
יָרִיב §. 35, 4. 159.
רוד מָרוּד §. 30, 1. 135.
— 2. 135.
— 4. 136.
רוה רָוֶה §. 40. 176.
רְוָיָה §. 10, 1. 68.
יְוֹרָה §. 35, 3. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.
רוח רֵיחַ §. 13, 1. 77.
— 4. 79.
רֵוַח §. 9, 1. 53.
— 7. 65.
רוּחַ §. 51, b. et c. 210.
רְוָחָה §. 10, 1. 67.
רום רָם §. 8. Anm. 4. 46.
§. 42. 183.
רוּם §. 15, 1. 87.
— 2. 88.
§. 51, b. et c. 209.
רוֹם §. 3, 1. 27.
רָמָה §. 5, 7. 40.
§. 10, 1. 67.
— 7. 70.
רְמָמָה §. 62, 1. 242.
מָרוֹם §. 33, A. 150.
תְּרוּמָה §. 36, 1. 164.
— 4. 165.
רוע רָעָ §. 42. 183.
רַע §. 9, 1. 56.
רָעָה §. 10, 1. 68.
רוֹעַ §. 3, 1. 26.
מֵרַע §. 28, 1. 124.

רחק רָחֵק §. 40. 178.
מֶרְחָק §. 33, A. 153.
רחש מַרְחֶשֶׁת §. 66. 255.
רטב רָטֹב §. 45. 193.
רטט רָטֵט §. 9, 1. 53.
ריע רֵעַ §. 13, 1. 77.
תְּרוּעָה §. 36, 1. 163.
ריק רֵיק, רֵק §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
רִיק §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
רוֹק §. 3, 3. 30.
ריר רִיר §. 17, 3. 99.
§. 52, a. 214.
רכב רָכֵב §. 9, 5. 63.
§. 44. 188.
רַכָּב §. 54, 2. 224.
מֶרְכָּב §. 33, A. 152.
רכך רָכֵךְ §. 35, 3. 159.
רַךְ §. 3, 1. 26.
מֹרָךְ §. 29, 1. 131.
רכל רוֹכֵל §. 37. 169.
רוֹכֶלֶת §. 21. 109.
§. 37. 169.
רָכִיל §. 17, 6. 103.
§. 52, a. 213.
רְכֻלָּה §. 62, 1. 242.
מַרְכֹּלֶת §. 27, 1. 118.
רכס (רָכֵס) רְכָסִים §. 9, 7. 64.
רוֹכֵס §. 4, 1. 33.
רכש רְכוּשׁ §. 55, 1. 86.
— 4. 89.
רמה רְמָחַצָּה et רַמָּח §. 9, 1. 51.
רזה רָזֶה fůr רָזָה §. 5, 1. 38.
רָזֶה } §. 40. 174.
רָזִי }
רזח מְרַזֵּחַ §. 28, 1. 122.
רזן רוֹזֵן §. 37. 170.
רָזֹן §. 45. 194.
רחב רָחָב §. 42. 182.
רַחַב §. 4, 1. 34.
רַחַב §. 9, 1. 55.
רְחוֹב §. 3, 7. 32.
מֶרְחָב §. 33, A. 153.
רחה רֵחַ §. 14, 5. 84.
רַחַת §. 18, 5. 107.
רחל רָחֵל §. 40. 178.
רחם רַחֵם §. 53, 1. 219.
רֶחֶם §. 44. 189.
רַחַם } §. 9, 3. 58.
רֶחֶם }
רָחָם §. 42. 184.
רַחֲמָנִיּוֹת §. 32, 2. 142.
רחץ רָחַץ et רְחָצָה §. 9, 1. 51.

רמה מִרְמָה §. 28, 1. 122.
תַּרְמִית §. 36, 1. 163.
רמח רַמַּח §. 39, 1. 172.
רמך רַמָּךְ §. 54, 2. 225.
רמן רִמּוֹן §. 32, 2. 144.
רמס מִרְמָס §. 28, 1. 123.
— 3. 127.
רנן רִן §. 3, 1. 27.
רִנָּה (רֵן) §. 9, 1. 56.
— 4. 62.
רְנָנָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.
רסן רֶסֶן §. 9, 5. 63.
רסס רְסִיס §. 17, 1. 93.
— 4. 101.
רעב רֶעֶב §. 40. 178.
רָעָב §. 5, 1. 37.
רְעָבוֹן §. 32, 1. 141.
רעד רַעַד §. 9, 1. 55.
רְעָדָה §. 10, 1. 68.
רעה רֹעֶה §. 37. 169.
רֵעַ §. 14, 1. 82.
— 2. 83.
§. 41. 180.
רֵעָה §. 53, 2. 221.
רֵעִי §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
— 7. 104.
רַעְיָה §. 17, 2. 98.
רְעוּת §. 26, 1. 115.
— 2. 116.
רַעְיוֹן §. 32, 1. 141.

מַרְעִית §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
§. 33, C. 156.
רעל רַעַל §. 9, 1. 53.
תַּרְעֵלָה §. 65, 1. 252.
רעם רַעַם §. 9, 4. 61.
רעע רָעָה §. 3, 3. 30.
רעש רַעַשׁ §. 9, 1. 55.
רפא רָפָא §. 37. 170.
רְפָאוּת §. 26, 1. 115.
רְפוּאָה §. 15, 1. 87.
— 5. 90.
מַרְפֵּא §. 29, 1. 130.
— 5. 133.
רפד רְפִידָה §. 17, 4. 101.
רפה רָפֶה §. 40. 176.
רְפָיוֹן §. 32, 1. 142.
רפס מִרְפָּשׂ §. 28, 4. 128.
רפת רִיפוֹת §. 17, 7. 105.
רצה רָצוֹן §. 32, 1. 142.
רצח רֶצַח §. 9, 1. 52.
רצע מַרְצֵעַ §. 66. 256.
רצף מַרְצֶפֶת §. 33, A. 153.
רצץ רַץ §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9, 4. 62.
רקב רָקָב §. 5, 1. 37.
רִקָּבוֹן §. 58, 1. 233.
רקח רֹקַח §. 4, 5. 36.
רְקוּחַ §. 56, 4. 230.

רַקָּח §. 54, 2. 225.
רַקַּח §. 9, 5. 62.
מְרַקָּחָה §. 28, 5. 128.

רקם רֹקֵם §. 37. 170.
רִקֵּם erſt רִקְמָה §. 9, 1. 51. 4. 61.

רקע רָקִיעַ §. 52, a. 212.
רְקוּעַ §. 56, 1. 228.

רשה רְשׁוֹן §. 32, 1. 141.

רשע רָשָׁע §. 42. 182.
רִשְׁעָה et רֶשַׁע §. 9, 1. 53. Anm. 3. 66.
מִרְשַׁעַת §. 28, 1. 124. — 2. 125.

רתח רֶתַח §. 9, 1. 55.

רתק רְתוּק §. 56, 1. 228.
רָתוֹק §. 55, 5. 227. §. 56, 5. 230.
רְתוּקָה §. 15, 5. 90.

ש. س. ש

שאה מִשְׁאָה §. 29, 1. 130.

שאב מַשְׁאָב §. 33, A. 153.

שאג שְׁאָגָה §. 10, 1. 67.

שאה שְׁאִיָּה §. 17, 1. 93.
שְׁאֵת §. 18, 1. 106.

שאן שְׁאָן §. 32, 1. 142.

משאה מִשְׁאָה §. 27, 4. 119.
משאות מַשְׁאוֹת §. 33, A. 157.
תשואה תְּשׁוּאָה §. 36, 1. 164.

שאט שְׁאָט = שְׁאָט §. 6, 1. 41.

שאל שָׁאוּל §. 3, 7. 32.
שְׁאֵלָה §. 11, 1. 72. — 3. 74.
משאלות מִשְׁאָלוֹת §. 28, 1. 122.

שאן שְׁאָן §. 62, 1. 242.

שאר שְׁאָר §. 6, 4. 41.
שְׁאָר §. 13, 2. 78.
שְׁאֵרִית §. 24, 1. 111. — 2. 112.
משארה מִשְׁאָרָה / משארת מִשְׁאֶרֶת §. 48. 204.

שאר שְׁאוֹר §. 3, 2. 28.

שבב שְׁבָבִים (שְׁבָב) §. 9, 1. 60.
שְׁבִיב §. 17, 1. 94. — 4. 102.

שבה שְׁבִי §. 52, a. 213.
שְׁבוֹ §. 3, 2. 27.
שְׁבִי §. 17, 1. 96. — 3. 100.
שִׁבְיָה §. 17, 1. 96.
שִׁיבָה §. 17, 3. 99.
שְׁבִית §. 24, 1. 112. — 3. 112.
שְׁבוּת §. 26, 1. 115. — 3. 116.

שבט שֶׁבֶט §. 44. 189.

נשבל

שׁבל שְׁבִיל §. 17, 1. 93.
שׁבל שֹׁבֶל §. 4, 3. 35.
שְׁכֹלֶת §. 55, 2. 227.
שׁבס שְׁבִיסִים §. 52, a. 212.
שׁבע שְׁבֻעָה §. 9, 1. 53.
שָׁבוּעַ §. 51, a. 207.
שְׁבוּעָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
שׁבַע §. 40. 178.
שָׂבַע §. 5, 1. 38.
שׂבע } §. 4, 1. 34.
שָׂבְעָה }
שִׂבְעָה §. 9, 1. 53.
שׁבץ שָׂבַץ §. 5, 1. 37.
תִּשְׁבֵּץ §. 65, 1. 252.
שׁבר שָׁבְרְתִּי §. 68, 2. 257.
שֶׁבֶר §. 9, 1. 52.
שִׁבְרוֹן §. 58, 1. 234.
מַשְׁבֵּר §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
מִשְׁבָּר §. 28, 1. 123.
שׁבר שֶׁבֶר §. 9, 1. 52.
שׁבת שַׁבָּת §. 54, 1. 223.
שֶׁבֶת §. 9, 1. 55.
— 4. 62.
שַׁבָּתוֹן §. 58, 1. 234.
מִשְׁבָּת §. 28, 1. 124.
שׁגא שְׁגִיאָה §. 17, 4. 101.
שַׁגִּיא §. 57, 2. 232.
שׁגב מִשְׂגָּב §. 33, A. 153.
שׁגב שְׂגֻבָּה §. 10, 1. 68.
מִשׂוּגָּה §. 30, 1. 134.
— 4. 136.
שׁגה שְׁגִיאוֹת §. 17, 1. 94.
שְׁגָיוֹן §. 58, 1. 234.
מִשְׁגֶּה §. 29, 1. 130.
שׁגל שַׂגְלָה §. 12, 3. 76.
שׁגע שִׁגָּעוֹן §. 58, 1. 234.
שׁגר שָׁגַר §. 5, 3. 39.
שׁדד שׁד §. 3, 1. 27.
שֵׁד §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.
שׁדה שְׂדֵה §. 40. 177.
שׁדף שִׁדָּפוֹן §. 58, 1. 234.
שׁדר שְׁדֵרָה §. 11, 1. 72.
שׁהם שֹׁהַם §. 39. 172.
שׁוא שָׁוְא §. 7, 1. et 2. 42.
שׁוב שׁוּבָה §. 15, 1. 87.
שִׁיבָה §. 17, 1. 96.
שׁוֹבָב §. 37. 169.
§. 62, 2. 244.
מְשׁוּבָה §. 30, 1. 134.
— 2. 135.
et pag. 97.
— 200.
תְּשׁוּבָה §. 36, 1. 163.
שׁוב שׁוּב §. 42. 183.
שׁוּב §. 13, 1. 77.
שׁוח שׁוּחָה §. 15, 7. 91.
שׁוח מָשׁוֹחַ §. 1, 3. 22.

שׁוּחַ [שׁוח §. 17, 1. 95.
— 4. 102.
שַׁח §. 13, 1. 77.
שִׂיחָה §. 17, 7. 104.
שׁוּט [שׁוט §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
שַׁיִט §. 44. 190.
מָשׁוֹט §. 47. 103.
שׁוּם [שׁום §. 13. Anm. 78.
§. 14, 1. 82.
§. 40. 178.
שׂוּם §. 51, b. et c. 209.
תְּשׂוּמָה [שׁום §. 36, 1. 164.
שׁוּעַ [שׁוע §. 9, 1. 53.
שִׁוְעָה §. 10, 1. 67.
— 4. 70.
שׁוּעַ §. 15, 1. 87.
שׁוֹעַ §. 3, 1. 27.
— 2. 29.
שׁוּק [שׁוק §. 37. 170.
§. 62, 2. 244.
שׁוֹק §. 15, 7. 90.
שׁוּק §. 3, 5. 31.
תְּשׁוּקָה §. 36, 1. 164.
שִׁיר [שׁור §. 17, 1. 95.
— 4. 101.
§. 52, a. 213.
שׁוֹר §. 15, 5. 90.
§. 51, a. 209.
§. 51, b. et c. 210.
שׁוּר [שׁור §. 3, 2. 29.
— 3. 30.
§. 45. 195.
תְּשׁוּרָה §. 36, 5. 165.
מִשְׂרָה §. 27, 5. 120.
יְשׁוּשׁ [שׁוּשׁ seu שׁושׁ §. 35, 3. 159.
יְשִׁישׁ §. 35, 4. 159.
שׁוּשָׁן et שׁוֹשָׁן §. 32, 2. 143.
יְשִׁישׁ §. 65. Anm. 2. 254.
שֵׁשׁ §. 13, 2. 78.
שׁוּשָׁן [שׁושׁ §. 32, 1. 141.
מָשׁוֹשׁ §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
שִׁית [שׁות §. 17, 5. 102.
שָׁתָה §. 5, 3. 39.
§. 10, 3. 69.
שִׂחַר [שׁחר §. 4, 4. 35.
שְׂחִית [שׁחה §. 24, 7. 113.
הִשְׁתַּחֲוָיָה §. 62, 1. 243.
שְׁחוֹחַ [שׁחח §. 3, 1. 26.
שְׂחוֹט [שׁחט §. 51, c. 209.
שָׁחַט (erſt שָׂחַט) §. 9, 1. 51.
שְׁחִיטָה §. 17, 1. 94.
שְׂחֵלֶת [שׁחל §. 19. 108.
שְׁחִין [שׁחן §. 17, 1. 94.
— 4. 102.
שַׂחַף [שׁחף §. 53, 1. 219.

שׁחף [שׁחח §. 17, 1. 94.
— 4. 101.

שׁחץ [שׁחז §. 9, 1. 55.

שׁחק [שׁחק §. 9, 4. 61.

שׁחק [שׁחוק §. 3, 1. 25.
מִשְׂחָק §. 28, 1. 123.
— 3. 126.

שׁחר [שׁחר §. 9, 1. 55.
— 6. 64.
שָׁחוֹר §. 45. 193.
שְׁחַר §. 3, 1. 25.
שַׁחֲרוּת §. 62, 2. 245.
מִשְׁחָר pag. 12. *).

שׁחת [שׁחוּת §. 53, 1. 219.
שַׁחַת §. 9, 1. 52.
מַשְׁחֵת §. 29, 1. 131.
מַשְׁחִית §. 30, 1. 135.
§. 62. 240.

שׁטח [מִשְׁטָח §. 33, A. 152.
מִשְׁטוֹחַ §. 33, A. 150.

שׁטם [מַשְׁטֵמָה §. 29, 1. 130.

שׁטן [שָׂטָן §. 42. 182.
(שָׂטָן) שִׂטְנָה §. 9, 1. 55.

שׁטף [שָׁטַף §. 9, 1. 51.

שׁטר [שֹׁטֵר §. 37. 169.
מִשְׁטָר §. 28, 1. 124.

שׁיה [שָׁה §. 14. 83.

שׁים [אָסָם §. 31, 7. 139.

שׁין [שֵׁן §. 13, 4. 79.

שׁיש [שֵׁשׁ §. 40. 179.
שַׁשִׁישׁ §. 44. 190.

שׁית [שִׁית §. 9, 5. 63.
§. 44. 190.
שָׁתָה §. 5, 3. 39.
§. 10, 3. 69.

שׁכב [שְׁכָבָה §. 10, 1. 68.
מִשְׁכָּב §. 28, 1. 123.
§. 33, A. 153.

שׁכה [שִׁכְיָה §. 17, 1. 96.
Anm. i). 104.
מַשְׁכִּית §. 29, 1. 131.
— 3. 132.

שׁכח [שְׁכֵחַ §. 40. 178.

שׁכך [שֵׁךְ §. 44. 189.
שׁךְ §. 3, 2. 28.
שָׁכָה eod.
§. 3, 5. 31.

שׁכל [שִׁכּוּל §. 56, 1. 229.
שַׁכּוּל §. 51, b. 207.
§. 56, 3. 230.
שְׁכֹל §. 3, 1. 25.
אֶשְׁכֹּל §. 31, 2. 138.

שׁכל [שָׁכֵל §. 9, 1. 55.
הַשְׂכֵּל §. 62, 1. 240.

שׁכם [שֶׁכֶם §. 8, 5. 44.
§. 9. 47.
§. 13, 5. 79.

שׁכן [שָׁכוּן §. 51, b. 207.
שָׁכֵן §. 9, 1. 55.
— 7. 64.

שֶׁן §. 40. 178.
שְׁכֵנָת §. 18, 2. 106.
מִשְׁכָּן §. 33, A. 152.

שכן [שִׁכִּין §. 57, 5. 232.

שכר [שְׁכוּר §. 51, b. 208.
שְׂכִרָה §. 4, 1. 34.
שְׂכָר §. 12, 3. 76.
שִׁכּוֹר §. 55, 2. 227.
שִׂכָּרוֹן §. 58, 1. 234.
— 5. 235.
אִשָּׁכָר §. 31, 5. 139.

שכר [שָׂכִיר §. 52, a. 213.
מַשְׂכֹּרֶת §. 27, 1. 118.
— 5. 120.

שלב [שָׁלֵב §. 5, 5. 40.

שלה [שָׁלֵיו §. 13, 1. 77.
et 2. 78.
שְׁלִי §. 17, 1. 96.
שַׁלְוָה §. 40. 177.

שלו [שַׁלְוַ §. 43. 185.

שלח [שַׁלֶּחֶת §. 53, 1. 219.
שַׁלַּח §. 54, 2. 224.
שָׁלַח §. 9, 3. 59.
שִׁלּוּחַ §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
שִׁלְחָן §. 32, 7. 145.
שִׁלּוּחָה §. 15, 4. 89.
מִשְׁלַח §. 28, 1. 121.
§. 33, B. 154.
מִשְׁלוֹחַ §. 27, 1. 117.
§. 28, 1. 121.

שלט [שַׁלִּיט et שַׁלֶּטֶת §. 54, 2. 224.
שַׁלִּיט §. 57, 2. 231.
שִׁלְטוֹן §. 32, 1. 141.
— 2. 144.
שָׁלְטִים (שֶׁלֶט) §. 44. 188.

שלך [שָׁלַךְ §. 42. 184.

שלל [שׁוֹלָל §. 2, 1. 23.
§. 38. 171.
שָׁלָל §. 5, 3. 39.

שלם [שָׁלֵם §. 40. 178.
שְׁלוּם §. 56, 1. 228.
שָׁלֵם §. 53, 1. 219.
שָׁלוֹם §. 51, c. 208.
(שׁוּלָם)
שׁוּלַמִּית §. 16, 2. 92.
§. 24, 2. 112.
שַׁלְמוֹן §. 32, 1. 142.

שלש [שְׁלִישִׁי §. 68, b, β. 258.
שָׁלִישׁ §. 52, c. 215.
מִשְׁלָשׁ §. 27, 1. 118.
— 4. 119.
שְׁלֹשׁ §. 53, 2. 220.

שמח [שָׂמֵחַ §. 40. 177.

שמט [שְׁמִטָּה §. 62, 1. 242.

שמל [שְׁמוֹאלִי §. 68, 3. 258.
שִׁמְלָה (שֶׂמֶל) §. 9, 5. 62.

שמם

שִׁבִי [שנה §. 52, c. 216.
שִׁבְאָן §. 32, 1. 141.
מִשְׁנֶה §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
שֵׁן [שנן §. 44, 2. 186.
§. 44. 189.
שְׁנִינָה §. 17, 4. 101.
מִשְׁסֶה [שסס §. 29, 1. 131.
שִׁסַע [שסע §. 9, 4. 60.
שְׁעֲשְׁעִים [שעה §. 62, 1. 243.
שִׁעֲטָה [שעט §. 10, 4. 70.
שַׁעַל [שעל §. 39. 172.
שׁוּעָל §. 16, 2. 92.
מִשְׁעוֹל §. 33, A. 150.
מִשְׁעָן [שען §. 48. 204.
מַשְׁעֲנָה §. 66. 255.
שַׁעַר [שער §. 37. 170.
שַׁעֲרוּרָה } §. 62, 3.
שַׁרְרוּרִית } 246.
שַׁעַר [שער §. 9, 1. 55.
שַׁעַר §. 12, 2. 76.
שָׁעִיר §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 215.
שַׁעֲרָה §. 45. 193.
אַשְׁפּוֹת [שפה §. 31, 1. 137.
שָׂפָה [שפה §. 10, 7. 70.
Anm. 3. 71.
מִשְׁפָּחָה [שפח §. 28, 2. 125.
4. 128.
שפט

שִׁפְט [שפט §. 37. 170.
שִׁפּוּט §. 3, 1. 26.
שְׁפוּט §. 15, 1. 86.
מִשְׁפָּט §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 33, A. 153.
שֶׁפֶךְ [שפך §. 9, 1. 51.
שָׁפַל [שפל §. 42. 182.
שֵׁפֶל §. 14, 1. 82.
שְׁפֵלָה §. 11, 1. 72.
— 7. 75.
שְׁפֵלוּת §. 26, 1. 115.
שָׁפָן [שפן §. 42. 184.
שָׁפַע et שִׁפְעָה §. 9, [שפע 1. 55.
שִׁפְּיפוֹן §. 32, 2. 144. [שפף
שָׁפַק [שפק §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
שָׁפַר [שפר §. 9, 1. 55.
§. 2, 5. 24.
שַׁפְרִיר §. 62, 7. 249.
מִשְׁפַּתַּיִם [שפת §. 49. 205.
שָׁצַף [שצף §. 9, 1. 55.
שָׁקַד [שקד §. 40. 178.
שְׁקוּי [שקה §. 56, 1. 229.
— 5. 230.
שִׁקֶּת §. 20, 5. 109.
מַשְׁקֶה §. 29, 1. 132.
§. 33, A. 155.
§. 64. 251.
שָׁקַט [שקט §. 9, 1. 55.
הִשְׁקִיט §. 62. 240.
שֶׁקֶל [שקל §. 9, 3. 59.
— 5. 63.
מִשְׁקָל §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 47. 203.
§. 48. 204.
מִשְׁקֹלֶת §. 47. 203.
מִשְׁקֶלֶת §. 48. 204.
שֶׁקֶם [שקם §. 8. 43.
מִשְׁקַע [שקע §. 33, A. 153.
שָׁקַף [שקף §. 9, 1. 55.
שָׁקַץ [שקץ §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
שִׁקּוּץ §. 56, 1. 229.
שָׁקַר [שקר §. 9, 1. 55.
— 4. 61.
שָׁרַב [שרב §. 5, 1. 38.
— 3. 39.
שָׁרַג [שרג §. 52, a. 213.
§. 57, 2. et 3. 231.
שָׁרַד [שרד §. 52, c. 215.
שָׂרֵד §. 9, 5. 63.
שָׂרָד §. 6, 1. et (3.) 41.
שָׂרָה [שרה §. 5, 1. 38.
שִׂרְיָה §. 17, 2. 98.
שִׂרְיֹן §. 32, 7. 145.
שַׁר [שרה §. 8. Anm. 2. 44.
שָׂר §. 42. 183.
שֵׂרָה §. 37. 169.
מִשְׂרָה

מִשְׂרָה §. 28, 1. 124.
יִשְׂרָאֵל h.
יִשְׂרָאֵלִי §. 68, b, α. 258.
שׂרט] שָׂרַט §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
שָׂרְטֵת §. 54, 1. 223.
שׂרך] שָׂרוֹךְ Einl. p. 8.†).
§. 3, 5. 31.
שׂרף] שָׂרַף §. 42. 184.
שִׂרְפָה §. 11, 1. 72.
מִשְׂרְפָה §. 29. 130.
שׂרק] שְׂרֵקָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.
שׂרק] שֹׂרֵק et שְׂרֵקָה §. 37. 170.
שְׂרִקִים §. 45. 194.
שְׂרוֹקוֹת §. 17, 3. 99.
שׂרר] שׂוֹר §. 37. 170.
שׂר §. 3, 2. 28.
שֹׂרֵר §. 39. 173.
שְׂרִירִים §. 52, c. 216.
שׂרש] שֹׂרֶשׁ §. 39. 173.
שָׁרְשׁוֹת } §. 62, 5. 249.
שַׁרְשְׁרוֹת }
שׂרת] שָׂרַת §. 53, 1. 219.
שׂרת] מַשָּׂרֶת §. 66. 256.
שׁתה] שֵׁת §. 14, 1. 82.
שְׁתִי §. 17, 1. 93.
— 3. 99.
מִשְׁתֶּה §. 29, 6. 133.
— 7. 134.
שׁתל] שְׁתִיל et שְׁתוּל §. 52. 210.
שְׁתִיל §. 52, a. 213.

ת.

תאב] תַּאֲבָה (תֵּאַב) §. 9, 1. 52.
תאה] תּוֹא et תְּאוֹ §. 3, 2. 29.
תאם] תְּאוֹמִים = תַּאֲם §. 45. 193.
תַּאֲם §. 39. 172.
תאר] תַּאַר §. 4, 1. 33.
— 4. 36.
§. 62, 4. 247.
תהה] תֹּהוּ §. 4, 1. 34.
תוך] תָּוֶךְ §. 7, 7. 42.
תִּיכוֹן §. 32, 2. 144.
תוף] תֹּפֶת §. 20, 1. 108.
תור] תּוֹר §. 3, 2. 29.
— 4. 31.
§. 45. 194. et 195.
תחת] תַּחַת §. 9, 7. 65.
תַּחְתִּי §. 68, 3. 258.
תַּחְתּוֹן §. 32, 2. 144.
תיש] תַּיִשׁ §. 44. 190.
תכך] תֻּכַּךְ §. 3, 1. 26.
§. 4, 1. 33.
תֻּכָּךְ §. 9, 1. 51.
תכל] תְּכֵלֶת §. 19. 108.
תכן] תָּכֵן §. 4, 4. 36.
תְּכוּנִית §. 24, b). 111.
— 4. 112.
תְּכוּנָה §. 15, 1. 87.
מְתֻכֶּנֶת §. 27, 1. 118.

תלה [תְּלִי §. 17, 3. 100.
תלל [תֵּל §. 9, 3. 60.
תמה [תַּמָּהוֹן §. 58, 1. 234.
תמל [אֶתְמוֹל §. 31, 6. 139.
תמם [תָּם §. 42. 183.
תֹּם §. 3, 1. 26.
— 2. 29.
§. 45. 195.
תְּמִים §. 52, c. 215.
מְתוֹם §. 33, A. 150.
תנה [אֶתְנָה §. 31, 3. 138.
אֶתְנָן §. 32, 3. 144.
תנן [תַּבְּרִין §. 57, 3. 232.
תעב [מְתֻעָב pag. 166.
§. 61. 238.
תּוֹעֵבָה §. 37. 169.
תעה [תַּעְתְּעִים §. 62, 1. 243.
תפל [תָּפֵל §. 40. 179.
(תֶּפֶל)
תְּפֵלָה §. 9, 1. 55.
§. 44, 1. 186. et 189.
תפף [תֹּף §. 3, 3. 30.
תקע [תֵּקַע §. 14, 4. 84.
תְּקוֹעַ §. 1, 3. 22.
— 4. 22.
תקף [תַּקִּיף §. 57, 2. 231.
תֹּקֶף §. 4, 1. 34.
תרן [תֹּרֶן §. 39. 173.

Bayerische Staatsbibliothek München

XX VII.87

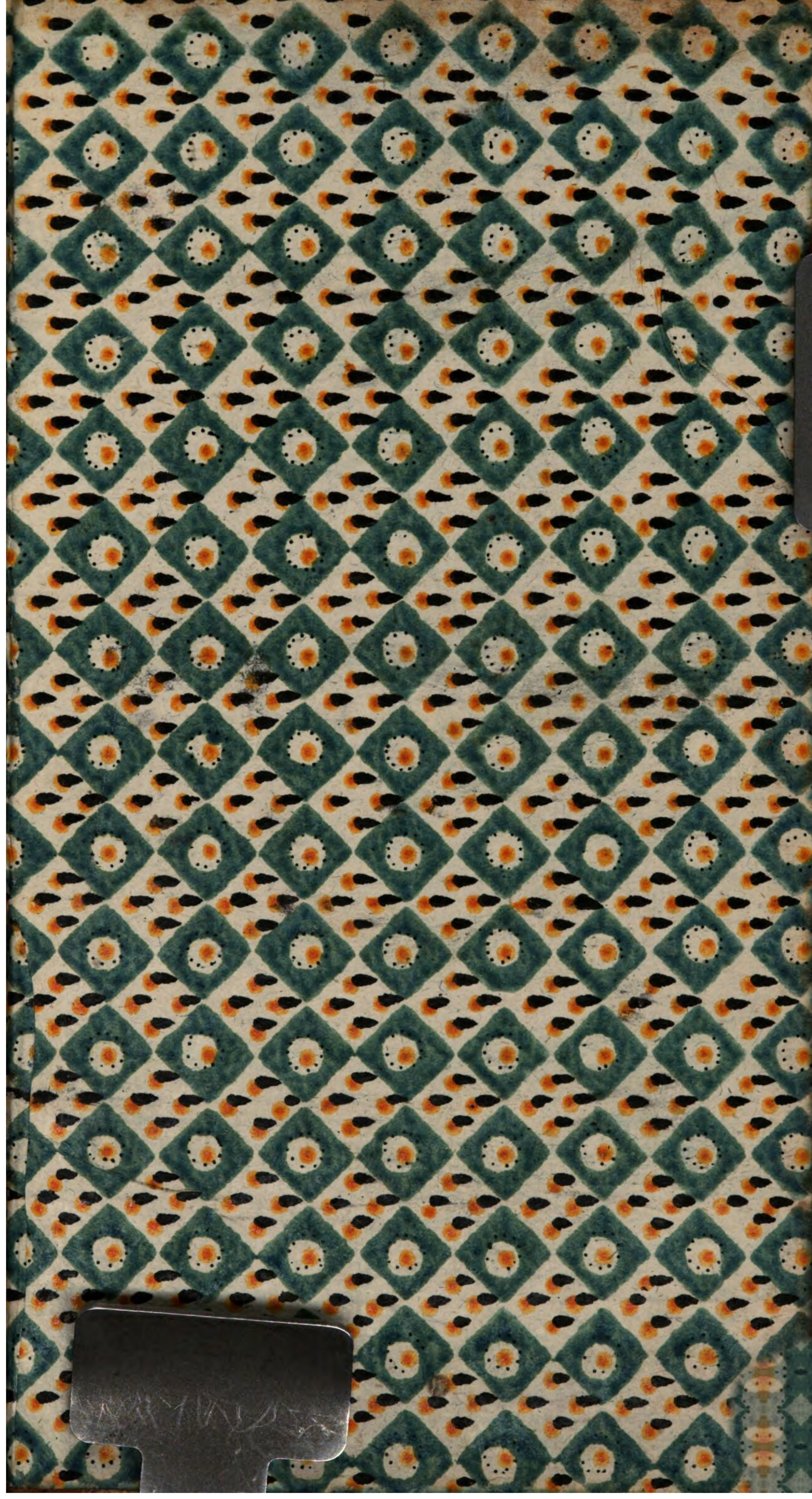

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Hezel, Wilhelm Friedrich,

Allgemeine Nominal-Formen-Lehre der hebräischen Sprache

Halle 1793
L.as. 189
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10572033-9
VD18 14601230-001